

Kevser Suresi

Rahman Rahim Allah'ın Adıyla

Şüphesiz biz, sana Kevser'i verdik.

Şu hâlde Rabbin için namaz kıl ve tekbir

alırken, namazda ellerini boğazına kadar kaldır.

Doğrusu asıl soyu kesik olan, sana kin duyandır.

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Ehlibeyt Şiirleri Antolojisi – 1

GÜLZÂR-I
EHL-İ BEYT

Hazırlayan

MUSA AYDIN

KEVSER

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Kevser Yayınları: 38

Eserin Adı: Gülzâr-ı Ehl-i Beyt

Hazırlayan: Musa Aydın

Dizgi: Kevser Yayıncılık

Mizanpaj: Hasan Başbuğ

Kapak Tasarım: Hasan Başbuğ

Baskı: Step Ajans

1. Baskı: Nisan 2001 2. Baskı: Nisan 2004

3. Baskı: Kasım 2011

ISBN: 978-975-6640-05-0

İsteme Adresi:

Kevser Yayınları

Sofular Mah. Simitçi Şakir Sok No: 14/1

Fatih – İSTANBUL

Tel: (0212) 534 35 28 Fax: 631 36 01

www.kevseryayincilik.com

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

TAKDİM

Medeniyetlerin oluşumunda ve devamında tartışılmaz rolü olan anlatım, insan hayatının en önemli bir eylemidir kuşkusuz. Bu nedenledir ki iletişim araçlarının içinde en etkili araç ta beyan ve anlatımdır.

Diğer araçlar sadece maksadı anlatırken anlatım aracı, duyguları da kelimelere yükleyerek gönüllere inmesine sebep olduğundan bu iletişim aracının yerini hiç bir etken alamamıştır.

Yüce yaratıcı insana bahsettiği nimetleri hatırlatırken insanın varolma nimetinden hemen sonra onda o9lan anlatım gücünü vurgulamaktadır. (Rahmân / 2)

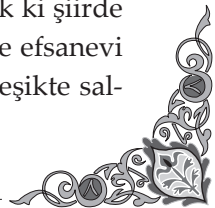
İletişimde insanın iç dünyasını, duygularını ve ruh halini yansıtan anlatım türlerinden şiirin bir başka yeri vardır...

"Şiir sözün gözyaşındır" söylemi, anlatılmak istenen mananın en çarpıcı ifadesidir.

Şiir, insan şuurundan kaynaklanan kelimelerin bir resim gibi dizilişidir.

Şiir sözün baharıdır; kelimelere canlılık katar, hayat verir.

Bu söylediklerimiz o zaman doğru olacak ki şiirde mesaj ve hedef olsun yoksa hayal vadilerinde efsanevi kuşlar gibi uçup daldan dala konan, insanı beşikte sallayan ve uyuşturan şiir değil.

Bu uyuşturucu özelliği taşıyan şiir değil sanat eseri tam aksine bir ihanettir o sanata ve nimete.

Mesaj ve hedefi olan şiir değerini odaklandığı hedef ve taşıdığı mesajdan almaktadır.

Hedefi, en yüce varlık olan Allah, mesajı Allah'ın en sevgili kulları olan Hz. Resulullah ve pak Ehlibeyti ve onların eşsiz eğitimleri ve övgüleri olursa şiir, letafet zirvesinde insan fitratıyla bütünleşip kemal yolculuğuna tükenmez bir azık teşkil edecektir. Aynı zamanda en hayırlı azık olan takvanın kelimelerde muntazam dizilişi ve manada muhteşem ifadesi resmedilecektir.

Şairler, sanki tarihin Ehlibeyt'e (a.s) reva gördüğü zulümleri ve cefaları tüm insanlığa duyurup onlardan özür dilemek için acılarını sözün gözyaşı olan şiirle ifade etmişlerdir.

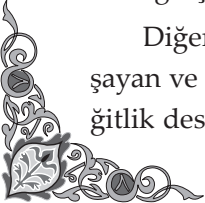
Bu kitaba konu olan Hz. Muhammed (s.a.a) in ehlibeyti tarih boyunca siyasetin kokuşmuş işleyişinden ve kalleşçe uygulamalarından en talihsiz biçimde nasiplelerini aldılar.

Resulullah'ın (s.a.a) ümmetine emaneti, Kur'ân ve Sünnet'in koruyucuları, hidayet gemisi ve vesilesi olan pak evlatları, insanlık tarihinin en zalimane ve en alçak tecavüzlerine maruz kalmışlardır.

Özellikle Hz. Ali (a.s) ve imam Hüseyin (a.s)in başına gelenler en utanç verici ve en vahşice örnekleridir.

Allah arslanını Allah evinde Allah adına katledenler bu caniliklerini yine aynı gerekçelerle oğluna reva gördüler. Tarihin en siyah sayfası olan Kербela mezalimini gerçekleştirdiler.

Diğer yanda ise aşkın tüm incelik ve sanatını yaşayan ve yaşatan Hz. Hüseyin ve 72 yareni öyle bir yiğitlik destanı yazdılar ki insanın engin duyguları onca

şiişsel ve sözel çabalardan sonra hala o yüce mektep ve ekole layık bir resim çizememiştir.

Onca meزالim ve onca hamaset Ehlibeyt dostlarıncaya, ediplerince destan olup hikaye olup türkü olup şiir vb.. olup bu günlere gelmiştir.

Hz. Hüseyin ve Kerbelâ hakkında söylenen şiir kadar belki başka hiç bir olay ve kişi hakkında şiir söylenmemiştir.

Bunca şiir arasından elden geldiğince titiz bir çalışma yapılarak eski ve yeni kuşak aşıkların , ozanların ve şairlerin eserlerinden bir derleme yapılarak Ehlibeyt dostlarının hizmetine sunulmuştur.

Umulur ki bütün insanlığa onur ,izzet ve hidayet meşalesi olmuş nübüvvet incilerinin hatıralarına kültürel bir katkımız olsun ve bir nebze acıları ve mazlumiyetleri şiir diliyle paylaşılınsın, anlaşılınsın.....

Muharrem 1422

Kevser.

Takdim

7

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

I. Bölüm

Hız. Resulullah (s.a.a)

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

MUHAMMED DÜNYAYA GELDİĞİ GECE

Nasıl bir mübârek geceydi yâ Rab
Muhammed dünyaya geldiği gece
Felekler oynayıp, cihân güldü hep
Annesi sevinip güldüğü gece

Göklerde nice bin kapı açıldı
Âlemler üstüne rahmet saçıldı
Nûrdan Muhammed'e donlar biçildi
Dünya sürûr ile dolduğu gece

Gökten yere indi cümle melekler
Zemine baş eğdi bir bir felekler
Anda kabul oldu her bir dilekler
Duâya elini açtığı gece

Kovuldu göklerden, çıkamaz Şeytan
Halâs oldu insan zulmünden insan
Bir avuç toprakla kör oldu düşman
Tenhâ çöl yoluna daldığı gece

Ben hâmile iken, dedi annesi:
Karnımdan duyardım Hak tevhit sesi
Gördüm ben Yemen'i, Hind'i, Faris'i
Muhammed memesin aldığı gece

Kisrâ'nın eyvânı yıkıldı gitti
Hem semâve gölü kurudu bitti
Mecûsî âteşi söndü kül tuttu
Zâlimlere korku saldığı gece

Göklerde okundu büyük bir ezân
Muhammed doğduğun eyledi ilân
İştitti anladı her ehl-i lisân
Şark ve garp hayrette kaldığı gece

Nûr ile gölgesi yere düşmedi
Mübârek yüzünden sinek uçmadı
Ak bulut başından batıp aşmadı
Parmağıyla ayı böldüğü gece

Dehşetinden putlar yere döküldü
Mât oldu müşrikler beli büküldü
Taşlar dile geldi, dağlar söküldü
Müşriklere kılıç çaldığı gece

Kırk yaşına geldi, oldu Hak Resûl
Ashâb-ı selâmet ettiler kabûl
Hep acze düştüler erbâb-ı ukûl
Kitabın eline aldığı gece

Aşkının sonuna yetti Muhammed
Kendinden kendine geldi bir davet
Ümmeti diledi, buldu icabet
Mirac namazını kıldığı gece

Muhabbet nûrundan doğdu Muhammed
Ana ulaştırır yine muhabbet
Kemâlî aşkıdır, âşika devlet
Kurtulur o aşkı bulduğu gece

Kemâlî

MEVLİD-Î RESÛLULLÂH

Ey Hudâ'dan lutf-ü ihsan isteyen
Mevlid-î pâk-i Resulullah'a gel
Cennet içre huri gılman isteyen
Mevlid-î pâk-i Resulullah'a gel

Ol Resulün doğduğu şeb, bî-güman
Leyle-i kadre müşabihtir heman
Bulmak istersen cehennemden aman
Mevlid-i pâk-i Resulullah'a gel

Zât-ı pâk-ı can-ü dilden dinle sen
Ol Resul'e kıl salât ile selâm
Cennet-i â'lada istersen makam
Mevlid-i pâk-i Resulullah'a gel

Fikredip dünyadan elbet geçmeği
Cennete âhir sırttan geçmeği
Havz-ı Kevser'den dilersen içmeği
Mevlid-i pâk-i Resulullah'a gel

Hz. Resulullah

YÂ RESÛL

Yâ Resûl; lütfun bağında mürğ-i-veş nâlâneyim
Âsitân-i izzetinde, beste-pây divâneyim
Yanmışam hüsn-ü cemalin şem'ine pervâneyim

Ben Resûl-i Kibriyâ'nın bülbül-ü nâlânıyam
Mücrimim gerçi, cemâl-i Mustafâ hayrânıyam

Derdmend-i mücrimem, devâ ol sen derdime
Destgir ol derdime, hem bu âsi mücrime
Sen şefâat eyler iken, yalvarayım ben kime

Ben Resûl-i Kibriyâ'nın bülbül-ü nâlânıyam
Mücrimim gerçi, cemâl-i Mustafâ hayrânıyam

Yâ Resûlallâh; esir-i nefsi mağlûb-ı hevâyım
Bu gidişle giriftâr-ı cahim-i mâ-sivâyım
Kapıdan bir meded umar kemter gidâyım

Ben Resûl-i Kibriyâ'nın bülbül-ü nâlânıyam
Mücrimim gerçi, cemâl-i Mustafâ hayrânıyam

Râzıyım nola, bir ümmetim der isen bana
Rûy-i şef'inle teveccüh eylesen bana
Yoluna feda olsun, canım gibi bir can sana

Ben Resûl-i Kibriyâ'nın bülbül-ü nâlânıyam
Mücrimim gerçi, cemâl-i Mustafâ hayrânıyam

ÂLEMLERE RAHMET

Âlemlere rahmet olan Muhammed
Seni yaradana kurban olayım
Bir adın Muhammed, bir adın Ahmed
Seni yaradana kurban olayım

Seni methetmeye dil kâfi değil
Sana uzanmaya el kâfi değil
Kokunu tarife gül kâfi değil
Seni yaradana kurban olayım

Sana ümmet olan ummâna dalsın
Ummanlar içinde nasibin alsın
Salât-ü seâmlar hep sana olsun
Seni yaradana kurban olayım

Nazmî der ki bu dünyanın düzeni
Kudret kalemiyle yazdı yazanı
Yaklaştı ömrümün âhir zamanı
Seni yaradana kurban olayım

H.z. Resulullah

CANSIN YA RESÛLALLÂH

Aşkın ile âşıklar, yansın ya Resulallah
İçip aşkın şarabın, kansın ya Resulallah

Şol seni seven kişi, verir yoluna başı
İki cihan güneşi, sensin ya Resulallah

Şol seni sevenlere, kıl şefaata onlara
Mu'min olan tenlere, cansın ya Resulallah

Âşık oldum dildâre, bülbül oldum gülzâre
Seni sevmeyen nâre, yansın ya Resulallah

Şol seni seven Sübhan, oldu kamuya sultan
Canım yoluna kurban, olsun ya Resulallah

Âşık Yunus'un canı, hilm u şefaata kanı
Alemlerin sultanı, sensin ya Resulallah

Yunus EMRE

MUHAMMED'İM (S.A.A)

Rehberim, mürşidim, Muhammed'im gel
Resûl-i Kibriyâm, can Ahmed'im gel
Nice hayâlimde seyrangâhumsın
Hak nûr-i nübüvvet, Muhammed'im gel

Mu'minler safası Muhammed'im gel
Ehl-i Beyt atası can Ahmed'im gel
Bütün insanlığın şefaât kânısın
Hakîkat binası Muhammed'im gel

Kâfirin korkusu Muhammed'im gel
Âşğın tartısı can Ahmed'im gel
Cümle enbiyânın pâdişâhusın
Nefsimin törpüsü Muhammed'im gel

Kul Kanmuş'im candan sana bağlandım
Ciğerciğim kebab oldu dağlandım
Bazen mecnun oldum, bazen uslandım
Aşkın deli etti Muhammed'im gel

H.z. Resulullah

ADI GÜZEL KENDİ GÜZEL MUHAMMED

Canım kurban olsun senin yoluna
Adı güzel, kendi güzel Muhammed
Söylenirsin cümle âlem dilinde
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Terâzinin bir ucunda Haydar oturur
Yanı sıra cümle ümmet yetirir
Elinde de yeşil sancak getirir
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Mu'min olanların çoktur cefâsı
Âhirette olur zevki sefâsı
On sekizbin âlemin mustafâsı
Adı güzel kendi güzel Muhammed

Sen bir peygambersin şeksiz, gümansız
Sana inanmayan dinsiz, îmansız
Teslim Abdal neyler dünyayı sensiz
Adı güzel, kendi güzel Muhammed

Teslim Abdal

ÂTEŞ

Tecellâ-i cemalinden Habibim nevbahar âteş
Gül âteş, bülbül âteş, sümbül âteş, hâk-ü-hâr âteş

Şua-ı âfitabındır yakan bilcümle uşşâkı
Dil âteş, sine âteş, hem dü-çeşmi eşk-bâr âteş

Hayal-i şem-i rûyinle aceb mi yansa can-ü dil
Nigârım gel de gör kalbimde âteş, âh-ü zâr âteş

Ne mümkün bunca âteşle şehid-i aşkı gasletmek
Cesed âteş, kefen âteş, hem âb-ı hoşgüvâr âteş

Ben el çektim safayı hâtır-u ârâmi cânımdan
Safa âteş, cefa âteş, firar âteş, karâr âteş

Ne yapsam bu dil-i mahzunu mesrur eylemem şahım
Gam âteş, gamgüsar âteş, temennâ-i mesâr âteş

Ümmid-i-âfiyet besler mi ES'AD yârdan hâşâ
Saçar oldukça gözden ol nigâr-ı güllizâr âteş

NÛR-İ MUHAMMED

Bir güzelin bendesiyem, Hazret-i mahbûb-ı Celi
Aşık-ı efkendesiyem, can u gönülden ezeli

Nûr-i hudâ, nûr-i ahad, zâtıdır Allâh-üs-samed
İki cihân içre ebed, gelmemiş aslâ bedeli

Nâmı Muhammed arabî, mefhar-i mevcûd-u Nebî
Hılkat-i eşya sebebi, feyz-i füyuzât-ı zılı

Cennet ile hûri melek, yaratılıp çerh-i felek
Aşk-ı ile devrederek, on iki burc-ı hameli

Cismike cismi ezeli, demike demi ezeli
Lâhmike, lahmi ezeli, Nûr-ı Muhammed'le Ali

Hazret-i Zehrâ-yı sedef, dürdâne-yi Şâh-ı Necef
Ol iki genc-i "Lev aref", gevher-i Hak lemyezeli

Biri Hasen, biri Hüseyin, caddi Resul-üs-sakaleyn
Yani Emir-ül Mü'minin, oldu bu aşkın temeli

Şâhum Ali, Zeynel-abâ; Bâkır hem Bedr-üd-dücâ
Cafer imâm-i rehnümâ, kâşif-i sır müncelî

Canda cananım Kâzımı, Ali Rıza-i Hâşimi
Mevcud ilminin âlimi, fazl-ı Hudâ ekmeli
Hubb-ü Muhammed'le Nakî, aşk-ı Ali ile Takî
Âyet-i hüsnün sebakı, okuyup ezberlemeli

Askerî'nin askeriyem, emrine fermân beriyem
Hem Alevi Hayder'iyem, râh-ı muhabbette beli

Hanteyi ahcâr kılıp, ahcârı güftâr kılıp
Mü'cizin izhâr kılıp ,yürüten oldur cebeli

Cümle şecer olsa kalem, ins-ü melek etse rekam
Eyleseler vasfını hem, şerhedemezler dü külli

Hilmî-yi kemter kemine, Şah kulu sultan demine
Dahil ediptir cem'ine, iki cihânın güzeli

Hilmî Dede

H.z. Resulullah

RESÛLÂLLÂH

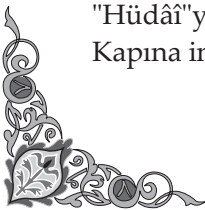
Kudûmün rahmet-i zevk-u sefâdır yâ Resûlallah
Zuhûrun, derd-i uşşâka devâdır yâ Resulallâh

Seninle erdiler zâta, dahi envâ-i lezzâta
İşin erbâb-ı hâcâta atadır yâ Resûlallâh

Kemâli zumre-yi kummel, senin nûrunda bulmuştur
Vücûdun mezhar-ı tamm-ı Hudâ'dır yâ Resûlallâh

Nebiydin sen, dahi Âdem dururken mâ u tîn içre
İmâm-ül Enbiyâ olsan, revâdır yâ Resûlallah

"Hüdâi"ye şefâat kıl, eğer zâhir, eğer bâtın
Kapına intisâb etmiş gedâdır yâ Resûlallâh

NA'T-I ŞERİF-İ RESÛLULLÂH

Eyleyen uşşâkı şeydâ dâimâ
Tal'atındır yâ Resûlallâh senin
Derd ile âh ettiren subh-ü-mesâ
Hasretindir yâ Resûlallâh senin

Rûz-ü-şeb kârım benim efgân eden
Nâr-ı hasretle dilim suzân eden
Dembedem bu gözlerim giryân eden
Firkatindir yâ Resûlallâh senin

Asfiyânın gördüğü lûtf-ü Hudâ
Evliyânın sürdüğü zevk-ü safâ
Enbiyânın bulduğu rif'at şehâ
Devletindir yâ Resûlallâh senin

Merhamet kıl ben garip âvâreye
Mücrimim, rahmeyle yüzü kareye
Şefkat etmek bikes-ü biçâreye
Âdetindir yâ Resûlallâh senin

Ey şefi'el-müznibîn, nûr-ı ehad
Bir garibindir "Nasûhî" kıl meded
Bâb-ı lûtfundan kerem kıl, etme red
Ümmetindir yâ Resûlullâh senin

H.z. Resûlullâh

MUHAMMED MUSTAFÂ'SIN

Nazargâh-ı ümmette gencine-i vefâsın
Güzergâh-ı rahmette âyine-i safâsın
Hazergâh-ı zulmette lem'a-yi istifâsın
Sen Ahmed u Mahmud u Muhammed Mustafâ'sın

Gehî Bedr-üd dücâsın, gehî Şems-üd-duhâsın
Lisan-ı İlâhîde sen Yâ-Sin u Tâ-Hâ'sın
Rehnümây-ı rehâsın, mâverâ'i sehâsın
Sen Ahmed u Mahmud u Muhammed Mustafâ'sın

KÜNTÜ KENZ'in sırrına ârif-ü âşinâsın
LÎ-MAALLAH bezminde mâ'ruf u rûşenâsın
LE'AMRİKE ahdiyle şâyeste-i senâsın
Sen Ahmed u Mahmud u Muhammed Mustafâ'sın

Habib-i Kibriyâsın, hâtem-ül enbiyasın
Nûr-u çeşm-i asfiyâ, kudve't-ül evliyasın
Melce'i fukarasın, enis-i zu'afasın
Sen Ahmed u Mahmud u Muhammed Mustafa'sın

Şefi-i rûz-i ceza, hem sahib-i livasın
Mahkeme-i kübrâda düstur-u muallâsın
AŞKÎ kuluna rahmet, canından da evlâsın
Sen Ahmed u Mahmud u Muhammed Mustafa'sın

ONDANDIR İHSÂN BANA

Benem ol aşk bahrisi
Denizler hayran bana
Derya benim katremdir
Zerreler umman bana

Kaf dağı zerrem değil
Ay u güneş bana kul
Hak'tır aslım şek değil
Mürşittir Kur'ân bana

Çün dosta gider yolum
Mülk-i ezeldir ilim
Aşktan söyler bu dilim
Aşk oldu seyran bana

Yoğiken ol barigâh
Vâridi ol padişah
Ah bu aşk elinden âh
Derd oldu derman bana

Âdem yaratılmadan
Can, kalıba girmeden
Şeytan lâ'net olmadan
Arş idi seyran bana

Yaratıldı Mustafa
Yüzü gül gönlü safa
Ol kıldı Hakka vefa
Ondandır ihsan bana

Aşk halinden bilmeyen
Ya delidir ya diri
Ben kuş dili bilirim
Söyler Süleyman bana

H.z. Resulullah

Şeriat ehli irak
iremez bu menzile
Aslım Hak'tır şek değil
Mürşidim Kur'ân bana

Yunus bu halk içinde
Eksiklidir Hak bilir
Divâne olmuş çağırır
Dervişlik bühtan bana

Yunus Emre

ŞÂH-I RİSÂLET

Gönül, nûr-u cemalinden Habibim bir ziya ister
Gözüm, hâk-i rehinden ey tabibim tutiyâ ister

Safayı sineme zulmet veren zeng-i günahımdır
Aman ey kân-ı ihsân, zulmet-i kalbim cilâ ister

Yetiş imdada ey Şâh-ı Risalet, ruz-i mahşerde
Ki, derd-i bi-devâyı mâ'siyet senden şifa ister

Ne âb-ı dideden rahat, ne âh-ı sineden imdat
Benim bâr-ı günahım, lütf-ı şâh-ı enbiyâ ister

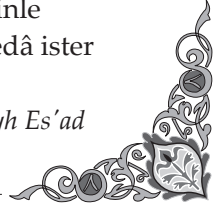
Sarıldım dâmen-i ihsanına, ey şâfi-i ümmet
Dahilek yâ Muhammed, hasta canım bir devâ ister

Gül-i ruhsârına meftun olanlar, şüphesiz sensiz
Ne mülk u mal u câh ister, ne de zevk-ü safâ ister

Nola bir kere şâd olsun Cemâl-i bâ-kemâlinle
Ki, kemter bendeniz "Es'ad" sana olmak fedâ ister

Şeyh Es'ad

Hz. Resulullah

AHMED-İ MAHMÛD

Şâh-ı iklim-i risâlettir Muhammed Mustafâ
Cânîşin-i mülk-i vahdettir Muhammed Mustafâ

Ahmed-i Mahmûd u Mahbûb-i Cenâb-ı Kibriyâ
Mahrem-i sırr-ı hüviyettir Muhammed Mustafâ

Bâb-ı lütfun sâilidir evvelîn u âhirîn
Mültecâ-yı ehl-i hâcettir Muhammed Mustafâ

Zulmet-i küfrü giderdi, âleme verdi ziyâ
Şems-i tevfik-i hidâyettir Muhammed Mustafâ

Bu "Selâmî" rû siyeh, bu müznib-i bedkâr ise
Munci-yi havl-i kıyâmettir Muhammed Mustafâ

Selâmî

ENBİYÂNIN SERVERİ

Enbiyânın serveri, sensin yâ Resûlallâh
Evliyânın rehberi sensin yâ Resûlallâh

Nûrun evveldir zâhir, ba'sin sonra olsa da
Kâinâtın mihveri sensin yâ Resûlallâh

Sen nebi idin el-hak, Âdem vücûd bulmadan
Nebilerin önderi, sensin yâ Resûlallâh
Mühr-i hâtem sendedir, ey Resûl-i Müctebâ
Mürselînin enveri, sensin yâ Resûlallâh

Ay ve güneş nûrunu almaktadır vechinden
Nûr-i Hakk'ın gevheri, sensin yâ Resûlallâh

"Kâb-e Kavseyn" sırrına ermedi hiçbir Nebî
"Ev Ednâ"nın enderi, sensin yâ Resûlallâh

Hak cemâlin gösterdi, açıp didârın sana
Mahlûkâtın cevheri, sensin yâ Resûlallâh

Rabbin, melekler ile salât-u selâm eder
Arş u Kürsî minberi, sensin yâ Resûlallâh

Kur'ân senin mucizen, ey Habib-i Kibriyâ
Hak yolunun münceri, sensin yâ Resûlallâh

Aşkî kulun pür hatâ, olmuş sana mübtelâ
Rahm u şefkat perveri, sensin yâ Resûlallâh

HABİB-İ KİBRİYÂ

Ey nübüvvet tahtının şâhı Habib-i Kibriyâ
V'ey risalet burcunun mâhı Habib-i Kibriyâ

Cilvegâhın kurb-ı "Ev ednâ", makamın lâ-mekân
"Kâbe Kavseyn'in şehinşâhı Habib-i Kibriyâ

Erdi zat-ı Hakka, hâ'il omadı yüzbin hicâb
Kat'edip bir demde ol râhı Habib-i Kibriyâ

Cürmü çok amma, "Zekât" şüphesiz mağfur olur
Dilese Haktan o gümrâhı Habib-i Kibriyâ

YÂ MUHAMMED

Araya araya bulsam izini
İzinin tozuna sürsem yüzümü
Hak nasibeylese, görsem yüzünü
Yâ Muhammed canım arzular seni

Bir mübarek sefer olsa da gitsem
Kâbe yollarında kumlara batsam
Mâh cemalin bir kez düşte seyretsem
Yâ Muhammed canım pek sever seni

Ali ile Hasan-Hüseyin anda
Sevgisi gönülde, muhabbet canda
Yarın mahşer günü hak divanında
Yâ Muhammed canım pek sever seni

"Yûnus" senin medhin eder dillerde
Dillerde, dillerde, hem gönüllerde
Arayı arayı gurbet illerde
Yâ Muhammed canım arzular seni

H.z. Resulullah

RAHMETEN LİL-ÂLEMÎN

Ey vucûdu kâinâta bahşeden zevk u safâ
Yani kim, mebnay-ı âlem sensin ey kân-ı vefâ

Rahmeten lil-âlemîn sensin, sana olsun salât
Ez ezel âbâd-ı dünya, tâ ilâ yevm-il cezâ

Ab-ı lâ'linden alır ezhâr u esmâr lezzeti
Bûy verir anber, güle, reyhâna zülfünden sebâ

Reng-i ruhsârın bezetmiş âlemi misl-i arûs
Kays'ı Mecnun eylemiş, Leylâ'yı etmiş dilrubâ

Bir beşersin ki, beşer âciz seni idrâke
Çünkü sensin mazhar-ı mazmun u remz-i "Kul Kefâ"

"Yevm-e Tüblâ'da" halâik cem'ine sensin şefî
Melce-i âsî-yu mücrim sensin ey sahib livâ

Nâmının zikriyle Âdem oldu makbûl-i İlâh
Lütfunun muhtacıdır hep enbiyâ vu evliyâ

Kâm alır dergâhına yüz döndüren biçâreler
Ben kara yüz de nola, dergâhına olsam revâ

Âsîdir, çoktur günâhı bu "Kemâlî" hastanın
Afv kıl cürmüm, elim tut yâ Habîb-i Kibriyâ

ŞEFÎ-ÜL MÜZNİBÎN

Bir muazzam pâdişâhsın ki, kulundur cümle şâh
Kurb-i "Ev Ednâ"ya vaz'oldu seninçin tahtgâh
Nüh felek, heft zemin ancak sana bir bârigâh
Emrine mahkûmdur âlem, her sözün vahy-i ilâh

Es-salât-u ves-selâm ey hâdi-yi râh-ı hüdüâ
Küntü âsî yâ şefî-el müznibin irham lenâ

Hâk-i ravzandan güneş, nûru ederken iktibâs
Gerd-i pâyn kühl-i çeşm-i cân ederken mâhitâb
Yâ acep mi arşa fahreylerse Ravza'nda türâb
Cânına minnet idi, naleynin olsa âfitâb

Es-salât-u ves-selâm ey hâdi-yi râh-ı hüdüâ
Küntü âsî yâ şefî-el müznibin irham lenâ

Kim ki nûr-i mihr-i zâtın mazhar-ı âgâhıdır
Ahter-i İslâm içinde, evc-i dinin mâhıdır
Kim gulâm oldu derinde kâinâtın şahıdır
Bir nigâh-ı iltifâtın âlemin felâhıdır

Es-salât-u ves-selâm ey hâdi-yi râh-ı hüdüâ
Küntü âsî yâ şefî-el müznibin irham lenâ

Hangi hâke bassa pay-ı devletin ol Tûr olur
Cânib-i Hak'tan tecelliyyât ile pür nûr olur
Her nazarda, aynına vech-i Hudâ manzûr olur
Bu "Selâmî" hizmet-i na'tın ile mağfûr olur

Es-salât-u ves-selâm ey hâdi-yi râh-ı hüdüâ
Küntü âsî yâ şefî-el müznibin irham lenâ

Hiz. Resulullah

NA'T-I ŞERİF

Tende cânım, canda cânanım Muhammed Mustafâ
Mülk-i dil tahtında sultanım Muhammed Mustafâ

Muntazırdır meh cemâlin görmeğe âşıkların
Gel tulû et, mâh-ı tâbânım Muhammed Mustafâ

Cilvegerdir daima nakş-ı hayalin sinede
Hâne-i kalbimde mihmanım Muhammed Mustafâ

Dermendim, âşık-ı biçareyim, üftâdeyim
El'aman ey derde dermanım Muhammed Mustafâ

Yâ Resulallah! Garibindir senin "Abdüssamed"
Kıl şefaât ey kerem kârın Muhammed Mustafâ

Abdussamed

NA'T-I ŞERİF

Seyrettim Muhammed'i
Doğmuş nurlar içinde
Yerle gök rûşen oldu
Söyler kundak içinde

Doğuran ana hayran
Melekler eder bayram
Hakkın didarın seyran
Eder kundak içinde

Bağlamışlar elini
Kimse bilmez halini
Zikre vermiş dilini
Söyler kundak içinde

Adın koymuşlar Ahmed
Ezeldendir Muhammed
Ümmeti için minnet
Eyler kundak içinde

Sürmelemiş gözünü
Hakka vermiş özünü
Muhammed'in yüzünü
Göster mahşer yerinde

H.z. Resulullah

35

Yunus Emre

NA'T-I ŞERİF

Vücut-ü akdesin â'lâdan a'lâ yâ Resulallâh
Cemalindir tecelligâh-ı Mevla yâ Resulallâh

Sen ol âyine-i mâ'na-nümâ'i Zât-ı vahdetsin
Görür Mevlâyı sende, çeşm-i binâ yâ Resulallâh

İzâfiyata aslâ kalb-i hak-bin iltifat etmez
Senin zâtında gûya, Hak Tealâ yâ Resulallâh

Vücudun cevheriyle girdi vahdet reng-i Esmâ'ya
Ne cevherdir o menşûr-i tecellâ yâ Resulallâh

Zevahir perdesi didare ha'il olmasa billâh
Yanardı der akab Sinâ vü Minâ yâ Resulallâh

Kemal-i sırrı vahdet, münceliyken Zât-ı pâkinde
Bilinmez hikmet-i esrar-ı ESRÂ yâ Resulullâh

Meded kıl, tûr-u temkininde dursun bu dil-i şeydâ
Olur dünyaya karşı yoksa rûsvâ yâ Resulallâh

"Ferîd"i bi-nevâ da defter-i uşşâkına geçsin
Budur ancak niyâz-ı kalb-i şeydâ yâ Resulallâh

ŞÂH-I ENBİYÂ

Doğdu ol şah-ı Risâlet, bastı arş üzre kadem
Saldı ol nûr-u nübüvvet pertevin Fevk-al -ümem

Çalınıp tabl-ü beşâret geldi şâh-ı enbiyâ
Gulgule doldu cihana, kondu ol sâhib alem

Nûr-i vechinden alındı ancak şems u kamer
Bahr-i ilminden bilindi hikmet-i levh u kalem

Merhaba yâ Mustafâ ey nûr-i ayn-i asfiya
Merhaba yâ sâhibel mi'râc fî tâc-iz zulem

Gelmeseydin âleme sen halkolunmazdı cihân
Dostluğuyla yaratıldın ey Nebiy-yi Muhterem

Biz günahkâr ümmete sen şâhı irsâl eyledi
Hamd-u lillâh sana ümmet eylemiş ol zu-kerem

Yâ Resûlallâh şefâat kıl Niyâzi mücrime
Şol zaman kim, baş açık, yalın ayak kan ağlaram

Niyâzi-yi Misrî

H.z. Resûlullâh

GEL MUHAMMED'İ BULALIM

Hey ârifler, hey âşıklar
Gel Muhammed'i bulalım
Ey dost yolundan sadıklar
Gel Muhammed'i bulalım

Doludur âleme nuru
İki cihanın serveri
Kande ise anın nuru
Gel Muhammed'i bulalım

Muhammed diridir, ölmez
Taze güldür, hergiz solmaz
Anı seven gafil olmaz
Gel Muhammed'i bulalım

Gel, kalma dünya elinde
Cihânın mülk ü malında
Muhammed'in evladında
Gel Muhammed'i bulalım

Muhammed âlemden gitmez
Bir güneştir, hergiz batmaz
İsteyenler gafil yatmaz
Gel Muhammed'i bulalım

"Seyyid Nizâmoğlu" yürü
İnleyuben zâri zâri
Hangi kandildeyse nûru
Gel Muhammed'i bulalım

RESÛL-İ KÂİNÂT

Ey habib-i Kibriyâ, sensin Resul-i Ka'inât
Rahmeten lil-âlemin, âlemlere sensin hayat

Her ne âlemde hayatsın, aynı âlem şâhısın
Nev be-nev mahlûk içinde, mev be-nev giydin sıfat

Görmeden görmüş gibi, her devirden vermek haber
Gösterin her devirde sensin nizam-ı mümkinat

Bunca gamdan kurtulup, kurtardığın bunca beşer
Sıdkına bundan büyük âyâ olur mu mu'cizat

Surete teşrif-i zâtın, zulmet-i nûr eyledi
Feth-i mekke eyledin, fetholdu her müşkilat

Her makamı seyredip, insana zâhir olmasan
Ekmel-i mahlûk olup insan bulur muydu necat

Şevk-i vaslınla dönen aflak-u eşbahtan doğar
Mev be-nev aşcâr-ü hububat-u nedat

Hep bu eşkâl-u suver, hep bu sunu'at'-ü garib
Cümlesi seyr-i cemalin çün gelip eyler salât
Aşk-ı pâkin bir inayettir "Kemâlî" âşıka
Yokdürür bundan büyük erbab-ı aşka iltifât

H.z. Resulullah

YÂ EB-EZ ZEHRÂ

Yâ Resûlallâh inâyet kıl, perişânım bugün
Hasret u hicrinle vallah, sine sûzânım bugün
Nar-ı aşkınla tutuştum, mahz-ı niyrânım bugün
Bûd u sûriden efendim, yanmada canım bugün
Merhamet kıl al elim, mağrûk-i isyânım bugün
Ettiğim ma'siyyete gâyet peşimânım bugün

Âh-ı dilsuzum işit n'olur Hudâ'nın aşkına
Seyf-i kahhar ol Aliyyül Mürtezâ'nın aşkına
BID'ATÜN MİNNÎ buyurdun, Fatıma'nın aşkına
Vaslına erdir, şehid-i Kerbelâ'nın aşkına
Akl-ü fikrim gitti de, meclûbü iz'anım bugün
Bir alilim, bi-kesim, muhtac-ı dermanım bugün

Gerçi ben mücrimim, lâkin senin şânın azim
Çünkü Mevlâ'mız buyurdu; hem Râ'ufsun, hem rahim
Zâtının meddahıdır billâhi fûrkân-ül hakim
Firakındır bana âteş azabından elim
Yâ Eb-ez-Zehrâ meded, gûş eyle afganım bugün
Bir gedâ hasretkeşim, çâk-i giribanım bugün

Yâ Resulallah rahmettir vücudün âleme
Bis'etin çün giydirildi tâc-ı izzet Âdem'e
Gözlerimden kan gelir, hiç uyku girmez dideme
Dest-i irşâdınla lûtfen bir ilaç et sineme
Merhamet kıl yâ Muhammed, zâr-ü giryânım bugün
Kıl kerem Allah için mahzun-ı hicrânım bugün

Şahid ol, Mevlâ için şeksizdir iymanım sana
Cana minnettir ölüm, vassolsa canım sana
Hep feda olsun vücudüm, her şeyim, canım sana
Hançer-i aşkınla zebhet, ben de kurbanım sana
Arz-ı-hal ettim bu gûna ey kerem-kânım sana
Rahmet Allah aşkına, mahbub-u zişânım bugün
Gösterip gül rûyi müzdâd eyle ıykânım bugün

Yok yüzüm ar-ı niyâza, bir günâhkârım fakat
Derdimin dermanısın, çün sendedir cürme berât
Nûr-i zâtınla dıraht-i kâinât buldu hayât
Bir şifâ sun, abd-i bî-dermana lokmanım bugün
Ufkuma bir lahzacık doğ, şems-i tâbânım bugün

Müznibîne mültecâsın, ey mürüvvet ma'deni
Neyleyim, za'fa düşürdü, nefsi ammârem beni
Senden özge kim tutar biçâre vü sergerdeni
Tek tesellim sensin ey esrâr-i Rabb'in ma'deni
Kıl amân, şayeste-yi lütfun bu "Hikmet" bendeni
Tut elim, cürmümle geldim işte sultânım bugün
Bâb-ı afvından ben ümmidvâr-ı ihsânım bugün

Ârif Hikmet Gökoğlu

H.z. Resulullah

ÂLEMLERE RAHMET

Sezâdır zâtına ancak risâlet yâ Resûlallâh
Beşîrsin, şânına lâyıık beşâret yâ Resûlallâh

Seni âlemlere rahmet için gönderdi ol Bârî
Bize bir merhâmet kılmak, mürüvvet yâ Resûlallâh

Yüzün görmeksizin imân getirdik biz bilâ şüphe
Cenâbından umarız biz, şefâat yâ Resûlallâh

Sirâc-ı nûr-i enversin, yüzün nûruyla ey sultân
Sırrattan bizleri geçir selâmet yâ Resûlallâh

Senin katında kâsırdır lisânı cümle insanın
Seni medheyleyen bilmez, nihâyet yâ Resûlallâh

Bir ismin urvet-ul vuskâ, sana kim etse istimsâk
Erer ol râh-ı matlûba hidâyet yâ Resûlallâh

Ricâ eder bunu senden, bu kemter âşıkın "Şâkir"
Ede bir kerre kabrini ziyâret yâ Resûlallâh

UMARIM ŞEFÂAT YÂ RESÛLALLÂH

Bâb-ı lütfun uşşâkına guşâde
Vuslatın saâdet yâ Resûlallâh
Merhâmet kıl, lütfet dil-i nâşde
Rahmetin selâmet yâ Resûlallâh

Bir nigeihin câna minnet bilirim
Kovsan bile, hiç utanmam gelirim
Ben uğruna cânımı da veririm
Aşkıma alâmet yâ Resûlallâh

Ol Ravza-yi pâke sürsem yüzümü
Hâk-i ıturnâke sersem özümü
Sırr-ı "Levlâk"e erdirsem sözümü
Sıdkıma delâlet yâ Resûlallâh

Rahmeten lil-âlemînsin lâ cerem
Hem şefî-ül müznibînsin, kıl kerem
Erişmezse himmetin ben neylerem
Fakire inâyet yâ Resûlallâh

"Aşkî" âzâd kabûl etmez kulundur
Kulu Hakk'a ileten yol yolundur
Mahrum etme, civarında bulundur
Umarım şefâat yâ Resûlallâh

H.z. Resûlullâh

KAFİLE SÂLÂR-İ RÜSÜL

Günahım durmayıp artar, çoğa vardı adedi
Beni bu deşt-i dalâlette bırakma ebedi
Sensin ey nûr-i kerem, cümlemizin mu'temedi
İntisâbım sanadır, işte elimde senedi
Meded ey kafilê sâlâr-i rüsül huz bi-yedî

Reh-i isyan-ı dalâlette gezerdim evvel
Kaarıp çeşm-i basiret, sönüverdi meş'al
Emle-ü akl-u hayatım olur iken muhtel
Ararım çıkmaya bir yer, bana yoktur bir el
Meded ey kafilê sâlâr-i rüsül, huz bi-yedî

Kendimi, nefse uyup râh-ı dalâlete saldım
Gece gündüz gaflet edip çerh-i günaha daldım
Âkibet, tâb-ü tüvân gitti de bi-tâb kaldım
Şâfi-i zenb-i azimsin, bu peyamın aldım
Meded ey kafilê sâlâr-i rüsül, huz bi-yedî

Tuttuğum râh-ı dalalet beni etti ilka
Bu derin kuyudan çıkmak olur mu acaba
Senden imdad-ü kerem olmaz ise vâ hayfâ
Çeşm-i can eşk yerine dökmede kan subh u mesâ
Meded ey kafilê sâlâr-i rüsül, huz bi-yedî

Bikesim, çâre-i tahsilim mefkud
Mücrimim, cürm-ü günahım bilirim nâ-mâ'dud
Bu gidişle helâkim ise mukarrer-u meşhud
Yalnız Zât-ı keriminde ümmidim mevcud
Meded ey kafilê sâlâr-i rüsül, huz bi-yedî

İKİ CİHÂNIN SERVERİ

Yâ Muhammed! O senin aşkına kurbân olayım
Ayağın tozuna ben, hâk ile yeksân olayım

Göreyim gül yüzünü, seyrine ver de tâkat
Bakayım hüsnüne ben, öylece hayrân olayım

Seni sevmek bile haddim değil, amma severim
Sen de sev bendeni, ben nâil-i ihsân olayım

Bilirim ben beni, yoktur bakacak yüz bende
Ne olur, merhamet et lütfuna şâyân olayım

"Fahirâ", aşkına ben iki cihân serverinin
Vereyim başımı da, boynu kızıl kan olayım

Fahrî

H.z. Resulullah

45

MUHAMMED (S.A.A)

Kapına geldiler ümmet Muhammed
Dilerler merhamet şefkat Muhammed

Cihâna Hak-ı A'lâ kıldı ihsân
Vucûdun âleme rahmet Muhammed

Nebilerle veliler bâb-ı Hak'ta
Seninle buldular kurbet Muhammed

"Sezât" var kapısında niyâz et
seni reddeylemez elbet Muhammed

ŞEFÂAT MENBÂI

Dermend-i mücrimem, dermana geldim yâ Resûlallâh
Sâilem, muhtacinem, ihsâna geldim yâ Resûlallâh

Nâr-ı hasret cânâ geçti, cân atıp cânâ sana
Aşk ile didârını seyrâna geldim yâ Resûlallâh

Ka'be-yi vaslın yolunda, baş açık yalın ayak
Sa'yedip düştüm garip divâna geldim yâ Resûlallâh

Arzu ettim ben seni, mahrûm gönderme beni
Dahi nem var, canımı kurbâna geldim yâ Resûlallâh

Etme "Mahvî" bendeni red, ey şefâat menbai
Sen gibi ihsânı çok sultâna geldim yâ Resûlallâh

Mahvî

H.z. Resûlullâh

KULUYUM MUHAMMED'İN

Ne derviş, ne de pîrim
Ne vezîr, ne emîrim
Kapısında kıtmîrim
Billâhi Muhammed'in
Nûr-i çeşmim Ahmed'in

Onun kıtmiri oldum
Devleti onda buldum
Hak didârını gördüm
Vechinde Muhammed'in
Nûr-i çeşmim Ahmed'in

Kıtmiri olmak bence
Şahlıktan daha yüce
Beklerim gündüz gece
Yolunu Muhammed'in
Nûr-i çeşmim Ahmed'in

Bassın, geçsin üstüme
Can fedâdır dostuma
Berât verdi destime
Kuluyum Muhammed'in
Nûr-i çeşmim Ahmed'in

Baksa bir kez yüzüme
Nûr dolardı özüme
Sürme çektim gözüme
Tozunu Muhammed'in
Nûr-i çeşmim Ahmed'in

Lâyık mı böyle demek
Kıtmir olup beklemek
Cebrail gibi melek
Emrinde Muhammed'in
Nûr-i çeşmim Ahmed'in

Cebrâîl kanat serdi
Bassın diye yol verdi
Gök ehli selâm durdu
Önünde Muhammed'in
Nûr-i çeşmim Ahmed'in

Arş-ı Rahmân müştehir
Kademiyle müftehir
"Aşkî" lûtfâ muntazır
Ümmeti Muhammed'in
Nûr-i çeşmim Ahmed'in

Aşkî-yi Halvetî

H.z. Resulullah

ŞEMÂİL

Ne uzun ne kısa kararında boy
Soyu İbrahim'den ne asil bir soy
Saçları hoş, siyah, dalgalı bir koy
Kemalini giydir beni benden soy

Âlemlere rahmet cemalin göster
Bu kul varlığından soyunmak ister

Güneş pervanesi o güzel yüzün
Nurundan ışığı vardır gündüzün
Solmaz bir gül rengin ne kış, ne güzün
Tecelli ediyor yüzünde özün

Hasretim yanarım yüzünü göster
Kölen bu devletle avunmak ister

Simsiyah gözlerin ahu misalin
Daim Hakk'a bakar her an visalin
Beyazı ölçüsü gözde kemalin
Kaşların sureti gökte hilâlin

Razıyım rüyada yüzünü göster
Aşık maşukuna can sunmak ister

Bir tutam sakalın birkaçı beyaz
Mübarek vücudun serin kış ve yaz
Canımı yoluna kurban etsem az
Dostlar defterine köleni de yaz

Açıver kapını yüzünü göster
Gönül hasretinden yakınmak ister

Duyular mükemmel dişleri inci
Kokusuna tutkun yaşlısı genci
Yürürken koşmadan olur birinci
Kapına gelmiş bir garip dilenci

Açıver ne olur yüzünü göster
Garip ayağına kapanmak ister

Yukarıdan aşağıya heybetle inmiş
Yürüyüşünde var hep bu görünüş
Adetin baktığın tarafa dönüş
Bize nasip olsun hayırlı bir düş

Kerem et ne olur yüzünü göster
Kim böyle bir düşten uyanmak ister

Seni ilk görenler korku çekermiş
Sonra ülfet eder hemen severmiş
Benzerini asla görmedim dermiş
Erenler yoluna giderek ermiş

Benzeri bulunmaz yüzünü göster
Gönüller nurunda yıkanmak ister

Zatının nurundan vermiş sana can
Hilkate nurunla başlamış Rahman
Yusuf 'ta yok sende olan hüsnüan
Ahlakındır senin mucize Kur'ân

Alemlere rahmet, cemalin göster
Kölen rahmetine sığınmak ister

Hak'kın halisen tabibi sensin
Gönüllerin eşsiz tabibi sensin
En güzel hutbenin hatibi sensin
Ümmetin en büyük nasibi sensin

Aşkımın leylası yüzünü göster
Gönül seni gözden sakınmak ister

H.z. Resulullah

En güzel en üstün ahlak senindir
Cömertlikte kemal el-hak senindir
Şefaatte en son durak senindir
Mirac senin, Refref, Burak senindir

Sen gördün, bize de cemalin göster
Pervane şem'ine hep yanmak ister

Hayrettin Karaman

Bİ' SET

Nûr dağı bir gece, nûra büründü
Ufukta yüce bir melek göründü
Rûh-ul Emîn "Oku" emriyle indi
Artık ilim, artık hikmet vaktidir

Geldi maveradan mukaddes nida
Örtüye bürünmüş, Emîn-i Hüdâ!
Durma kalk ayağa, kalk ey Mustafâ
Artık halkı Hakk'a, davet vaktidir

İnsanlar susamış insanlığına
Adaletin hatta bir anlığına
Bir gece fazîlet mihmanlığına
Ey rahmet madeni, imdât vaktidir

Zayıflar, köleler, zulümden sızlar
Topraklar altında, iniyor kızlar
Yollara hâkim hep bütün yolsuzlar
Yeter artık, hakkın devlet vaktidir

Her yeri bürümüş, karanlık, vahşet
Üstünlük ölçüsü, servet, aşîret
Mazlûmlar zincirde, bekliyor himmet
Artık âlemlere rahmet vaktidir

Tevhit merkezinde, putlar ayakta
Değerler yok olmuş, insan bataкта
Aydınlığa karşı, Şeytân atakta
Kalk ayağa, nura hicret vaktidir

Kalk ayağa, âlem nur ile dolsun
Karanlık son bulsun, diken gül olsun
Küfrün şirkin benzi sararıp solsun
Seninle âleme minnet vaktidir

Hiz. Resulullah

Kalk seninle mazlum ümidvâr olsun
Zâlîme, kâfire, âlem dar olsun
Bi'setinle canlar, hep bahar olsun
Cehennem son bulsun, cennet vaktidir

Gam yeme başında Hakk'ın eli var
Firavunlar boğan, nice nîli var
Yanında Şir-i Hak olan Ali var
Geçit yok zillete, izzet vaktidir

O günlerden geçmiş, bin dört yüz sene
Döndü câhilliğe, insanlar yine
Hak geride, bâtil çıkmıştır öne
Yine hakikatın, uzlet vaktidir

Bak, ya Resûlallâh, dinin gurbette
Yoktur bir nişâne, senden ümmette
Muminler cephesi, bin bir mihnette
Bugün, yeniden bir bi'set vaktidir

Hani buyurmuştun bize: "Ey ümmet!
Kur'ân ve Ehl-iBeyt size emanet"
Kur'ân'dan uzağız, Sünnet'e hasret
Saâdet devrine, avdet vaktidir

Musa Aydın

27-Recep-1420 / 6-Kasım-1999

YA RESÛLALLÂH

Hirâ'dan bir güneş doğdu bugün
Müjde mazlûmlara, bitti hüznün
Seslendi Cebraîl Besmeleyle
"Oku, Rabb'inin adını söyle"

Yâ Resûlallâh, yâ Muhammed
Ey bütün aleme cân u rahmet
Biz seninle kâinâta üstün olduk
Bi'setinle peyeni bir hayat bulduk

Kurtardın kızları gömülmekten
Mazlûmu zâlime ezilmekten
Ey hür insanlara şanlı rehber
Âlem u Âdem'e cümle server

Yâ Resulallâh, yâ Muhammed
Ey bütün âleme cân u rahmet
Biz seninle kâinâta üstün olduk
Bi'setinle peyeni bir hayat bulduk

Alnıp satılan kölelerdik
Vahşice birbirimizi yerdik
Yok mu bir kurtaran bizi derdik
Sen geldin imdâda yâ Muhammed

Yâ Resûlallâh, yâ Muhammed
Ey bütün âleme cân u rahmet
Biz seninle kâinâta üstün olduk
Bi'setinle peyeni bir hayat bulduk

Son kitap, son dini sen getirdin
Kâbe'de putları sen devirdin
Tarihin seyrini değiştirdin
Bizlere sen izzet, şeref verdin

Yâ Resûlallâh, yâ Muhammed
Ey bütün âleme cân u rahmet
Biz seninle kâinâta üstün olduk
Bi'setinle yepyeni bir hayat bulduk

Seslendin dünyaya Habibullâh
Bâtıldır başka din, başka ilâh
Kurtuluş İslâm ile gelecek
Söyleyin "Lâ ilâhe illallâh"

Yâ Resûlallâh, Yâ Muhammed
Ey bütün âleme cân u rahmet
Biz seninle kâinâta üstün olduk
Bi'setinle yepyeni bir hayat bulduk

Hüseyin Yalçın

27-Recep-1420 / 6-Kasım-1999

SEN OLMASAYDIN...

Bilmez idik perde ardında ne var
Kim ederdi aşk sırrın aşikâr

Sen sebepsin bunca âlem var olup
Her ne rahmet var imiş izhâr olup

Kâmil etti gelmeğın insanlığı
Son kemâle erdirdin noksanlığı

Hep karanlıklar dağıldı, oldu nûr
Hatta nûrundan senin nûr aldı hûr

Sen yok iken zulmet idi bu hayât
Cehâletten biriydi "Ve'd-ül benât"1

Cehle batmış bir diyâr idi Hicâz
Vahşisi, hayvânı çok, insânı az

Sözlerin verdi saâdetten haber
Belli oldu âlem için hayr-u şer

Anlayanlar bildiler insân nedir?
Kimdir Lokmân, derd için dermân nedir?

Haşre dek âlem ede hürmet sana
Binde bir olmaz yine kıymet sana

Hakkı var sen bulduğun bu şanlı ad
Günde beş vakt olsun âfâk üzre yâd

Hasredemez mevkini vasfeyleyen
Addedemez methini her söyleyen

H.z. Resulullah

57

Her zaman methini deryâ görmüşüz
Karşısında adının "yâ" görmüşüz

Hakkı var herkes dilerse bir meded
Çünkü yok olmuş senin fazlında hed

Sâdık Beşîrî

SALLU ALÂ MUHAMMED

Sallu Alâ Muhammed
Ve Alâ Âl-i Ahmed
Evvelunâ Muhammed
Evsetunâ Muhammed
Ahirunâ Muhammed
Sallu Alâ Muhammed
Ve Alâ Âl-i Ahmed

Hürmetine varlığı buldu cihân
Senle şeref buldu zaman ve mekân
Habibimiz, rehberimiz Muhammed
Şefiimiz, serverimiz Muhammed

Sen doğduğun zaman âlem nur oldu
Bi'setinle küfre cihân dar oldu
Habibimiz, rehberimiz Muhammed
Şefiimiz, serverimiz Muhammed

Âlem u Âdem eder hep iftihâr
Nâmına, ey cümle cihâna bahâr
Habibimiz, rehberimiz Muhammed
Şefiimiz, serverimiz Muhammed

Yerde yüce adın senin Muhammed
Gökte güzel adın söylenir Ahmed
Habibimiz, rehberimiz Muhammed
Şefiimiz, serverimiz Muhammed

Nurun ile oldu geceler sabah
Düşmanın kalbi geceden siyah
Habibimiz, rehberimiz Muhammed
Şefiimiz, serverimiz Muhammed

H.z. Resulullah

Hakkında Hak "Levlâkeyi" söyledi
Hürmetine âlemi halk eyledi
Habibimiz, rehberimiz Muhammed
Şeffimiz, serverimiz Muhammed

Eyle nazar bizlere ey Mustafâ
Bak bize bir gönlümüze ver sefâ
Habibimiz, rehberimiz Muhammed
Şeffimiz, serverimiz Muhammed

Bak da hazan gönlümüz olsun bahâr
Sensiz olan kimsede söyle ne var?
Habibimiz, rehberimiz Muhammed
Şeffimiz, serverimiz Muhammed

Musa Aydın
1999 / 1420

RIHLET-İ HATM-İ RUSÛL

Yıkılıp dinin evi, rihlet¹ edip Hatm-i Rusûl²
Çırpılıp din kapısı Hazret-i Zehrâ başına

Sıkt olup Muhsin'i, Zehrâ özü de oldu şehîd
Kül elendi o zamandan beri dünya başına

Kerbelâ fâciası bezrin³ ekip başlandı
Tâ kıyamet ne kopa, Zeyneb-i Kûbrâ başına

Muddaî olmadı fermân-ı Gadîr'e teslim
Gör ne tufân getirip Ümmet-i Tâhâ başına

Meşveret emr-i İlâhî'de olur mu? Heyhât!
Çektiler cebr ile Mevlâ'yı da şûrâ başına

Hazret-i Fâtıma'nın kabri de mehcûr oldu
Çâdur-i ismetini saldı Süreyyâ başına

Ümmet olmazsa imâmet de olur hâne nişin⁴
Dolanır Ka'be de gittikçe Kelisâ⁵ başına

Bu olan iş mi ki akşam çağı Allâh çobanı
Çölde Allâh davarın⁶ boşlaya bicâ başına?⁷

Ümmetin ekseri mîsdâk-ı "Le Qad Haqq-el Qavl"⁸
O havâri yağışanmazdı⁹ Mesîhâ başına

1- Vefat etmiş

2- Peygamberlerin sonuncusu

3- Tohumunu ekerek

4- Evinde hapsolür.

5- Kilise

6- Sürüsünü

7- Başiboş

8- Yasin Suresi'nin 7. âyetindeki manaya işaretir.

9- Toplanamazdı

Müslim'in dört neferi mu'min olup Selmân tek
Yusuf'un aşkı düşer dipte Züleyhâ başına

Gölgesi tâc-ı saâdet, bu şehâdet şevki
Özü bir kuş ki konup Sidre ve Tubâ başına

"Şehriyâr", geldi Hüseyin'in sesi, Âşûrâsı
Tâ düşe aşk-ı şehâdet dil-i şeydâ başına

Seyyid Muhammed Hüseyin
"Şehriyâr"

DERT ELÇİSİ

Sen Rahmân'ın rahmetinin
Ey en parlak tecellisi

Sen karanlık şu dünyanın
Ey en coşkun nur çeşmesi

Sen kulluğun insanlığın
Ey en kâmil âbidesi

Sen bâtılın karşısında
Ey hakikat temsilcisi

Sen Kureyş'in yetimiyken
Ey kâinat efendisi

Sen son gelen peygamberken
Ey mahlûkat birincisi

Sen nübüvvetin tâcının
Ey en kutsî nur incisi

Sen hiç mektep görmemişken
Ey ilimler medinesi

Sen ey halkın Hâlik'inin
En değerli habercisi

Sen çekinen kulaklarda
Ey Allah'ın kutlu sesi

Sen tebessüm sembolüyken
Ey en dertli dert elçisi

H.z. Resûlullah

63

Ahmed Azadi

SALAVÂT

Resûl ve Âl'iyle iner berekât
Rahmet onlar ile, çoğalır kat-kat
Tâlib-i feyz isen Yüce Mevlâ'dan
Resûl ve Âl'ine eyle salavât

Musa Aydın

Ramazan-1419 / Ocak-1999

MASİVÂ SERVERİ

Övülmüş anlamı, adı Muhammed
Mâsivâ serveri, bir adı Ahmed

Günahtan berîdir, sâhib-i ismet
Oldu âlemlere bâis-i rahmet

Hürmetine onun cümle kâinât
Hayat buldu, aldı nimeti kat kat

Oku dedi Hira Garı'nda Cibril
Oluverdi kalbi Kur'ân'a mahfil

Müşrikler önünde silahı duâ
Veriyordu hasta kalplere şifâ

Kitaplarda müjdelenen Peygamber
Şiariydi onun "Allah-u Ekber"

Bütün mazlumlara gerdi kol kanat
O'na ve Âl'ine bin birsalavât

Kemal Kemahlı

H.z. Resulullah

2. Bölüm

Ehl-i Beyt (a.s)

EHL-İ BEYT-İ RESÛLULLÂH

Arş-ı İlah'ın ziyetini
Âleme Hakk'ın nimeti
Peygamber'in emâneti
Ehl-i Beyt-i Resûlullâh!

Yolları Peygamber yolu
Karanlık yok hep nûr dolu
Nefsin değil Hakk'ın kulu
Ehl-i Beyt-i Resûlullâh!

Kimdir dersen yolları hak?
Git Kur'ân'a Sünnet'e bak
Özleri pâk, yüzleri ak
Ehl-i Beyt-i Resûlullâh!

Size ağlar sızlayan ney
Fedâ size fedâ her şey
Âşığız biz sizlere ey
Ehl-i Beyt-i Resûlullâh!

Hakkı görür hep gözünüz
Hakkı söyler hep sözünüz
Hakka gider hep iziniz
Ehl-i Beyt-i Resûlullâh!

Âlem tanımadı sizi
Gurbetiniz yaktı bizi
Büktü beli, kırdı dizi
Ehl-i Beyt-i Resûlullâh!

Kur'ân şâhid-i şânınız
Yoğruldu nurla cânınız
Hakla geçer her ânınız
Ehl-i Beyt-i Resûlullâh!

Aşkınızla yoğrulduk biz
Urvenize tutunduk biz
Hakkı sizinle bulduk biz
Ehl-i Beyt-i Resûlullâh!

Musâ Aydın
Ramazân-1420 / Ocak-2000

EHL-İ BEYT

Cümle bîmar ibâdın dermanıdır Ehl-i Beyt
Yezdân-ı lâ yezâlin burhanıdır Ehl-i Beyt

Yaptı fülkü Allah'ın emri ile Nuh nebi
Ol fülkün de serdar-ı kaptanıdır Ehl-i Beyt

Musa dahi Harun'u istedi Hak'tan ol kim
Kahr-ı Musa asa-yı ayanıdır Ehl-i Beyt

Hışm-ı İlahidir ol Bedr-u Hayber de dahi
Haydar-ı Yezdân şîr-i jıyanıdır Ehl-i Beyt

Tathir ediyor anı sure-i Ahzâb'da kim
Âl-i Tâhâ sure-yi Rahmân'ıdır Ehl-i Beyt

Cümle kevkeb-i semâ bir olsalar hiç durur
Çünkü min hakkı şems-i tâbanıdır Ehl-i Beyt

Gerçi âlemde çoktur bülbül-i şeyda-yi gül
Ki bülbül-i Rahman-ı handanıdır Ehl-i Beyt

Evveli kuntu kenz u men arefedir bil ki
Livâ-yi Muhammed'in âlamıdır Ehl-i Beyt

Vasiyy-i Nebi'dir ol bab-ul ilm-i Murtazâ
Didar-ı Zülcelal'ın hayranıdır Ehl-i Beyt

Înâs-ı cennet içinde seyyidedir Zehra
Melâike-yi cennet rıdvanıdır Ehl-i Beyt

İftiharım Müctebâ Hasen-i Müstecab'dır
İbadet u tâatın harmanıdır Ehl-i Beyt

Meftundur cümle canlar şehid-i Kerbelâ'ya
Hüseyn-i sıbt-ı şehid efgânıdır Ehl-i Beyt

Yaranlarıdır Mikdad u Ebuzer u Ammâr
Meftunu ins u cinnî Selman'ıdır Ehl-i Beyt

Ümidim oldur mahrum olmayam ruz-i cezâ
Koş Ramazan canların canânıdır Ehl-i Beyt

Ramazan Pektaş
13-05-2000 - ERZURUM

ONDÖRT MASÛM-İ PÂK

Göz açalım, hakikate bakalım
Tabiattan büyük ibret alalım
Varlıkları yaratana görelim
Nimetini, hikmetini bilelim

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

Semâları kandillerle süsledi
Taş içinde kırmız akik besledi
Denizlerde kudretini gösterdi
Akıl verip bizden kulluk istedi

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

Sana misil hiçbir varlık bulunmaz
İbâdette sana ortak olunmaz
Sensiz bir şey kemâline varamaz
Seni seven, canı, malı aramaz

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

Kudretin zâhirdir yerde, göklerde
Güzelliğin, çiçeklerde, dillerde
Harikadır yarattığın, her yerde
Dudaklarda, güzellerde, gözlerde

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

İrşâd için peygamberler gönderdin
Muhammed'i en son rehber gönderdin
Yüz on dört sûreyi bize indirdin
Kur'ân ile risâlete son verdin

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

İnsanları gerçeklere çağırdın
Bâtıllardan hakikati ayırdın
Mucizeler kâfirlere gösterdin
Doğruları gözler önüne serdin

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

Zülfikâr'ı gökten yere indirdin
Ali ile kudretini bildirdin
Mucizeler kılıcında gösterdin
Kâfirlerin sultasına son verdin

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

Vurup Amr'a bir darbet-i cânâne
Küfrü yıktı, İslâm oldu şahâne
Bu darbenin üstün oldu sevâbı
İnsin, cinnin sevâbından hesâbı

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

Gadîr Hum'da tuttu Ali elinden
Hakikati açıkladı dilinden
"Men kuntu Mevlâhu, Ali Mevlâhu
Allahümme vâl-i men vâlâhu"

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

Ben her kime Mevlâ isem, Ali'dir
Ona rehber, ona Mevlâ, velîdir
Benim canım, benim kanım Ali'dir
Vâris-i ilim u irfânım Ali'dir

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

"O'nun dostu, benim dostumdur kesin
Benim dostum, Hakk'ın dostudur yakîn
O'na düşman, bana düşman sayılır
Bana düşman, Allah'a düşman olur"

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

"Ehl-i Beyt'im, size benden emânet
Kur'ân ve onlardan bulun hidâyet
Halifedir on ikisi sizlere"
Bunu böyle beyân etti bizlere

"İki emânettir paha biçilmez
Bundan başka size rehber seçilmez
Kur'ân ve İtret'tir sizi kurtaran
Delâletten, cehâletten her zaman"

Sana sonsuz hamd ederim Allah'ım
Benim Mevlâm, benim Rabbim, penâhım

Vucudumun bir parçası Fâtıma
Hatice'nin hâtırası Fâtıma
Yer yüzünün huriyyesi Fâtıma
Kıyâmetin şefîası Fâtıma

Zâlimlere bu sözler hoş gelmedi
Münâfıklar hakikati sevmedi
Kör gözleri güzelliği görmedi
Hak bâtlı ayrı ayrı bilmedi

Peygamber'in sözün yere saldılar
Evladından intikamlar aldılar

Yabancılar haklarını çaldılar
İbrâhim'i ateşlere saldılar

Münafıklar bir sıraya dizildi
Hak sahibi yalnız kalıp üzüldü
Muhammed'in çiçekleri pozuldu
Şehâdetin yolu o gün çizildi

Yâ Rab, ediyorum sana şikâyet
Eyle zâlimlere ebedi lânet

Muâviye zehirletti Hasan'ı
Oğlu Yezit şehid etti Hüsey'n'i
Başın kesip mızraklara vurdular
Bülbülleri haremlerden kovdular

Yâ Rab, ediyorum sana şikâyet
Eyle zâlimlere ebedi lânet

Dördüncüdür İmâm Zeyn-el Âbidin
İrfân ehli, hem Seyyid-i Sâcidin
Secdeleri yerde, gökte meşhurdur
Onun özü, sözü, her şeyi nurdur

Şehribânu annesidir İran'dan
Babasıdır Hüsey'n Âl-i İmrân'dan
O'nu şehid eyledi zâlim Hişâm
Olsun O'na bin bir salât-u selâm

Yâ Rab, ediyorum sana şikâyet
Eyle zâlimlere ebedi lânet

Hikmetlere vâkıf olan Bâkır'dır
Âl-i Abâ gibi O da tâhirdir
Peygamberler ilmi O'nda zâhirdir
Hadisi nakleden bize Câbir'dir

Altıncısı İmâm Cafer Sâdık'tır
Kitap ve Sünnet ilmine nâtıktır
Dünya O'un sözlerine âşıktır
Reis-i mezhep olmaya lâyıktır

Lisanından ilim, hikmet saçardı
O'nun eli, müşkülli açardı
Münafıklar, mantığından kaçardı
Sözleriyle kâfirleri biçerdi

Mansur-i Abbasî eyledi hiyle
Şehid etti ol İmâm'ı zehr ile
Yâ Rab, bütün zâlimleri kahreyle
Bizi İmâm Sâdık ile haşreyle

Yâ Rab, ediyorum sana şikâyet
Eyle zâlimlere ebedi lânet

Yedincisi İmâm Musâ Kâzım'dır
İtâati mu'minlere lâzımdır
Gece gündüz meşguldü ibâdete
Hak yolunda erişti şehâdete

Hârûn O'nu hapislerde sakladı
Ayakların zincir ile bağladı
Melekler hâline O'nun ağladı
Bu gam âşıkların bağrın dağladı

Ehl-i Beyt'i sevenlerim geliniz
Ağlayalım musibete hepimiz

Erenlerin şahı Ali Rızâ'dır
İlimlerde Aliyy-el Murtezâ'dır
Râzı oldu her kadere, kazâya
Selâm sekizinci İmâm Rızâ'ya

Memun O'nu zorla veliahd etti
Zehirletip o gül cana kasdetti
Çünkü biliyordu o zâlim sultân
Belâdır başına Şâh-ı Horâsân

Ehl-i Beyt'i sevenlerim geliniz
Ağlayalım musibete hepimiz

O'ndan sonra oğlu Takî'dir rehber
Dünya sedefinde, eşsiz mücevher
Diğer bir lakabı İmâm Cevâd'dır
Cümle âlime, âleme üstâddır

Çekemedi O'nu hasûd âlimler
Genç yaşta ettiler şehid, zâlimler
İftihârdır Ehl-i Beyt'e şehâdet
Var mı şahâdetten büyük inâyet?!

Ehl-i Beyt'i sevenlerim geliniz
Ağlayalım musibete hepimiz

Onuncusu İmâm Ali Nakî'dir
Cihân yaşadıkça O da bâkidir
Hak'tan insanlara oldu bir hâdi
Mu'minler ümidi, Hakk'ın şehîdi

Sülâle-yi pâk-i Zehrâ-yı Ether
Yâdigâr-i Ali, nûr-i Peygamber
Medine'den sürdü O'nu bir cânî
Samerrâ'da şehid etti ol bâğî

Ehl-i Beyt'i sevenlerim geliniz
Ağlayalım musibete hepimiz

İmâm-ı Askerî bize mevlâdır
Peygamber'den bir cevher-i vâlâdır
İbâdetle, celâlette â'lâdır
İmâmete zamanında evlâdır

On ikinci imâm bilin Mehdî'dir
Peygamber'in ümmetine va'didir
Hakk'ın hükmü âlemlere kat'îdir
Zâlimleri mahvetmesi hatmîdir

Mehdî, seni gece gündüz bekleriz
Senin aşkın yüreklerde besleriz
Her müşkülde meded diye sesleriz
Nur cemalin bir gün görmek isteriz

Gel dünyayı adâlete kavuşturun
Milletleri birbirleriyle barıştırın
Zâlimleri gel köşeye sıkıştırın
Mazlûmları haklarına kavuşturun

Dönen dönsün, biz bu yoldan dönmeyiz
Bir güneşiz, hiçbir zaman sönmeyiz
Allah Allah, yalnız sana taparız
Ehl-i Beyt olmazsa haktan saparız

Biz onları hak halife biliriz
Hak budur, bâtıldır gayrиси her söz
Dönen dönsün, biz bu yoldan dönmeyiz
Bir güneşiz, hiçbir zaman sönmeyiz

On İki'den başak imâm görmeyiz
Şeriata her kapıdan girmeyiz
Ehl-i Beyt'in düşmanların sevmeyiz
Yezitlere asla biz el vermeyiz

Kur'ân'dan almalı, helâl, harâmı
Dertlere devâdır; Allah kelâmı
Ehl-i Beyt'in yolu Kur'ân yoludur
Karanlık yok, bu yol nurla doludur

Mezhebimiz Caferî'dir Caferî
Vilâdette Hayderî'yiz Hayderî
Ali bütün evliyâlar serveri
Tevhid meydanının eşsiz bir eri

Erenlerim şehid oldu bu yolda
Gençler öldü güller soldu bu yolda
Ciğerler kan ile doldu bu yolda
Daha sorma neler oldu bu yolda

Aziz gençler ilim ile tanışın
Usanmayın, bu yolda çok çalışın
Şehr-i ilmin kapısından girelim
Hikmet ma'denine kulak verelim

Fazileti ilim ile bilelim
Hakk'ı bulup gayrısını silelim
Câhil kalmak mezhepte bir belâdır
Ehl-i Beyt'i sevenlere cefâdır

İlimsiz rehber olmak çok fenâdır
Kesinlikle temelsiz bir binâdır
Kaldıralım cehâleti aradan
Hoşnut olsun cümlemizden yaradan

Allah'ım, yardım et bize bu yolda
Hak burdadır; ne sağdadır, ne solda
Rahmet eyle erenlere bu yolda
Kanla dolan kefenlere bu yolda

Ehl-i Beyt'i sevenlerim geliniz
Birleşelim, anlaşalım hepimiz

SEYR-İ SÜREYYÂ DESTÂNI

1

Bir azimet destanıdır öykümüz
Cennet bahçelerinde başlayan
Gurbetlere bir yakınmadır
Sürgünümüz
Demir asa, demir çarık
Yeryüzünden sonsuzluğa
Bitmeyen yolculuk
İnsanın serüvenidir
Hâbil'le başlamıştır türkümüz
Nuh ile Cudî dağında
Uzun soluklu bir uzun hava
Yakub'un gözyaşlarıyla
Nil'in kuruyan yataklarıyla
Bitmez tükenmez deva
Ve Yusuf'la başlar
Kehkeşân Saraylara
İlk ziyâretimiz
Züleyhâ'nın katran kokulu saçlarında
Zincire vurulur sözlerimiz
İlk hapsimiz, ilk mektebimizdir

2

Çölden fişkırان su
Hâcer'in mahrem türküsüdür
Mahramalar yatağıdır İsmâil
İlgıt ılgıt akmaktadır yüreğimize
Hacer'in
Kara Hacer'in
Sabır taşıdır Hacer-ül Esved
Bir hasret kalemidir kasvet
Fatıma'nın kaşlarında
Ayrılıklar bize kısmet

Şiir-i Beyt

81

Şam yollarının garip yolcusu
Mekke'nin yetim yolcusu
Bütün şiirlerin esin kaynağı
Sahrâ-yı Cedit'ten, Cebel-i Târik'a
Yemen'den
Hadramut'a
Sidret'ül-Müntehâ'dan
Anadolu'ya
Hicaz çöllerinden
Acem illerine
Kanayan bir sevdadır
Kadim sevdamızdır
Aşkımız, şiirimiz, şeriamızdır
Tâif'in yaralı başı
Gümüş tepsilerde arz edilen
Salon Salome'ye
Zâlim sultanların ezeli korkusudur
Mekke'de yeniden dile gelen
Yahyâ'nın kesik başıdır
Zekeriyâ'nın lime lime doğranmış
Aziz nâşıdır
Bu; İsmailoğullarının
Sonu gelmez savaşıdır...

Hacer'in karalığında hicret
Mus'ab'ın aydınlığında Medine
Ali'nin yatağında nusret
Yemin olsun Ed-din'e
Ve asırlar boyu beklenen
Zafer şarkısı
Şad etmişken yüreklerimizi
Ol Nebi'nin vuslatında başladı
Ayrılık şarkısı
Ne sahabi duyarlığı
Ne Ömer dayatması yetmiyordu

Kör düğümleri çözmeğe
 Yetmiyordu kör kuyulara atılan taşları
 Çekip çıkarmaya
 Yetmiyordu
 Ve... Yeniden yazılmaya başladı yazgımız.
 Bir Belâ kesilirken başımıza
 Osman sıkıntısı
 Narına yanan Ali'dir.
 Ne Talha döngüsü
 Ne Zübeyr yılıkısı
 Peygamber zevcinin
 Nazına yanan Ali'dir
 Şam saraylarında
 Muâviye şehvetlerinde
 Sabır taşlarını çatlatırken ihânet
 Muhammed, İsâ aşkına
 Dayanan Ali'dir
 Rebeze'de yalnızlığa dirilirken şehâdet
 Ebuzer'e Eyvaah
 Eyvaah!...
 Yarelenen Ali'dir
 Mızrak uçlarında katledilen Mushaf'a
 Eyvaah, eyvaah!...
 Pârelenen Ali'dir

5

Ammâr'ı da analım dostlar, Ammâr'ı da
 Veysel Karani'ye de bir selâm edelim
 Cümle Üveysilerin fahrî babası
 Fahr-i kâinatın fahrî hırkası
 Firkat ateşlerinde
 Hârelenen Ali'dir
 Bir pervânedir Fâtıma, evlat acılarında
 Allı turna kanatlarında
 Türkü türkü, ağıt ağıt
 Kerbelâ çöllerinde
 Zârelenen Ali'dir

Ey Kûfe !... Zâlim Kûfe
Hâin Kûfe!...
Ben sana yanmam billâhi
Asıl yandığım dost bakışlara
Uzaktan bakışlara
Tedirgin, ürkek
Hesap üzere oturuşlara
Müstağni duruşlarıdır
Asıl yandığım
Zarif ihânetlere
Çok bilmiş kehanetleredir

Ve bir Hâbil-Kâbil kıssasıdır Kerbelâ
Bir söz üzere
Verilmiş bir söz üzere
Misâk üzere
Nice bin şehâdetdir Kerbelâ
Ta ezelden, ibtida baştan
İsmâil'in anısına
Kurbân edilen
Bir "Kâlû belâ"dır Kerbelâ
İlm üzere, silm üzere
Vahyedilmiş son âyet üzere
Tarih denilen defter-i kebire
Konulmuş son noktadır Kerbelâ
Nebî noktasıdır... Mim noktasıdır...
Şehâdet noktasıdır!...
Gidişimiz artık ve nihâyet
Ol vaktedir
Ey Kerbelâ!...

Nice bin zikir hâleleriyle
Nice bin şehâdet lâleleriyle

Birlikte düştüler Bu-Turâb oğlu'nun
Lâlezârına
Eyyub'un yeniden kan aktı yaralarına
Yakûb'un yeniden su düştü mahramalarına
Yusuf'um, Hüseyin Hüseyin diye inledi
Yeniden
Mısır'ın, Şam'ın kahır zindanlarından
Muhammed'in ruhu titredi
Kutlu Nebi'nin bir daha kırıldı
Mübarek dişi
Yeniden yarıldı sevdalı başı
Hamza'nın ciğeri yeniden kanadı...
Asumân ağladı... dağlar ağladı...
Salome'nin sarayında Yahyâ ağladı
Hüseyin! Hüseyin! Ya Hüseyin sana mı düştü
Yahya'nın yazgısını yeniden yazmak?
Zekeriyâ ağladı, Meryem ağladı
Asiye'nin tahtında İmran ağladı
Unutup, çarımıha gerilen acılarını
Meryem oğlu Mesih İsâ ağladı
Ateşin gül bahçelerinde gülün İbrâhim
Gülmeyi unuttu giryân ağladı
Hacer'in Zemzem'i, Fâtıma'nın Kevser'i
Ağaca yürüyen bengisu
Beyt-ül Mukaddes'te
Yed-i Beyzâ Musâ ağladı
Cebrâil, Mikâil, dahi İsrâfil
Levh-i Mahfuz'da levha ağladı
Yedi kat gökler, cümle melekler
Ahd u peymân ile sayhâ ağladı
Kerbelâ'da şerha şerha ümmet yarası
Ehl-i Beyt dergâhında nefha ağladı

Birlikte düştüler Bu-Turâb oğlunun lâlezârına
Yetmiş iki kişiydiler
Zulme karşı yetmiş iki kişiydiler
Ve yanlarında
Ve azıklarında
Ne tandır ekmeği
Ne Zemzem suyu
Ne dünya kaygusu
Ne ölüm korkusu
Haykırışların en asiliyle
Vazgeçişlerin en yürekliyiyle
Ayağa kaldırdılar
Kadim serüvenimizin
Kadim cümlesini: "Lâ ilâhe illâllah"
Ve gelmiş geçmiş cümle müstaz'af gönüllere
Ezilmiş gönüllere
Yüreklerini vererek
Su serptiler... Suskunlara inat!...
Susuzluklarına inat!...

10

Ne çocuklarının masum ölümlerini
Ne kadınlarının merhamet çığlıklarını
Duymadılar
Görmediler!...
Özgürlük için!... Aşk için!... Sevda için!...
Verilmiş misâk için
Sevda nedir bilen insanlık için
Sure sure, âyet âyet uçup gittiler
Ve bir adları kaldı yâdigâr
Altında kaldığımız
Ayaklar altına aldığımız
Hakk'ını veremediğimiz!...
Bu yağın yağmur değil, âsumân ağlar bize
Gök gürlenmesi değil bu, kahreder dağlar bize

Ve rivâyet edilir ki ey canlar
 Canlar canı İmâm Ali
 Dağların dahi taşıyamadığı
 Dağ dağ olmuş dertlerini
 Belki gün gelir anlatır diye
 Gün gelir bir volkan gibi
 Fıskırır anlatır diye
 Nice Yusuf'lar mihmandarı
 Kör kuyulara anlatır olmuş
 Dinledikçe gözleri dolmuş kuyunun
 Dinledikçe kabarmış toprak yüreği
 Taşları şak şak olmuş "Şıksıkıye" feryâdından
 Çatlamak üzereymiş kuyu, patlamak üzere
 - Bekle!... demiş İmâm Ali, beklemelisin
 "Daha nice yolcularım, daha nice gözcülerim
 Konuk olacak sana... Her biri birer tanık
 Her biri birer Yusuf olacak... Ve nice
 Yakub'lar gözlerini emânet edecekler sana
 Beklemelisin... beklemelisin..."
 Kuyu da kuyuymuş ha, Yakub'un mirâsı gibi
 Kuyu da kuyuymuş ha, Yusuf'un rüyâsı gibi
 Kuyu da kuyuymuş ha, Hüseyin'in duâsı gibi
 Kuyu da kuyuymuş ey canlar... Kuyu da kuyuymuş
 Peygamber davası gibi...
 Ve beklemeye koyulmuş kuyu
 Ve sabretmeye
 Ve gün saymaya koyulmuş
 Önce Hasan diye bir hâle kuşatmış gövdesini
 Sonra Hüseyin diye bir lâle yeşertmiş çevresini
 Ak elleri, kan gülleri, Zeyneb-i nâlân gelmiş
 Sine urup şebnem döken, Fâtıma cânân gelmiş
 Muhammed dergâhıdır, hangisini sayayım
 İmam Ca'fer yolunda aşık-ı yaran gelmiş
 Dağlar taşlar duymamış, insanlar işitmemiş
 Kuyulara haykıran Sâhib-i Zaman gelmiş

Zâlim zulme doymamış, bunca zulüm yetmemiş
Muhammed sadasıyla Duvaz-ı İmâm gelmiş
Ay batmış, gün kararmış, devran dönmüş, gül sarar-
mış

Kuyunun yüreği de ey yarenler
Kabarmış da kabarmış
Ve dolmuş ağzına dek ve koyulmuş beklemeye
Son bir damla
Son bir şebnem
Son bir gözyaşı diyerek
Ve gün gelmiş ve beklenen o gün gelmiş
Vakit be vakit, saat be saat
Gün be gün
Zaman dolmuş, seher solmuş
Ve bir Süreyyâ yıldızı doğmuş
Yeryüzünün Selmân yüzüne
Acılı yüzüne, Ebuzer yüreğine
Bir zülfikâr parıltısı vurmuş
Yer kürenin Horâsân yüzüne...
Ve patlayıvermiş kuyu
Fıskırıvermiş cümle kuyular
Yanardağlar misali
Kükreyivermiş
Aslan misali
Adına İmâm denmiş
Adına İmâm denmiş
Ve dile gelmiş cümle çöl denizcileri
Bakır çöllere inat
Yeni bir "Şıkşıkıye" destanıdır bu
Hey canım hey!...
Em yürümüş şerha şerha
Şiir olmuş şehrayine
Dem yürümüş kalem içre
Bağlanmıştırmekilmek
Pir yürümüş darağacına
Domurmuştur boncuk boncuk

Ter yürümüş pâk alnıma
Görülmemiş ihanetler
Şer yürümüş kervânıma
Buna rağmen merhem olmuş
Hâl yürümüş her yanıma
Bir sitemkâr gülüş olmuş
Gül yürümüş abdâlıma
Vaayy babam vaay!...
Yaşanmıştır en hasından
Şeker, şerbet, bal yürümüş
Acı soğan, tatlı suya
Tandır ekmek soframıza
Ter incisi tuz yürümüş
Hey canım hey
Aşk yürümüş
Aşk yürümüş!...
Ve yaşanmış
En hasından
Sevmekse sevmek
Ensiz
Ölmekse ölmek;
Sessiz
Vazgeçmektir, pür nefessiz
Bilmekse bilmek; ger sebepsiz
Ve biz
Riyâ nedir bilmeyiz
Hey ağalar
Budur kendini bilmek.

Veysel Menekşe
06-Haziran-1996

ÂL-İ MUHAMMED

Âlem yüzüne saldı ziyâ Âl-i Muhammed
Seyfin şakıtıp geldi yine Âl-i Muhammed
Nâdan ne bilir, dâna bilir Âl-i Muhammed

Fe-salli alâ sâdâtinâ Âl-i Muhammed
Fe-salli alâ mürşidinâ Şâh-ı velâyet.

Kemter kuluyum ben Ali'nin ol şâh-ı keremdir
Hasan başımın tâcı, Hüseyin gözümde nemdir
İmâm Zeynel Âbâ, Bâkır mihr-i haremdir

Fe-salli alâ sâdâtinâ Âl-i Muhammed
Fe-salli alâ mürşidinâ Şâh-ı velâyet.

İmâm Cafer-i Sâdık gibi olmaya irfân
İmâm Musâ-yı Kâzım gibi olmaya sultân
Cihan yüzünü görse değer Şâh-ı Horâsân

Fe-salli alâ sâdâtinâ Âl-i Muhammed
Fe-salli alâ mürşidinâ Şâh-ı velâyet

İmam Nakî gözlerime ayn-ı cilâdır
İmam Takî mâyesi ol mürğ-ü hü mâdır
İmam Askerî de derdimize ayn-ı şifâdır

Fe-salli alâ sâdâtinâ Âl-i Muhammed
Fe-salli alâ mürşidinâ Şâh-ı velâyet

Çün Mehdi zuhur ede, nihân kalmaya perde
Hâricîleri kesse gerek tig-ü teberle
"Seyyid Nesimî" medhin okur şâm u seherde

Fe-salli alâ sâdâtinâ Âl-i Muhammed
Fe-salli alâ mürşidinâ Şâh-ı velâyet.

HORÂSAN DEYU

Turnam size seyyâh vermiş Murtezâ
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu
Ehl-i Beyt'e cânım eylemiş fedâ
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu

Biri rehber olmuş mürşide gider
Sözünce semâin âşikâr eder
Muhammed Ali'nin erkânın güder
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu

Şâhımın kuvveti her yüzde belli
Cemâli gülşenin açılır gülü
Erenler bülbülü tatlıdır dili
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu

Âhû Dede'm eder turnamdır âhû
Dünyânın evveli âhırı bir hû
Vird edinmiş turnam dilinde yâ hû
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu

KARDEŞİME

Ey mihriban kardeşim, sen hakkın neferisin
Yaralı yüreğinde nice fırtınalar var
Şu dünya sürgününde bilirim çok dertlisin
Bu dertlerin sonunda ölümsüz bir hayat var

Azgın dalgalar gibi, çarpıyor sahillere
Deryâ olmuş fitneler, yerleşmiş gönüllere
Şu karanlık dünyada, emin bir yol bulmuşsun
Ehl-i Beyt'in nuruyla, kâmil mu'min olmuşsun

Kâinâtın serveri Muhammed, peygamberin
Mu'minlerin emiri, Murtezâ'dır önderin
Dünya bir gün son bulur; Hak divânı kurulur
Ancak Âl-i Muhammed taraftarı kurtulur

Peygamber buyurmuştur: "Onlar Nuh'un gemisi
Sizden iyi bilirler, Kur'ân'ı ve hadisi"
İlim irfân ve hikmet, onların kelimesi
Kur'ân'ın sırlarının, onlardır hazinesi

Ehl-i Beyti'dir sana, Mustafâ'nın mirâsi
Ehl-i Beyt'ten yadigâr sana kalan, gözyaşı
Kınayan insanların kınaması ne yazar?
Senin nur ile dolu, mukaddes bir yolun var!

Muhammed Ali Yetkiner

ÇAĞIRIR

Her seher vaktinde cümbüşe geldim
Dağlar yâ Muhammed, Ali çağırır
Erenler meclisi bağ-ı gülistan
Güller Yâ Muhammed, Ali çağırır

Vird verilmiş gökyüzünde kuşlara
Bak gözümden akan kanlı yaşlara
Sular yüzün vurur taştan taşlara
Çağlar yâ Muhammed, Ali çağırır

Âşık olan gelir derdin üsteler
Ona kâil olmaz kâmil ustalar
Dertliler de gelir derman isterler
Sağlar yâ Muhammed, Ali çağırır

Pir Sultan Abdâl'im çoktur âşığ
Âşık olanların yanar ışığı
İmâm Hasan-Hüseyin'in beşiği
Sallar yâ Muhammed, Ali çağırır

MUHAMMED, ALİ

Muhammed Ali'nin kurduğu yoldur
Ak üstünde kara seçebilirsen
İ'tikadı dilden söyleyen dildir
Ali'nin sırrına erebilirsen

Erenler seni ol ceme katarlar
Kötü amellerin taşra atarlar
Bir gün yularından çeküp tutarlar
Çektikleri yere varabilirsen

Erenler seni ol ceme getürür
Kalmış işlerini Hak'ka yetürür
Gördüm mü Hak ana mihman oturur
Mihman gözü ile görebilirsen

Aslı mervan olan katara gelmez
Küfrü imân eden âşıklar ölmez
Mü'minin suâli ahrete kalmaz
Dünyada suâlin verebilirsen

Pir Sultân abdal'im eller men'olur
Dört kapudan bir gün birden yol olur
.....
Verdiğin ikrâre durabilirsen

DERDİN NE SENİN

Ali Ali deyi ne inilersin
İnilersin dolap derdin ne senin
Sen de benim gibi yarden m'ayrıldın
İnilersin dolap derdin ne senin

Dolap iniledi düştü ırmağa
Muhammedin hub cemalin görmeğe
Hasan Hüseyin'e bir su vermeğe
İnilersin dolap derdin ne senin

Kim kesti getirdi seni yerinden
Dağlar taşlar ah eyliyir zarından
Sen de mi ayrıldın nazlı yarından
İnilersin dolap derdin ne senin

Yoksa yad illerin eli mi değdi
Yoksa irakıybin dili mi değdi
Yaz bahar ayının seli mi değdi
İnilersin dolap derdin ne senin

Pir Sultan Abdal'ım aşka dayandı
Hasret narı ile ciğerim yandı
Yoksa Hüseyin'den haber mi geldi
İnilersin dolap derdin ne senin.

Pir Sultan Abdal

DEMEDİM Mİ

Güzel aşık cevrimizi
Çekemezsin demedim mi
Bu bir rıza lokmasıdır
Yiyemezsin demedim mi

Yemeyenler kalır nâçar
Gözlerinden kanlar saçar
Bu bir demdir gelir geçer
Duyamazsın demedim mi

Bu dervişlik bir dilektir
Bilene büyük örnektir
Yensiz yakasız gömlektir
Giyemezsin demedim mi

Erelim Ali sırrına
Çıkalım meydan yerine
Can-ü başı hak yoluna
Koyamazsın demedim mi

Âşıklar harabat olur
Hak yanında kıymetli olur
Muhabbet candan tatlı olur
Doyamazsın demedim mi

Pir Sultan Abdalşahımız
Hak'ka ulaşır râhımız
Onik'i İmâm katarımız
Uyamazsın demedim mi

AÇILIN KAPILAR ŞAH'A GİDELİM

Hızır Paşa bizi berdar etmeden
Açılın kapılar Şah'a gidelim
Siyaset günleri gelip yetmeden
Açılın kapılar Şah'a gidelim

Gönül çıkmak ister Şah'ın köşküne
Can boyanmak ister Ali müşkine
Pirim Ali On'ki İmâm aşkına
Açılın kapılar Şah'a gidelim

Her nereye gitsem yolum dumandır
Bizi böyle kılan ahd-ü peymandır
Zincir boynum sıktı haylî zamandır
Açılın kapılar Şah'a gidelim

İlgün ılgın eser seher yelleri
Yare selâm eyler urum erleri
Bize peyik geldi Şah bülbülleri
Açılın kapılar Şah'a gidelim

Çıkarım bakarım kale başına
Mu'min Müslümanlar gider işine
Bir ben mi düşmüşüm can telâşına
Açılın kapılar Şah'a gidelim

Yaz seli gibiyim akar çağlarım
Hançer alıp ciğerimi dağlarım
Garip kaldım şu arada ağlarım
Açılın kapılar Şah'a gidelim

Pir Sultan'ım eyder mürvetli Şah'ım
Yaram baş verdi sızlar ciğergâhım
Arşa direk direk olmuştur âhım
Açılın kapılar Şah'a gidelim

MUHAMMED ALİ'YE NİYAZ EDELİM

Gelin ey gaziler yola gidelim
Ululardan ulu yol Allah Allah
Muhammed Ali'ye niyaz edelim
Gerçekler demine Hû Allah Allah

Dedem Hasan Hüseyin İmâmlar şâhı
Zeynelâbidin de İmâmlar mâhı
Muhammed Bâkır da cemâlin şâhı
Balkıya balkıya nur Allah Allah

Mezhebim İmam-ı Ca'fer-üs Sâdık
Kâzım Mûsâ, Rıza yâreme tabib
Ona nazar kıldı Muhammed Habib
Derdimin dermânıdır Allah Allah

Şah Takî Nakî'dir bu yolu açan
Hasen-ül-Askerî müşküller seçen
Muhammed Mehdî'den bir dolu içem
Pirlerin kalbinde Şah Allah Allah

Pir Mehmed'im kendi hâlinde gezer
Sultan Şücâ' dedem eylemiş nazar
Âşıklar medhini okuyub yazar
Pirimin cemâli nur Allah Allah

ALLAH BİR MUHAMMED ALİ SEVDİĞİM

Eğer benim âh-u zarım sorarsan
Allâh bir, Muhammed, Ali sevdiğim
Bu cihanda külli varım sorarsan
Allâh bir, Muhammed, Ali sevdiğim

A sevdiğim sensiz bir an olamam
Şâd olup da sensiz bir dem gülemem
Senden özge bir yardımcı bilemem
Allâh bir, Muhammed, Ali sevdiğim

Derdin bana yeter, derman istemem
Hükmün yeter, aslâ ferman istemem
Göster dîdârını gılman istemem
Allâh bir, Muhammed, Ali sevdiğim

Sensin âşıkların dîni, îmânı
Mu'minlerin can içinde hem cânı
Duvazda okurum On iki İmâmı
Allâh bir, Muhammed, Ali sevdiğim

Pir Mehmed'im eder hazar isterim
Mürşidimden himmet, nazar isterim
Malum dökmekliğe Pazar isterim
Allâh bir, Muhammed, Ali sevdiğim

SENİN AŞKIN

Gönül yine bir hayâle uğradı
Senin aşkın beni mecnun eyledi
Aşk eseri ciğerciğim dağladı
Senin aşkın beni mecnun eyledi

Muhammed Mustafa, Hayder Ali'sin
Seyyid Battal Gâzi sultan velisin
Sun, elinden içem kudret dolusun
Senin aşkın beni mecnun eyledi

İmam Hasan şefâatin kânıdır
Mu'minlerin can evinde cânıdır
Şâh Hüseyin mürüvvetin kânıdır
Senin aşkın beni mecnun eyledi

Zeynel'abâ Bâkır zuhûr eyledi
Ca'fer Sâdık aşk deryâsın boyladı
Kâzım Musâ Rızâ niyâz eyledi
Senin aşkın beni mecnun eyledi

Takî ile Nakî derdler dermânı
Asker'i sevmeyenin yok îmânı
Pir Mehmed Mehdi-yi Sâhib Zamân'ı
Senin aşkın beni mecnun eyledi

t.me/caferilikcom

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

GELDİM

Ervâh-ı ezelde, dîvân-ı Hak'da
Secde-i Âdem'i ettim de geldim
Hem Âdem balçıktan yaradıldıkta
Çâr unsur libâsın giydim de geldim

Keştî-i Nûh ile girdim tûfâna
Bir dem İsmâil'e geldim kurbâna
Ya'kub veş haylî düşdüm efgâna
Yûsuf-i Ken'ân'ı buldum da geldim

Tûr'da Mûsâ ile dîvâna durdum
Hak'kın tecellîsin ben anda gördüm
Rûh-ul Mukaddes'den İncil okudum
Tıfl-ı Mesîhâ'yı bildim de geldim

Mahbûb-i Hudâ'ya vahy oldu Kur'ân
Hem yazdı, okudu ol Şâh-ı Merdân
Mi'râc'a Muhammed gittiği zaman
Leyle-i mi'râc'ı gördüm de geldim

Muhammed Ali'nin çünkü fermânı
Kırklar meydanında gördüm erkânı
Nihânî böyledir derdin dermânı
Bu dem u devrânı sürdürdüm de geldim

MUHAMMED ALİ'DEN ÖZGE YÂRİM YOK

Gurbet diyârında bîkes garîbim
Muhammed Ali'den özge yârim yok
Gayrıdan geçmişim Hakk'a tâlibim
Muhammed Ali'den özge yârim yok

Mürşidim Muhammed, rehberim Ali
Onlardan öğrendim erkânı, yolu
Kalbim imân ile doludur dolu
Muhammed Ali'den özge yârim yok

Yoktan var eyledi beni Yaradan
Yârı buldum çıktı ağyar aradan
Ben aktan okudum bilmem karadan
Muhammed Ali'den özge yârim yok

Onlar ile buldu bu âlem nizâm
Mîhrini tutarım gönülümde müdâm
Aslımı sorarsan on iki İmâm
Muhammed Ali'den özge yârim yok

Bu aşkın sevdâsı başımdan gitmez
Yanıyor yüreğim tütünüm tütmez
Ey zâhid, nasihat bana kâr etmez
Muhammed Ali'den özge yârim yok

Vahdetin bezminde Sırrî can verdi
İnâyet erişip zıyâya erdi
Muhammed Ali'dir dilimin virdi
Muhammed Ali'den özge yârim yok

BENDE-Yİ ÂL-İ ABÂ'YIZ

Yetmiş iki millet içre nâcîyiz
On sekiz bin âlemin sertâcîyiz

Yılda bir kezdir tavafı Kâbe'nin
Bir dem içre elli kerre hacîyiz

Câ'fer'in yoluna kıldık iktidâ
Zahidâ dört mezhebin ihracîyiz

Suret içre katreyiz gerçi veli
Bahr-i aşkın mânide emvacîyiz

Bende-yi Âl-i Abâ'yız Sırrîyâ
Tâ ezelden bende-i muhtacîyiz

BİZ MUHAMMED, ALİ DİYENLERDENİZ

Bir bölük dervişiz gelmişiz handan
Biz Muhammed Ali diyenlerdeniz
Kanâat eyledik iki cihanda
Biz Muhammed Ali diyenlerdeniz

Ey zâhid bu yolda kıl u kal olmaz
Canından geçmeyen cânânı bulmaz
Hakikat ehline mezheb sorulmaz
Biz Muhammed Ali diyenlerdeniz

Vahdetin bezminde ikrâr eyledik
İkilik defterin gönülden sildik
Dört kitâbın aslın okuduk bildik
Biz Muhammed Ali diyenlerdeniz

İki cihân içre aktır yüzümüz
Bir bakışta Hakk'ı görür gözümüz
Kaftan kafa gider bizim sözümüz
Biz Muhammed Ali diyenlerdeniz

Sırrî terk edeli nâmûs u ârı
Aşk adıyla dâim yanmaktır kârı
Muhammed Ali'den özge yok yârı
Biz Muhammed Ali diyenlerdeniz

MUHAMMED ALİ'NİN İZİN İZLERİM

Kulağım işitmez zâhid, ne dersin
Bendedir Muhammed Ali'dir Ali
Bunları koyup da kande gidersin
Bendedir Muhammed Ali'dir Ali

Bu yolda verdim ben baş ile canı
İkilik mahvoldu, buldum îmânı
Anınçün terk ettim iki cihânı
Bendedir Muhammed Ali'dir Ali

Muhammed Ali'nin izin izlerim
Esrârını canım içre gizlerim
Her demde anları gözler, gözlerim
Bendedir Muhammed Ali'dir Ali

Gerçeğim ümmîyim ilim bilmezem
Zâhidin sözlerin gûş eylemezem
Mahabbet cânımı elden salmazam
Bendedir Muhammed Ali'dir Ali

Sırrî divâne mi yoksa delidir
Ummâna karışmış aşkın selidir
Ezelden bunların kemter kuludur
Bendedir Muhammed Ali'dir Ali

MUHAMMED MÜRŞİDİM ALİ REHBERİM

Şu dünyânın evvelini sorarsan
Var mıdır Muhamed Ali'den gayrı
Sen bu yolun sâhibini ararsan
Var mıdır Muhammed Ali'den gayrı

Muhammed mürşidim, Ali rehberim
Vicdan deryâsında lâ'l u gevherim
İnanmazsan işte oku defterim
Var mıdır Muhammed Ali'den gayrı

Bu yolun ötesi yoktur varılmaz
Su bulanmayınca gölge durulmaz
Gözlerime Hak'dan özge görünmez
Var mıdır Muhamed Ali'den gayrı

Ezelden böyledir bu yolda âdet
Okunur dillerde (Allahussamed)
Rehberim Ali'dir, pîrim Muhammed
Var mıdır Muhammed Ali'den gayrı

Muhammed Ali'dir kırkların başı
Bunu bilmeyenin güç olur işi
Verdi bu yolda Sırrî canla başı
Var mıdır Muhammed Ali'den gayrı

YETİŞ ALLAH YÂ MUHAMMED, YÂ ALİ

Dû cihanda derde derman sendedir
Yetiş Allâh, yâ Muhammed, yâ Ali
Mu'min, müslim bütün derd-ü gamdadır
Yetiş Allâh, yâ Muhammed, yâ Ali

Ağlar gökyüzünde hem mâh-u mihri
Feryat ile doldu iklim-ü dehri
Şah İmam Hasan'a verdiler zehri
Yetiş Allâh, yâ Muhammed, yâ Ali

Yezîdiler bir araya geldiler
Ehl-i Beyt'i ara yere aldılar
Şah İmâm Hüseyin'e hamle kıldılar
Yetiş Allâh, yâ Muhammed, yâ Ali

İmam Zeynülâbidîn'i bastılar
Şühedânın başlarını kestiler
Götürdüler bir de Şam'da astılar
Yetiş Allâh, yâ Muhammed, yâ Ali

Tutmadılar Resûlullâh sözünü
Esir ettiler gelin ile kızını
Âl-ü evlât Hakk'a tuttu yüzünü
Yetiş Allâh, yâ Muhammed, yâ Ali

İmam Bâkır, İmam Cafer hakkı için
İmâm Mûsâ-i Kâzım, Rızâ hakkı için
Şah Takî'yle, şah Nakî'nin hakkı için
Yetiş Allâh, yâ Muhammed, yâ Ali

Askerî, Mehdî'dir ol sâhip zaman
Geline kurulur bir ulu dîvân
Çağır ey İlhamî zaman bu zaman,
Yetiş Allâh, yâ Muhammed, yâ Ali

MUHABBET

Tâ kâlû belâdan sevdik seviştik
Bizimle ezelden yardır muhabbet
Üstad nazarında ikrârı koştuk
Mu'min-i kadîm ikrardır muhabbet

Muhabbettir; "Lâ ilâhe illallâh"
Muhabbettir; "Muhammed Resûlullâh"
Muhabbettir; "Ali veliyyullâh"
Üç isim mânâda birdir muhabbet

Kudret kelâmını söyler Cebrâil
Rızâ lokmasını sunar Mikâil
Canı cânâna ulaştırır Azrâil
İsrâfil ağzında Sûr'dur muhabbet

Muhabbet edenler nasibin alır
Muhabbet ederse, dert ehlin bulur
Ser çeşme Muhammed-Ali'den gelir
Dalgası tükenmez göldür muhabbet

Bu her dem bahardır bunda kış olmaz
Öter bülbülleri dilleri durmaz
Kokusu tükenmez, hiç rengi solmaz
Bir aceb bâğ-ı gülzârdır muhabbet

"Kul Himmet" bu makam özge makamdır
Muhabbetin mihri on iki İmâm'dır
Güzel şâhun nazarında tamamdır
Hakikat vasl-ı dîdârdır muhabbet

KADİR GECELERİ

Kadir geceleri fırsat sizindir
Böyle Hak mihmanı can ele girmez
Peygamber'e yüzler sürmek bizimdir
Gitti bugünkü gün dün ele girmez

Azrâil el sunar alır canını
Kimler duyar avazını ününü
Allah'ın velisi imâm soyunu
Böyle Hak mihmanı can ele girmez

Özün kul eyle ki iman bulasın
Cehteyle burada menzil alasın
Nasip olur mu bir dahi göresin
Duasın alacak kul ele girmez

Ey Nesimî, sakın durup oturma
Sırrın sakla nâdândan, taş götürme
Cehteyle de imanını yitirme
Zâyedersin iman din ele girmez

ŞİİLERİZ

Tâ ezel bezminde ikrâr eyleyen Şiîleriz
Bunda ol ikrârı tekrâr eyleyen Şiîleriz
Doğrudan doğru riâyet eyleriz yok hîleimiz
Şer-i enver ile reftâr eyleyen Şiîleriz

"İhtedû biş-şemsi" emrine riâyet eyledik
Ehl-i Beyt'i her dem ezkâr eyleyen Şiîleriz
Dahl eden bir gün gelir tasdik eder erkânımız
Düşmen-i kendüye hoş yâr eyleyen Şiîleriz

Derd-i aşka duş olub Lokman'a minnet etmeyiz
Kendi derdimize tîmâr eyleten Şiîleriz
Hak Muhammed'le Ali'nin sâyesinde Kemterî
Nefs-i bed evhâmı bîzâr eyleyen Şiîleriz

Kemterî

NÛR-İ VÂHİD

Hak'dan özge gayrı yokdur âlem-i vahdette tâ
Kendi nûrundan yarattı bunları Rabb-ül Ulâ
Ahmed-i Muhtâr'dır mir'ât-ı zât-ı Kibriyâ
Ol cihetten âşikâne oldu sırr-ı "Hel Etâ"

Nûr-i vâhiddir Muhammed'le Ali-yel Murtezâ
Zât-i mahbûb-u Hudâdır Hamse-i Âl-i Abâ

Hâk-i pâ-yi Ehl-i Beyt'e rûyemâl ol ey peser
Bendesi ol kim azîzim rûşen olsun dîdeler
İsm-i pâkin yâd edip ezkâr kıl şâm u seher
Dört kitâbın sırrına vâkîf olam dersen eğer

Nûr-i vâhiddir Muhammed'le Ali-yel Mürtezâ
Zât-i mahbûb-i Hudâ'dır Hamse-i Âl-i Abâ

Vasf-ı pâkin muhtasar kıldım beyan efzûndur
Cûd u feyz ile bu âlem sertaser meşhûndur
Tâ ezelden bunları sevmek bize kanûndur
Bunları inkâr eden elhâsılı mel'ûndur

Nûr-i vâhiddir Muhammed'le Ali-yel Mürtezâ
Zât-i mahbûb-i Hudâ'dır Hamse-i Âl-i Abâ

Zerre hürmet etmeyip Peygambere ol bî hicâb
Hangi akl ile bu kâra başladı ibn-i kilâb
Ol çerâğ-ı Hânedânı eyledi zâlim harâb
Lâ'net olsun cânına kavm-ı Yezîd'in bî hisâb

Nûr-i vâhiddir Muhammed'le Ali-yel Mürtezâ
Zât-i mahbûb-i Hudâ'dır Hamse-i Âl-i Abâ

Ey taassub ehli, râh-ı müstakîme çekme sed
Farkı temyîz et ki kibri olma şeytandan eşed
Çeşm-i insâf ile bak zîrâ ayandır nîk u bed
Cân u dilden bunlara îmân eden bulur meded

Nûr-i vâhiddir Muhammed'le Ali-yel Mürtezâ
Zât-i mahbûb-i Hudâ'dır Hamse-i Âl-i Abâ

Hak Peyember'den Cenâb-ı Mehdi'ye gelince dek
İns u cinne bunlar idi iktidâ edilecek
Her birinin hâk-i pâ-y-i devleti kadr-i felek
Dönmem, imânım budur ey Kemterî tâ haşre dek

Nûr-i vâhiddir Muhammed'le Ali-yel- Mürtezâ
Zât-i mahbûb-i Hudâ'dır Hamse-i Âl-i Abâ

Kemterî

BİZ GULÂM-İ EHL-İ BEYT'İZ

Biz gulâm-ı Ehl-i Beyt'iz Lâ Fetâ'dan gelmişiz
Ceddimiz nûr-i nübüvvet müntehâdan gelmişiz
Okuduk ilm-i ledünni vâkıf-ı esrâr olub
Küntü kenz'in sırrına lûtf u atâdan gelmişiz

Şah Hasan, Şâh-ı Hüseyin-i Kerbelâ ervâhumuz
Şems u mâh ü ahter-i Zeynel'abâ'dan gelmişiz
Bâkır u Ca'fer'i Sâdık bahş-ı îman eyleyen
Mûsi-yi Kâzım, Rızâ, nesl-i Hudâ'dan gelmişiz

Şah Takî vu bâ Nakî hem Askerî Mehdî livâ
Menzil-i Şâh-ı Velâyet pîşivâdan gelmişiz
Râhımızdır ol Horasânî tarîk-ı nâzenin
Can verüb can almağa tâ intihâdan gelmişiz

Hem "Sekahum" hamrini aşk-ı Ali'den nûş edip
Lezzet-i mest-i Resûl-i Kibriyâ'dan gelmişiz

Merkez-i kâna eriştim geldi Hak'kın kudreti
Hıfzîyâ hıfz eyleyüp sâhip safâdan gelmişiz

HİKMET-İ SETTÂR

Kün dedi, var etti kevn ü mekânı
Bu kudret Hazret-i Kibriyânındır
Levlâke levlâke emr-i Sübhânî
Ki âlem Muhammed Mustafâ'nındır

Akla fikre sığmaz hikmet-i settâr
Yârı ağyâr eder nârı da gülzâr
Süre-i Hel etâ seyfi Zülfikar
Cenâb-ı Aliy-yel - Mürtezâ'nındır

Her gemisî olan kaptan değildir
Her zengin olanlar sultan değildir
Bu nutku söyleyen irfan değildir
Edib-i Harâbî budalânındır

VARDIR

Aşkın ocağını yandırmak için
Hak'dan ihsân olmuş yelpazen vardır
Kâlâ-yi irfânı hem ölçmek için
İdris Peygamber'den endâzem vardır

Hayli muhibbâna oldum rehnümâ
Ölmeden öldürüp eyledim ihyâ
Sırr-ı "Mûtû" kalble "en-temûtû'ya"
Mazhar olmuş pek çok cenâzem vardır

Allah'dan ezelî takdîr olunmuş
Dest-i Ali ile tehrîr olunmuş
Mühr ü nübüvetle temhîr olunmuş
Böyle bir mukaddes icâzem vardır

Sûret-i zâhirde Harâbî'yim ben
Fakat Hak'kın başka hısâbıym ben
Cümle enbiyânın kitâbıym ben
Bozulmaz çözülmaz şîrâzem vardır

MUHAMMED MUSTAFÂ, ALİ AŞKINA

Mahabbet açılsın cemal görünsün
Muhammed Mustafa, Ali aşkına
İmam Hasan Hüseyñ demi sürülsün
Hatice Fâtıma gülü aşkına

Zeynelabidin'i severiz candan
Muhammed Bâkır'ı ziyade andan
Erenler buyurmuş ikrar imandan
Dönmiyelim Câfer yolu aşkına

Musa-yı Kâzım'a Ali Rıza'ya
Takî vü hem Nakî mîri Hüda'ya
Hasan-ı Askerî Mehdî livaya
Vermişiz ikrarı belî aşkına

Kaldır sâki başın, yüzün görelim
Aslımızı neslimizi bilelim
Abdal Musa Sultan demin sürelim
Doldur sâki doldur dolu aşkına

Fehmî'yim hâkîyim bir kemter gede
Râhı erenlerden olmazam cüda
Canımız bu yolda edelim feda
Hak şerabın içen deli aşkına

ÂL-İ ABÂÎ CANLARIZ

Cân u başa kalmazız Âl-i Abâî canlarız
Bende-yi Âl-i Muhammed Mustafâyî canlarız

Cân u dilden bende-i Hayder biziz, dervişleriz
Ol sebepten biz Aliy-yel- Mürtezâyî canlarız

Terk u tecrîdiz bu gün, âk u karadan geçmişiz
Pes bu mâ'niyle Hasen Hulk-ır- Rızâyî canarız

Hem Yezîde sed hezâran lâ'net etmek şânımız
Zira kim Şâh-ı Hüseyin-i Kerbelâyî canlarız

Fakr ile fahr eyleyib tâc u kabâdan fârîğiz
Ma'sum-i pâk biz Ali Zeynelabâyî canlarız

Hem Muhammed Bâkır ol kân-ı kerem bedrüd-dücâ
Ca'fer u Kâzım, Ali Mûs-er- Rızâyî canlarız

Çün Taki vu hem Nakî'ye kılmuşız ikrâr biz
Ol ecilden Askerî sâhib livâyî canlarız

Mehdi-i sâhib zamânın kuluyuz kurbânıyız
Resmî'yâ ma'sûm-i pâk nûr-ü Hudâyî canlarız

VAHDET MEYİ

Erişti Fazl-ı Yezdânî bize evlâd-ı Hayder'den
Alıp nûş eyledik vahdet meyin Sâkî-i Kevser'den

Resûl'e her kim ümmettir sever evlâdını Şâh'ın
İkisi nûr-i vâhiddir, olur bir pâk gevherden

Ben ol şehrim dedi Seyyid Ali'dir Bâbuhâ yâ'nî
Anınçün bil zuhûr etti Muhammed Ali ol dürden

Ali'ye sıdk ile candan eğer tasdik kıldınsa
Şefâat ola mahşerde sana Şebbîr u Şübber'den

İmam Zeynel'âbâ'dan Bâkır oldu mürşid-i kâmil
Eğer hak mezheb istersen yüzün döndürme Ca'fer'den

Bilin Mûsi-yi Kâzım'dan erer maksûda her tâlib
İmâm-ı heştüm ol Şâh-ı Horasan nesl-i Hayder'den

Takî'ye sıdk ile her kim gönül verdiyse ey âkıl
Nakî'den feth ola ma'nâ hidâyet ere Asker'den

Muhammed Mehdi'dir hatm'i İmâm olacağın zâhir
Cihanda kalmaya bir şey Yezîd u gebr u kâferden

Bu zulmâtın sıfâtından eğer kurtulmak istersen
Fenâ dünyâyı terk eyle elin çek sîm ile zerden

Koyub bu şehri-âfâkı bekâ mülküne azmeyle
Erişe şerbet-i bâkî sana Sâkî-i Kevser'den

Fedâ kıl cânını Şâh'ın yolunda ey Seher tâ kim
Mevâlî meşreb ol ismin yuyulmasın bu defterden

Teberrâ eyle müşrikten hezâran cân ile dâim
Teberrâ eyle ey mü'min gelip Mevlâ-yı Kamber'den

ŞİA-YI ÂL-İ ALİ

Mâyesi aşk u muhabbetle muhammer kemterim
Ben muhibb-i hâk-i pâ-yi hânedân-ı Hayder'im
Şîa-i Âl-i Ali hâs ümmet-i Peygamber'im
Ben muhibb-i hâk-i pâ-yi hânedân-ı Hayder'im

Saye-yi feyz-i Muhammed'dir gönülde şu'lebâr,
Ben Hüseyinî'yim bu haslet nâsiyemde âşikâr
Medd-i âhım Ehl-i Beyt aşkıyla tâ arşe çıkar
Ben muhibb-i hâk-i pâ-yi hânedân-ı Hayder'im

Mazhar-ı zât-ı tecelliyât-ı Sübhan'dır Ali
Vâkîf-ı her bir rümûz-i sırr-ı Kur'ân'dır Ali
Mü'minin kalbinde feyz-i nûr-u îmandır Ali
Ben muhibb-i hâk-i pâ-yi hânedân-ı Hayder'im

Fâtıma gencîne-i mihri tecellâdır bilin
Fâtıma hâtûn-ı mahremgâhı mevlâdır bilin
Fâtıma mihmân-ı Beytullah-ı Ulyâ'dır bilin
Ben muhibbi hâk-ı pâ-yi hânedân-ı Hayder'im

Şâhı yektâdır Hasan Hulk-ır Rızâ-yi müncelî
Şah Hüseyin-i Kerbelâ'dır vâkîf-ı sırr-ı Alî
Şah Zeynel'âbidîn u Bâkır u Ca'fer'dir velî
Ben muhibb-i hâk-i pâ-yi hânedân-ı Hayder'im

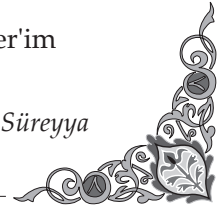
Mûsi-i Kâzım Rızâ vu Askerî vu Mehdi-i sâhib livâ
Ey Süreyyâ nakd-i îsarıdır sıdk u vefâ

.....
Ben muhibb-i hâk-i pâ-yi hânedân-ı Hayder'im

Ehl-i Beyt

119

Süreyya

KIL TALEB

İlm u irfân ister isen, Mustafâ'dan kıl taleb
Vüslat-i Hak ister isen, Murtazâ'dan kıl taleb

Sabr u hilme çün tahammül eylemek maksûd ise
Var anı sen Şah Hasan Hulk-ır Rızâ'dan kıl taleb

Aşk-ı İlâhiye kanmak ister isen ey gönül
Gel havâric cengine gir, Kerbelâ'dan kıl taleb

Çün tevellâsın, teberrâsın bilendir ehl-i hal
Gel bu meydana anı Zeynel'abâ'dan kıl taleb

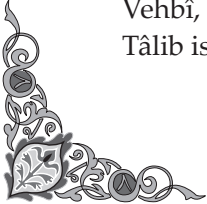
Nefs-i divin katledip nûr-i velâyet bulmağa
Şah Muhammed Bâkır-ı bedr-üd dücâdan kıl taleb

El ele el Hak'ka ermek talibiysen gel beru
Câfer-i Kâzım Ali Müs-er Rızâ'dan kıl taleb

Bu fenâ fahrî-yi fillâhın ferâgat râhını
Şah Takî vu bâ Nakî şems-üd duhâdan kıl taleb

Yetmiş üç fıkra olubdur çün Muhammed ümmeti
Vâhid-i firka-yi nâci Askerî'den kıl taleb

Vehbî, "Lâ hevfün aleyhim pes ve lâ hum yehzenun"
Tâlib isen Mehdi-i Sâhib Zaman'dan kıl taleb

DOST MUHAMMED ALİ SEVENLERDENİZ

Gevher-i yektâdır bizim sözüümüz
Âl-i Muhammed'dir sırr-ı özüümüz
Hasan u Hüseyin'dir göz nûrumuz
Hak Muhammed Ali diyenlerdeniz
Dost Muhammed Ali sevenlerdeniz

İmamlar hâsıdır Zeynel'âbidin
Muhammed Bâkır'dır gönlüm içre din
Mezhebim Ca'fer-i Sâdık'dır bilin
Hak Muhammed Ali diyenlerdeniz
Dost Muhammed Ali sevenlerdeniz

Mûsi-i Kâzım'ın hakikat şânı
Ali Mûsâ Rıza mürüvvet kânı
Takî bâ Nakî'dir merhamet kânı
Hak Muhammed Ali diyenlerdeniz
Dost Muhammed Ali sevenlerdeniz

Hasan-ül-Askerî gurûh-i nâcî
Dertli mü'min onda bulur ilâcî
Muhammed Mehdi'dir canlar sertâcî
Hak Muhammed Ali diyenlerdeniz
Dost Muhammed Ali sevenlerdeniz

Çârdeh-i Ma'sûmun yüzü hürmeti
Düvazdeh İmâm'ın izz u rıf'ati
Vehbî âciz sizden ister himmeti
Hak Muhammed Ali diyenlerdeniz
Dost Muhammed Ali sevenlerdeniz

Şiir-i Beyt

121

Vehbî

MUHAMMED'E ÇIKAR YOLUMUZ BİZİM

Has bahçe içinde gülü neyleyim
On iki İmâm'dır gülümüz bizim
Hakk'a varamayan yolu neyleyim
Muhammed'e çıkar yolumuz bizim

Muhammed Mustafâ başta tâcımız
Hatice anamız, Zehrâ bacımız
Tâ mahşere kadar sürer acımız
Kırık kanadımız, kolumuz bizim

İmam Ali'yi şehit ettiler
Hasan'ın aşına zehir kattılar
Hüseyin'i Kerbelâ'da şehit ettiler
Yezid kavmi büktü belimiz bizim

Zeynelâbidîn'i hapse sürdüler
İmâm Bâkır, Câfer zulüm gördüler
Mûsâ-i Kâzım'a zehir verdiler
Dâim pür melâldir hâlimiz bizim

İmam Rızâ, Takî Hakk'a yâr oldu
Nâkî ile Hasan-ül Askerî nûr oldu
Mehdî mağaraya girdi sır oldu
Onları zikreder dilimiz bizim

Mu'min kardeş yoktur sözümde yalan
Muhammed'den sonra bunlardır gelen
On iki İmâm'ın atası olan
İmâm-ı Ali'dir ulumuz bizim

İMAN SENDEDİR

Sana derdim sana, divane aşık
Sen kible ararsın, kible sendedir
Mevla cemalini yaratmış nurdan
Din iman ararsın, iman sendedir

Vücutunu dört nesneden halketti
Ervahından ervahına nur kattı
Melekler Âdem'e hem secde etti
Sen secde ararsın, mihrap sendedir

Beri gel deyince niçin gelmezsin
Okuduğun ilmin aslın bilmezsin
Muhabbet gömleğin bir hoş giyemezsin
İmâm Cafer ilmi, erkân sendedir

Diline ders verdi, beline kemer
Muhammed Ali'dir, ol şems u kamer
Şah Hasan, Hüseyin, şol İmâm Zeynel
Bâkır'la kân olan irfan sendedir

Aç gözünü de bak, Musa-yi Kâzım
İmam-ı Rıza'dan döndürme özün
Mürşid eşiğine sür de gel yüzün
Takî, Nakî hem Askerî sendedir

Muhibleri haber aldı Mehdi'den
İblis'tir batıl ilmine hükmeden
Ne gezersin şam şerifi, Mekke'den
Sen Kâbe ararsın, Kâbe sendedir

"Kul Hüseyin"im gezmez oldu ırığı
Süreğimiz Şeyh Safinin süreği
Muhammed Ali'dir ilmin direği
Vücutuma hoş bak, mihman sendedir

ON İKİ İMAMA EREYİM DİYE

Sabahtan yönümü hakka döndürdüm
Muhammed, Ali'yi göreyim diye
Dünya'nın gamından çektim elimi
Mürşid-i kâmile ereyim diye

Aşkımla serimi sevdaya saldımla
Aşkın ateşine tutuldum yandımla
İmam eşliğinde peymançe durdum
Ali'nin yoluna öleyim diye

Ol İmâm Hasan'ı canımla sevdim
Mazlum Hüseyin'in gulamı oldum
İmam Zeynel ile zindanda durdum
Kendimi kırk pare böleyim diye

Her zaman anarım kesmem ben zikrim
Adına kurbanım İmâm Bâkır'ın
Dünümü gün virdeyleyip okurum
Cafer'den bir nasip alayım diye

Musâ Kâzım damenine niyazım
İmam-ı Rıza'ya bağlıdır özüm
Takî, Nakî, Askerî'yedir sözüm
Mehdi ile kılıç çalayım diye

Kul Veliyim Hakk'a secde ederim
Hakk'ın buyurduğu yola giderim
Dinim haktır, Hak kelâmı ederim
On iki İmâm'a ereyim diye

CENNET-ÜL BAKÎ

Hak nasib eyledi vardım bir gece
Bakî' kenarında durdum bir gece

Sürûrla karışık garip bir hüzün
Sarmıştı canımı o an büsbütün

Biliyor musunuz nereye gittim?
Birden on dört asır geriye gittim

Ya Rab, nakşolunmuş bu topraklara
İbretlerle dolu bin bir hâtra

Ya Rab, buralarda Resûl gezerdi
Ali'yle Zehrâ-yı Betûl gezerdi

Burada oynardı Hasan, Hüseyin
Buraya inerci Cibril-i Emin

Burada dururdu saf saf mu'minler
Tekbir sesleriyle inlerdi her yer

Burada açardı iman gülleri
Buradan çoşardı cihad selleri

Nereye bakarsan Resûl kokuyor
Sanki Bilâl çıkmış ezân okuyor

Ama ey Allah'ın yüce Resulü
Gidişinle soldu, hakikat gülü

Korktukların bir bir hakikat oldu
Makam, dünya hırsı kalplere doldu

Tenha kaldı, hakkın mîzânı Ali
Büküldü yeniden İslâm'ın beli

Ya Rab, nerede o vefâlı dostlar?
Selmân u Ebûzer, Mikdâd u Ammâr?

Bir Ravza'ya, bir de Bakî'ye baktım
Bağrım parelendi, ağıtlar yaktım

Bakî'den göklere gurbetin sesi
Yükselip ağlatır âşık herkesi

Baba kucağında mazlum evlâtlar
Nice yükselmesin göğe feryatlar?

Dedim adın senin cennetti hani?
Sana kıyan vallah cânîdir cânî!

Âh ey Bakî' senin gül bağın nerde?
Neden karanlıksın, چراغın nerde?

Biliyorum sözün çoktur ey Bakî'
Ama söze hacet yoktur ey Bakî'

Bu lisân-ı hâlin yeterdir bize
Oktan, kılıçlardan beterdir bize

Bu hâlin ârife irfândır senin
Sessizliğin gizli tufândır senin

Neredesin Mevlâ Sâhib-ez Zamân
Gel gör dostlarının hâli perişan

İsâ nefesli Yâr, anan bekliyor
Acıları henüz dinmek bilmiyor

Yaradır henüz sır dolu sinesi
Dinmemiş göz yaşı, vaveyla sesi

Gel de dinsin artık Zehrâ figânı
Beyt-üs Sürûr olsun "Beyt-ül Ahzân"ı

Gel ey Mevlâ göster "Gizli Makber"i
Gel beyan eyle o "Sırr-ı Etheri"

Musa Aydın

1-Ramazan-1421 / 28-Kasım-2000

Elb-i Beyt

127

DİLİNDE ZİKİRİ VAR

Baktım bu dünyanın tatsız hâline
Gözü dönmüş cahil, azmış gidiyor
Kendi dilleriyle semer beline
Kamburu üst üste, koymuş gidiyor

İki arı vardır biri kudretten
Çalışır bal yapar sırrı hikmetten
Diğeri düşmandır yutar elbetten
Başı boş bir hiçtir, konmuş gidiyor

Zalimin sonu yok, zulmüyle biter
Leş kargası gibi, çöplükten öter
Kabri belli olmaz, Yezit'ten beter
Lânet halkasına, düşmüş gidiyor

Batıl bilmez gerçeklerin dilinde
Dört mevsim var sahibinin elinde
Geceleri körsün, gündüz gözünde
Evliyalar Şah'ı, gelmiş gidiyor

"Kul Hıdır"ım Hakk'ı bilmek suç değil
Muhammed Ali'yi sevenle eğil
Kur'ân şahidimiz, en büyük delil
Dilinde zikri var, ağlar gidiyor

Kul Hıdır

HAK MUHAMMED ALİ DEDİM DE GELDİM

Yalandan dolandan yüz çevirerek
Gerçek erenlere döndüm de geldim
Hakk'a hakikata bel bağlayarak
Hak Muhammed Ali dedim de geldim

Aşık oldum Hakk'ın bir çift nuruna
Mecnun oldum duvaz İmâm yoluna
Katıldım katarı nur kervanına
Hak Muhammed Ali dedim de geldim

Muhammed Ali'yle özümü buldum
Hasan Hüseyin'le izimi buldum
Zeynel'âbidin'in duasın aldım
Hak Muhammed Ali dedim de geldim

İlmin serçeşmesi İmam Bâkır'a
Serdar-ı Alevî Cafer Sâdık'a
Yüz sürdüm Kâzım'a vardım Rızâ'ya
Hak Muhammed Ali dedim de geldim

İmam Takî Cevâd rehberdir dedim
Ali Nakî Hâdî serverdir dedim
Günah kusur bizde, şefaât sizde
Hak Muhammed Ali dedim de geldim

İmam Hasan Asker dertlere derman
Zalimin zulmüyle doldu tüm cihan
Yetiş feryatlara İmâm-ı Zaman
Hak Muhammed Ali dedim de geldim

Şiir-i Beşit

129

Muhammed Ali

İNSAN-I KÂMİLDEN AYIRMA BİZİ

İlahî, Mustafâ, Murtazâ hakkı
İnsan-ı kâmilden ayırma bizi
Yüz yirmi dört bin enbiyânın hakkı
İnsan-ı kâmilden ayırma bizi

Destigirimizdir İmâm-ı Hasan
Hüseyn-i Kerbalâ şâh-ı şehidân
İmâm Zeynel, İmâm Bâkır el-emân
İnsan-ı kâmilden ayırma bizi

Cafer Sâdık cümle mu'min serveri
Musâ Kâzım Rızâ yolun rehberi
Medet, mürvet, Takî, Nakî, Askerî
İnsan-ı kâmilden ayırma bizi

Muhammed Mehdi'dir şâh-ı velâyet
Mürşiddir cihana nur-u hidâyet
Niyazımız budur her dem her saat
İnsan-ı kâmilden ayırma bizi

Sıdkî'yam dünyaya eyleme heves
Ruh, pervaz eder de kalır bu kafes
Ya İlahî evvel, ahir, son nefes
İnsan-ı kâmilden ayırma bizi

SÖYLERSEN MUHAMMED ALİ'DEN SÖYLE

Dostum Muhammed'dir hak Habibullah
Söylersen Muhammed Ali'den söyle
Cihana geldiler sırr-ı sırrullah
Söylersen Muhammed Ali'den söyle

Hasan Muhammed'dir, Hüseyin Ali
Şah İmam Zeynel'e demişiz belî
Muhammed Bakır'ı sevdik ezeli
Söylersen Muhammed Ali'den söyle

Evliyâ, Enbiyâ onlara aşık
Verdiler ikrarı, oldular tanık
Hak mezhebi İmâm Cafer-i Sâdık
Söylersen Muhammed Ali'den söyle

Musa-i Kazım'dan kuruldu erkân
Şah İmâm Rıza'dır Pir-i Horasan
Takî ile Nakî mü'mine imâm
Söylersen Muhammed Ali'den söyle

Hasan-ül Askerî server-i âlem
Muhammed Mehdi'dir sahib-ül kerem
Genç Abdal zikreyle dilinde her dem
Söylersen Muhammed Ali'den söyle

YÂ MUHAMMED YÂ ALİ

Dergâhına geldim niyaz eyledim
Medet Allâh, Yâ Muhammed, Yâ Ali
Aşkın kitabından âvâz eyledim
Medet Allâh, Yâ Muhammed, Yâ Ali

Nideyim sefâyı, zevki dünyada
Budur murâdımız ind-i Hudâ'da
Yarın mahşer günü koyma cezâda
Medet Allâh, Yâ Muhammed, Yâ Ali

Niyazım var üstâdıma, pîrime
Salavât eylerim destigirime
Katarından, dîdârından ayırma
Medet Allâh, Yâ Muhammed, Yâ Ali

Genç Abdal'ım özüm Hakk'a bağlarım
Coşkun sular gibi akar çağlarım
Eşiğine yüzüm sürer ağlarım
Medet Allâh, Yâ Muhammed, Yâ Ali

MUHAMMED ALİ'YE ÇIKAR YOLUMUZ

El ele verip biz Hakk'a gidelim
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz
Bu yolda hepimiz kardeş olalım
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

Akıl ermez Yaradanın sırrına
Kurban olam kudretine, nuruna
Girmek isterseniz Hakk'ın yoluna
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

Cümle kulların muradın verendir
Kapıda mu'minler kuldur köledir
İmamlar yoluna gitmek böyledir
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

İlim şehrinin kapısıdır Ali
Bütün mu'minlerin velisi Ali
Hakk'a giden yolun İmâm-ı Ali
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

İmamlar yoluna girebilersen
Hayır öğüt var onda alabilersen
Gerçekler ondadır görebilersen
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

Verseler dünyayı ayrılmam haktan
Sevdiğini Allah var eder yoktan
Ayrı bilmeyiz biz onu Kur'ân'dan
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

Hakk'ın emrinde hidayeti gördüm
Okudum Kur'ân'da gerçeği gördüm
On'ki İmâmların yoluna girdim
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

Muhammed Ali'ye salavât eyle
Ali evlâdına muhabbet eyle
Söylersen bize hakikatten söyle
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

Bilirler mu'minler fânidir cihan
Kurtarır insanı Ehl-i Beyt, Kur'ân
Kur'ân'dan ayrıldı emre uymayan
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

Hakkın ateşiyle kaynadı çoştu
Her cihatta İslâm için savaştı
Şehid oldu Yüce Hakk'a ulaştı
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

Dilindedir lâ ilâhe illallâh
Mu'minin gönlünde hak Resûlullah
Muhammed yâri Ali veliyullah
Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz

Muhammed Ali'dir dinin direği
Dileriz yakındır ALLAH'ın va'di
Hakk'ın yolunda kurbanlar Emsalî
Muahmmmed Ali'ye çıkar yolumuz

Emsalî

ALEVİYİZ, CAFERİYİZ

Ne sorarsın be hey Yezid
Alevi'yiz, Caferi'yiz
Bu yolu kuran Muhammed
Aleviyiz, Caferi'yiz

Amcasının oğlu Ali
Cibril yoğurdu Âdem'i
Dört Kitap'tan da evveli
Alevi'yiz, Caferi'yiz

Aslımızdır Şâh-ı Merdân
Yardımcımız On iki İmâm
Yerde, gökte melek yokken
Alevi'yiz, Caferi'yiz

Gülabi'yem Hakk'ın kulu
Gösterirem doğru yolu
Dünya kurulaldan beri
Alevi'yiz, Caferi'yiz.

EY FELEK

Ey felek şerm etne bid'attir ki, bünyâd eyledin
Hânedan-ı Ahmed-i Muhtâr'a bidâd eyledin

Ehl-i Beyt'i Mustâfâ'ya sitemi gördün revâ
Ta Yezîd-i pür cefânın gönlünü şâd eyledin

Bu ne fikr-i bâtl ü endişe-i beyhûdedir
Kim yakıp bin Kâbe bir puthâne âbâd eyledin

Ey Yezîd-i pür cefâ her kimse bir âd eylemiş
Sen dahi bu zulm ile âlemde bir âd eyledin

VELÂYET GÜLZARIMIZ

Yüce Peygamberimiz
Ey ulu önderimiz
Biz yoluna askeriz
Seviyoruz biz seni

Ey Aliyy-el Murtezâ
Ey mazlûmlara baba
Yoluna canlar fedâ
Seviyoruz biz seni

Ey Fâtımet-üz Zehrâ
Ey mu'minlere ana
Muhtacız vallâh sana
Seviyoruz biz seni

Selâm ey İmâm Hasan
Ey bütün âleme can
Cânımız sana kurban
Seviyoruz biz seni

Ey Hazret-i Hüseyin
Kanunla dirildi dîn
Ey İmâm-ı âlemîn
Seviyoruz biz seni

Zeyn-ül Âbidin İmâm
Ruhuna binbir selâm
Övünür senle İslâm
Seviyoruz biz seni

İmâm-ı Bâkır Mevlâ
İlmin sonsuz bir deryâ
Muhtaçtır sana dünyâ
Seviyoruz biz seni

Şiir-i Beyt

İmâm Cafer-i Sâdık
Sensin her şeye lâyıık
Âlemler sana âşık
Seviyoruz biz seni

Mûsa-yı Kâzım ey nûr
Ey gönüllere sürür
Zindân oldu sana Tûr
Seviyoruz biz seni

Rızâ şâh-ı Horâsân
Dünyalar sana hayrân
Gönlümüzdesin her ân
Seviyoruz biz seni

Muhammed Takî, Cevâd
Sensin âleme üstâd
Eyle bize şefâat
Seviyoruz biz seni

İmâm Aliyy-ün Nakî
Bir lakabın da Hâdî
Ey mu'minler ümidi
Seviyoruz biz seni

İmâm Hasan Askerî
Hak yolunun rehberi
Ey hilkatın cevheri
Seviyoruz biz seni

Mehdî-yi Sâhib Zamân
Sen Ey canlara cânân
Gel bitsin artık hicrân
Seviyoruz biz seni

Ey ondört masûm-i pâk
Her şeyiniz haktır hak
Düşmanlarınız nâpâk
Seviyoruz biz sizi

Ey nûr kaynaklarımız
Velâyet gülzârımız
Sonsuz iftihârımız
Seviyoruz biz sizi

Musa Aydın
23-Zilkade-1420 / 29-Şubat-2000

ElL-i Beyt

3. Bölüm

HZ. ALİ (a.s)

VARLIK GÜLÜ

Recep'te dünyalar nûra büründü
Sedef yarılarak cevher göründü

Varlık gülü açıp Hâtem'e güldü
A'lâ'dan âleme Ali verildi

Âlem gülistandır Ali gülüdür
Ali'siz yaşayan âlem ölüdür

Âşık gönlümüze cânân Ali'dir
Rûhumuzda kopan tufân Ali'dir

Ali olmasaydı olmazdı âlem
Ali'ye borçludur âlem ve Âdem

Âlemin cânının cânı Ali'dir
Hilkatin şerefi şânı Ali'dir

Ahmed-i Sânidir Murtezâ Ali
Yetiştirmiş onu Mustafâ eli

Ali âşıkların cem'ine yârdır
Gönül diyârına Ali bahârdır

Ali başındadır "Kerremnâ" tâcı
Bütün bir âlemdir Ali muhtâcı

Sultân-ı Enbiyâ vezîri Ali
İmân cephesinin emîri Ali

Ali ilelebet hakkın mihverî
Tevhîd meydanının eşsiz bir eri

"Lâ-fetâ" mülküne sultân Ali'dir
"Hel-etâ" tâcına şâyân Ali'dir

Hz. Ali

Ali ulaşılmaz zirvenin adı
Kur'ân'daki "Vuskâ Ürve"nin adı

Amellere mizân Ali'dir Ali
Hak bâtıla furkân Ali'dir Ali

Rabbânî ilimler şehri Nebî'dir
Bu şehrin kapısı Mevlâ Ali'dir

Ali'den ayrılır ilim Nilleri
Ali'den boşanır hikmet selleri

Hakk'ın kelâmıdır Ali kelâmı
Kur'ân merâmıdır Ali merâmı

Kur'ân'ın lisânı Ali'dir Ali
Sırların beyânı Ali'dir Ali

Hakk'ın senâsıdır Ali senâsı
Ali'yle oldum ben Hak aşinâsı

Ali zâlimlere feryat demektir
Ali mazlûmlara imdât demektir

Zülfikâr'ı kırdı küfrün belini
Hutbeleri kesti şirkin dilini

Bir ayak mihrapta biri meydanda
Bir eli mızrakta biri Kur'ân'da

Zülfikâr tutarken kükreyen Ali
Öksüzü okşarken titreyen Ali

Git ey sâil Ali kapısını çal
Çalıp pâdişâhlık yüzüğünü al

Dünya tûfanlı bir deryâ gibidir
Ali bu tûfanda Nûh-i Nebî'dir

Bir gemiye kaptan Ali olursa
Korkma dünya tufanlarla dolarsa

Zikrin her meclise ziynet ya Ali
Sen olduğun her yer cennet ya Ali

Cennet kapıları sesler ya Ali
Adın cenneti de süsler ya Ali

Her yerde Ali'den bin bir nişâne
Bulmamağa yoktur hiçbir bahâne

Biz damlayız Ali sonsuz bir deniz
Ali bir güneştir, zerreleriz biz

Bir zerreye nazar etse Buturâb
Yükselir semâya olur âfitâb

Adâlet kurbânı canlar fedâsı
Dosttan da gördün çok düşman cefâsı

Şafak karanlığın bağrın yararken
Mihrâpta buldu hep seni ararken

Bir Allah, bir gece, bir de kuyular
Bildiler göğsünde nice sırlar var

Zamanın anası akimdir artık
Doğurmaz bir daha Kur'ân-ı Nâtık

Hakkıyla seni ey ruhlar tabîbi
Bir Allah tanıdı, bir de Habîb'i

H.
z.
Ali

Denizler mürekkep, ağaçlar kalem
Olsa da yazamaz fazlını âlem

Cümleler, beyitler, vafına çok dar
Sığar mı kaplara sonsuz deryâlar?!

Methinden âciz her kelâm ya Ali
Bizden sana bin bir selâm ya Ali

Şu kırk beyit değil, kırk bini dahi
Okyanustan ancak damla misâli

Musa Aydın
1413 H. / 1993

İKRÂRNÂME

Vâdi-i sevdâya düştüm, pür-gamım şâhım Ali
Kimsesiz kaldım karanlık günde gümrâhım Ali
Doğmuyor mihr-i ümidim, çıkmıyor mâhum Ali
Gelmiyor mu gûşune bi âh u eyvâhım Ali?

Merhamet et hâlime her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Rûsiyâhım, pür-günâhım, yok yüzüm Peygamber'e
İstemem bir türlü gitmek böyle rûz-ı mahşere
Eylerim belki tesâdüf der iken bir rehber'e
Düşmüşüm elsiz ayaksız Âstân-ı Haydar'e

Merhamet et hâlime her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Tuttuğum râh-ı şekâvetten hacîl oldum, hacîl
Çeşm-i im'ânım kapandı, bâtinen kaldım alîl
Hâlimi hoş görmemek de sence şimdi müstehîl
Nazrâ-ı affında çünkü "İnnehû şey'ün kalîl"

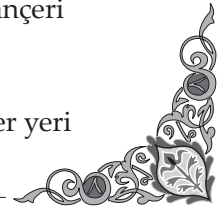
Merhamet et hâlime her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Âdeta çıldırmışım sahbâ-yı lâ'li yârdan
Giymişim bir pîrehen ki nescolunmuş nârdan
Giymişim bir pîrehen ki nescolunmuş nârdan
Çektiğim gamsa sayılmaz yârdan ağyârdan

Merhamet et hâlime her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Çıkmıyor bir an ciğerden derd-i sevdâ hançeri
Pençe-i aşkın esiri olduğum günden beri
Tâ süveydâ-yı dilimde hicr-i yârın ahkeri
Ol kadar yandım, yıkıldım ki unuttum her yeri

Hz. Ali

Merhamet et hâlîme her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Cinnet-i sevdâ ile bir anda yaptım bin günâh
Pîş-i çeşm-i hâlkde oldum hacil ü rûsiyâh
Taş çıkardım âdetâ, şeytana giydirdim külâh
Pek yazık oldu bahâr-ı ömrüme, ettim tebâh

Merhamet et hâlîme her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Çok gönül kırdım, gücendirdim cevân ü pirden
Her nasılsa saptı bir kere yolum tedbirden
Gerçi dönmez muktezâ-yı tâlî'im takdirden
Himmetin hâli değil lâkin buna te'sirden

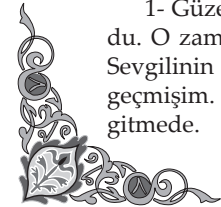
Merhamet et hâlîme her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

İktibâs-ı feyz için mihr-i münir'inden senin
İşte ettim âsitân-ı âşkına vaz-ı cebîn
Dergehinden boş çevirmezsın beni, kalbim emin
Dâima ağlar, yanar bir bedenim zâr u hazîn

Merhamet et hâlîme her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Pencezed şehbâz-ı husnet gerdenem râ ez kemîn
Der dilem peydâ şud angeh sad hezâr âh u enin
Mandeem bî-hod zi la'l-i yâr-ı sevdâ âferin
Çun şodem bidâr kez men mîreved imân u dîn¹

1- Güzelliğinin şâhini tuzaktan çıkararak boynuma pençe vurdu. O zaman gönlümde yüz binlerce ah ve inilti peydahlandı. Sevgilinin sevdalar yaratan la'l dudağı yüzünden kendimden geçmişim. Uyanunca bir de baktım ki benden; iman da, din de gitmede.

Merhamet et hâlîme her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Ahsen-i takvim-i hilkat levh-i didârındadır
Reng-i rahmet, bûy-ı şefkât varsa gülzârındadır
Her hakîkat, ma'rifet, esrâr-ı âsârındadır
Merhem-i zahm-ı dilim dest-i şifâbârındadır

Merhamet et hâlîme her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Olmayanlar kâşif-i esrâr-ı ders-i men aref
Anlamaz can vermeyi uğrunda ey Şâh-ı Necef
Kâinâta nûr-i şemsindir veren şan u şeref
Teşne-i sahbâ-yı affım defter-i isyan be-kef

Merhamet et hâlîme her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

İşte benden yüz çevirdi âşinâlar büsbütün
Bir enîsim kalmadı endişeden başka bugün
Destgirim, Neyzen-i bîcâreyi bir dem düşün
Nûr-i çeşmin ol imâmeyn-i güzîn bâşı için

Merhamet et hâlîme her şey'e agâhım Ali
Var mı senden başka söyle ilticagâhım Ali?

Neyzen Tevfik
12 / 12 / 1901

H.z. Ali

LÂ FETÂ İLLÂ ALİ

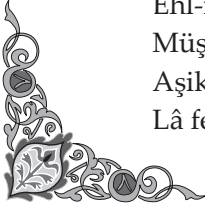
Ol zaman "Kun" emrini fermân edende kirdigâr
Sâni-i kevn u mekân, ol hâlik-i leyl u nehâr
Hâme-yi kudretle tahrîr eyledi bil-iftihâr
Levh-i mahfûz uzerine, bu kelâmı derkenâr
Hem kırâat eyledi, kavm-i melâik aşikâr
Lâ fetâ illâ Ali lâ seyfe illâ Zulfikâr

Bu kelâmı vird-i evrâd eyledi Rûh-ul Emîn
Olmadan arayış seb'i semâvât u zemîn
Tâ ezelden vardır, nâm-ı Emir-ul Müminin
Nass-ı kat'ile buyurmuştur İlâh-ul âlemîn
Sâki-yi Kevser Ali'dir bildiler ilm'el-yakîn
Lâ fetâ illâ Ali lâ seyfe illâ Zulfikâr

Bu kelâm ile mucessem oldu Âdem âli zât
Bu kelâm ile Nebi Nûh buldu tûfandan necât
Bu kelâm ile Hızır nûş eyledi âb-ı hayât
İbn-i Meryem, bu kelâm ile diri kıldı memât
Bu kelâmın zikri bişek, mahveder bin seyyiât
Lâ fetâ illa Ali, lâ seyfe illâ Zulfikâr

Bu kelâm İbrâhîm'e nârî gülistân eyledi
Bu kelâm İsmâil'e inzâl-i kurbân eyledi
Bu kelâmdır İbn-i Davud'u Süleymân eyledi
Bu kelâmdır Yûsuf'u Misr içre sultân eyledi
Bu kelâmı vird edenler kâmil imân eyledi
Lâ fetâ illâ Ali, lâ seyfe illâ Zulfikâr

Devr-i devrân eyledi, tâ geldi devr-i Mustafâ
Kıldı nazil ani Cibril, bâ-fermân-i Hudâ
Ehl-i tasdike numayân oldu sırr-ı la fetâ
Müşrikinîn başına çaldıkca Şâh-ı Evliyâ
Aşikârâ seyt-i seyfinden gelirdi bu sadâ
Lâ fetâ illâ Ali, lâ seyfe illâ Zulfikâr

Gâfil olma İsm-i A'zamdır, muhakkak bu kerem,
Bu kelâm ile muzeyyen oldu pes Darusselâm
Bundadır "İsnâ Aşer" esrârı, ey sâhib merâm
Oniki nokta derûnunda düzülmüştür tamâm
Zikr kıl subh u mesâ, ey dil bi-izz u ihtişâm
Lâ fetâ illâ Ali, lâ seyfe illâ Zulfikâr

Tâ Kiyâmet bu kelâmı, vird-i evrâd eylerim
Nam-ı pâk-i Haydar'ı, ez cân u dil yâd eylerim
Evvel âhir, bu kelâm ile sitemdâd eylerim
Bülbülüm, ol gül için bin, nevha icâd eylerim
Gülşen-i vahdette "Rif'at" böyle feryâd eylerim
Lâ fetâ illâ Ali, lâ seyfe illâ Zulfikâr

Hz. Ali

ŞÂH-I MERDÂN

Şâh-ı merdân, şir-i Yezdân, ya Ali
Rükn-i imân, rûh-i Kur'ân, ya Ali

Gördü Âdem, sonra âlem nûrunu
Ahmed'in nûruyla her an, ya Ali

Her nebîden, her velîden, aşkına
Aldı Rahmân, ahd-ü peymân, ya Ali

İlk gününde, öz evinde, Hak seni
Evvel-âhir, etti mihmân, ya Ali

Ey velâyet şemsi doğduğun zaman
Başka nurlar oldu pinhân, ya Ali

Hakkı bulsun, tâlib-i sâdık diye
Seni Sübhân, kıldı mizân, ya Ali

Mâsivânın ilmi ancak katrecik
Sendekiyse bahr-i ummân, ya Ali

Cümle esrâr-ı hakikat madeni
Âleme üstâd-ı irfân, ya Ali

Kalk ayağa, takdim eyle bir daha
Âleme binlerce Selmân, ya Ali

Aşkın ey maşûk-i âlem bizlere
Verdi cân, ey cân-ı cânân, ya Ali

Gerçi miskin bir kulum, yok bir şeyim
Zenginim aşkınla her an, ya Ali

Yok değişmem aşkını vallâhi ben
Verseler mülk-i Süleymân, ya Ali

Kâinâtın hükmü Mevlâ sendedir
İzn-i Hak'la eyle fermân, ya Ali

Et tecellî bizlere ey nûr-i Hak
Tûr-i nefsi eyle virân, ya Ali

Nolur etsen ey cömertlik madeni
Bizleri sofranda mihmân, ya Ali?

Sensiz âlem bir harâbe serverim
Olduğun her yer gülistân, ya Ali

Sen olursan zindânım cennet olur
Olmasan cennet de zindân, ya Ali

Nâm-ı zi-şânın eder her müşkülün
Hallini vallâhi âsân, ya Ali

Nûr cemâlin arzular hasta canım
Yetti artık câna hicrân ya Ali

Et nazar gör hâlimiz çok pür melâl
Dostların hâli perişân ya Ali

Gel elinde zülfikâr ey şir-i Hak
Taht-ı zulmü eyle virân ya Ali

Bak cihânın her yeri dolmuş fesat
Gel adâlet dolsun her yan ya Ali

Ey tabîb-i cümle âlem bir de gel
Dertlere bak, eyle dermân ya Ali

Şemsi balçıkla sıvayıp durdular
Hizb-i isyân, hizb-i Şeytân ya Ali

Hiz. Ali

Hak Teâlâ nurunu etti tamam
Düşmanın da kaldı hayrân ya Ali

Dün değil, bugün değil, mahşere dek
Bekler imdât cümle insan ya Ali

Geldi sâiller kapına çâresiz
Boş çevirme, eyle ihsân ya Ali

Geçti ömrümüz abeste büsbütün
Gitti her şey kaldı hüsrân ya Ali

Tek ümidimiz sana ey Murtezâ
N'olur artık etme pişmân ya Ali

Ruz-i mahşerde ederken ictimâ
Cümle cinn u cümle insan ya Ali

Cenneti nârı bölen sensin o gün
Sana muhtaç dost o düşman ya Ali

Gün o gündür bizlere ey mevlâmız
Kıl şefâat, etme nisyân ya Ali

Musa Aydın
Ramazân-1419 / Ocak-1999

MEVLÂ ALÎ

İmân Ali, irfân Ali
Ruhlardaki tûfan Ali
Âlemlere hikmet, ilim
Veren nâtık Kur'ân Ali

Aynullahtır, yedullahtır
Kur'ân'daki hablullatır
Onu tanıyanlar ancak
Bir Resûl, bir de Allah'tır

Hakk'ın dili Hakk'ın eli
Esedullah Mevlâ Ali
Onun eli, dili ile
Kırıldı kafirin beli

Ey urvet-ul vuskâ Ali
Ey şâfi-i ukbâ Ali
Mahşer günü sahip livâ
Mevla Ali Mevla Ali

Sensin hedef, sensin şeref
Hakikat besleyen sedef
Seni tanımadı alem
Eder ilelebed esef

Kur'ân'ın lisânı Ali
Sırların beyânı Ali
Zehrâ'ya eş ancak odur
Peygamber'in canı Ali

Amellere mizân Ali
Hak bâtıla furkân Ali
Mu'minler sahifesinin
Başındaki ünvân Ali

Hz. Ali

Ey sâkiy-i Kevser Ali
Ey şâfi-i mahşer Ali
Hem dünya hem de ukbâda
Âlemlere server Ali

Zâlimlere feryad Ali
Mazlûmlara imdad Ali
Hak'tan gayri her kayıttan
Bağlılıktan azâd Ali

Emir-ül mü'minîn Ali
İmâm-ül muttakîn Ali
Hem mu'min, hem imân Ali
Hem dindâr hem de din Ali

"Lâ fetâ" mülküne sultân
"Hel etâ" tacına şâyân
Hakkın en büyük âyeti
Odur gerçeklere burhân

Ali deniz, damlayız biz
Ali güneş biz zerreyiz
Ali lütuf gözü ile
Baksa damla olur deniz

Ali sâdık, Ali âşık
Ali gerçeklere nâtık
Velâyete, imâmete
Ali ancak, Ali lâyıık

Fâtıma'nın eşi Ali
Ahmed'in kardeşi Ali
Velâyet semâlarının
Sönmeyen güneşi Ali

Ali'dir ruhlar tabîbi
Ali aşıklar habîbi
Ali'den pay almayanın
Cennetten olmaz nasîbi

Ali meydanlar aslanı
Ali dillerin destânı
Hayranıdır onun âlem
Hem dostları hem düşmanı

Aşıkların cem'ine yâr
Gönül diyârına bahâr
Her zerre bağrını yarsan
Ali'den bir nişâne var

Ancak Ali'ye inâyet
Oldu Hak'tan bu saâdet
Hakk'ın evinde velâdet
Hakk'ın evinde şehâdet

Ali kâinâtın tâcı
Ali insanlık mirâcı
Hem dünya hem de ukbâda
Herkes Ali'nin muhtacı

Dünya bir gün sona erir
İnsanlar mahşere gelir
İşte o gün bütün dünya
Ali'nin kadrini bilir

Ali, Ali, Mevlâ Ali
Canlar sana fedâ Ali
Gelmişiz kapına Mevlâ
Hâcetleri eyle revâ

H.z. Ali

157

Musa Aydın
1413 H. / 1993

ÂFİTÂB

Türâb ehli sevinsin, geldi artık Butürâb
Söyleyin ay çıkmasın, doğdu artık âfitâb
Hakîkat talebinde, yorulanlara müjde
Hak eyledi tecellî, bitti devrân-ı serâb

Musa Aydın

Ramazan / 1419 / Ocak /1999

ALİ CAN

Ali cân, Ali cân, Ali cân Ali
Cânına cân fedâ, ins u cân Ali
Ali cân, Ali cân, Ali cân Ali
İmânım, irfânım, rûh u cân Ali

Varlığım, her şeyim, servetim Ali
İzzetim, nimetim, cennetim Ali
Yolumuz yolundur, yolun ya Ali
Mest eder bizleri dolun ya Ali

Allah'ın velisi, Resûl'e vasî
Enbiyâ vârisi, adâlet sesi
Fazîlet, hakîkat, kurbanı Ali
İslâm'ın konuşan Kur'ân'ı Ali

Allâh'ın yenilmez aslanı Ali
Kâbe'de Rahmân'ın mihmânı Ali
Ahmed'in kardeşi, Zehrâ'nın eşi
Ümmetin rehberi, velâ güneşi

Âlemin cânının cânısın Ali
Dostların cânı cânânısın Ali
Ey hakîkat gülistânının gülü
İtrını almayan ölüdür ölü

Sen oldun İmâm-ül Muttakîn Ali
Evliyâ serveri, şâh-ı dîn Ali
İlimler üstâdı, irfânın adı
Hikmetin madeni, bürhânın adı

Vahyedip seçti O Rabb-i Zül-Celâl
Gadîr'de seni ey maden-i kemâl
Deryadan damladır "Tathîr Âyeti"
Ümmete ey Resûl'ün emâneti

Hz. Ali

Gadir-i Humları görmeyen ümmet
Edecek dâimâ teessüf elbet
Velâyet nuruna göz kapayanlar
Kalacak sonunda ışığa hasret

Dünyada yegâne kılıç Zulfikâr
Tek yiğit var o da Haydar-ı Kerrâr
Kılıç nâmı ona yakışır ancak
Yiğitlik Ali'yle buldu itibâr

Zulfikâr'ın ile senin ya Ali
Doğruldu İslâm'ın Kur'ân'ın beli
Bedirler, Uhutlar, şâhidin senin
Kılıçlar, şehitler şâhidin senin

Allah'ın dinini etti pâydâr
Hendek'e, Hayber'e, attığın imzâ
Nebiler, veliler, eder iftihâr
Seninle, seninle, sen ey Murtezâ

Melekler haline gıpta eyledi
Medhini Rabbimiz senin söyledi
Cânını Allâh'a sattığın gece
Resûl'ün yerine yattığın gece

Zâlimin korkulu rüyâsısın sen
Mazlûmun imdâdı, duâsısın sen
Kâfire Allâh'ın ölüm fermânı
Mu'minin imânı, derde dermânı

Ey insan, mihrîbân, ey velî Ali
Aşkını tadanlar, oldular deli
Hakikat, özünde, sözünde senin
Kurtuluş, saâdet, izinde senin

ALİ DOSTLARI

Ali dostlarının yüzleri akır
Ona uyanların yolları hakır
Cennet kapısına yazmış Mevla'mız
"Ali düşmanına girmek yasaktır"

161

Musa Aydın
Ramazan / 1419 / Ocak / 1999

MURTEZÂ ALÎ

Nolur ki her zaman dünya annesi
Verse aleme bir Murtezâ Ali

Adalet mizanı, asla şaşmayan
Eli Hakk'ın eli, dili Hak dili

Nefes, hayat veren İsâ nefesi
Canında öldürmüş heva hevesi

Meydanlarda aslan gibi kükreyen
Mihrâb-ı namâzda, tir tir titreyen

Cömertlikte mahçûp önünde Hâtem
İlimde vâris-i Nebiyy-i Hâtem

Gecelerin sâdık dostu, sırdaşı
Öksüzler babası, mazlûm yoldaşı

Dosttan çok düşmanın diline destân
Mertliğini düşman bile kıskanan

Meşhurluğu kadar, meçhûl bir garîp
Hem insan hem de mezhar-i acâip

Göklerde yerden çok tanınan biri
Yerde değil onun melekût yeri

Dilinde zikr-i Yâr, elde Zulfikâr
Eylese dünyayı zâlimlere dar

Gelse de eylese, Kur'ân'ı tefsîr
Öğretse insana, insanlık nedir?

Açsa "Lev kuşif-el gıtâ" sırrını
Yaksa gönüllerde aşkın narını

Hutbeleri tam bir tevhid mektebi
Her sözü eşsiz bir mücevher gibi

Musa Aydın
Ramazan 1419 / 1998

H.z. Ali

163

YA ALİ

Bilinmek isteyince, derin, gizli lâhutî
Sevgisinden var etti, ebedi Ehl-i Beyt'i
Velâyetin mazharı, Betûl'ün nur eşini
Kıldı âleme imâm, Resûl'ün kardeşini

Yedi kat gökler, senin aşkının cilvegâhı
Doğum yerin âlemin, beş vakit kiblegâhı
Sen Kâbe'nin oğlusun, Hakk'ın sâdık sabâhı
Peygamber sinesinde, tanımuşsun Allah'ı

Ezelden beğenilmiş, aşkısın Kibriyâ'nın
Cevheriyle yarandın, Sultân-ı Enbiya'nın
Özüsün manâların, görüntüler hayalî
En büyük âyetisin, sen Allah'ın ya Ali

Senin aşk mülkündedir, insanlığın mihrâbı
Yedullah mühründedir, hayatın inkılâbı
Akılları durduran, gönüller sultânısın
Eşsiz kerem sahibi, mülkler Süleyman'ısın

Kâinâtın ruhunda, sensin o sırr-ı meknûn
Tabiatın esrârı, boyutlar sana meftûn
Perdelerin mahremi, marifetin pîrisin
İklimlerin fâtihi, sen aşkın emirisin

Son Nebi'nin nefsinden, halifesi, Harûn'u
Gördü sende Musâ'lar velâyetin nurunu
Ebediyet kadehi, kutsanmış ellerinde
İçen âşık mest olur, sonsuzluk Kevser'inde

İlâhî irâdenin, her mekanda imâmı
İlk gün verildi sana, "Ebû Turâb" makâmı
Toprağı aydınlatan, mürüvvet güneşisin
Âlemleri kuşatan, rahmetin kardeşisin

Bismillah'ın nurusun, er-Rahmân azameti
Din günü taksim eden, cehîm ile cenneti
Muktedir hüccetisin, âlemlerde Rahîm'in
Müdebbir kudretisin, tüm yönlerde Rabbimin

Leyl-i Kadr'in yiğidi, göklerin süvarisi
Sendin hicret gecesi, Tevhid'in fedâîsi
Can pazarında aldın, Allah'ın rızâsını
Övdü en kerim kitap, Arş'in Murtezâ'sını

Er meydanında vurdun, şirkin her önderini
Şehâmetle korudun, vahyin Peygamberini
Gönülleri zapt eden, fâtihler serdârısın
Sırât-ı Müstakîm'in, Haydar-ı Kerrar'ısın

Âlem gülistân ise sensin onun şahgülü
İnsan-ı kâmilisin, Hak oldu sende muncelî
Kalplerin sığınağı, Seyyid-ül Evsiyâ'sın
Hüküm hikmet kaynağı, Eşref-i Evliyâ'sın

Kâtiline şefkâtli, ey cihân pâdişâhı
Asâletle affettin, seni vuran salâhı
Beşeriyeti hayran, bırakan merhâmetin
Sen mazlum şehîdisin, ağlayan adâletin

Anlatılmaz makâmın, felsefeyle irfanla
Ancak biraz anlamak, mümkün aşk u îmanla
Kerâmetler mâdeni, hidâyet imâmısın
Âşıkların kanında, muhabbet ilhamısın

İslâm'ın izzetisin, mu'minlere muktedâ
İmân'ın kuvvetisin, Muhammed'e cân feda
Cömertlikte eşi yok, Allah'ın ver elisin
Bu dünya sana kurban, ya Ali nerelisin?!

H.z. Ali

MU'MİNLER EMİRİ ALİ

Kâbe'de dünyaya geldin
Yeryüzüne şeref verdin
Hakk'ın buyruğuna uydun
Hak yolun kurbanı Ali
Can Ali can, dost Ali can
Cümle âlem sana kurban

Muhammed'e tâbî oldun
Hakk'ı hep yanında bildin
Mu'minlere güven verdin
Velâyet önderi Ali
Ey Ali can, can Ali can
Cümle canlar sana kurban

Peygamber'e kardeş idin
Mazlumlara yoldaş idin
Dertlilerle dertdaş idin
Mu'minler Emîri Ali
Ali, Ali, can Ali can
Cümle âlem sana hayran

Rûhum sana âşık Ali
Erenlere oldun Velî
Dû cihanda rahmet eli
İmâmlar imâmı Ali
Can Ali can, yâr Ali yâr
Ancak mu'min sana uyar

Zülfikâr'ı aldın ele
Münkir, kâfir gelsin yola
Mâh cemâlin benzer güle
Hakk'ın bülbülü can Ali
Ey Ali can, dost Ali can
Erenler yoluna kurban

Veliyyullâh, cündullâhtın
Hak'tan gelen hablullâhtın
Secdede kana boyandın
Mihrab şehidi can Ali
Ali, Ali, can Ali can
Ruhlar sana olur kurban

Kemal Kılıç

H.z. Ali

167

ALİ

İmâmet zincirinin Ali'ydi ilk halkası
Yetim ve gariplerin, mazlumların babası
Fakir fukaraya hep kanatlarını geren
Yüzüğünü fakire rükûda iken veren

Ali'ydi Peygamber'in benzersiz bir yâveri
Cihad meydanlarının korkusuz dilâveri
Oydu Yüce Allah'ın en muazzam âyeti
Hakk'ın mu'minler üzerindeki bir rahmeti

Oydu nikahı Zehrâ ile gökte kıyılan
Yüce Resulullah'ın canı, özü sayılan
Hayber'de hak sancağı en son ona verildi
Yedullahî eliyle putlar yere serildi

Gadir-i Hum yerinde Resul'e oldu vasî
Ah keşke olmasaydı ümmet sonradan âsî
Oydu Resul'den sonra bağrına hep taş basan
Münafık ve kafirdi ona karşı kin kusan

VASİYY-İ MUSTAFÂ

Söyledi Kâbe'de kim dünyaya gözün açtı?
Söyledim ol insan ki mihrabdan rûhu uçtu

Söyledi Ahmet, kimi kendine kardeş etti?
Söyledim ol eri ki Emîn yerinde yattı

Söyledi Mustafâ'nın vasîsi kimdir bil-hak?
Söyledim Muhammedi'in nefsi, "Ve Rabb-il felak!"

Söyledi güneşi kim dönderdi zevâl oldu?
Söyledim Betûl ona göklerden helâl oldu

Söyledi kimdir yarın sâki-yi âb-ı kevser?
Söyledim Bedîr günü, sâhib-i ol Zülfikâr

Söyledi Muhammed'in Harûnun'un bildirsene?
Söyledim Kur'ân hükmün öğreden inse cine

Dedi "Men küntü mevlâh" hadisin Gadîr günü
Kimin hakkında Ahmet söyledi? Bildir bunu...

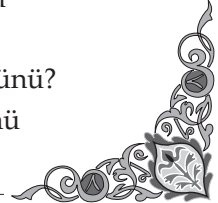
Söyledim Cibrîl indi Ahmed'e dedi söyle:
"Kardeşim Veliyyullâh", millete ilân eyle

Söyledi Fevâtım'i kim yetirdi mehcere?
Söyledim Hârûn olan Muhammet Peygamber'e

Söyledi Tâhâ'ya kim Uhud'da oldu kalkan?
Söyledim o yiğit ki kılıcın övdü Rahmân

Dedi kâfir Merheb'i kim yıktı Hayber Günü?
Dedim onun kapısın kopartan zafer günü

Hz. Ali

Söyledi be kim dedi dünyaya "Gurrî gayrî"?
Söyledim Balağa'nı git oku cevap yeri

Söyledi hangi insan süt verdi kâtiline?
Söyledim yüzük veren rükuda sâiline

Söyledi toplanır mı tüm bunlar bir insanda?
Söyledim evet dostum, nusûsu var Kur'ân'da

Söyledi peki kimdir söyle bu yüce insan?
Söyledim mevlâm Ali İmâm-ul ins-i ve-l cân

Kerküklü Şâir: Kadioğlu

YÂR-İ PEYGAMBER

Fahr-ı âleme vâris, yâr-ı Peygamber yâ Ali
Hel etâ şânındadır Allah-u Ekber yâ Ali

Cânımın cânânıdır Zeynel'abâ her rûz u şeb
Sed sâlam olsun ona, zâtına mazhar yâ Ali

Zer gibi bâ kıymet eyler kîmyâ-yi himmeti
Zümre-i âşıkları, ol Şâh-i Bâkır yâ Ali

Kılma sen mahrum cemâlinden temâşâ eyledim
Sevdiğim cânım Takî, cânımda server yâ Ali

Cânı koydum yoluna, sevdim seni de yâ Nakî
Şahlar içre, pâdişahlar içre server yâ Ali

Mehdi-yi mîrlivâyı da eyle ihsan el'aman
Kuvvet u ziya vere dîne mükerrer yâ Ali

Sendedir şems-i nübüvvet, âfitâb-ı tal'atin
Şa'şaadandan feyz alur mâh-ı münevver yâ Ali

Sensin ol derya-yi a'zam, kim nihâyetsiz muhit
Bahr u ber yanında çün bir katre kemter yâ Ali

Sendedir hatm-i kelâmullah-ı nâtık nâgehan
Eyle i'tâ bende-yi bîçâre ister yâ Ali

Kıl gürûh-i Askerî Nâcî bizi Ecrî gibi
Nefs-i şûmu kat' ede mânend-i Hayder yâ Ali

Hz. Ali

171

Ecrî

DOSTUN CEMÂLİ

Dedin sen ya Ali, can veren her kes
İlla beni görüp öyle ölecek
Kâfirin azâbı artacak, lâkin
Mu'min beni görüp yüzü gülecek

Keşke ölseydim ben her gün bin defa
Cemâlin seyredip sürseydim sefâ
Sana kavuşanlar cenneti neyler?!
Bu aşkın sâhibi serveti neyler?!

Musa Aydın

Ramazan / 1419 / Ocak /1999

TEKMÎL-İ DİN

Eğer sâdık, eğer ârif isen bil
Bırakmaz dini noksan Rabb-i Celîl
Velâyet âyetin Hacc-ı Vedâ'da
İndirdi, eyledi dinini tekmiîl

VELÂYET

Mu'minlerin can simidi velâyet
Onsuz kemâle ermez diyânet
O gemiye binen bulur Necât
Budur Fâtiha'da zikredilen "Sırât"

Kemal Kemahlı

KAPI

Açıl kapı gireyim
Sana geldim
Dalsın, budaksın
On iki menteşeli
Üzerinde
Zehrâ yıldızı
Öyle bir kapısın ki
Yıldızına indi
Kevser suresi
Sense
Rukûda
Zekât verensin

Sen kuruldun
Din kemâle erdi
Gadîr-i Hum'da
Mühür basıldı
Mevlâmsın
Açıl kapı gireyim
Konuşan
Hareket eden
İsmin
Murtezâ
Merd-i meydân
Her nereye baksan
Hakk'ı görensın
Cömert bir velî
İki cihân güneşinin
Seçilmiş vârisi

Ey kapı!
Dost kapı!
Şehrin sahibini yolcu eden
Sonra onu takip eden

Hz. Ali

İlmin kapısı
Yol ver gireyim
Sırlı sıklam âşığım
Abdal bir sarhoşum
Nâralar atayım
Şehrin sokaklarında
Ebûzer gelsin
Ammâr'ı
Yine âsi bir topluluk katletsin
Beni Kerbelâ'ya sürsünler
Deli bu âşık desinler
Kollarımı sıvayayım
Abdest alayım orada
Hüseyn'in göğe doğru
Avuçlarıyla savurduğu kandan
Prangalar vursunlar
Veya kurşunlar sıksınlar
Mercâne'nin oğlu başlarında
Ümeyye oğulları
Yeter ki sönmesin
Şehrin ışıkları
Akşamları yıldızın aydınlatsın
Yolumuzu kapı
Menteşelerin parlatsın
İsimplensin, ün alsın
Ahmed'in gönlü ondan aydınlansın

Ahmed Doğan

İMÂMET VE VELÂYET

Tüm kevn u mekana âmir sensin sen
Buna hem kevn u hem mekan şâhittir
Emrin ile döner devr-i kâinât
Buna zemin u âsuman şâhittir

Halil tek kurbanla geldi Minâ'ya
Buna Meş'ar, buna Minâ şâhittir
Sen onlarca kurban verdin Allah'a
Bunasahrây-ı Kerbelâ şâhittir

Destan olmuş dillere sabr-ı Eyyub
Sen bir de bak Ali kızı Zeyneb'e
Sabrıyla eyledi Eyyub'u mahcub
Buna hem Kufehem de Şâm şahittir

Hacer yedi kere sa'y etti durdu
Buna Merve buna Safâ şahittir
Zeyneb bu kurbandan ona koşardı
Buna yetmiş iki kurbanşahittir

Vasfı söze sığmaz O'dur bir tane
Buna âlem, buna Âdem şahittir
Gadir-i Hum çölü velâyet name
Buna Cibril, buna Hâtem şahittir

"İnnî Târikun"u söyledi gitti
"Sakaleyn"e şâhid etti ümmeti
O gitti, ardından sözler de bitti
Buna Medine hem Mekke şahittir

Rukn-i âlem sarsıldı mezâlimden
Uzak düştü ümmet hakkın nurundan
"Beyt-ul Ahzan" doğduzulm-i zâlimden
Buna eşk u sûz-i Zehrâ, şahittir

Hz. Ali

Hill u Harem bakardı mahzun mahzun
Ki olmuştu Kâbe'nin oğlu mazlum
O put kırarken bazıları o gün
Putperesti; buna Kâ'be şahittir

Tevhidin merkezi Kâbe'dir düşün
Kâbe'de doğmuş Emir-ül Mu'minin
Demek ki şartıdır imâm tevhidin
Buna cümle Hill u Harem şahittir

Kadir Akaras
26 / 2 / 1992

BİZ ALİ'NİN YOLUNDAYIZ

Âlem bu gerçeği bilsin
Biz Ali'nin yolundayız
Giden gitsin, gelen gelsin
Biz Ali'nin yolundayız

Ali hakikattan yana
Her şeyi borçluyuz ona
İlim irfân anlayana
Biz Ali'nin yolundayız

Onu tanıyanlar tanır
Hak olduğuna inanır
Haklılar hep yalnız kalır
Biz Ali'nin yolundayız

Hakbin gözlerine kurbân
O hak sözlerine kurbân
Yürü izlerine kurbân
Biz Ali'nin yolundayız

Suç mu şimdi Allâh demek
Alileri candan sevmek
Gittikleri yoldan gitmek
Biz Ali'nin yolundayız

Bunu bütün âlem bile
Ali haktır Hak'tan gele
Benzer dağdan inen sele
Biz Ali'nin yolundayız

Peygamber'in nişânesi
Hânesi onun hânesi
Fatıma'nın birtânesi
Biz Ali'nin yolundayız

H.z. Ali

Resûl emâneti Ali
Odur vasî, odur velî
Hasan, Hüseyin'dir gülü
Biz Ali'nin yolundayız

Hesap yanlış, kör vesvese
Kulak ver bu gelen sese
Sus diyemez ona kimse
Biz Ali'nin yolundayız

Mekke şehir, dünyâ ülke
Sevgin işledi tüm mülke
Kimse inemez bu köke
Biz Ali'nin yolundayız

Recep Yağlı

13-Recep-1420 / 23-Ekim-1999

ALİ'SİZ ALEVİ OLMAZ

Behey nankör, nâdan adam
Ali'siz Alevi olmaz
İnkar ediyorsun neden?
Ali'siz Alevi olmaz

İnancı, ikrarı nettin?
Hayalî Ali ürettin
Şeytan'a mı biat ettin?
Ali'siz Alevi olmaz

Ali'dedir gerçek İslâm
Eşi yoktur, örnek insan
Böyle emrediyor Kur'ân
Ali'siz Alevi olmaz

Hem Ali, hem Şâh-i merdân
Size mi kaldı bu meydân
Amacın ne, fitne Şeytân?!
Ali'siz Alevi olmaz

Ol Ali yücedir gâyet
Hakkında var bir çok âyet
İnkâr edenlere lanet
Ali'siz Alevi olmaz

Aşık Musa'm ikrar verdim
Gerçeği Ali'de gördüm
Ona kavuşmaktır derdim
Ali'siz Alevi olmaz

H.
z.
Ali

181

Musa Karakaş

ALİ ZİKİRİ

İlham olundu yine, aldım kalem elime
Güzel zikrin Ali can, döküldü şu dilime

Seni Kur'ân'a sordum; dedi Resul'ün nefsi
Bu cümlede toplanmış, faziletlerin hepsi

Dedim başka ne dersin? Dedi yetmez mi artık?
Ben Kur'ân-ı sâmitim, odur Kur'ân-ı nâtık

Resul'e sordum seni; dedi sonsuz bir derya
Ben kime mevlâ isem, Ali'dir ona mevlâ

Ben ve Ali ezelde, İlâhî bir nur idik
"Elestu" suâline, ilk ikrârı biz verdik

Ben ilimler şehriyim, Ali onun kapısı
Ben hakikat mülküyüm, Ali onun tapusu

Dünya tufanlı derya, ben kurtuluş sahili
Sahile vardırarak gemi Ali'dir Ali

Bu ümmetin babası, bir ben, bir de Ali'dir
Mu'minlerin cem'ine benden sonra velidir

Emir-i alem benim, sancak Ali elinde
Taksim-i cennet ve nar, ancak Ali elinde

Düşmanlığı nifaktır, imandır muhabbeti
Söyle Ali düşmanı, beklemesin cenneti

Zehra'ya sordum seni; dedim Ali'yi anlat
Dedi bizde birleşti iki bahr-i hakikat

Bu iltikadan doğdu on bir dürr-i imâmet
Böylece tekmil oldu manzume-yi velâyet

Kâbe'ye sordum seni; Ali oğlumdur dedi
Onun gözü aynullah, "yed"i Allah'ın "yed"i

Putlar yere serildi, yedullahî eliyle
Sırlar aşikâr oldu, hak söyleyen diliyle

Musa Aydın
Ocak / 2001

Hız. Ali

YÂ ALİ

Hak Muhammed Ali geldi dilime
Mürvet günâhıma kalma yâ Ali
Küllü günâhımı aldım elime
Mürvet günâhıma kalma yâ Ali

Hadîce Fâtıma mihr-i muhabbet
Yine senden olur kuluna rahmet
İmâm Hasan, İmâm Hüseyin mürüvvet
Mürvet günâhıma kalma yâ Ali

İmam Zeynelâbidîn'e erelim
İmamların dîvanına duralım
Doksan bin erlere niyâz edelim
Mürvet günâhıma kalma yâ Ali

İmâm-ı Ca'fer'dir dîdemnin nuru
İmâm Bâkır imâmın süruru
Dilerim çektirmeye âh u zârı
Mürvet günâhıma kalma yâ Ali

Mûsâ-yi Kâzım'dan İmâm-ı Rızâ
Umarım inâyet edesin bize
Günahım çok benim diyeyim size
Mürvet günâhıma kalma ya Ali

İmâm Takî, İmâm Nakî'dir virdim
Onlara sığındım dayandım durdum
Hasan-ül Asker'e yüzümü sürdüm
Mürvet günâhıma kalma ya Ali

Pir Sultan'ım tamam oldu sözüümüz
Muhammed Mehdi'ye var niyâzımız
On iki imâma bağlı özümüz
Mürvet günâhıma kalma yâ Ali

Pir Sultan Abdal

SEVERSEN ALİ'Yİ DEĞME YAREME

Çeke çeke ben bu dertten ölürüm
Seversen Ali'yi değme yâreme
Ali'nin yoluna serim veririm
Seversen Ali'yi değme yâreme

Ali'nin yâresi yar yâresidir
Buna merhem olmaz dil yâresidir
Ali'yi sevmeyen Hakk'ın nesidir
Seversen Ali'yi değme yâreme

Bu yurt senin değil konar göçersin
Ali'nin dolusun bir gün içersin
Körpe kuzulardan nasıl geçersin
Seversen Ali'yi değme yâreme

İlgıt ılgıt oldu, akıyor kanım
Kem geldi dîdâra tâli'im benim
Benim derdim bana yeter hey canım
Seversen Ali'yi değme yâreme

Pir Sultan Abdal'ım deftere yazar
Hîlebaz yâr ile olur mu pazar
Pir merhem çalmazsa yâreler azar
Seversen Ali'yi değme yâreme

Hz. Ali

SERDÂRIMIZ ALİ'DİR

Gidi Yezid bize kızılbaş dermiş
Meğer şâhı sevdi dese yoludur
Yetmiş iki millet sevmedi şâhı
Biz severiz Şâh-ı Merdân Ali'dir

Muhammed dînidir bizim dînimiz
Tarîkat altından geçer yolumuz
Cibrîl-i Emin'dir hem rehberimiz
Biz mü'miniz, mürşidimiz Ali'dir

Gidi Yezid biz hiç haram yemedik
Bâtında gördüğümüzü demedik
İkrâr birdir dedik, geri dönmedik
Yedileriz, birincimiz Ali'dir

Pir Sultan der ki Hak'kadır yolumuz
Evvel kurban verdik şâha serimiz
Onki imâm meydanında dârımız
Biz şehidiz, serdarımız Ali'dir

Pir Sultan Abdal

ŞÂHİM

Hak nasip eylese dergâha varsam
Bir dem divanında dursam yâ Ali
Eğilsem dizine niyâz eylesem
Yüzüm kademine sürsem yâ Ali

Yüzüm kademine sürdüğüm zaman
Zerrece gelmezdi gönlüme güman
Şâhım düldülüne bindiğin zaman
Önünde Kanber'in olsam yâ Ali

Kanber gibi hizmetinde götürsen
Bir dem ağlatıp da bir dem güldürsen
Çekip Zülfikâr'ı beni öldürsen
Elim eteğinden kesmem yâ Ali

Keser miyim eteğinden elimi
Kabul ettim Hak yolunda ölümü
Doğru sürün erenlerin yolunu
Mu'min canlarından olsam yâ Ali

Mu'min olan neresinden bellidir?
Hakkı söyler nefesinden bellidir
Erenler bağının gonca gülüdür
Tomurcuk güllerin dersem yâ Ali

Pir Sultan'ım beni mihman götürsen
Götürsen de ayn-i cem'e yetirsen
Dizini dizime vursan otursan
Doyası yüzüne baksam yâ Ali

H.z. Ali

187

Pir Sultan Abdal

YETİŞ YÂ ALİ

Gönül keşfisiyle bahr-i mihnette
Girdâb-ı gamdayım yetiş yâ Ali
Emvâc-ı firkatle hâl-i hayrette
Girdâb-ı gamdayım yetiş yâ Ali

Sensin bize dâim hallâl-i müşkil
Sensin eden bizi necâta vâsıl
Koyma bizi bahr-i elemde sâfil
Girdâb-ı gamdayım yetiş yâ Ali

Şâd olsun gönlümüz gamdan kurtulsun
Gam yerine zevk u mahabbet dolsun
Senin âşıkların ağlarken gülsün
Girdâb-ı gamdayım yetiş yâ Ali

Lütfundan yolumuz eyle küşâde
Bu kulların gamdan olsun âzâde
Deryâ-yi hayrette gönül üftâde
Girdâb-ı gamdayım yetiş yâ Ali

Sensin benim ancak hısn-ı hasînim
Senden meded diler kalb-i hazînim
Berde vu bahirde sensin muînim
Girdâb-ı gamdayım yetiş yâ Ali

Ey dâver-i âlem, ey zât-ı ekrem
Eyle bizi lütf u feyzinle hurrem
Sensin bana matlûb seni isterem
Girdâb-ı gamdayım yetiş yâ Ali

Afveyle cürmümüz eyle şefâat
Zâhir, bâtın sensin Şâh-ı velâyet
"Hilmî" kulun diler senden mürüvvet
Girdâb-ı gamdayım yetiş yâ Ali

ŞÎR-İ HÜDÂ

Zümre-i nâçizleriz bende olup Hayder'e
Şîr-i Hudâ Mürtezâ safşiken u safdere

Haybet-i "Lâfeta"dan arz u sema titredi
Şiddet ile urunca pence der-i Hayber'e

Dest-i velâyet ile salladı Zulfikar'ın
Kesti yedi kat yeri darbedecek Anter'e

Şah-ı Velâyet Ali, cümlemizin serveri
Kanberiyiz tâ ebed Kanber olan Kanbere
Kalb-i seliminde çün hubb-i Ali olanlar
Verdi Hüseyin aşkına bakmadı cân u sere

Râhı mahabbetinde mest-i mey-i aşk olur
Cennet-i adn içinde talib olan Kevser'e

Mevt u hayat elinde, ol veli-yi mutlakın
Murdeler ihyâ olur, "Kum" deyicek makbere

Cennet u duzah anın emrine fermanberi
Eyleye taksim o dem, hâkim olub mahşere

Tâ ki çıkar nisbeti silsile-i ahdimiz
Âl-i Ali'den hemin Hazret-i Peygamber'e

Mürşidimiz Muhammed, rehberimizdir Ali
Âşık olan can verir mürşid ile rehber'e

İki cihanda ebed, kaygu çeker mi dahi
Sen ki şef'i olasın "Hilmî" gibi kemtere

Hz. Ali

189

Hilmî

ŞÂH-I VELÂYET

Hak cemâlin nûr-i şefkat lâ fetâ illâ Ali
Sendedir lûtf u hidâyet lâ fetâ illâ Ali

Bunca ervâh, ins u cinnî çağrışirlar Rabbenâ
Dürr-i yektâ sırf-ı kuvvet lâ fetâ illâ Ali
Bunca eşyâ ism-i a'zam sırrın izhar eyleyen
Beyt-i ulyâ-yi hakikat lâ fetâ illâ Ali

Heft âlem, nesl-i âdem, hep senin şânındadır
Dediler Şâh-ı velâyet lâ fetâ illâ Ali

Kendi birdir ismi bin bir okunur Rabb-ı Celîl
Kimse bilmez sırr-ı hikmet lâ fetâ illâ Ali

"Hıfzî"yâ hıfz eyleyib dünyâ vu mâfihâyı bil
Bâki Hak nûr-i nübüvvet lâ fetâ illâ Ali

MAZHAR-I HAK

Cümle erler serveri erdir Ali
Kal' u kam'-ı bâb-ı Hayber'dir Ali
Rûz-i mahşer mü'minin etşânına
Anı bil sâkî-i Kevser'dir Ali

Düldül ile Zülfikar'ın sâhibi
Hem dahi bil yâr-ı Kanber'dir Ali
Dîn-i İslâm ile îmân ehline
Şems u mâh u gökte ülkerdir Ali

Âşık-ı sâdıklarına bû yeter
Vird-i Mevlâ misk u anberdir Ali
Mazher-i Hak'dır hakikat bilesin
Sırr u cehren nûr u hem ferdir Ali

Zâhir u bâtında anı anla gel
Her işi eshel teyesserdir Ali
Mürşidim pîrim delîl u rehberim
Olduğu ol günden azhardır Ali

Hz. Ali

LÂ FETÂ İLLÂ ALİ

Nokta-i meknûn-i zîr-i Bism-i Bâ'sın yâ Ali
Satr pîrâ-yi sahîf-i "Hel Etâ"sın yâ Ali

Olsa bin keşşâf ilmin noktasın keşf idemez
Kenz-i mânâ-yi hakâyık âşînâsın yâ Ali

Vasf-ı ilminde nola eylerse vassâf-ı âciz
Bâb-ı ilme mebde u hem müntehâsın yâ Ali

Lâ fetâ illâ Ali, lâ seyfe illâ zülfikar
Şânına burhân-ı kâtı' bir fetâsın yâ Ali

Bir Yahûdî bir Nesârâ var mıdır inkâr ede?
Rüstem-i dîn-i mübin Hayber küşâsın yâ Ali

Bir diğér başlı şerefdir nüsha-i sıhriyetin
"Fehmi"-î biçareye mahz-ı atâsın yâ Ali

Fehmi

SIRR-I HÜDÂ

Hâzin-i gencîne-i sırr-ı Hüdâ'sın yâ Ali
Vâris-i zât-ı Peyamber, "Hel eta"sın yâ Ali

Nokta-i evvel bidâyet her ulûmun bâbısın
Nûr-u Hak'sın sırr-ı Bismillâh'da Bâ'sın yâ Ali

Yok bu ümmette nazîrin hâsılı bir nûrsun
Lâhmüke lâhm-i Habîb-i Kibriyâ'sın yâ Ali

Âstân-ı devletin dâr-ül emandır âşîka
Pâdişâh-ı zât-ı mutlak, mültecâsın yâ Ali

Sırr-ı vahdette olan nûr-u meveddet aşkına
Bendene şâhım meded kıl, rehnümâsın yâ Ali

Ru-siyâhım, şerm ile geldim der-i ihsânına
Sen şefâat eyle ma'rûf-i sehâsın yâ Ali

Lûtfuna muhtâcdır her vech ile bu Kemterî
Şefkat etmek mücrimîne mübtelâsın yâ Ali

H.z. Ali

VELÂYET

Nur-u nübüvvetten olunca âgâh
Ali Muhammed'e î mân eyledi
Anın çün Cenab-ı Hazret-i Allah
Ali'ye velâyet ihsân eyledi

Nübüvetsiz aslâ velâyet olmaz
Velâyetsiz dahi nübüvvet olmaz
Hak'kı elden komak hakikat olmaz
Bunu bilmeyenler ziyân eyledi

Lûtf-ü Hak'la Ahmed bir peygamberdir
Saye-i Ahmed'e velî Hayder'dir
Bunları halk eden Allah Ekber'dir
Her bir velî böyle beyan eyledi

Gerçi her şey hak'dır bil muhakkaktır
Ali Hak'dır fakat mahlûk-ı Hak'dır
Ali'ye hâlik u hakk-ı mutlakdır
Deyenler bîhûde gümân eyledi

Nebî velî Hak'ka hayrân olmuştur
Hak sende "Harâbî" pinhân olmuştur

.....
Cemâlini senden ayân eyledi

ŞÂHİM

Turnam size seyyâh vermiş Murtazâ
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu
Ehl-i Beyt'e cânım eylemiş fedâ
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu

Biri rehber olmuş mürşide gider
Sözünce semân âşikâr eder
Muhammed Ali'nin erkânın güder
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu

Şâhımın kuvveti her yüzde belli
Cemâli gülşenin açılır gülü
Erenler bülbülü tatlıdır dili
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu

"Âhû" Dede'm eder turnamdır âhû
Dünyânın evveli âhırı bir hû
Vird edinmiş turnam dilinde yâ hû
Nazlı nazlı söyler Horâsan deyu

Hz. Ali

ALDIM

İkrar verdim dönmem elest bezminden
Verdiğim ikrarı imandan aldım
Başka seyrân gördüm çeşmim neminden
Mahabbeti ben ol seyrândan aldım

Nâr u bad u âb u hâktan halkoldum
Kendi kendim ana rahminde buldum
Devir tamam oldu, dünyaya geldim
Bu ibret namesin cihandan aldım

Bildiğim unuttum eylerim feryat
Dert budur dil dönmez isterim imdat
Tekrar ile talim etti bir üstat
Dersimi mekteb-i irfandan aldım

Cangözü gafletten açıla düştü
İkilik birliği güç ile geçti
Hazine-i hakka elim ulaştı
La'l u gevheri ben mercandan aldım

Nefes sunup akla verdim pendimi
Uyandım gafletten çözdüm bendimi
Ol hâl ile teslim ettim kendimi
Sonra kendi kendim men andan aldım

Bu bir gizli sırdır kimse duyamaz
Sofî aşkın katarına uyamaz
Değme Zergerler hoş baha koyamaz
Bu dürr-i yektayı ummandan aldım

Dünyadan el çektim erkândır işim
Çeşm-i pürhunumdan akıttım yaşım
Pirlere hediye eyledim başım
Ol yeşil bayrağı Selman'dan aldım

Acep görünmezler bilmem nerededir
Gerçeklere ayan bize perdedir
Esrarı hakikat gizli yerdedir
Hakikati Şah-ı Merdan'dan aldım

Âlem baştan başa bir seyrangâhtır
Gir gönül şehrine gör ne dergâhtır
Bu bir gizli sırdır kudretullahtır
Yazılı defteri divandan aldım

Çalış bu girdabın çık karasına
Dermanı bulasın dil beresine
Merheminolur mu aşk yarasına
Bu ilmi, hikmeti Lokman'dan aldım

Hakikat özüne hile katmazam
Her kişiye sırrı beyan etmezem
Bilinmeyen yerde cevher satmazam
Ben bu nasihati bir candan aldım

Gerçi hata ile isyanım çoktur
Kalbimde benliğin eseri yoktur
Zebur Tevrat İncil dört kitap haktır
Ledünnü, âyet-i Kur'ân'dan aldım

Şeriat sancağı geldi dikildi
Marifet yolunda gör savaşımı
Pirler meydanına koydum başımı
İcazet verdiler meydandan aldım

Mûsa'ya tecelli göründü Tûr'da
Mestedip aklını şaşırdı nurda
Enelhak sırrını görüp Mansur'da
Hakikat kemendin gerdandan aldım

Eğnime giymişim köhne abâyı
Anın çün severiz Âl-i Abâ'yı
Kimden aldım derseni bu vesâyâyı
İsmail'e inen kurbandan aldım

Gel düşünme akla sığmaz bu ilim
Bir ulu dergâha uğradı yolum
Kudret haznesinin miftahı dilim
Bilmeyenler sanır dükkândan aldım

Mü'minlerin elde olur berâtı
Mü'min olan anda bulur necâtı
Miraçtan indirir savm u salâtı
Hak budur Hazret-i Kur'ân'dan aldım

"Âhû"yum utandım kendi sözümden
Mestolup türâba düştüm özümden
Kanlı yaşlar akar oldu gözümden
Mâcerayı, çeşm-i giryândan aldım

Ahû

SERVER-İ MERDÂN

Vird-i zebânım zikr-i Hudâ'dır
Sanma bu cânım mürğ-i hoş elhan
Na't-i Nebî'dir medh-i Ali'dir
Şâh-ı Velîdir cân ile cânan

Şah-ı cihânım, rüh u revânım
Cism ile cânım dîn u imânım
Şâh-ı muallâ, Aliy-yül-a'lâ
Mevli-i Mevlâ, Hâdi-i Rahman

Şâh-ı muzaffer, Hazret-i Kanber
Haşr gününde sâki-i Kevser
Şâh-ı velâyet, nur-i hidâyet
Keşf u kerâmet, hüccet u bürhan

Cânı nebînin, serveri dînin
Rehberi oldu ehl-i yakînin
Ol veliyyullah, mazhar-ı Allah
Oldu hakîkat cümleye irfân

Şâh-ı şeriat, mîr-i tarîkat
Oldu İmâm-ı ehl-i hakîkat
Şâhid u meşhud, âbid u ma'bud
Cümleye maksud, server-i merdân

Hayder-i safder, Şebbir u Şübber
Zeynelâbâ'dır Bâkır u Ca'fer
Kâmil u âlim, ilm ile kâim
Mûsi-i Kâzım, Şâh-ı Horasan

Şâh-ı cihandır, ayn-ı ayandır
İlm-i ledünne gevher-i kândır
Oldu Takî'den, Şâh Naki'den
Şâh Askerî'den Mehdi-i devran

Hz. Ali

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Âl-i Ali'ye eyle tevellî
Sevmeyene sen söyle teberrî
Nâkıs u ahmak, bâtil u nâhak
Kâfir-i mutlak Şimr ile Mervân

Düşme gümâna, varma yabâna
Eyle tevellâ şâh-ı cihâna
Cism ile canda sakla bu tende
Zerrece sende kalmaya isyan

Seyyid-i Gazi, merd-i Hicâzî
Hazret-i Hak'ka geçti niyâzı
Kâtil-i küffâr Hayder-i Kerrâr
Oldu bu halka rahmet-i Rahmân

Ey "Seher Abdal", cümle bu ahvâl
Elde hidâyet keşf ola ahvâl
Çekme melâmet ere selâmet
Kıldı inâyet Hazret-i Sultan

Seher Abdal

VÂLİ-Yİ HAK

Ol server-i sultân-ı cihan şâh-ı muzaffer
Yâ'ni ki Ali vâli-i Hak, sâki-i Kevser

Kevser'den eğer nûş edeyim der isen ey can
Dergâh-ı muallâsın koy cân ile çâker

Çâker ola İskender u Cemşîd u Ferîdûn
Şol kimseye kim Şâh'a ola bende-i kemter

Kemter kul olan şâha cihân içre hemîşe
Neyler kemer-i şâhı, nider tâc ile efser

Efserdir eğer ister isen menzil-i âlî
Gel levh-i dilin üstüne ur sikke-i Hayder

Hayder'dir eyâ bil ki imâmeyn-i şehîdeyn
Yânî ki Hasen, biri Hüseyin Şebbir u Şübber

Şebber şeh-i âdilden u hem Zeyn-i abâ'dan
Ferzend-i hakîkat biliniz Bâkır u Ca'fer

Ca'fer bize sultân-ı cihân oldu bu yolda
Hem server-i din Mûsi-i Kâzım şeh-i azher

Azher olasın gün gibi âlemde'y mü'min
Ger ola sana şâh-ı Horâsan reh u rehber

Rehber dahi Hak mîri Taki Şâh nakî'dir
Oldu du cihan içre Hasan Askerî server

Asker olasın sıdk ile Mehdî-i Zamân'e
Tut kavlini Şâh'ın kim odur şâfi'-i mahşer

Hz. Ali

Mahşerde eğer ister isen fırka-i nâci
Gel ey Seherî medh-i Ali söyle serâser

Serden ne için havf idesin zâhir u bâtın
Şemşîr sözün Hârici'nin bağına hançer

Seherî

ŞÂH-I MERDÂN TUT ELİMDEN

Şems'i zattan zerre idim eriştim
Çâr-ı anâsıra girdim karıştım
Hamdülillâh dîdârına kavuştum
Dîvânına geldim aman erenler

Şâh-ı Merdan tut elimden yarlığa
Ayaktan düşmüşüm ilet paklığa
Meded mürvet kabûl eyle kulluğa
İmânına geldim aman erenler

Noksânım var mende arayıp buldum
Edeb erkân usul sendedir bildim
Eşiğine yüzüm sürmeğe geldim
Erkânına geldim aman erenler

Sî vü dü hurufla bu vücud esmâ
Gönlümün tahtında cânan müsemmâ
Vehbî Dede'm söyler gerçi muammâ
İrfânına geldim aman erenler

Hz. Ali

ALİ DEĞİL Mİ?

Zahid ulumu kimde ararsın
Çün bab-ı irfan Ali değil mi?
Din-i mübini kimden sorarsın
Hak imâm olan Ali değil mi?

On sekiz bin âlem yapıldı cisme
"Allemel-esma" vasf oldu resme
Aldanma sakın resm ile isme
Hakikat-i can, Ali değil mi?

Bezm-i elest'i derhatır eyle
Kevser'le özün gel tahir eyle
Söyle çekinmeden var zahir eyle
Sanki-i zeydan Ali değil mi?

Mushaf okur isen, seyret cemali
Red eyle dilden sen kilu kali
İhlas ile gör, nokta-i hali
Vechinde Kur'ân Ali değil mi?

Terkim edildi vechi şahın
Şakk oldu nuru ezelde malın
Vahdet elinden varsa günahın
Can ile canan Ali değil mi?

"Razî" olur ise söyler kelâmı
Hak içre Hak'tır çünkü meramı
Aşık kulunun elhak imâmı
Ol şah-ı Merdan Ali değil mi?

KAMBERİ'YİM ALİ'NİN

Beni bu illere pir'im gönderdi
Şah diyen dilleri, kesin bakalım
Ceset orda, işte dirim gönderdi
Şah diyen boyunlar asın bakalım

Kamberi'yim Ali'nin düştüğüm dağlar
Kim tutar bu yası kim ile ağlar
Biz can olduk uçtuk, geride sağlar
Deftere de böyle yazın bakalım

Hastayım derdime derman ararım
Ferhat oldum yüce dağlar yararım
Muhammed Ali'de durmak kararım
Mezarımı derince kazın bakalım

Pirsiz kaldın ise eyvah haline
Tuz kattın demektir, şimdi balına
Baykuşlar konarak öter dalına
Gemi azıya alıp, azın bakalım

Devir geçer, devran döner, bilinmez
Ehlibeyt sevgisi kalpten silinmez
Derdin varsa başka yerde gülünmez
Telleri kırıldı sazın bakalım

Hüseyin Ali'yim meydana geldim
Muhammed'e uydum merdana geldim
Şahadet bendinde, gerdana geldim
"Nesimî" derisin yüzün bakalım

Hız. Ali

205

Nesimî

ALİ MESCİDİNE KAVUŞTUR BİR GÜN

İlâhî, senden bir dileğim vardır
Ali, mescidine kavuştur bir gün
Bu eksiklik bana zillettir ardır
Ali, mescidine kavuştur bir gün

Münacaatım var yüce bâriye
Hasretim minbere, vaz'a, hutbeye
Mihrabta namaza, ruku secdeye
Ali, mescidine kavuştur bir gün

Hazret-i Mehdi'nin ben bir eriyim
Ne bir deliyim ben, ne de veliyim
Hak emrini halka veren biriyim
Ali mescidine kavuştur bir gün

Ezan okuyayım yer gök inlesin
Kardeşlerim saf, saf arkama gelsin
Can kulaklarıyla Kur'ân dinlesin
Ali mescidine kavuştur bir gün

Mescidleri ancak mü'minler yapar
Namazların kılar, Allah'tan korkar
Tevbe Onyedide hak böyle yazar
Ali mescidine kavuştur bir gün

İçimde volkanlar, fırtınalar var
İrşad ediyorum gücüm bu kadar
Azim ver, kudret ver, güzel rahman yar
Ali mescidine kavuştur bir gün

Allah'a şükürler gözüm, gönlüm tok
Din yolundan bana yardım eden yok
Hizmet aşığıym engel olan çok
Ali mescidine kavuştur bir gün

İlk camiye yapan Muhammed Ali
En büyük peygamber, en büyük veli
İnşallah akacak yardımlar seli
Ali mescidine kavuştur bir gün

Kur'ân der ki mescid Allah'ın evi
Onki imâm da yaptı bu görevi
Gözü yaşlı "Cemal" halis Alevi
Ali mescidine kavuştur bir gün

Cemal Özcan

H.z. Ali

MEVLÂ ALİ CÂN

Mevlâ Ali, Mevlâ ey can-ı cânân
Mihrabında gül tek solan Ali can
(Nakarat)

Vasiy-yi Resûl'sün, Ali'dir adın
Şerik-i Kur'ân'dır soyun evladın
Örnektir ölümün, hem de hayatın
Dinimin hamisi Mevlâ Ali can
Ehl-i Beyt'in Nuh Gemisi Ali can

Harabe pirine perestar olan
Hz.Resul'e Ali yâr olan
Nişânesi düldül, Zülfikar olan
Ey ilim şehrinin bâbı Ali can
"Hel Etâ"nın muhatabı Ali can

Yüzüğünü bağışlayan rükû'da
Emir-el Mu'minin hem Şir-i Hudâ
Senden geçer bütün yollar umuda
İmamesi kanla dolan Ali can
Mihrabında gül tek solan Ali can

Lokmasını yetimlere yediren
Gömleğini Kamber'ine giydiren
Zülfikâr elinde zulme dur diyen
Katiline rahm eyleyen Ali can
Aşkî beni del'eyleyen Ali can

MEN ALİ'YEM

Menem Şâh-ı Veliyullah, qelpteki hak iman menem
Menem âlemlere mihver, âriflere cânân menem
Adem'e tövbe öğreten, Halil'e itminân menem
Men Ali'yem, Murtazâ'yam; natık olan Kur'ân menem

Esedullah, Heyder menem; menem o Bedr'in aslanı
Hakkı izhar eden menem; menem men dinin furkânı
Zülfikâr'dan başka kılıç, menden başka yiğit hanı
Men Ali'yem, Murtâza'yam; küfrün belin kıran menem

Menem o kutup yıldızı; kılavuzlar şâhı menem
Menem kurtuluş gemisi; bu ümmetin Nuh'u menem
Mensiz ki ibadet olmaz; ibadetin ruhu menem
Men Ali'yem, Murtazâ'yam; karanlığı yaran menem

Miskinlerin penahıyam; sure-i "Hel Etâ" menem
Çaresizler sığınağı, yetimlere ata menem
Mihrabların âbidiyem; savaşlarda "feta" menem
Men Ali'yem, Murtazâ'yam; mevlay-ı arifan menem

Sakife'de hakkı giden; gene susup duran menem
Gözlerinde diken varken, fitneyi durduran menem
Yirmi beş yıl mazlum olup, evinde oturan menem
Men Ali'yem, Murtazâ'yam; dil yarası saran menem

Zehra'sına darbe deyen; gene de sabreden menem
Menim olan o makama eli bağlı giden menem
Derdi kuyulara deyip, yüreğın eriden menem
Men Ali'yem Murtâzâ'yam; seyyid-i mazlumân menem

Yirmibeş yıl din adına cayır cayır yanan menem
İslâm için zulümlere susup da dayanan menem
Kufe'nin o mihrabında al qana boyanan menem
Men Ali'yem, Murteza'yam; ölüp de kurtulan menem

Hz. Ali

209

Ali Kıran

KUR'ÂN-I NÂTIK

Ali imâmım Güzel kelâmım Sana selâmım Ali, Ali can	Avn-i zaifân Hüccet-i Yezdân Lisân-iKur'ân Ali, Ali can
Ali'dir tayyib Ali'dir tabib Ali'dir habib Ali, Ali can	Ali'dir cevâd Ali'dir câvid Ali'dir vâhid Ali, Ali can
Sana varayım Hakkı bulayım Kölen olayım Ali, Ali can	Ali hünerver Rehber u server Şefi-i mahşer Ali, Ali can
Ali meramım Yüce makamım Sana selâmım Ali, Ali can	Penâh-i insan Fâris-i meydan Kâtil-i udvân Ali, Ali can
Ali'dir burhân Ali'dir irfân Ali'dir imân Ali, Ali can	Ali Murtazâ Ali muktedâ Ali'dir mevlâ Ali, Ali can
Ali'dir kâid Ali'dir zâhid Ali'dir şâhid Ali, Ali can	Kur'ân-ı nâtik Âşık-ı sâdık Zehrâ'ya layık Ali, Ali can
Ali'dir Hayder Ali'dir sefder Ali muzaffer Ali, Ali can	Vâris-i Âdem Vasîyy-i Hâtem Mevla-yı âlem Ali, Ali can

Ali'dir kerrâr
Maden-i esrâr
Gönlüme bahar
Ali, Ali can

Ali devâdir
Ali şifâdir
Ali duâdır
Ali, Ali can

Ali'dir âbid
Ali'dir sâcid
Ali'dir şehid
Ali, Ali can

Ali'dir Minâ
Merve ve Safâ
Şâh-ı lâ fetâ
Ali, Ali can

Savm u salâtım
Habl-i necâtım
Güzel hayatım
Ali, Ali can

İmâm-ı berhak
Vâliy-i mutlak
Mâlik-i eflâk
Ali, Ali can

Ali'dir merhem
Ali'dir hemdem
Ali'siz nidem
Ali, Ali can

Saye-yi rahmet
Heykel-i vahdet
Sahib-i savlet
Ali, Ali can

Muhessenâtım
Dem-i memâtım
Ali imdâdım
Ali, Ali can

Âleme server
Sıddık-ı ekber
Can-ı Peygamber
Ali, Ali can

Ali sırâtım
Ali berâtım
Ali muradım
Ali, Ali can

Benim penâhım
Emir u şâhım
Hem kıblegâhım
Ali, Ali can

Ali cemâlım
Ali kemâlım
Lisân-ı hâlım
Ali, Ali can

Ali'dir Sâki
Ali'dir Bâki
Benzeri kim ki
Ali, Ali can

Şehr-i ilme bâb
Şehid-i mihrâb
Âşık-ı bitâb
Ali, Ali can

En büyük âyet
Mezhar-i ismet
Ehl-i kerâmet
Ali, Ali can

Ve Rabb-il felak
Hem mihver-i hak
Ali'dir elyak
Ali, Ali can

Yüce ünvanlı
Celalı şanlı
Cemalı kanlı
Ali, Ali can

Kalpte muhabbet
Canda selâmet
Gâsim-i cennet
Ali, Ali can

Delil u hadî
Hakk'a münadî
Zikirdir yâdî
Ali, Ali can

Ali'dir mensûr
Ali'dir nâsır
Ali'dir nâzır
Ali, Ali can

Hakir bir kulum
Ali'dir yolum
Ali'dir ulum
Ali, Ali can

Ali Kıran

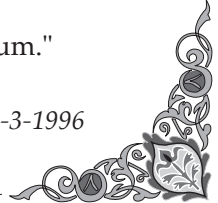
SON GECE

Bir başka heyecan var bu gece
Gözlerine mil çekilen hücremde
Gölgelerden ürken çıplak duvarlar
Son bir defa soğuk terler dökcek
Son bir defa, benim için
Ve sana uğurlayacak beni
Secdegâhım son bir kez öpecek
Son bir kez alnımı
Sonra, şafak sökecek karanlığın ağını
Sevgimi kuşanacak, dimdik yürüyeceğim
Namlulara gülümseyecek
Çiçekler sıkacağım kurşunlara
Kûfe'ye lanetler kusan
Bir kurtuluşu haykırarak feryadım
"Andolsun Kâbe'nin Rabbine, kurtuldum."

H.z. Ali

213

Cafer Hâmidi 3-3-1996

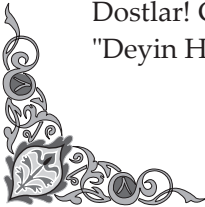
BU GECE

Bu gece Ali'nin hurmalıktan münacat sesi gelmir
Sultan-ı ins-u canın o qelp diriltlen nefesi gelmir
Hak ve adalet mezherinin başına darbe deyiştir
Ki o Şah-ı Merdan'dan artık hayat emâresi gelmir

Aliyy-el Murtezâ bu gece dünyaya vedâ edecek
Hâdim'e deyin mescide o can-ı canan gelmeyecek
Bir yetim anasının eteğinden tutup ağlıyır:
'Ana hanı dertdaşımız, yoksa o can gelmeyecek?

Tabip Ali'nin yarasından ümidi kesip, sessiz
İmam-ı Hasan Lokman'dan dahi el üzüp, çaresiz
Dostlar! Gelpleri gemle dolan Abbas u Zeyneb'e diyek
"Deyin Hüseyin'e yiğitlik kaldı dünyada nişânesiz"

Ali Kıran

4. Bölüm

Hız. Fatıma (a.s)

ZEHRÂ GÜNEŞİ

Katı bir karanlık içinde âlem
Bocalarken doğdu Zehrâ güneşi
Cehâlet zinciri altında adem
Boğulurken doğdu Zehrâ güneşi

Susuzluktan güller perişan idi
Bulaşmıştı artık iffet eşiği
Ejderha elinde miraç beşiği
Kıvrandırken doğdu Zehrâ güneşi

İnsanlık aybına kadın batarken
Babalar kızları köle satarken
Yarasalar gökte cirit atarken
Ebediyyen doğdu Zehrâ güneşi

ZEHRÂ NURU

Cümâdel-Uhra'nın yirmisinde
Sardı âlemleri, Zehrâ nuru
Cemâlin, kemâlin zirvesinde
Fahr-i insan, kadınlar onuru

Sen bize Rahman'ın Kevser'isin
Ehl-i Beyt-i Resul mihverisin
Cennetin ıtrını bizler senden aldık
Hakikatın sırrını biz sende bulduk

Dünyalar nuruna kaldı hayran
Leylet-ül Kadrine indi Kur'ân
Medhini Rabbimiz eylemiştir
Baban "Ümm-ü Ebihâ" demiştir

Sen bize Rahman'ın Kevser'isin
Ehl-i Beyt-i Resul mihverisin
Cennetin ıtrını bizler senden aldık
Hakikatın sırrını biz sende bulduk

Ahmed'in canısın, ruhusun sen
Belâ tufânının Nuh'usun sen
Âlem u Âdem'in tâcısın sen
Faziletteki miracısın sen

Sen bize Rahman'ın Kevser'isin
Ehl-i Beyt-i Resul mihverisin
Cennetin ıtrını bizler, senden aldık
Hakikatın sırrını biz, sende bulduk

Rızan ey Fâtıma, Hak rızâsı
Sevginiz dinimizin esâsı
Yolun tıpkı Resul'ün yoludur
Bu yol aydınlık ile doludur

Sen bize Rahman'ın Kevser'isin
Ehl-i Beyt-i Resul mihverisin
Cennetin ıtrını bizler, senden aldık
Hakikatın sırrını biz, sende bulduk

Musa Aydın
Cumâdel-Uhrâ-1421, Eylül-2000

Hz. Fatıma

219

YARADILIŞ İNCİSİ

Bezm-i "Elest'in" şem'i, yaratılış incisi
Sırrullahın mahremi, aşkın ilk habercisi
Ey bekâ diyarının, nihayetsiz rahmeti
Ey Hakk'ın Habibi'ne, en büyük inâyeti

Kullî ruhsun ezeli, sır mülkünün Betûl'ü
Sürûr-i cân-ı Ali, yâr yüzünün nur tülü
İnsanlık âleminde, vâr olmadan Âdemler
Velâyet secdesinde, sana hayran âlemler

Taht-ı ismete sultan, kurtuluş sefinesi
Hak-bâtlı ayıran, hakikat nişânesi
Akla aşkı tanıtan, hilkatın bir tanesi
Aklı hayran bırakan, Hücetler definesi

Süsledi Hak seninle, top yekun âlemleri
Vecde geldi seninle, ihtişam Peygamber'i
O nur cevherin oldu, tecellîzâr Ahmed'e
Salavât hatmeyledi, semalar Muhammed'e

Ölüydü âlem ölü, dirildi senle ey yâr
Ey Muhammed'in gülü, seninle geldi bahar
Arş ülkesi seninle, ışıklanıp nurlandı
Canlar senin sevginle, tutuşup aşka yandı

Hüseyin Yalçın
Eylül-2000

VELÂ KEVSERİ

Zehrâ vücuduyla vucûd âlemi
Gördü gözleriyle cennet nişânı
Eğer izleseydi, dünya yolunu
Şüphesiz ederdi cennet cihânı

Hak'tan Habîb'ine eşsiz hediye
Kâfirleri ye'se düşüren "Kevser"
Zürriyeti aldı bütün âlemi
Sevinen kâfiri eyledi ebter

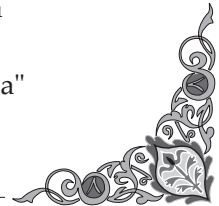
Ezelden ebede nisâ serveri
Nübüvvet meyvesi Zehrây-ı Ether
Velâyet zevcesi "Velâ Kevseri"
İmâmet annesi Allâh-u Ekber

Fedâkarlık, izzet, iffet, adâlet
Şecâat mektebi, Zehrâ mektebi
Baba şehit, ana, evlatlar şehit
Şehâdet mektebi, Zehrâ mektebi

Âdem'den âlemin sonuna kadar
Eğer olamasaydı Murtezâ Ali
Eşi olamazdı kimse Zehrâ'nın
Yetiştirmiş onu Mustafâ eli

Zehrâ ismetine en büyük delîl
Ahzâp sûresinde "Tathîr âyeti"
Yüce Hak ederek ayeti nâzil
Tamamladı âlemlere hücceti

Resul'ün sözüdür Betûl hakkında
"Hakk'ın rızâsıdır Zehrâ rızâsı"
"Benim bir paremdir kızım Fâtuma"
"İtretimi sevmek dinin esâsı"

Kerbelâ çölünde kıyâma duran
Asıl Fâtıma'dır; sorarsan neden?
Hüseynî bir kıyâm için Hüseyn'i
Fâtıma elidir terbiye eden

Sırrı neydi ya Rab ederdi Zehrâ
Ömür baharında ölüm arzusu?!
Neden gece neden gizli defnetti
Murtezâ gülünü, neydi korkusu?!

Zehrâ evladının çilelerinde
Kalbim pâre-pâre bin bir yaradır
O musîbetlerden sonra bu dünya
Fâtıma dostuna mâtemserâdır

Görürsün dünyada nereye baksan
Bir şehit yatmıştır Zehrâ torunu
Hakikat ehline ışık tutacak
Koruyacak elbet Allâh nûrunu

Musa Aydın
1413 / H / 1993

TASVİR-İ FÂTİMÂ

Bostân-ı Âl-i İmrân, zikretse Zehrâsı'nı
Ağlar kamu kâmurân, fikretse nefhâsını

Bûhur-u Meryem ile, nûş ederken melekler
Fâtımâ remzi ile, cûşa gelmiş felekler

Âsîye'nin alında, Betûl yıldızı vardı
Fir'avn'ın sarayında, Süreyya izi vardı

Nemrud'un âteşini, söndüren suyun adı
İbrâhîm'e gül olan, göz yaşının soyadı

İsmâil'in anası, ayağın çöle vurdu
Kevserî marifetle adını Zemzem koydu

Hatice'ye müjdelere, Beytullah kızı doğdu
Kehkeşanlar tahtında, Zühre yıldızı doğdu

Sanırsın zerafette ilahî nakış idi
İri siyah gözleri, nûrânî bakış idi

Sâkin, yavaş konuşur, sözleri inci idi
Tasvîr-i hal ne mümkün, sanki bir inci idi

İtret-i Mustafâ'nın, emsâl-i cismi idi
Fıtrat-ı Enbiyâ'nın, temsilî resmi idi

Ehl-i Beyt Dergâhı'nın gün görmeyen güneşi
İstemezdi dünyayı, babasının bir eşi

Sultân-ı Enbiyâ ki, kıyâm ederdi O'na
Cibril dahî imrenir, selâm ederdi O'na

Sırr-ı "Nefsin vahide", Fâtımâ'da cem olur
İrfân ile zikretsem, gündüzler gecem olur

Veysel Hocam hatır et, dâimâ ve dâimâ
Ne söylesen söz yetmez, Fâtımâ'dır Fâtımâ

Veysel Menekşe
13-Ekim-1996

KASİDE-Yİ FÂTİMA

Ey Hacerân!.. Es-selâm!.. Bir hikâyet edeyim
Sırr-ı "Nefsin Vahide", pür vikâyet edeyim

Dediler Âdem'dir bu, topraktan yaratılmış
İlm-i ledun babında, ism ile donatılmış

Sormazmısın ya Havva, hangi cevher nurudur?!
Âb-ı Kevser havzında, Fâtıma zuhurudur

Ne topraktan, ne etten, hilkati Vahidetten
Haberini sudan sor, söyler kadr-ü kıymetten

Görmez misin ey nalan, fuzulide zâre su
Fatıma'dır çün sebep, cümle derde çâre su

Nasıl ki Muhammed'e mukaddem Nebî Âdem
Havva'ya da öylece Fâtıma şibh-i Hâtem

Öyle yıldızlar vardır, görünmez her sahrada
Saklıdır sırr-ı nisâ, Fâtıma-tüz Zehra'da

Şol Nil'in bucağında uyuyan Musa'ya sor
Meryem'in kucağında büyüyen İsa'ya sor

Nice büyüler bozan, yürüyen asâ'ya sor
Müzzemmil Mustafa'yı, Hatice Kübra'ya sor

Üveysiler nezdinde rûberû görmeyen var
Bu sırrın beyanını, Pây-ı Pâk Mâhzâ'ya sor

Cennet ayağa düşmüş, hürmetin kimler bilir?
Anneler kıymetini, Fâtımâ Feyzâ'ya sor

Hallac-ı Mansur dahî çekemedi bu yükü
Marifet servetini, erbab-ı Rıza'ya sor

Kalb ile salât kılan Seccad-ı Zeynel var ki
Makâmat hayretini Fâtımî A'za'ya sor

Vecdini vücud eyler, taki Divan'a gire
Betül'ün mürvetini Cevad-ı Feza'ya sor

Cümbüş-i beşer ile dâvâ bitmez kul naçâr!..
Fatıma gayretini, kavga vû nizâyâya sor

Arıdan bal umarlar, iğnesin unutulur
Sâ'y-i Zehrâ zahmetin, Câfer-î Sezâ'ya sor

Bengîsu toprak içre, aşk ile nüfuz eder
Zemzem hakikatin, ol Yed-i Beyza'ya sor

İbrahim'de nerde su? Kuruyan Sara'ye sor
Arafat Muhaciri, sessiz biçâreye sor

Yakub ağlar Yusuf'a; İbrahim İsmail'e
Duvaz evlât acısın, kanayan yâre'ye sor

Kırmızı gül, yeşil gül, kan ile zehr içerler
Âb-ı hayat hasretin, dü ciğer pâre'ye sor

Bostan u Gülistan'dır, Sadî söyler kim dinler?
Lâlezâr'ın ahını, Tûrâb-î zâre'ye sor

Kuyuya feryâd niçin? Sahib-i Zaman'a sor
"Küllî Arzın Kerbelâ!.." o kâmil insana sor

Nemrud'un ateşini söndüren su kandedir?
Necm-i Zehra tahtında, Fârîsî Selman'a sor

Zerdüş'tün mabedinde, âteşkede çün ağlar
Fâtımâ dergâhında, Müctebâ Hasan'a sor

"Minel mâ küllî şey hayy" Kevser-i Fâtımâ'dır
Cûş u hayret seyrende, Yunus'u Ummân'a sor

Eyyub'dan sabrı öğren; Yakub'dan ağlamayı
Yağmurun sırrı nedir? Yusuf-i zindana sor

Yetimlere süt veren, bilmez mi cânânını
Hilm ile hâlim bilen, Halime Handân'a sor

Kandiller çerağ yonar, çehar sûtûn sıtkında
Süreyya ışığını, Mirâc-ı Şamdana sor

Sümeyye'ye es-selâm, cehdine kurban olam
Ehl-i Beyt evlâdını, Ammar-ı candâna sor

Ehl-i Beyt hicranından, hıçkırır hep gönüller
Muhammed rihletini, firkat-i suzâna sor

Muntazır bekler imiş, muttasıl kanar güller
Fâtıma tebessümün, bâhâr-ı hâzâna sor

Daim tekbir sesinden, çınlar çini kubbeler
"Şıkşıkıyye" nutkunu beş vakit ezâna sor

Tabatabâi Hüseyin, Muhammed'den ne söyler?
Kur'ân'ın sırlarını, Tefsir-i Mizân'a sor

Her eseri taharet verir, Mutahharî'nin
Taharetin sırrını, şehit Murtaza'na sor

Kevir'in sahibine gönül dolusu Selâm
Şeriat-ı Zehra'yı Ali'ce yazana sor

Pirimizi yâd eyle, tamam olsun kaside
Fâtıma mizânını, şahları bozana sor

Hicaz bilir, Şam bilir, Acem ili tam bilir
Fâtıma muhabbetin, ister tâ Fizân'a sor

Dört mevsim dile gelir, bahar ile yaz ile
Hararet-i Betül'ü, kar ile tozana sor

Mürekkep hüzün döker, kalemler vezin döker
Şiirin annesini, Nesimî Ozan'a sor

Teberriden ne haber?... Tevellâ ver muteber
Meâd u Kıyametü, Beyât-i izân'a sor

Gez dolaş cümle alem, söylesinler yek âvâz
Fâtımâ'nın mürvetin, Zeyneb-î Zî Şân'a sor

Cibril vermiş mihrini, Ali şâdumân olsun
Sadaka-yı Ruku'u, sarp yokuş aşana sor

Dağılmış Kirmanşahlar, hani nerde mihmanlar?
Resulün etrafında, cehd ile koşana sor

Evlâd-ı Muhabetî, Fâtıma'yla remz eder
Hasân u Hüseyin'le, her daim çoşana sor

Râviyân-ı ahbarân, onca yıldır nakleder
Methine vezin yetmez, nesir u nâzıma sor

Kâl ile nizam verir, nazmı bilmez nizamdar
Tazammun-u dil nedir, Musâ-yı Kâzım'a sor

Dâvâ-yı Fedek sanma, dinlemeden usanma
Figan-ı Bilâl nedir?... Pir Sultan sâzıma sor

Zülfikâr Hünkar eli, kandedir Kanber Velî
Seyrânü düldül nedir?... Üç hâlden âzâma sor

Mevlevi Semâzenler niçin döner sanırsın?..
Âşık-ı pervâne-yi, Âlem-i Nizama sor

Pes bu sevda elinden, âşıkların dilinden
Sarserî divâne-yi, kışımaya, yazıma sor

Gör Veysel ne yoldadır, bir perişan haldedir
Bilâlî terâne-yi, Fâtıma kızıma sor

Herkes bilmez yâreyi, âşık-ı biçâreyi
Tarik-i merhale-yi, lüzum-u lâzıma sor

Gel bu sözü dinle sen, yeme içme gülme sen
Serâzâd beklemeyi, tadıma tuzuma sor

Tâliptir aşka mahpes, bırakmaz yârânını
İlim hikmet ne imiş, İmâm-ı Merdân'a sor

Sürgünümüz hep çöle, sırr-ı hikmet ne ola?
Sahra-yı Kerbelâ'da, Hüseyinî Fermân'a sor

Sakin durur hep diller, müstağni Mervaniler
Müstaz'af feryadını, Ebuzer dermâna sor

Şehnâme şerhin yaza, İkbâl gelsin avâza
Firdevs'in a'lâsını, Hüseyinî İrfân'a sor

Dört kitâbın mânâsın, çözememiş kurrâlar
Âl-i İmrân mahlâsın, Azim-i Kur'ân'a sor

İbrâhim'in rüyasın, akıl çekmez yârenler
Duvaz İmam dâvâsın, İsmâil Kurbân'a sor

Elif gibi dosdoğru, numune-i nişâne
Saçlarımız ağardan, Emr-i Hükümrâna sor

Anadolu ilinde, nice Fâtımâ vardır
Taptuk Emre önünde, Elif'çe durana sor

Hangi kapıyı çalsan, neçe kamu konuşsan
Cümlesi der berâber, rûzîgâr bârâna sor

Anaya ramdır başı, hele kimin kardaşı
Eşikteki göz yaşı, Veysel-i Kârân'a sor

Acem ilden ses gelir; münkire nekes gelir
Nefes kesen sâdâyı, Yârân-ı Selman'a sor

Ne Bağdat'tan, ne Şam'dan, ne Kâhire, Amman'dan
Nidây-ı Ehl-i Beyt'i, mülk-i Horâsân'a sor

Pir-i Aşk'ın yolunda, Beyt-uz Zehrâ uğrunda
Cezbe-i aşka gelip, sîneler vurana sor

Cümle müstaz'aflara, nefes veren ses nedir?
Feryâd-ı Fâtıma'yı, Pir-i Cemarân'a sor

Attığı her adımda, Fâtıma'dan nişân var
Gör Fâtıma ne imiş, O Rûh-i Rahmân'a sor

Âsiye geçti candan, ciğerpâre cânândan
Valde-i imâmânı, dört direk erkâna sor

Veysel Hocam gayrı pes, mehel yoktur yavaş es
Malûmu ilâm nedir?.. Zamana, mekâna sor

Gönül susmak istemez, cûşa geldi pes demez
Fâtıma!.. Ya Fâtıma!... Aşkımız her cânâ sor

GÖKLERİN EMÂNETİ

Mucizeler gecesi, göklerin emaneti
Rabbi'nden Habibi'ne, indi Zehrâ ziyneti
Taçlandırdı Emîn'in, Ruh inen hânesini
Selâmladı gök ehli, aşkın nişânesini

Geldi Tevhîd'in nuru, eşsiz Zehrâ dilârâ
Ehl-i Beyt'in gururu, sonsuz Kevser-i Kubra
Ay kendini unuttu, görünce cemâlini
Güneş görünce bitti, İlahî celâlini

Çok geçmeden göç etti, Hatice'si Resul'ün
Mirac'ın kızı yetim, sardı gönlünü hüznün
Hüzün yılı Resul'ün, en acı zamânesi
Lakabı nur Betûl'ün, "Babasının annesi"

Nur kafilesi göçtü, hicretle Medine'ye
Yar yolunda zorluklar, çekilerek sineye
Aslı, İlahî cevher, insanlık hûrisinin
Eşi Aliyy-i Hayder, masumluk perisinin

Hakk'a yöneldi Tâ-Hâ, ayrılık vakti geldi
Hüzünler hanesinden, "Vâ ebeta" yükseldi
Nebî çehre sararıp, solgunlaştı Zehra'da
Aşklar kabilesi, yalnız kaldı sahrada

Göçtü rahmet nebisi, kalan tağut erkliler
Yeryüzü lanetlisi, o Nemrut yürekliler
Nübüvvet'in şehrinde, işlediler cinâyet
Namus-i İlahî'ye, eylediler hakaret

Vurmuştu ehl-i inat, Tubâ mülküne yara
Baştan sona kâinât, büründü siyahlara
Arş'a döndü sefine, matemli bir gecede
Kayboldu sır define, bilinmez bilmedede

Civarında bağı kan, aşk ehli dîvâneler
Şem'ini yane yane, arayan pervâneler
Gönülde gam kervanı, sen Leylâ menzilisiz
Ey Bakî Kabristanı, vaveyla menzilisiz

Ravza-yı Mutahhar'a, bakıyor sana mahzun
Bağrında bin bir yara, Zehra yorgun, sen yorgun
Bir rahmet denizisin, kıyıları yasaklı
Sende Ali aşkının, en büyük sırrı saklı

Hüseyin Yalçın
2000-İĞDIR

LÂLE

Aşk-ı dinsûz ilen her dem nalânım
Mey-i müdamımdır derde dermânım
Gamze gamze açar feyz-i canânım
O dem vecde gelir hâlîm, efgânım

Gözümde bulutlar rahmettir; revân
Hicrân gazeliylen mest olurken cân
Yusuf mahsur; kuyu, zindanda zindan
Yetiş bu imdâda, ey âh-ı Ken'ân

İsmet Beyt'i yaslı, yürekte yâre
Kapıyla mıhlanmış duvara lâle
Cefâ pazarında cevher sed pâre
Sabr-ı cemil yetiş, yok başka çâre

Niye donmaz güneş, ay olmaz a'mâ
Zülmilen inliyor Âl-i Mustafâ
Yorgun, bitkin, hasta, yatakta Zehrâ
Muhsin'e yer vermiş Cennet-i A'lâ

Cafer Hamidi
1998

GİZLİ MAKBER

Ayrılmış senin nurun, nurların Fâtır'ından
Meded alır evliya, o ilahi sırrından

Rahmetin kaynağısın, duâlar sana döner
Senden doğar güneşler, ay seni tesbih eder

Esrarisın Tâ-Ha'nın, sen İsmet-i Kubrâ'sın
Nurusun Rabbenâ'nın, Fâtıma-tüz Zehrâ'sın

İtrısın Muhammed'in, O mübarek sevgili
Kevserisin Ahmed'in, O'dur kalbimin dili

Habib-i Kibriyâ'nın, emânet kerimesi
A'râf'ın sultanısın, kurtuluş sefinesi

Besmele'nin "Ba"sında, eşin Bismillâh Ali
Kur'ân'ın manâsında, başın Yedullâh Ali

Bir gözündür Müctebâ, Hasan eşsiz dilrubâ
Bir gözün Kerbelâ'da, Hüsey'nin canlar fedâ

Hüzün gülü Zeyneb'in, Âl-i Abâ ziyneti
Zâlimleri titreten, mazlumların izzeti

Vahy evinin kapısı yıkılıp kırılınca
Sinen Allah sinesi, titreyip sarsılınca

Tuttu gökleri figân, düşünce nurlu damlan
Resulullah evinde, koptu velvele tufân

Gülsüm ağlar, hal yaman, öldü anam el-aman
Emaneti yakanlar, oldular ehl-i hüsrân

Aşka lebbeyk diyerek ömrünün baharında
Sır olmak istemiştin, gecenin esrarında

Şehadetinle yaktın ayrılık ateşini
Musibette bıraktın imâmet güneşini

Divaneler dolaşır, senin göçtüğün evde
Pervâneler ağlaşır, şem'in söndüğü yerde

Hicranını yazarım, elde kalem sızlıyor
Fâtıma der gezerim, dilde kelâm ağlıyor

Aşkınla derbederim, çöllerde Zehrâ derim
Gizli kalan makberin, hasretini çekerim

Hüseyin Yalçın
IĞDIR-2000

Hız. Fatıma

AŞKIN GÜLÜ

Tamamlandı risâlet; vaki oldu emr-i Hak
Lebbeck dedi cânâna, cân-ı Muhammed-i Pâk.

Gasp edildi hakikat, daha ilk saatlerde
İnsanlık Seyyidi'nin nâşî dururken yerde

Hüzünlüydü vedâsı, güneşiyle Betûl'ün
Beyt-ül ahzâna döndü, nur hanesi Resul'ün

Ağlıyordu asumân, yalnız kalmıştı Ali
Risâlet sinesinde, açmıştı "Lâle gülü"

Hilâfet sevdalısı, Uhud'un korkakları
Çiğniyordu küstahça, en âşikar hakları

Saltanatın bânisi, adâlet cellatları
İhânet vâdisinin, en iblis evlatları

Anlaşıp birleştiler; onlar hep kalleştiler
Hakikatten hep uzak, batılda kardeştiler

Saldırdı üç yüz kişi, bir mazlumun evine
Yandı zulmün ateşi, susuyordu Medine

Dönülmüştü sözlerden; ahitler kırılmıştı
Kinle haset, cehâlet, kardeşçe sarılmıştı

En hayasız münkirler, atınca velâyeti
İşlendi insanlığın en büyük cinâyeti

Minbere çıkanların kan vardı ellerinde
Hayret! Riyâkarların din vardı dillerinde

Habibullah kızının, cânını katlettiler
Ehliyetsiz kişiler, İslâm'ı mahvettiller

Mürüvvet kaybedilmiş, namertler baş olmuştu
Muhammed yürüyüşlü "Aşkın Gülü" solmuştu

Hüseyin Yalçın
26-Ramazân-2000

Hız. Şatırna

237

YEŞİL BERÂT İLE GELİR FÂTİMA

Kıyamet gününde mahşer yerine
Yeşil berat ile gelir Fâtıma
Sağında Hatice solunda Havva
Yeşil berat ile gelir Fâtıma

Nurdan beratını almış eline
Seğirdiben gelir mahşer yerine
Mu'minler müjdeler birbirine
Yeşil berat ile gelir Fâtıma

Mahşerin yerinde feryad ediyor
Ümmetlerim diye niyaz ediyor
Alıp cehennemden azad ediyor
Yeşil berat ile gelir Fâtıma

Yedikleri arpa darı tanesi
Habibullah imiş onun babası
Oldur Hasan Hüseyin'in anası
Yeşil berat ile gelir Fâtıma

Yedi kat göklerden iner melekler
Arş altında kabul olur dilekler
Hüriler gılmanlar yolunu bekler
Yeşil berat ile gelir Fâtıma

Derviş Yunus ta kıyamet olacak
Kişi ettiğini onda bulacak
Zaif ümmetine şef'i olacak
Yeşil berat ile gelir Fâtıma

SELÂM

Selâm ey nübüvvet meyvesi Zehrâ
Selâm ey tahâret zirvesi Zehrâ

Selâm ey velâyet zevcesi Zehrâ
Selâm ey imâmet annesi Zehrâ

Selâm ey hakikat mihveri Zehra
Selâm ey risalet kevseri Zehra

Selâm ey adalet mektebi Zehra
Selâm ey şehadet mektebi Zehra

Selâm ey sadakat mezharı Zehra
Selâm ey saadet rehberi Zehra

Selâm ey kıyamet serveri Zehra
Selâm ey şefaât mihveri Zehra

Selâm ey hilkatın nedeni Zehra
Selâm ey hikmetin madeni Zehra

Selâm ey hakikat cevheri Zehra
Selâm ey cennetin anberi Zehra

5. Bölüm

Hız. Hasan (a.s)

ve

Hız. Hüseyin (a.s)

HASEN-ÜL MÜCTEBÂ

Cihan ki mâye-i îcâdı derd u mihnettir
Cihân-ı hicr u elem, âlem-i musîbettir

Şuâ-ı mihr-i hakıykatte nîze-i mâtem
Ziyâ-yi tal'at-ı mâhı zalâm-ı firkattir

Şirişk-i şebnem-i gam lâlezâr-ı âlemde
Kulûb-ı zümre-i uşşâka bir işârettir

Kenâr-ı gülde görüp hâr-ı dehri bülbül-i zâr
Terâneler ki eder nâleden ibârettir

Visâle peyrev olur bir zamân-ı hicr u elem
Nüvîd-i zevka mukarın peyâm-ı hasrettir

Hele benim bu dil-i haste vü perîşânım
Cihanda hak bu ki pek pây-mâl-i gurbettir

Karârgâh-ı sipâh-ı elem dil-i zârım
Nedîm hâtırına hüzn u gam ne hikmettir

Hücûm etti yine işte hâtra âlâm
Sürûd-i hâme yine şerh-i hâl-i firkattir

Sabâ be hakk-ı Hudâ tercemânım ol söyle
O şahâ hâlimi ki destgîr-i ümmettir

O şeh ki menba'-ı cûd u sehâsı bî şübhe
Penâh-ı teşne-i gufran uyûn-ı rahmettir

Matâf-ı hayl-i melâik der-i celâli anın
Cemâli ahter-i ufk-ı semâ-yi itrettir

Vücûdu bâis-i halk-ı cemî'-i mevcûdât
Nihâl-i bâğ-ı hakıykat kemâl-i hilkattir

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

O şeh ki lücce-yi ihsân ü lütfu bî şübhe
Hezâr ehline bir lücce-i şefâattir

Enis u melce-i bivayegân, habib-i Hüdâ
Hezâr gamzedeye nüşir-i saadettir

Mukarrebân u surûşân vasfı pâkinde
Kemal-i acz ile dem-beste vakf-ı hayrettir

Cihân u cân kemîne gulâm-ı dergehîdir
Anın ki sıbt-ı Nebî nûr-ı Ahmediyettir

O şeh ki Kurre-i a'yân-ı âlem-i imkân
O şeh ki vâris-i Hayder hijebr-i savlettir

O şeh ki nur-ı dü çeşm-i cenâb-ı Fâtıma'dır
O şeh ki pâye-i iclâli Ârş-kudrettir

O can fedâ-yı muhabbet, şehid-i semm-i cefâ
O serv-i bâğ-ı vefâ, neyyir-i şehâdettir

O şeh ki ism-i şerifimecâlise ziyet
O şeh ki yâdı gönüllerde bir saâdettir

Hata değil bu sözüm cür'et eylesem de desem
Cihanda zikri onun aynı bir ibadettir

Ki yani mazhar-ı hulkır-rızâ nebi-siret
Hasan ki şah-ı Cevânân-ı bezm-i cennettir

Kemîne bendesidir peyk-i vahy-ı Rabb-i Celil
Feleklerin işi ol şaha arz-ı minnettir

Nigâh-ı kahrı eder âlemîni pejmürde
Ve liyk kân-ı kerem sâhib-i mürüvvettir

O şâh aşkına bir nev gazel kılam inşâ
Ki her kelâmı anın bir hulûs u hürmettir

Senin nüvîd-i visâlin şehâ saâdettir
Nigâh-ı merhametin âşıkâna devlettir

Tebessümünle güler arz ü âsman bî şek
Ki ibtisâm-ı cemâlin delîl-i vuslattır

Gönül ki dâmgeh-i zülfüne esîr olmuş
Ümîd-i muzmarı senden hemîşe şefkattir

Nasıl gönül sana üftâde olmasın cânâ
Felek, melek sana bir bende-i mahabbettir

Döner felek ser-i kûyunda mesti serşârın
Güneş esir-î cemâlîn ki nur-ı kudrettir

Meded meded ki bu Aczî'ye destgîr ol gel
Enis-î huzn u gumûm oldu hayli müddettir

Ne haddi var seni tavsife cür'et etsin dil
Murad u maksadı ancak recâ-yi himmettir

Hudâ muhibbine yâr u refîyk ola her dem
Hudâ ki sâhib-i ihsân u fevz ü nusrettir

Aczî

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

YÂ HASAN

Ey nûr-ı çeşm-i fahr-i rüsül muktedâ Hasen
Ey sâhib-i saâdet u sıdk u safâ Hasen

Nûr-ı Hüdâ vu şâh-ı vefâ hâdi-yi ümem
Ey nutfeyi şerife-i mîr-i hüdâ Hasen

Nâmın da hulk-ı pâk-i kerîmin de pâktir
Ey nakd-i cân-ı Hazret-i Hayrun-nisa Hasen

Feyzinle buldu Âdem u âlem selâmeti
Fülkün-necât-ı Nûh'a rehnümâ Hasen

Ey reng-i rûy-ı pâki zeberced-misâl olan
Ah ey gariyk-ı bahr-i belâ mübtelâ Hasen

Aczî-yi bî nevâ kapının bir gulâmıdır
Senden diler selâmet-i dâreyi yâ Hasen

HASAN HÜSEYİN AŞKINA

Bir dilek dilerim senden, Hasan Hüseyin aşkına
Canımızı kurban verdik, Hasan Hüseyin aşkına
Hak'ka verdim cümle varım; dergâhına yüzüm sürdüm
Canımı terceman kıldım, Hasan Hüseyin aşkına

Gerçekler kalbini güder; nefsini dinleyen murdar
Verdiğin za'ya mı gider, Hasan Hüseyin aşkına
Teslim Abdal eyder doyrur; seç özünü baldan ayır
Çıplak giydir bir aç doyrur, Hasan Hüseyin aşkına

Teslim Abdal

EVLYÂLAR SERÇEŞMESİ

Ayetler ile bilinen
Her yerde hazır bulunan
Cennet içinde salınan
Hasan ile Hüseyin'dir

Bundan Âşûra eyleyen
Hem ruhunu şâd eyleyen
Anda şefaât eyleyen
Hasan ile Hüseyin'dir

Muhammed'dürür dedesi
Gayet oldu ol gün ıssı
Evliyâlar serçeşmesi
Hasan ile Hüseyin'dir

Kanlı gömleğini alan
Düşmanına karşı duran
Yezid'e kılıçlar salan
Hasan ile Hüseyin'dir

Yunus eyder onda kalan
Bu dünyanın sonu viran
Kerbelâ'da şehid olan
Hasan ile Hüseyin'dir

BİR GONCA GÜL

Fatıma olmasaydı, yaratılmazdı Ali
Murtezâ'dan başka er, görmezdi sır cemâli
Kıyıldı nikâhları, gökyüzü sahnesinde
İki nur kavuştular, saâdet hânesinde

Gönderildi Müctebâ, yüce Mevlâ katından
İhtimâm gösterildi, Cebrâil tarafından
Yürüdü kanadında, Ruh-ül Kudüs Emin'in
Uğurlandı Arş'ından, Melekût âleminin

Rahmân'ın gülşeninde açıldı bir gonca gül
Hasan geldi dünyaya, bürünerek nurdan tül
Kesildi Kevser ile, ebter diyen lal diller
Yeryüzü ziynetlendi; gökte yandı kandiller

Gelmemişti böyle nur, insan silsilesinde
Göklerin şerîf oğlu, Arş'in himâyesinde
Nur çehresine nikâb, olmuştu ay ışığı
Benziyordu "Rahmet"e, güneş oldu âşığı

Sevinci sonsuz idi, sonsuzluk Resûlü'nün
Öptü nurlu elini, Mîrâc'ın Betûlü'nün
Kucakladı göklerin, emânet Zehrâ'sını
Kutsadı Hatice'nin, yekâtâ hâtırasını

Çok geçmedi peşinden, nur damlası muazzâm
Teşrif etti âlemi, Ma'sûm, Zebîh-i A'zam
İnmişti yer yüzüne, Arş'tan büyük kâfile
Sonunda beş oldular, tamamlandı âile

Hitab etti her zaman, şefkatli baba Tâ-Hâ
Baban fedâdır sana, kızım Ümm-ü Ebîhâ
Sen İlâhî nevâsın, cennetlerin bestesi
Kevseri Fâtıma'sın, Ehl-i Beyt'in annesi

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Büyüdü iki kardeş nurun definesinde
Kerrâr'ın kutlu eşi, Hatûn'un sinesinde
Reyhâne oğulları, fetihler Nebisi'nin
Pervânesi oldular, "Hel Etâ" perisinin

Mutluluk peygamberi, tebliğe devam etti
Fetih müyesser oldu, Hak dinini yüceltti
Nübüvvet mührü olan, mübârek omuzuna
KONU "Hümây-ı Rahmet", Ka'be şahitti buna

İletmişti Nebi'miz, son "Vedâ Hutbe"sinde
"Ki buyurdu Rabb'imiz, Mâide suresinde
Emânetimdir size, Hak'tan gelen bu Kur'ân
Ehl-i Beyt onun eşi, hakka, bâtla Furkân"

Sınandı geçti devir, ilk Resûl sonra Betûl
Ardından da Murtezâ, göçtüler Hakk'a melûl
Meveddet âilesi, sayılmadı emânet
Hayret ! Oysa ne kadar, var idi delil, âyet

Küfrün gizli ilâhı, Müslüman kisvesinde
Kandırdı ahmakları, Tevhid elbisesinde
Zulmün kanlı silahı, dîn îmân kılıfında
Saklanarak bilendi, mazlumların boynunda

Satılmıştı imanlar, servet, şöhret, makama
Kalmamıştı sadâkat, Muhammedî İslâm'a
Nebevî kelâmı, değiştirip bozdular
Emevî yalanları, hep uydurup yazdılar

Cahiliyet mantığı inatla geldi geri
Sarsmıştı İslamı saltanat hileleri
Bâtıl çıktı ortaya, takvâ iddiasında
Öldürüldü adalet cellatlar sehvasında

Vefâsızlar terk edip hakikat imâmını
Aldılar bu dünyanın, üç günlük makamını
Çok eziyyet ederek, mazlumlar sultânına
Pek hâince girdiler, Müctebâ'nın kanına

Şam'da çıkan fitnenin sermâyesi, nifâk, kin
Alınmak istenmişti intikâmı "Bedir" in
Evlâd-ı Muhammed'e, nefretle saldırdılar
Fâtihâ'nın gülünü, zehirle soldurdular

Zeyneb'in başında var, yine mâtem bulutu
Okladı hayasızlar, el üstünde tâbûtu
Bırakmadılar yatsın, dedesinin yanına
Hüzünlü döndü kervan, hüznün kabristânına

Hüseyin Yalçın
Sefer-1421-İĞDIR

Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin

KERBELÂ VE HÜSEYİN

Hüseyin velâyeti akıldır vallah
Buna itiraz eden gafildir vallah
Kâbe'den zemzem ile abdest alırsa
Hüseyin'siz mutlaka batıldır vallah

Birisi bin yıl ederse Kur'an tilavet
Dikenlikte ederse secde ve taat
Kalbinde olmazsa aşk-ı velâyet
Cennete gitmesi imkânsızdır vallah

AĞLAR

Hüseyin'in nohesin "Dilriş" yazanda
Müselman sehlidir ki kâfir ağlar

Kör olmuş gözlerin gan tuttu Şimr'in
Ki görsün öz elinde hançer ağlar

Hüseyin'in köyneyi Zehrâ elinde
Çeker geyha kıyâmet, mahşer ağlar

Atanda Hermele ok Kerbelâ'da
Göreydin düşman ağlar, leşker ağlar

Gucağında göreydin Ümm-ü Leylâ
Alıp na'sı Aliyy-i Ekber ağlar

Rubâb, nisgil döşünde süt görende
Aliyy-i Esğ'er'i, yad eyler ağlar

Başında kakül-i Ekber hevâsı
Yer ağlar, sünbül ağlar, enber ağlar

Yazanda Âl-i Tâhâ nohesin men
Kalem gördüm sızıldar, defter ağlar

Ali, şaqq-ül gamer, mihrap tilit qan
Kulak ver, meşid okşar, minber ağlar

Ali'den "Şehriyâr", sen bir işâre
Kucaklar kabri, Mâlik Eşter ağlar

H.z. Hasan ve H.z. Hüseyin

253

*Seyyid Muhammed Hüseyin
"Şehriyâr"*

EY AY

Ah ey ay, ey hüznü, ey sabırsız ay
Ne olursun biraz, biraz yavaş kay

Gel bu gece konuşalım yüz yüze
Bekle biraz, bakışalım göz göze

On gün önceydi şu köşeden çıktığın zaman
Mağribin tam ucunda, ince, zayıf, bi-derman

Şafağın o al renginden olmuşsun mahcup
Beklemeden karanlıkta etmiştin gurup

O gün üzerinden, on gece geçmiş
Ama ıstırabın hala bitmemiş

O gün ölüm mesajı vardı şafağın o al renginde
Yine başka mesajın mı var yoksa, bu ıstırabında ?

Ey ay, siyah gözünde beyaz damlalar, nedir bu böyle?
Konuş benimle başka bir mesajın mı var yoksa? Söyle

Anlat, anlat o gün, o çölde gördüğün her şeyi bana
O gün ki şafak, elleriyle yüzünü boyadı kana

O gün ki belin senin bir yay gibi büküldü
O gün ki gözlerinden bir damla yaş döküldü

Ey ay, ey sabırsız ay, anlat ne olur
Ağla, anlat belki gönlün teselli bulur

Biliyorum boğazında düğümlemiş dilin
Ama gözünden belli ki bir sırrın var senin

O gizli sırrı ben, perişan bakışından anlıyorum
O bitkin halinden, o yorgun akışından anlıyorum

Ah ey ay, bakışlarında senin taze kan görüyorum
Canlara can yetmiş iki pare-pare can görüyorum

Yakılmış çadırları, perişan yavruları görüyorum
Ötmeyen bülbülleri, kırk kanat kumruları görüyorum

Ey ay, mazlumların hüznü destandır gözlerinde aşikâr
Kafilenin gurbeti, yaşlı çölün tufanıdır gözlerinde aşikâr

Gözünde senin, gözü yaşlı Fırat akıyor
Tarihe yaş, söz ve sır dolu gözler bakıyor

Kapatma gözlerini ne olursun, biraz, biraz daha bak
Bak iki kol var orada, delik bir tulum, yerde bir sancak

Toprağa yatmış başsız bedenler, çiğnenmiş ve çıplak
Kollara bağlanmış zincirler, güneş yüklü bir mızrak

Saklama ey ay, çözdüm ben artık hüznü destandır bakışının sırrını
Şafağın sırrını, ıstırabının, döktüğün göz yaşının sırrını

Musa Aydın
1420 /1999

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin

DİYALOG

Dedim ki ey Mevla bir lütuf eyle
Önce bize güzel adını söyle

Dedi, adım Hüseyin sibt-i Peygamber
Hürriyet severler cem'ine rehber

Dedim, ceddin kimdir? Dedi ki, Resûl
Dedim anan? Dedi, Zehrâ-yı Betûl

Dedim ki ya baban? Dedi, Murtezâ
Kardeşlerin? Dedi, Zeynep, Müctebâ

Dedim ki nerede büyüdün Mevla?
Dedi, Peygamber'in omuzlarında

"Hüseyin bendendir ben Hüseyin'den"
Yüce Peygamber'dir bunu söyleyen

Dedim bacın Zeynep efsâne kadın
Onu anlat n'olur, sen anlat bize

Dedi, bacım Zeynep, Sığmaz ki söze
Sabrı dağa benzer, ilmi denize

Dedim, neye benzer sabrın, kıyâmın?
Dedi, anlatamaz hiçbir kelâmın

Dedim, okyanuslar? Dedi, küçüktür
Dedim, ya volkanlar? Dedi, sönüktür

Dedim mektebini özetler misin?
Dedi, cihât, sabır, izzet, şehâdet

Dedim, ya mesajın? Dedi, sizlere
Kur'ân ve Ehl-i Beyt yolu emânet

Dedim, Seccâd'ının ne idi rolü?
Dedi, oydu kıyamının resulü

Dedim, seni tanıyanlar nic'olur?
Dedi ki, bu şem'e olur pervâne

Dedim, ya aşkını yudumlayanlar?
Dedi, aklı gider, olur divâne

Mızraklar başında Kur'ân okudun
Eyle bunun sırrın âleme beyân

Dedi, evet, tâ ki âlemler bilsin
Bu baş olmuş Kur'ân yoluna kurbân

Dedim, o gül beden çiğnendi; neden?
Dedi, çiğnenmesin ahkâm-ı Kur'ân

Dedim, Yezitlerin kırbaçlarıyla
Resûl evladının açıldı başı

Dedi, ne sanırsın, tarih boyunca
Zâlimin, Yezidin, budur hep işi

Dedim, nolur Mevla beni afveyle
Bir de düşmanını bize vasfeyle

Dedi bunlar asla gelmez beyâna
Bilmek ister isen gel Kerbelâ'ya

Musa Aydın
1420 / 1999

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin

KERBELÂ YOLCUSU

Güzel devem ne olur, zahmetime incime
Yorulma sen, usanma, çilelere gam yeme

Eşsiz binicilere götür beni kendinle
En iyi yolculara, götür beni kendinle

Şafak henüz doğmadan, karanlığı boğmadan
Hareket et, yürü git, yerinde hiç durmadan

Öyle bir servere ki, hürdür, göğsü geniştir
Allah getirmiş onu, işi en iyi iştir

Ya Rab, o pak vücudu, belâlardan koru sen
Asla bırakma sönsün, bu ilahî nuru sen

ŞEHÂDET KERVANI

Ey göz, yaşla dolup taş
Ağla, ağla durmadan
Çünkü kim ağlayacak
Şehidlere sonradan

Ağla o kervana ki
Takdir ile yürüyor
Ahde vefa etmeye
Ölüm onu sürüyor ¹

1- Hz. Zeyneb'e rüyasında ilham olan şiirin Türkçe tercümesi.

YÂ ZEYNEP

Sen doğduğun zaman doğdu âdeta
Hüzünler, Belâlar, fâni dünyâda

Sabır, rızâ senin ikiz kardeşin
Yiğitlikte olmaz yiğitler eşin

İlmin bir deryâdır, üstâdın Zehrâ
Senden aldı ziynet baban Murtezâ

Övünür adınla senin her kadın
Zâlimler titretir mukaddes adın

İzzet nâmın ile eder iftihâr
İffet senin ile buldu itibâr

Sabrın mesajların ile yâ Zeynep!
Yaşayacak ilelebed bu mektep

Hutbelerin sarstı Kufe'yi, Şâm'ı
Esaretin tekmiil etti kıyâmı

Acıklı feryadın titretti herkesi
Boğazından çıkan Murtezâ sesi

Sesin kulaklarda hâla çınlıyor
Feryadından yerler gökler inliyor

Sen esîr oldun ki kurtulsun esîr
Zincire vuruldun, kırılınsın zincir

Keşke yağsa âlem kuvvetini hep
Verse ümmete bir daha bir Zeynep

Musa Aydın
1413/1993

MERSİYYE-Yİ İMÂM HÜSEYİN

Muharrem'dir, kamer mahzun, güneş me'yus kan ağlar
Felek sergeşte mebhut, hayrete dalmış cihân ağlar

Cefay-ı şah-ı mazluma tahammül etmeyip dağlar
Ezelden gözlerinden ablar olmuş revân ağlar

Ne düşmansın behey ibn-i recim, ey sâkiy-i iblis
Senin yaptıklarına düşman-ı insan olan ağlar

Medine halkına kıldı veda ol kan-ı ilm-ül gayb
Tutup âfâkı bir efgân, yanar pir ü civân ağlar

Nice Günler edip kat-i merâhil akibet bir gün
Erip Kerubelâ'da cümlesi Hakk'a divân ağlar

Bilinmişti ki ol yerler serencâm-ı şehâdetdir
Bilinmişti ki ol yerden geçilmez, hânedân ağlar

İmâm-ül etkiyâ toplandırıp etbâ-u ahbâbın
Okur bir hutbe bir bir fitneyi eyler beyân ağlar

Kuruldu heymey-i ahyâr o gün Kerubelâ içre
Bu gün Kerubelâ'da kaldı hâlâ âşikân ağlar

Yazıp bir nâme Reis-ül usât'a söyledi ey kavm
Bu fitne sarsar İslâm'ı, yıkar dini, imân ağlar

Hezar şetm ile Sa'd oğlu hem gönderdi bir name
Onu dil söylemez kafir dahi olsa zeban ağlar

Hucum etti o mel'unlar Kitabullah'ı imhaya
Sanırsın bir kıyamet koptu toz ağlar, duman ağlar!

Kesildi her taraftan su, sabiler gül gibi soldu
Su ağlar, servi ağlar, bahçe ağlar, bağtban ağlar

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Bozuldu gülşen-i bağ-ı risalet, har ile doldu
Gül ağlar, bülbül ağlar, lale ağlar, erguvan ağlar

Hezaran zulm ile yetmiş iki sadık olup kurban
bu kıssadan kevn-o mekân ağlar

Kesildi başları bin cevr ile bir aşık-ı zarın
Kesen mel'unlara lanet edip seyf u sinan ağlar

Ali Ekber'le Kâsım can verip cananı buldu
Ali Aşgar gibi oklar vuruldu ümmühan ağlar

Vefaya Davet etmek, sonra bin türlü cefa etmek
Size ey kavm, sek dersem behaim biguman ağlar

Yirmi bin kişi birden ok attı şah-ı mazluma
Bizi atman deyip zalimlere, tir-ü keman ağlar

Ok atmak kurret-ül-ayne, değilmi aslını imha
Sebepsiz mi bu gün halâ, hakiki müslüman ağlar

Cigergâh-ı Habib-i Kibriyâ'ya ok atan mel'ûn
Cehennemde bugün şeytanla kurmuş âşiyân ağlar

Cihanın sahibinden bir içim su kısıtlanmış âh
Fırat ağlar, Murat ağlar, zemin-i âsuman ağlar

İmam-ül-muttakiynin, Şimr-i mel'un kesti çün başın
Cehennem kaynayıp, arş sayha etti tevleşan ağlar

Ayak bastı o mel'un, kalb-gâh-ı sırrı Kur'ân'a
Ali-vü Fatma, Peygamber-i âhir zaman ağlar

Haremgâh-ı Habib-i Kibriyâ'ya doldu namahrem
Bizi hep öldürün derler, sabilerle zenân ağlar

Çadırdan nâle-vü feryat yükseldi semavata
Melekler sordular n'oldu, dediler teşnegân ağlar

Döküldü hûn-i mazlûman yere, yer mâteme girdi
Çöl ağlar, dağlar ağlar, vâdiyyü berrü yaban ağlar

O şâhın derdi etmiş insan oğlunu giryân
Bilenler, bilmeyenler hep bu dert ile inan ağlar

Gelip birkaç deve çulsuz, yularsız Şimr-i mel'un
Bugün şam'a sefer lazım, bu emri her duyan ağlar

Deve uryan, ciğer püryan, yürürler aç susuz sıbyan
Deve ağlar, ceres ağlar, yol ağlar, kârban ağlar

Meşakketle develer, kat'ı menzilden kalıp bitâb
Düşüp yollarda mâ'suman, eder âh-u figan ağlar

O yollarda, o çöllerde, o ıssız gurbet illerde
Sekine, Zeyneb'in ahvaline, hûr-i cinân ağlar

Dikildi niyze ye sultan-ı kevneyn'in ser-i pâki
Çıkip bir nur olur arş, sayesinde sâyeban ağlar

Nihayet bir sabahtı, Şam'a dahil oldular ah Şam
O talihsiz misafirler konuldu hana, hân ağlar

Geçip mihrab-ı dine, düşmen-i iyman imâm oldu
Bozuldu vahdet-i İslâm; namaz ağlar, ezan ağlar

Atıp zindana Zeynelabidin'i ettiler mahpus
Cefa bitmez, güneş girmez sebâ etmez, vezân ağlar

Ezelden ağlarım, aktı dü-çeşmim kanlı yaşınla
Ne hâbım var, ne rahat var, yanan cismimde can ağlar

İki göz oldu a'ma, ağlarım ey kurre't-ül-ayneyn
"Kemâlî" sûz-i derdinle nihan ağlar, ayân ağlar

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin

KİMDİR HÜSEYİN?

Kimdir Hüseyin, ki âlem ona divâne olup?
Bu ne şemdir, ki canlar ona pervâne olup?

Şehgül-i gülzâr-i ismet-i Zehrâ'dır Hüseyin
Zâde-yi o şeh-i mülk-i "Lâ Fetâ"dır Hüseyin

Fitne sahrasında Meş'el-i hüdâdır Hüseyin
Tûfân-ı belâda keşti-yi necâdır Hüseyin

Cehlin vahşetinde huzûr-i Kubâ'dır Hüseyin
Musâ'nın mâbedi o Tur-i Sinâ'dır Hüseyin

Kıyam abidesi Meş'er u Mina'dır Hüseyin
Şehâdet dersinde üstâd-ı şeydadır Hüseyin

Sâika-yı iman der şeb-i yeldâdır Hüseyin
Mahzûn yüreklerde hazin bir sevdadır Hüseyin

ŞEHÎD-İ KERBELÂ

Bu Hüseyin kim ki cihân Mecnûn, o da Leylâ'dır
Bu ne cânân ki bütün canlar ona şeydâdır

Bu nasıl âb-ı hayâtı ki cihân etşân ona
Kâinât cümle bedendirse, Hüseyin'dir cân ona

Lâle-yi gülzâr-i ismet, nâzenîn-i Kibriyâ
Bülbül-i bâğ-ı velâyet, nûr-i çeşm-i Mustafâ

Cân-ı Zehrâ-yı Betûl'dür, yâdigâr-i Murtezâ
Seyyid-i mülk-i şehâdet, kıblegâh-ı evliyâ

Fahr-i Âdem, sibet-i Hâtem, vâris-i tüm enbiyâ
Hakka mizân, derde dermân u penâh-ı mâ-sevâ

Bahr-i ilm u kân-ı hilm u mezhar-ı sıdık u sefâ
Bâb-ı rahmet, burc-i izzet, maden-i aşk u vefâ

Sırr-ı vahdet, dâr-i hikmet, bâis-i lütf u etâ
Şahid-i uzmây-ı ümmet, âleme nur u ziyâ

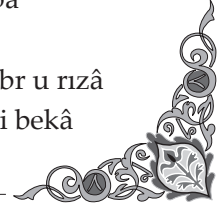
Rükn-i îmân, rûh-i Kur'ân, şâfi-i rûz-i cezâ
Şems-i irfân, nûr-i Rahmân, şâhid-i bezm-i likâ

Nûh-i tûfân-ı belâdır; Tûr-i Sinâ-yı velâ
Meş'el-i râh-ı hüddâdır; sâhil-i emn-i necâ

Nefsi hür, sözleri dürdür; ziyet-i Arş u semâ
Hem velidir; hem vaside; Hâmis-i Âl-i Abâ

Aşk-ı mahzûn, sırr-ı meknûn, ma'den-i sabr u rızâ
Feyz-i sermed, cân-ı Ahmed, fânî-yi bahr-i bekâ

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Me'ni-yi zibh-i azîm u sırr-ı sahrâ-yı Minâ
Hem harim u hem Harem, tevhîde "İllâ", şirke "Lâ"

Ey Hüseyin, ey zulmetin bağırında misbâh-ı hüdâ
Bu senâlar damla, sen deryâ, Şehîd-i Kerbelâ

Musa Aydın

Şevvâl-1420 / Ocak-2000

MUHARREM AYI

Yine geldi mâh-i mâtem ey gönül giy kâreler
Gözlerinden kan revan et; sinede aç yâreler

Dağ ile taş ah edip feryada başlar ins- ü cin
Ehl-i iman olan her dem sinesini pâreler

Nale vü efgân edip kıl bağrını gel çâk-ı çâk
Bu sebepten derdine belki bulursun çâreler

Et Yezid-i mel'un-i pelide lânet dâima
Ah neler çekti o zâlimlerden ol meh pâreler

Ey (Ali Bâki) demâdem vak'a-i inşâd ile
Şâh Hüseyin-i Kerbelâ'nın aşkına giy kareler

Ali Bâki Gül

DÜŞTÜ HÜSEYN ATINDAN...

Zâlimler el urup hep, şemşir-i canrübâya
Kasdetteler serâpa evlâd-i Mustafâ'ya
Devran olup müsâit ol kavm-i bî-hayâya
İslam'a döndü bîdâd serhadd-i intihâya
Kimler eder tahammül ya Rab bu iptilâyâ
Âmâc edip vücûdun bin nâvek-i kazâyâ

Düştü Hüseyin atından sahra-yı Kerbelâ'ya
Cibril var haber ver, Sultân-ı Enbiyâ'ya

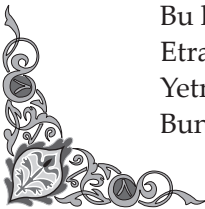
Cûş eyleyip belâyâ manend-i mevc-i tûfân
Keştiy-i Ehl-i Beyt'i kıldı şikest ü virân
Maktul olup serâser ashâb-ı Âl-i zî-şan
Yektârev oldu ol meh çün âfitab- rahşân
Her yandan etti savlet hunzîr-veş Yezîdân
Sertâbepâ vücudun zahm eyleyüp kızıl kan

Düştü Hüseyin atından sahra-yı Kerbelâ'ya
Cibril var haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya.

Ashâb u âlinin hep, kibârî ve siğârî
Bir bir kılıp önünde azm-i huzûr-i Bâri
Dilteng edip susuzluk, tâ arşa oldu sâri
Ezvâc-ı tâhirâtın feryâd-ı bîkârarı
Her yüzden etti tazyik a'dâ o şehriyârı
Âhir çıkıp elinden dâmân-ı ihtiyârı

Düştü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril var haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya.

Yârân edip serâpa mest-i mey-i şehâdet
Meydanda kaldı tenhâ ol mihr-i evc-i hâcet
Bu hâl olup adûya sermâyeyi cesâret
Etrafın aldı birden ol kavm-i pür cahâlet
Yetmiş iki yerinden mecruh olup nihâyet
Bundan ziyâde harbe Hak vermeyüp icâzet

Düştü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril var haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya

Ol şâh-ı dinpenâhı tenhâ görünce düşman
Etti hüçûm-i savlet şiddetle her taraftan
Bir hâle vardı âhir zahm-ı hadeng-i âhen
Manend-i kasr-ı cennet cisminde oldu rûşen
Envâ-ı yârelerden her canibinde revzen
Kâzım olup nihâyet bîtâb harb ederken

Düştü Hüseyin atından sahrâ-yı Kerbelâ'ya
Cibril var haber ver Sultân-ı Enbiyâ'ya

Kâzım Paşa

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin

FÂTİMA GÜL GONCALARI

Gelin ey ehl-i velâ cûş edelim çağlayalım
Kerbela fâciasın yâd ederek ağlayalım
Giyelim kisve-yi mâtem karalar bağlayalım
Matem-i Âl-i Abâ ile ciğer dağlayalım

Soldu eyvâh bugün Fâtıma gül goncaları
Öldürüldü Ali'nin gönlünün eğlenceleri

Bilmek ister misin ey ehl-i velâ n'oldu bugün
Gül-ü bağı Nebevî, ne yazık soldu bugün
O Hüseyinî alıcı, işte şehit oldu bugün
Mâtem-i Âl-i Abâ ile cihan soldu bugün

Soldu eyvâh bugün Fâtıma gül goncaları
Öldürüldü Ali'nin gönlünün eğlenceleri

Hastalanmış yatıyordu ol Ali-yyi Aşgar
İnliyordu bir içim su diyerek o server
Sarıp solmuş idi hayf ki o mâh-ı enver
Bir içim suyu diriğ etti o zâlim ebter

Soldu eyvâh bugün Fâtıma gül goncaları
Öldürüldü Ali'nin gönlünün eğlenceleri

Sarılp boynuna Zeyneb dedi ey Zeyn-el Âbâ
Edeyim göz yaşım ile seni yavrum işbâ
Ağlıyor şimdi bize ruh-i cenâb-ı Zehrâ
Göğsüme koy başını ağlama ey mehlika

Soldu eyvâh bugün Fâtıma gül goncaları
Öldürüldü Ali'nin gönlünün eğlenceleri

Safder-i Kerubelâ işte bugün oldu şehit
Gudve-yi ehl-i safâ işte bugün oldu şehit
Ziyet-i arz u semâ işte bugün oldu şehit
Muhibb-i Âl-i Abâ işte bugün oldu şehit

Soldu eyvâh bugün Fâtıma gül goncaları
Öldürüldü Ali'nin gönlünün eğlenceleri.

İçdi çün cam-ı şehâdet o Hüseyin-i yektâ
Yere düştükte başı titredi Arş-ı A'lâ
Göklere çıktı aman velvele-yi vâ veylâ
Sen de eflâke çıkar nâleni "Hazmi" şeydâ

Soldu eyvâh bugün Fâtıma gül goncaları
Öldürüldü Ali'nin gönlünün eğlenceleri

Mustafa Tolunay

Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin

GECE GÜNDÜZ YANIP AĞLA HÜSEYN DEYİP AĞLA

Sitâyîş Allah için, Zat-i kirdigâre meni
İrâde eyledi; yokdan getirdi vâre meni

Deyim Muhammed u Al-i Muhammed'e salavât
Onunla zülmet içinden alıp kenâre meni

Olanda halik-i ezel göglü¹, bir güzel yaradıp
Nice güzel bele aşık edip o yâre meni

Cemâlini görüp allanmışam olup mecnun
Salubdu leylâ kimi çöllere avâre meni

Ne kadar cehd eylirem gül yüzün nişan vermir
Çekip nikâp, edipdir hevâle hâr²e meni

Edipdi vade; vefâ etmir indi vadesine
Getirdi ney kimi şûr-i nevâ vu zâre meni.

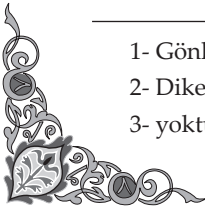
İşim naggâre kimi ne're, çenk tek efgân
Yavaş yavaş gözelim dönderip hevâre meni

Yokumdu³ sebr hudâyâ! Ölüm veya ki visâl
Salıpdı hicr gemi, hal-i ihtizâre meni
Dedim; dedim, nefesim kat' olup düşüp bihûş
Apardı gemli gönül özge bir diyâre meni

Bu yerde, kulağıma geldi bir selâm aleyk;
Mesih tek eyliyüp zinde dubâre meni

Gözümü açdım ve gördüm güzel nigârımdır
Yıkılmışam, yetişipdir budur alıp kenâre meni

1- Gönlü
2- Diken
3- yoktur bende

Soruşdu: keyfin nicedir; söyledim özün görürsen;
Yanır ciğer eyliyip lâle-i dağdâre meni

Buyurdu: çok başını âstâniye koydun
Dedim keşikçi¹ edipdir Hudâ, nigare meni

Buyurdu: nâle edirsen hazan bülbülü tek
Dedim güzel! neyleyim gel yetir bahâre meni

Buyurdu: hardan olur süph açılmamış gün ola,
Gözetle süph gelir gönderir, nahâre meni

Dedim yohumdu tevân; sübhe kimi rahat olum
Ne olur ışık eyle, nur-i mah pâre meni

Buyurdu dal²da kalıp ay hamı görebilmez
Ayık³ görer seheri, dövrede sitâre meni

Dedim güzel! Meni de bir ayık hesap eyle
Karâr-ı vesl eyledin; tez yetir karâre meni

Buyurdu: gözlerim üste; dedim varol gözler!
Ele bu gözler edip kumri -yo- kanâre meni

Dedim nigare, ne oldu ki, rehme geldin sen
Buyurdi Kerb-ü Belâ getti iktidâre meni

Elâc-i vesl eyledi Şâh-i teşne hâtırına
Hudây hökm verip saldı ihtiyâre meni

Gece günüz yanıp ağla; Hüseyin deyip ağla
Kömeklik eyle ki yandırdı ne'şi pâre meni

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

1- Bekçi
2- Arka
3- Uyanık

Söyle o Leyli-yi biçâre halini ki deyir
Firakun ey Ali can¹ getti zinhâre meni

Ne geldi geyretive bağı kol gidim Şam'a
Balam o zülfi-vi aç bağla birce târe meni

Nece sefer eyliyim; yohdu mehremim, balacan
Ölüm ne yahşıdır koygilen mezâre meni

Şematetiyle görebilmirem cüdâde başın
Gözüm kör olsun; Ali yollama bu âre meni

Gören diyer ki budur Ekber'i ölen Leyla
Reve değil çekeler küçe-vo bâzâre meni

Sene toy eylemedim başıme kâre saldın
Ezizim eyledin ahirde bahtı kâre meni
Gece sabaha kimi zehmetini çektim oğul
Yetirdi bugüne geddin, bu kâr-u bâre meni

Heray, oğlum olup hesret; öldü nazlu balam
Çekipdi sineme dağ öldürür bu yâre meni

Hudây, lerze salur cana nale-yi Leylâ
Terehhüm eyle yetir tiğ-i abdâre meni

Veliyy-i asra ferec ver alak Ali kanın
Feda ele o yedullah u zülfikâre meni

Etk-i Şâh-i şehidem tasadduk eylegilen
Aliyy-i Ekber'e ol Mustafâ şüâre meni

1- Hz. Hüseyin'nin Kerbelâ'da şehit olan oğlu Hz. Ali Ekber kastedilmektedir. Hz. Ali Ekber'in annesinin adı Leyla'dır.

O ŞÂH-I MAZLÛM'A ACIMADIN MI?!

Haksız kalkan eller kırılacaktır
Kanlı akan fırat durulacaktır
Mazlûm hakkı elbet sorulacaktır
O Şâh-ı Mazlûm'a acımadın mı?

Hak bâtila doğru akar mı sandın?
Su kendi bendini yıkar mı sandın?
Gül, Hak'tan ayrılrsa, kokar mı sandın?
O Şâh-ı Mazlûm'a acımadın mı?

Haccı yarı kesti, kıyâma geldi
Lütfetti İmâm'ım rüyâma geldi
Çatlatmayın beni, burama geldi
O Şâh-ı Mazlûm'a acımadın mı?

Kan gölü eyledin Yezit orayı
Ne çok seviyorsun mülkü parayı!
Başına yıkılır zâlim sarayı
O Şâh-ı Mazlûm'a acımadın mı?

Hüseyin topladı Şialarını
Terk edip geldiler yuvalarını
Yaptılar son defa duâlarını
O Şâh-ı Mazlûm'a acımadın mı?

İmâm sesleniyor: "Dileyen gitsin
Gitmeyenler kalsın, bu zillet bitsin.."
İte haksızlıktır, desem bir itsin
O Şâh-ı Mazlûm'a acımadın mı?

Mekke'den Kûfe'ye göç katar katar
Hüseyin canını Allah'a satar
Bir insan olamaz bu kadar beter
O Şâh-ı Mazlûm'a acımadın mı?

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Kerbelâ çölünde İmâm'ın nâ'sı
Onun için döker ümmet göz yaşı
Yezitlerin ancak zulümdür işi
O Şâh-ı Mazlûm'a acımadın mı?

Mehmet, görmez oldu hakkı gözleri
Esir oldu Peygamber'in kızları
Soldu susuzluktan o gül yüzleri
O Şâh-ı Mazlûm'a acımadın mı?

Mehmet Demirer

ÂŞÛRÂ

Sıcak bir Âşûrâ
Aç, susuz ve uykusuz
Bebekler süte
Analar suya doymamış
Ve doyamadan
Ağlayan gözler
Ve ağlamaktan halsiz kalmış bedenler
Suya muhtaç dudaklar
Babalar kederde, gamda ve imtihanında

Bugün Âşûrâ
Bildğim tek
Ağladığım tek
Bu yaşıma değip de ağladığım ilk Âşûrâ
2000'e üç kalanın Âşûrâ'sı
Gökyüzü, Hüsey'n'e ağlamakta
Gökler lânet olası Yezid'e homurdanmakta
Yezid ve yezidilere lânetler, beddûalar yağmakta
Evet gökyüzü ağlıyor;
Bardaktan boşanırcasına
Ve şimşekler öfkeyle çakıyor
Hepsi Hüsey'n'e ağlıyor, yas tutuyor
Her şey siyaha bürünmüş
İnsanların göremediği siyaha

Bugün mâtem günü
Ve kâinât mâtemde, biz göremesek de
Sormayın niçin diye
Peygamber'imizin yâdigarı, göz nuru, torunu şehid edilmiştir
Hani şu bilmediğimiz
Veya tanıdığımızı zannedip tanıyamadığımız torunu
O yalnız, o meçhûl, o mazlûm
Asırlar boyu ve hâlâ, evet hâlâ!!

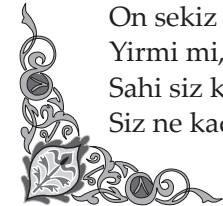
Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

İşte o arslan şehid edilmiştir
Kimler tarafından?
Nürdan kaçan yarasalar
Nübüvvet ve velâyetin
Hak ve hakikatın
Yeminli düşmanları
Bedir ve Uhudların
Hendek, Hayber ve Hüneynlerin
İntikamı hırsıyla kavrulan
"Tulekâ" hizbi tarafından
Hem de İslâm adına
Peygamber adına
Ve hilâfet sancağı altında

Evet bugün Âşûrâ'dır
Ve ben ilk defa Âşûrâ'yla tanışıyorum
İlk defa Hüsey'n'e ağlıyorum
Resulullah'ın, daha ilk dünyaya geldiği sırada
Göz yaşlarına boğduğu Hüsey'n'e
Omuzlarında büyütüp:
"Hüsey'n bendendir, ben de Hüsey'n'den"
Dediği Hüsey'n'e
Evet ben Hüsey'n'e ağlıyorum
Mazlûmiyete ağlıyorum
Yalnızlığa ağlıyorum
Faziletlerin yalnızlığına
Hak ve hakikatın yalnızlığına
İslâm'ın, Kur'an'ın
Resûlullâh'ın yalnızlığına
Ehl-i Beyt'inin, evlatlarının yalnızlığına ağlıyorum
Aslanların, yiğitlerin alkanlar içinde yatmasına
Zincirlere vurulmasına
Çakalların, çapulcuların baş tacı edilmesine ağlıyorum
Ben Hüsey'n'e ağlıyorum, ama ilk defa
İlk Âşûrâ!

On sekiz yaşındayım ben, ya siz?
Yirmi mi, kırk mı, altmış mı?
Sahi siz kaç defa ağladınız Hüsey'n'e?
Siz ne kadar Âşûrâ'yı tanıyorsunuz?

Neden böyle oldu; neden böyledir hâlâ?!
 Baba, neden anlatmadın bana Hüseyin'i?
 Anneciğim, neden bahsetmedin bana Zeynep'ten?
 Neden koklatmadın Peygamber güllerini bana?
 Neden mestetmedin beni "Kevser" şarabından?
 Neden karanlıklarla boğuşurken,
 "Emân Yıldızları"yla tanıştırmadınız beni?
 Yanlışıklarderyasında çırpınırken,
 Neden "Nûh'un Gemi" sine bindirmediniz beni?
 Cehâlet vâdisinde şaşkın şaşkın dolaşırken
 İlim şehrinin kapısını neden göstermediniz bana?
 Ama sizin de bir suçunuz yoktur biliyorum.
 Size de anlatan, öğreten olmadı ki
 Ya siz ey ehil kalemler, neden durdunuz?
 Ey konuşan diller, kürsüler, neden sustunuz?
 Ey ümmetin eminleri
 Emânete riâyet böyle mi olmalıydı?
 Hem de peygamber emanetlerine

Evet Âşûrâ'dır bugün
 Ve ben, ilk defa Hüseyin'e ağlıyorum
 Kerbelâ'yla, Zeynep'le tanışıyorum
 Ah! Ne mutlu onlara ki
 Henüz beşikteyken kulakları
 Hüseyin'in güzel adıyla çınlıyor
 Bağı nübüvvet güllerine yanan bir candan
 Süt emiyor, can alıyor, büyüyor
 Gözleri Hüseyin'e yaşaran gözlere bakıyor
 Merhameti, sevgiyi tadıyor
 Hakkı, batılı, zulmü adaleti kavırıyor ve öyle büyüyor
 Ya Rab! Bize Hüseyin aşkını tattırdığın
 Âşûrâ ile tanıştırdığın için
 Hüseyin'ce ölürek
 Veya Zeyneb'ce yaşayarak
 Sana şükretmeyi nasib eyle
 Âmin!

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

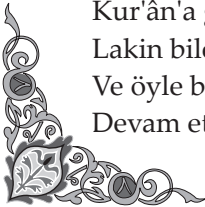
FIRAT'IN GÖZYAŞLARI

Fırat ağlıyordu
Bir gece vakti, herkes çekildiğinde
Fırat ağlıyordu gerçeklere
Çoğunun bildiğini zannettiği
Fakat bilmediği,
Kiminin bilip de umursamadığı gerçeklere
Fırat gerçeklere ağlıyordu
Hani o kan ile yoğrulan gerçeğe...
Kendini suçluyordu sanki
Hüseyin'e su veremediğinden
Su veremediğinden Esğ'er'e...

Fırat ağlıyordu artık dönmeyeceklere
Fırat ağlıyordu gerçeklere...

Gerçekleri gizlemek için nice masallar uyduruldu
Rugeyye'nin gözyaşları heder oldu
Nice "aş" hikayeleri yazıldı
Peygamberden sonraki kukla râvilerle
Peygamber soyu karalandı
Ümmet parçalandı
Az mı?
Kerbelâ kana boyandı
Hüseyin'in haremine ihanetin kanlı eli uzandı.

Sonrası malum
O yaralı bacı,
Dert küpü Zeyneb'in gözüne baka baka
Bayram ilan edildi bugün
Alay edercesine...
Oysa Müslümanlar vardı, uyanıktılar
Kur'ân'a göre kardeştiler
Lakin bilemiyorum neredeydiler
Ve öyle bir günah işlendi ki,
Devam etti geridekiler.

Amaç Hüseyin'i unutmak, Hüseyin'i unutturmak
Ama onca dostu dururken mümkün mü Fırat bu ?

Ve işte o günden belli oldu ÂŞURÂ ehli,
Ve de "aş" ehli
Fırat buna ağlıyordu
Hakkı batıldan ayırmak için,
Fırat gerçeklere ağlıyordu mahcubiyetinden
Ve o gün kan akıyordu her zerresinden

Fırat ağlıyordu artık gülmeyeceklere
Fırat ağlıyordu gerçeklere ...

*Hasan Atam
İstanbul / 2000*

Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin

AĞLA MATEMDİR MUHARREM'DİR BUGÜN

Ey şehid-i Kerbelâ'ya ağlayan
Ağla, mâtemdir Muharrem'dir bugün
Âteş-i hasretle sine dağlayan

Ağla, mâtemdir Muharrem'dir bugün
İnle, mâtemdir Muharrem'dir bugün

Sinede, serde gerek dağ, dağ ola
Kanlı yaşlar dideler ırmağ ola
Ger dilersen menzilin uçmağ ola

Ağla, mâtemdir Muharrem'dir bugün
İnle, mâtemdir Muharrem'dir bugün

Gece gündüz ey Muhammed ümmeti
Edelim cân-ı Yezid'e lâneti
İster isen irgüre hak rahmeti

Ağla, mâtemdir Muharrem'dir bugün
İnle, mâtemdir Muharrem'dir bugün

Kimdir ol şâh-ı şehid-i Kerbelâ
Nûr-i çeşmi Murtezâ, Âl-i Abâ
Cedd-i pâkidir Muhammed Mustafâ

Ağla, mâtemdir Muharrem'dir bugün
İnle, mâtemdir Muharrem'dir bugün

Her seher sanma şafaklar şebnemi
Anda kan ağlar melekler ol demi
Âlemi tuttu Hüseyin'in mâtemi

Ağla, mâtemdir Muharrem'dir bugün
İnle, mâtemdir Muharrem'dir bugün

Çâr yâr ile Muhammed ey saîd
Oldular tesmim-i zehrile şehîd
Kıydılar rahmetmeyip bunca anîd

Ağla, mâtemdir Muharrem'dir bugün
İnle, mâtemdir Muharrem'dir bugün

Ey "Sezâî" bilmiş ol Şâh-ı Hüseyin
Cümleye sevmektir anı farz-ı ayn
Hem muhabbette beraberdir Hasan

Ağla, mâtemdir Muharrem'dir bugün
İnle, mâtemdir Muharrem'dir bugün

Sezâî

Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin

MÂH-I MUHARREM

Erdi çün mâh-ı Muharrem, tende cân ağlar bugün
Terkedip taht-ı cihânı, âşıkâr ağlar bugün

Sen, nice gâfil durursun ey muhibb-i hânedân
Firkatında "Hû" çeker, cümle cihân ağlar bugün

Hakkı inkar eyleyen münkir, münâfık ağlamaz
Didesinden nem döken ehl-i îman ağlar bugün

Buna, pir u nevcivân hiç kalmadı ağlamayan
Ceddi pak-i bâ-sefâ, peygamberân ağlar bugün

Akıl ermez ey "Cevâbî", LÂ FETÂ'nın sırrına
Ya nasıl ağlamayam, o bi-mekân ağlar bugün

Cevâbî

ŞÂH-I ŞEHÎDÂN

Ey nûr-u çeşm-i ahmed-i muhtar, yâ Hüseyin
Ey yadigâr-ı Hayder-i Kerrâr yâ Hüseyin

Ey cân u dil seririne sultan yâ Hüseyin
V'ey Kerbelâ'da Şâh-ı şehidân yâ Hüseyin

Çeşm u çerâğî âleme nûr-i cemâl-i Hak
Cânı cihana rahmet-i Rahmân yâ Hüseyin

Rûşen yüzünde sûre-i VEŞ-ŞEMSI, VED-DUHÂ
Şânında nazil âyet-i Kur'ân yâ Hüseyin

Hüsnün gülünde olmaya bir berg-i sebze
Bağ-ı behişt-ü Ravza-yi Rıdvân yâ Hüseyin

Ceddin Resûl-i pâk, atan Şâh Murteza
Emmindir Cafer-i Tayyârân yâ Hüseyin

Ey nûr-i çeşm-i Fatıma, mahbûb-i ins u cân
İnletti bizi mihneti devrân yâ Hüseyin

Mâh-ı Muharrem erdi, dem-i mâtem oldu âh
Oldun bu ayda gün gibi pinhân yâ Hüseyin

Kan ağladı felek, şafak şefkatinde âh
Ol dem ki ettiler seni kurbân yâ Hüseyin

Mâtem donunu giydi bulutlar bölük bölük
Bâran gamınla koptu vu tufân yâ Hüseyin

Gökler boyandı mâteme, gün giydi kareler
Mahvoldu arada meh-i tâbân yâ Hüseyin

Deryâlar acıdı sana, akar sular dahi
Taşlar alıp döğündü firâvân yâ Hüseyin

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin

Kanlar döküp figân ile her kişi der ki âh
Kani ne oldu sevgili cânân yâ Hüseyin

Eder zebân-ı hâl ile kim hangi yeredir
Şimr-i lâîn u nikbet-i Mervân yâ hüseyin

Âl-i Resûl'e hangi yüzü kare böyle eder
Olsun Yezid'e la'net-i Yezdân yâ Hüseyin

Bezm-i gamında ateş-i hasretle yanmayan
Olsun hemîşe ney gibi nâlân yâ Hüseyin

Derdâ ki tâs-i çerh-i gerek hânedânına
Gâhî içirdi zehir gibi kan yâ Hüseyin

Sen deşt-i Kerbelâ'da susuz bunda âh u vâh
Yere mi geçti çeşme-yi hayvân yâ Hüseyin

Mahşer gününde el benim, etek senin şehâ
Komagil anda teşne vü uryân yâ Hüseyin

Kandır şarâb-ı Kevser'e "Sâfi" kulunu sen
Giydir libâs-ı hulle-yi Rıdvân yâ Hüseyin

Rahmet seni sevip yoluna cân verenlerin
Olsun hemîşe hil'at-i elvân yâ Hüseyin

Sâfi

YÂ HÜSEYN

Kurret-ül ayn-ı Habîb-i Kibriyâ
Nûr-i çeşm-i Murtezâ'sın ya Hüseyin

Hem ciğerpâre-yi Zehrâ Fatıma Hayr-ün nisâ,
Ehl-i Beyt-i müctebâ, Âl-i Âba'sın yâ Hüseyin

"Bid'atün minni" denildi, vâlidin aklında çün
Cevze zât-ı pâdişah-ı enbiyasın yâ Hüseyin

Sana gül ile dokunan hiç umar mı mağrifet
Gonce-yi gülşen saray-ı Mustafâ'sın yâ Hüseyin

Sad hezâran lânet olsun ol Yezid'in cânına
Nice kasedetti sana, rûh-i Hudâsın yâ Hüseyin

Ehl-i mahşer dest-i Hayder'den içerken Kevser'i
Sen susuzlukla şehid-i Kerbelâ'sın yâ Hüseyin

Kıl şefaet "Ârif'e", ceddin Muhammed aşkına
Arsa-i mahşerde makbûl-i ricâsın yâ Hüseyin

Ârif

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin

BU GECE

Teşne lebler bu gece kan ile galtân oldu
Bu gece arsageh-i Kerbubelâ kan oldu
Bu gece ruh-i Nebi hâzin u giryân oldu
Ki, Hüseyin İbn-i Ali bu gece kurbân oldu

Çâk-i çâk eyledi, Fürkan'ı gürûh-i â'dâ
Pay-ı pür kin-i hakaretle ezildi TÂ-HÂ
Bağrına taş tutarak ağladı rûh-ı Zehrâ
Ki, ciğer pâresi makhûr u perişân oldu

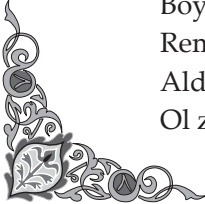
Bir zaman dûş-i Muhammed'de gezerdi o vücûd
Rûy-i gül-bûyini koklardı cenâbı-Mahmûd
Şân-ı âlisini tebçil ederdi ma'bûd
Öyle bir Beyt-i Hûda, zulmile virân oldu

Yüz tutup leşker-i â'dâya o Şâh-ı mazlûm
Dedi: "Ey, dinini dünyaya veren kavm-i zalûm
Daha dün terk-i cihat etti o sultan-ı ulûm
Ne çabuk sizde bu agrâz nümâyân oldu..."

Hâşimî zedelerin Ekber-i âlişiyemi
Can verip, ravza-yı rıdvâna basınca kademi
Dest-i â'dâda neler çekti enîs-i haremi
Darb-ı zencir ile gülşenleri al kan oldu

Kumlu çöllerde benim ailemi yakmayınız
Kesiniz bari beni, onları ağlatmayınız
Bu yanık sinelere tir-i cefâ atmayınız
Çünkü, bu nazlı melekler size mihmân oldu

Böyle söyler iken ol gonce-yi Mahbûb-i Hûda
Remh-i şimşirle hücum etti gürûh-i â'dâ
Aldılar orta yere şâh-ı şehidi hayfâ
Ol zaman Kerbubelâ, saha-yi tuğyân oldu

Yetmiş üç nize vurup server-i dinin tenine
Kan içirtti o denî, Âl-i Nebi serverine
Lütf-u ümmet bu mudur, zâde-yi Peygamber'ine
Hangi bir ümmet vurur zâde-yi Peygamber'ine

Şimr-i mel'ûn dayayıp gerdenine hançerini
Kıymadan kesti o ferzend-i Resûl'ün serini
Deşt-i gurbette kefensiz bırakıp peykerini
Ehl-i Beyt'in başına ateş-i hicrân oldu

Busegâh-ı leb-i Zehrâ idi ruhsâr-ı Hüseyin
Lem'a-yı nûr-i hüveydâ idi didâr-i Hüseyin
Nerdesin nerde, eyâ vâlid-i Kerrâr-ı Hüseyin
Bak senin nazlı Hüseyin'in nice Kurbân oldu

Baş açık, yalın ayak, teşne dil u nâle fezâ
Kaldılar piş-i esârette yetimân-i vegâ
Bir içim su diye feryâd ediyorken zuafâ
Şimdi de ateş-i hicrân ile sûzân oldu

Ceddimin dişlerini kırdınız ey kavm-i Yezid
Mâder-i muhtereme eylediniz zulm-i şedîd
Ettiniz vâlid-i zişânımı evvelce şehîd
Bana mı şimdi acep, növbet-i isyân oldu

Gerçi bir nefsim için arz-ı tehâyâ etmem
Ölürüm mürtekib-i küfre müdâra etmem
Âh kim, teşne ciğer yavrularımdan geçmem
Bakınız, güllerimin lebleri etşân oldu

Nâle-yi vâ ebetâ, vâ emetâ, vâ ceddâ
Her taraftan mün'akis oluyor arş-ı Hüdâ
"Akrebü habl-i verid"i yakıyorken bu sadâ
Yine ol kavm-i denî zulmile puyân oldu

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin

Kimini nâkeler üstünde ururdu â'dâ
Kimini hâk-i mezellekte ederlerdi ezâ
Kimisi hayme-yi ismette edildi imhâ
Cümle evlâd-ı Nebî, hâk ile yeksân oldu

Emr-i takdir diye bu mel'anete baz-ı avâm
Atf-ı zulmetmekte Allah'a ederler ibrâm
Cây-ı inkâr mı bu ey kavm-i cehûl u zallâm
"İ'dilû" âyeti her mu'mine siyyân oldu

Hâlik-i hayr u şer Allah ise, kul kâsiptir
İhtiyariyle kişi, hayr u şere tâliptir
Şerr-i tercih edene zât-ı Hüdâ gâliptir
Din-i İslâm bu esâs üstüne bünyân odu

Yıktılar kible-yi İslâm'ı gürûh-i ekfer
Ruh-i Peygamber'i nâlân u hazîn eylediler
Ma-hasal, taze civânân-ı Muhammed yekser
Hedef-i neşter-i ol zâde-yi Sufyân oldu

Hubb-i Rahmân gibidir Âl-i Muhammed hevesi
Sâbit ol, emr-i muhabbette bırak piş-u pesi
Hânedân-ı Nebevî uğruna can ver "Şemsî"
Ki bize irs-i Nebî gayret-i Kur'ân oldu

Şemsî

HÜSEYN-İ KERBELÂ

Bahr-i rahmettir Muhammed, melce-i ahkârdır Ali
Mihr-i hikmettir Muhammed, mâh-ı irfândır Ali
Fahr-i âlemdir Muhammed, şah-ı merdândır Ali
Cevher-i candır Muhammed, nûr-i îmândır Ali

Nâzeniyn-i Rabb-i izettir Hüseyin-i Kerbelâ
Vird-i gülzâr-ı nübüvvettir Hüseyin-i Kerbelâ
Şem'i mihrab-ı imâmettir Hüseyin-i Kerbelâ
Minber efrûz-i hitabettir Hüseyin-i Kerbelâ

Şû'le-i mişkât-ı fitrattır Hüseyin-i Kerbelâ
Şems-i iyvân-ı hakikattır Hüseyin-i Kerbelâ
Bülbül-i bâğ-ı vesâyettir Hüseyin-i Kerbelâ
Seyyid-i şübbân-ı cennettir Hüseyin-i Kerbelâ

Olalı serdâde-yi hubb-i velây-ı hânedân
Hamdü-lillâh, eyledim kesb-i hayât-ı câvidân
"Kâzımâ", olsun nola reh-sude-yi bâb-i amân
Eşrefasâ eyleyip bu matlâ'ı vird-ü zabân

Melce-i erbâb-i hâcettir Hüseyin-i Kerbelâ
Şâfi-i rûz-i nedâmettir Hüseyin-i Kerbelâ

AŞKIN MÂCERÂSÎ

Hicrî altmışıncı yıl, unutulmuştu İslâm
Her taraf zulüm dolu, her tarafta katliâm
Göz yaşları sel gibi, her yer mazlumun âhu
İnsânî erdemlerin öldürülmüştü ruhu

Çıkarlar olmuştu din, cihâd mal-mülk tezgâhı
Hortlamıştı çöllerin, yağmacılık ilâhı
Susturulmuştu diller, altın veya kılıçla
Kürsülerde sefiller, oynasırken inançla

Unutmuştu insanlar, hayâtın gayesini
Hak'tan başka her şeye, "Lâ" demek pâyesini
İlâhî niyâbetin, özgürlük mîrâcını
Değişerek giymişti, küfrün zillet tâcını

Kararmıştı ufuklar; ümitler tükenmişti
Ali bir çok cephede, vuruşarak gitmişti
Sürgünde "Ebûzerler", mu'minler yitirilmiş
Medineli sevgili, zehirle kâtledilmiş

Ölüm kol geziyordu, aman yoktu kimseye
Kalmamıştı cesâret, hak sözü söylemeye
Mazlumun feryâdına, sağır olmuş kulaklar
Zihinler dondurulmuş, zây edilmişti haklar

Bekliyordu hakikat, yürekli evladını
Anası insanlığın, en mükemmel kadını
Celladın pençesinde, güvercin raks eylemez
Zillet uzaktı ondan, zillete boyun eğmez

Bir er çıktı sahneye, Murtezâ'nın evinden
Yiğitlik suyu içmiş, Fâtıma kevserinden
Peygamber hâtırası, özgürlerin mevlâsı
"En güzel hüner ölüm", olmuştu Elif-Bâ'sı

Marûfu buyurarak, münkerden neyh etmenin
Mektebinde yetişmiş, en büyük öğretmenin
Rabbânî marifetin, yegâne temsilcisi
Ellerinde ceddinin, "gökten gelen inci"si

Hedefi hidâyetti, kan dökmek asla değil
Halkı ıslâh etmekte, saltanat, dünya değil
Topraktan vâr edilmiş, bedenler geçicidir
Yâr ile vâdeleşmek, âşıkların işidir

Bir avuç kahramanla, yöneldi Kerbelâ'ya
Muazzam bir imanla, "heyhât" çekti dünyaya
Yırtaarak yeni şirkin, gösteriş maskesini
Yeniden yazdı aşkın, diriliş bestesini

Rahmet diyârında can, görünce Leylâ'sını
Geçerek kendisinden, gördü nur deryâsını
Fısıldaştı yavaşça, kılıçların ruhuyla
Kucaklaştılar aşkla, ilk kıvılcım nuruyla

Allah'a tevekkülün, yek numûne önderi
Cilvegâh-ı cânânda, ağlattı âlemleri
Âşkın mâtemi vardır, vuslatın böylesine
Ayak basınca karga "Ankâ"nın sînesine

Âşıklar vâdisinde, ağladı aşk hançeri
Tavâf edip öperken, Yâr'in öptüğü yeri
Mecnun idi âlemler, Hüseyinî velâyete
Âciz kaldı kalemler, o aşkı rivâyete

Ebedilik yolunda, en muhteşem kâfile
Âşkın şehidi oldu; yürüdü bin nâz ile
Ellerinde mâşukun, ölümsüzlük bâdesi
Olamaz böyle aşkın, sözlerle ifâdesi

Âlem-i imkanda Yâr, etti sırrı âşikâr
Bu kan Hakk'ın kanıdır, kıymeti pâhası var
Âl-i Tâ-Hâ güzeli, yaktı can çerâğını
Yüz gösterdi sevgili, açarak duvağını

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

*Hüseyin Yalçın
İĞDIR-2000*

293

KERBELÂ YOLLARINDA

Toprak mı kanadı, can mı çırpındı
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu
Güneş mi kavruldu, sahra mı yandı
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

Bir kudret elinde sahra yakılmış
Yollara şuhedâ kanı dökülmüş
Sulara sellere zehir ekilmiş
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

Bu ne mukadderat, bu nasıl yazı?
Depreşir canların kanlara nazı
Bir tepsi içinde mübarek yüzü
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

Bu çöllere katline ferman mı senin
Başın Yezidiye derman mı senin
Göğsün kılıçlara kalkan mı senin
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

Yetiş düldül, yetiş can Zülfikâr
Yetiş Ehl-i Beyt'in sultanı Haydar
Güle kıran girdi, bülbüller ağlar
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

Şu cihan nurunun yarı sen idin
Yanan yüreklerin carı sen idin
Haydar-ı Kerrâr'ın nuru sen idin
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

Uyan ey şuhedâ, uyanda çırpın
Sana mezar olmaz Kerbelâ çarkın
Daha değmeyecek yaşına kırkın
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

Kuzgun pusu kurmuş sahra içinde
Mazlumlara kırılmış kutsal gücünde
Muhammed okunur kanlı saçında
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

Fâtımet-üz Zehrâ, ey vuslat ana
Sen ne isim verdin bu mahzun cana
Diyeceğim vardır ulu divana
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

"Aydoğan'ım" vur taşlara başını
Bu katliam mukadderat işi mi?
Ben Ulu Mevla'ya saldım düşümü
Kerbelâ çölünde Ali'nin oğlu

Mustafa Aydoğan

Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin

KERBELÂ

Kerbelâ'yı, bir mekan, zannetme sen
Âşûrâ'yı, bir zaman addetme sen

Kerbelâ, bir mektebin ünvanıdır
Kerbelâ, hak-bâtılın furkânıdır

Kerbelâ, âşıkların destânıdır
Kerbelâ, sâdıkların meydânıdır

Kerbelâ'da, açtı hürriyet gülü
Kerbelâ'da, öttü izzet bülbülü

Kerbelâ'dan göklere, "Heyhât" sesi
Yükselip mest etti âşık her kesi

Kerbelâ, Musâ'ların bir Tûr'udur
Cânları alt-üst eden, Hak nûrudur

Kerbelâ, haktır; evet Hak rengidir
Kerbelâ, kalplerde aşk âhengidir

Kerbelâ mı, yoksa Hakk'ın arşı mı?
Kerbelâ mı, yoksa aşkın marşı mı?

Kerbelâ, cân Kerbelâ, kan Kerbelâ
Her gün Âşûrâ'dır, her yan Kerbelâ

CANLARIN KÂBE'Sİ

Sen, kızıl laleler yeşerten
Yalçın kayalardan, kara taşlardan.
Sen, yıldırımlar çakan;
Zemheri gecelerin,
Zehir zemberek karanlığın beynine.
Sen, dağları utandıran;
Azminle, iradenle.
Sen; fitratın, erdemin güneşi
Tarihe doğan,
Yasa boğan karanlıkları
Sen, ölümü uyandıran;
Ecel yatağından.
Kırmızı karanfilleri sen ektin,
Ölümün göğsüne.
Sen çaktın şeref yıldızını
Onursuz ölümün alınına.
Canların Kâbe'si, mezarın;
Toprağın, secdegâhı
Ey ŞEHÎD!

Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin

ŞEHÎD

Değdi dudaklarım göz ufuğuna
Gönlüm secde etti aşk doruğuna
Ömrüme sözüm var son soluğuna
Aşkın nur dergâhı benim durağım

Kurumayacak hiç sevgi bulağım
Sıla yağmuruna hasret yaprağım
Lâle yeşertecek kanlı toprağım
Aşkın nur dergâhı yanan ocağım

Duygu akın akın, oluşur mahşer
Yaralı yüreğe saplar bir hançer
Güneşle denizin öpüştüğü yer
Kızıl aşk dergâhı kanlı şafağım

ŞEHÎD

Var olmaktan gâye kemalse eğer
Kemâlin bayrağı sensin ey şehîd
Karanlıkta kalmak değil ki kader
İmânın şafağı sensin ey şehîd

Fitrat güneşinde karanlık izi
Ejderha elinde değer filizi
Ne çıkar kabarsa fitne denizi
Hakikat afâğı sensin ey şehîd

Sinende al gurûb doğum yatağı
Elindeki nasır iremin bağı
Çarığınla çöktü örümcek ağı
Varlığın anlağı sensin ey şehîd

ŞAH HÜSEYN'E

Yıllar yılı hasretini çekerim
Yollar beni Şah Hüseyin'e götürün
Ağlar ağlar gözyaşımı dökerim
Seller beni Şah Hüseyin'e götürün

Yanıyor yüreğim eridi yağım
Viraneye döndü bu gençlik çağım
Yaprakları dökmüş virane bağım
Güller beni Şah Hüseyin'e götürün

Dayanmaz bu zulme, erirdi dağlar
Özüm şaha sadık gözüm kan ağlar
Kıyamete kadar göz yaşım çağlar
Seller beni Şah Hüseyin'e götürün

Evveli ahirde var idi onlar
Aktı Kerbelâ'da al kızıl kanlar
Yaralı yürekler ah çeken canlar
Kullar beni Şah Hüseyin'e götürün

Abdal Pir Hünkar'ım bağlandı yolum
Nesli Muhammed'e nedir bu zulüm
Kalsın o divana Kerbelâ çölüm
Çöller beni Şah Hüseyin'e götürün

Pir Sultan Abdal

İMÂM HÜSEYİN

Hak için kendini kurbân eyleyen
Şah-ı Merdân oğlu İmâm Hüseyin
Cümle erenlere fermân eyleyen
Erenler serdârı İmâm Hüseyin

Muhammed, Ali'nin çeşm u çırağı
Erenler yolunun gülşeni, bağı
Ciğerler pâresi gönül durağı
Gözlerimin nûru İmâm Hüseyin

Ceddi Muhammed'dir, atası Ali
Anası Fâtıma cihan evveli
Cümle evliyâlar ederler beli
Evliyâlar pîri İmâm hüseyin

Bâtının sultânı mü'minler şâhı
Gâib âleminin şems ile mâhı
Şah Hüseyin'im deyü ederler âhı
Mâtem ile zârı İmam Hüseyin

Pir Sultan'im eydür tutar dâmânım
Dostunun dostuyuz biz Hânedân'ın
Dü çeşmi değil mi Şah-ı Merdânın
Erenler hünkârı İmam Hüseyin

H.z. Hasan ve H.z. Hüseyin

HÜSEYN'E DOĞRU

Evvel baştan Muhammed'e salavât
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru
Ecel gelip, ömür gülü solmadan
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru

Hasan-Hüseyin Ali'nin oğulları
Şehitler yoluna giderler doğru
İmâm Zeynel'âbâ Hüseyin'in oğlu
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru

İmâm-ı Bâkır'dan vuralım demi
Cafer-i Sâdık'tan aldım erkânı
İmâm Mûsâ kaldır gönülden gamı
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru

İmam-ı Rızâ'dan olsun hidâyet
Takî ile Nakî kılsın inâyet
Ol Hasan Askerî şâh-ı vilâyet
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru

Pir Sultan Abdâl'im söyledi heman
Yezid'in kalbinden gitmedi güman
Âhir nefesinde On iki İmâm
Gönül kalk gidelim Hüseyin'e doğru

GELİN CANLAR BİR OLALIM

Gelin canlar bir olalım
Münkire kılıç çalalım
Hüseyin'in kanın alalım
Tevekkeltu taâlallah

Özü öze bağlayalım
Sular gibi çağlayalım
Bir yürüyüş eyleyelim
Tevekkeltu taâlallah

Pir Sultan'ım geldi cûşa
Münkirlerin aklı şaşsa
Takdir olan gelir başa
Tevekkeltu taâlallah

Gonca-i bâğ-ı Muhammed Fâtıma Hayrünnisâ
Mâderi Şâh-ı Şehîd-i Kerbelâ'nın aşkına

Hubb-i Ehl-i Beyt ile al cânımı yâ Rabbenâ
Kemterî'ye kıl kerem Âl-i Abâ'nın aşkına

Hak akıllar vermiş ihsân eylemiş her bir kula
Farkı temyîz eyle sofi enbiyânın aşkına

Nice âyât u ahâdîs ile sâbit gün gibi
Geç teberrâdan tevellâya Hudâ'nın aşkına

Ehl-i Beyt'in rûhuna bî had salât ile selâm
Lâ'net olsun düşmen-i Âl'e ilâ yevm-il- kıyâm

Kemterî

Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin

Hüseyin ibn-i Ali sırr-ı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

İmâm-ı Kâzîmî'dir İbn-i Ca'fer
Odur mü'minlere hâdi-i rehber
Okur ins ile cin medhin serâser
Resûl evlâdıdır hem medh-i Hayder

Hüseyin ibn-i Ali sırrı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

Ali Mûsâ Rızâ'dır heştüm-i pâk
Anın aşkına seyrân eyler eflâk
Kıl ey mü'min bu yolda cânını hâk
Bilin kimdir bular ey ehl-i idrâk

Hüseyin ibn-i Ali sırr-ı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

Matla-ı seha, sahib-i cud-u kerem
İmâm-ı pîşüvâdır her dü âlem
Habîb-i ins u cin, sertâc-ı âdem
Ona bîat kılanlar çekmeye gem

Hüseyin ibn-i Ali sırr-ı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

Nakî'dir sâhib-i sırr-ı velâyet
Hem oldur Kâşif-i tefsir-i âyet
Velâyet menba'idır bi nihâyet
.....

Hüseyin ibn-i Ali sırr-ı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

Hasen-i Askerî'dir pîşivâmız
İmâm-ı muktedâdır, rehnümâmız
Çerağ-ı âlem u bedr-i dücamız
İmâm-ı din şehid-i Kerbelâ'muz

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Hüseyin ibn-i Ali sırr-ı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

Muhammed Mehdi'dir hak hüccetullah
Yakîndir kim zuhûr ede ki ol şah
Bu âlem halkı ola cümle âgâh
Sücûd ide yüzüne mihr ile mâh

Hüseyin ibn-i Ali sırr-ı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

Gel ey mü'min tevellâ şâha eyle
Teberrâ düşmen-i evlâda eyle
Hudâ Kur'ân içinde dedi bile
Var imdi cân ile bu medhi söyle

Hüseyin ibn-i Ali sırr-ı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

Yezîd'e sed hezâran lâ'net-i Hak
Hani Mervân u Şimr-i naHS-i mutlak
Şehîd eylediler evlâdı nâhak
Şehitler serveri sultân-ı ber hak

Hüseyin ibn-i Ali sırr-ı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

Keremli hâcedir Şâh-ı velâyet
Niyâz ile temennâ kıl be-gâyet
Erişe ey "Seher" vakt-i hikâyet
Kaçan yâd olsa ismi er salâvat

Hüseyin ibn-i Ali sırr-ı Hudâ'dır
Habîb u nûr-i çeşm-i Mustafâ'dır

DÜŞÜM

Gönlüm! Yine Kerbelâ'nın yâdına düştün
Sen ey Hüseyin, görmek istediğim düştün!
Şöyle seslendin o vefalı yarânına:
"Siz dönün, bunlar susamış benim kanıma"
Ashabın göze almıştı başlarının geçmesini sıriklara
Daha sözün bitmeden cümle kâinat boğuldu hıçkırık-
lara
Zeyneb'in de duymuştu yürek parçalayan sözlerini
Âh! Biliyordu artık doyasıya öpemeyecek gözlerini
Geçen, namaz, duâ ve gözyaşlarıyla geçmişti
Rabb'in seni şehidlerin efendisi seçmişti
Gün ağarmağa başladığı zaman
Derde garkolmuştu âsumân
Sabah, kılıç ve kalkan şakırtıları, bölmüştü uykusunu-
yıldızların
Bedr'in, Hüney'nin, Hayber'in intikamını almaktı hede-
fi soysuzların
Yüzünde tebensüm vardı Hüseyin'in, toprağa düştüğü
an bile
Ya Rab! Bu ümmet neden, neden boğdu kendini böyle
bile bile
Allah'ım! Hüseyin için yas tutmamak elde mi bugün
Bugün ki bütün kâinatı sarmıştır keder,hüzün

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

DÂSITÂN-I EYYÂM-I ÂŞÛRÂ

Bugün Günlerden Âdem

Bir günah işledik madem
Tövbe gerektir... Hu... Dostlarım!...
Dest urun toprağa, kalû belâ... tetik durun
Hulûs-i kalb, "Elestu bi-rabbikum"... Ay durun, ay dostları
Çatlasın İblis, çatlasın mel'ûn, mest olsun akl-ı selim
Mest olsun
Mühlet/im

Bugün Günlerden Hâbil

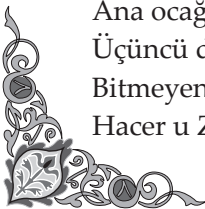
Sadâkat vaktidir, inkar-ı Kâbil, intihar-ı misâk
Buna mukâbil ...elifim baştan ayağ, pir u pâk, şen şakrak
Şehâdet/im

Bugün Günlerden Nuh

Dokuz yüz elli senedir yahu
Savaşmışım durmadan... uh!... Yoruldum
Tufan...Yeniden sağaltım... Kırk kişiyiz hey
Ortadoğu'm, KaraAfrika'm... Anadolu'm
Sıyrın kılıçları, çıkarın baltaları
Soluk alsın yeryüzüm, soluklansın er yüzüm
Cudî, Subhân, Tendürek... Hirâ, Elburz tekyürek
Erciyes'im, Tur-ı Sinâ'm... Nûr-i Cevşen, Arafât'im
Allah-u Ekber, Palandöken... Cebel-i Nûr... Ararat'im
Kucak kucak kara sancak, bağrınızda salınacak
Yürü benim yağız atım, yürü benim Arab atım
Kurtuluş berâtım, tarihim, marifetim, maârifim, ev ödevim
Devrim/im

Bugün Günlerden İbrâhim

Ana ocağım... Baba evim, "Kâbe Kavseyn"im
Üçüncü devrim
Bitmeyen devinim...
Hacer u Zemez... İsmâil'im...

Oğulların öğünç içre
Cümlesi bıçak altı
Deprenimler içinde
Mu'minim... Zemez'im... Ebâbilim...
Eyyühennâs... Ey ümmetim!
Alın terim, el emeğim, göz nurum
Yalvarıyorum, gitmesin boşa, sizin için, bizim için, hepimiz için
Bir kez daha kıyasıya, vuruyorum kara taşa ki...
Yem olmasın kurda kuşa... kara kışa... kör baykuşa
Kariz/im

Bugün Günlerden Musa

El-aman... Yed-i beyzâ... Medet ey
Mescid-i Aksâ... Sırr-ı Süleymân... Öfkeli
Meydân-ı celâdet, ürperiyor kıyâmet
Koptu kopacaksa, öcüm alınacaksa
Nil yürüsün damarlarıma
Ey Âsiye, emzir yeniden umutlarını
Çocukların ebabiller uçursun
Beytullah'tan, Beytüllahim
Bir kez daha duyursun:
"Irmak geçilecektir, Câlut yenilecektir"
Ve gönenecektir, gülümseyecektir
Ravza'daki Ruh-i Rahmân
Z'ârif/im

Bugün Günlerden İsa

Sarı benizlim, kızıl yüzlüm, kara derilim
Arenaya inen nur... Beş bin yıllık gerilim
Yüreğim... Sınanacaksa
Muhammed'e mukaddem
Âdem Nuh'a, Nuh tufana, tufan dağa
Dağ ırmağa, ırmak çöle, çöl çiçeğe
Gül bülbüle, zehi eşk selâma durmuştur.
Hayretâ hayret!
Hayrunnisâ yürüsün

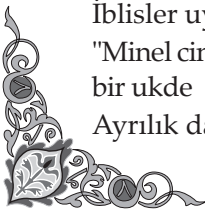
Meryem'i kimse sormaz
Meryem'e ne olmuştur?
Meryem, ah Meryem... Bileğlenmiş erilim
Yola koyulmuştur, ey muteriz bakma gör
Sidret-ül Müntehâ'da setredilmiş bir mola
Mağarada yedi genç, gözerimli, uykuda
Bahîrâ'nın ufkunda iki damla gözyaşı
Barnabas baskısında
Mekke ey Mekke!...
Ârif/im

Bugün Günlerden Muhammed

Bitmeyen davet... Ey oğul
Yürümeye davet et
Bu yolculuk sonsuzluğa
Bu yolculuk ebed müddet
Milâd-ı hicret, meâd-ı kıyâmet
Bitsin bu hasret, ruberû
Bir yanım Yesrip yanar, bir yanım Mekke tüter
"Tale-al bedru" ... Yüreklerde bir sevinç
Yüreklerde bir coşku, yıkılacak son duvar...
Ey insanlar kardeş olun... Elvedâ
Bir elim güneş toplar... Ay derer diğer elim
Muhammed/im

Bugün Günlerden Ayrılık

Ya Fâtıma!... Şiir okuma
Zikr-i Kur'ân... Ey Usâme... Yeryüzü sizi bekler
Yoldaşlarım!... Kâğıt kalem getirin... Fedek şimdi Afrika...
Fedek şimdi bütün arz, bilfarz
Didişmeyin, ayrışmayın, bağrıışmayın ne olur!
"Bünyanen mersus" ... Bahusus...
İblisler uykuda, "Vesvâs-il hannâs"
"Minel cinnat-i ven-nas" ... fil-hakika... fil-ukad... Fatıma'da
bir ukde
Ayrılık dayanılmaz... Ayrılık keskin hançer...

Ayrılık alınıyazım

Ayrılık kaçınılmaz... Ayrılık gözden irak... Ayrılık
El/im

Bugün Günlerden Rebeze

Zer üstün zer, zer esire zer; zer ötüre zer
Şam şeytanı muktedir... Şam şeytânı muteber
Ey Ebâzer... topla bohçanı! Sıra bizde bu sefer
Yallah Rebeze'ye! Öyle mi, bakın şu gevezeye!
Ya Osman! Bu senin yoldaşındır... ne demek? Sen sus
ya!
Ammâr!... Bu adamlar sılay-ı rahim ister!... Vermemek
olmaaz!...
Eyvallah!... baş üstüne!...
Müstaz'aflar ne ister?!...
Bir lokma,
Bir hırka mı?
Bırak yakamı... Ya Ali!... Çaresizlik, kargaşa
Gün kaos/man günüdür... Marazlı merhametten maraz
doğma günüdür...
Hicreti ölümüdür ah!
Hicret/im

Bugün Günlerden Hüseyin

Ne ben söyleyim âh, ne siz dinleyin
Vakitlerden bir vakit, öğleyin
Susuzdular
Susmadılar
Korkusuzdular
Pusmadılar
İnadına özgürlük, inadına direniş
İnadına Yahya günüydü
Gün dönümüydü
Topuklar dönümüydü
Hayy! dedi Hüseyin'im hayy!...
Hayy gözünü sevdiğim yığidim
Çılgın ve mütedeyyin

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Hey çöl denizcileri
Titremeyin
Bu hararet ısıtır hepimizi
Tarihin kalbi şehit
Tarihin kalbi şâhit
Mim üstüne mim
Dördüncü devrim, düştü toprağa
Adı Hüseyin... Ağlasın Zeyneb'im
Ağlasın Ali'm, ağlasın Muhammed'im
Ağlasın ümmetim, ağlasın!
Kalem/im

Veysel Menekşe

Mart-2001 / Muharrem-1422

OL BENEM

Ol benem kim cedd-i pâkimdir çerâğ-ı enbiyâ
Âfitâb-ı evc-i himmet serv-i bağ-ı istifâ

Ol benem kim ma'den-i dürr-i vücudumdur Ali
Şâh-ı erbâb-i hakikat, şem-i cem-i evliyâ

Ol benem kim şem-i nur-i hilkatimdir Fâtıma
Gevher-i kân-ı şeref, şem-i şebistân-ı hayâ

Ben nihâl-i gülşen-i adl u riyâz-i ismetim
Ey fesâd ehli nedir bunca bana cevr u cefâ

Döktünüz bir bir atıp seng-i sitem evrakımı
Koydunuz تنها beni gurbette bî berg u nevâ

Haliya katlim temennasında kılmışsınız guluv
Hangi mezhebe benim kat-i hayatımdır revâ?

Fuzûlî

YÂ RAB

Ya Rab ne fitnedir ki cihan kıldı âşikâr
Ya Rab ne zulümdür ki âyan etti rûzigâr

Ya Rab kaza bu emrde çekmez mi infiâl
Ya Rab felek bu fiilden olmaz mı şermsâr

Âb-ü havây-i gülüşen-i mihnet fezây-idehr
Çün olmadı Hüseyin'e sefâbahş u sazgar

Arâm tutmayub yere geçsin hemişe âb
Mehd-i feragat üzre havâ tutmasun karâr

Çün hâkidân-ı dehrde ârâm bulmadı
Sultân-ı din Hüseyin-i Ali şâh-ı kâmkâr

Bâd-ı fenâya gitse revâdır bu hâkdân
Âyine-i vücûde ademden salub gubâr

Ey dil, hükümetine cihanın ne itimad?!
Ey dîde, haşmetine zamanın ne itibar?!

Olsaydı rûzigâr-ı nihâdında bir sebât
Ahdin kılurdu Âl-i Resûl ile üstüvâr

Devran cibilletinde ger olsaydı bir vefâ
Âl-i Resûl hizmetin eylerdi ihtiyâr

Ol vakitten ki hasm rızâsiyle tiğ u tîr
Şah-ı şehîdin eyledi âzasını figâr

Açmış dehan teessüfiçin tîr-i tündrû
Çekmiş zebân tahassür için tiğ-i âbdâr

Ya Rab ki tiğ çıkmaya habs-i niyâmdan
Ya Rab ki kande olsa ola tîr hâkisâr

MUHARREMD'İR

Muharrem'dir gönül feryâda gel âh eyle efgân kıl
Azâ tut bâşına toprak saçıp çâk-i giryân kıl

Kılub kat'ı nazar mâh-ı Muharrem ayş u işretten
Demâdem çeşmini mazlûmlar yâdiyle giryân kıl

Urub gerdûne berk-i âh-ı ateşbârdan ateş
Binâsın yak anı devr-i muhâliften peşymân kıl

Fuzulî

MAZLÛM-İ DEŞT-İ KERBELÂ

Sehlidir ol kim hemin Havvâ'dan Âdem oldu dûr
Olmadı mecmu'-u etbâ u ıyalinden cudâ

Sehlidir ol gam ki düştü bahre Nuh'un zevrakı
Gürmedi deryây-ı hûnâb içre girdab-ı fenâ

Sehldir kim yetti İbrâhim'e Nemrud ateşi
Yetmedi berk-ı cihân-sûz-i firâk-ı akrabâ

Sehldir kim çekti bîdâdını Fir'av'nın Kelîm
Olmadı düşman ana bir kâfir-i mu'min-nümâ

Bîtekellûf akl-i mizân ile tahkik etseler
Cümle-i endüh-ı mecmu'-u gürûh-ı enbiya

Gelmez ol mikdar mihnetlerce kim sabr eyleyüb
Çekti ehl-i zulmden mazlum-ı deşt-i Kerbelâ

MATEM

Mâh-ı Muharrem oldu, meserret harâm'dır
Mâtem bugün şeriate bir ihtirâm'dır

Tecdîd-i mâtem-i şühedâ nef'isiz değil
Gaflet-serâ-yı dehr'de tenbih-i âm'dır

Fuzulî

EY... HÜSEYN

Ey derd perver-i elem-i Kerbelâ Hüseyin
Vey Kerbelâ belâlarına mübtelâ Hüseyin

Gam pâre, pâre bağrını yandırdı dağ ile
Ey lâle-i hadika-i Âl-i Abâ Hüseyin

Tiğ-i cefâ bedenin oldu çak-i çak
Ey bûsitân-ı sebze-i tiğ-i cefâ Hüseyin

Yıktı vücudunu gam-ı zulmet serây-i dehr
Ey şem-i bezm-i bârgeh-i Kibriyâ Hüseyin

Devr-i felek içirdi sana kâse kâse kan
Ey teşne-yi hararet-i berq-i belâ Hüseyin

Yâd et "Fuzulî" Âl-i Abâ hâlin âh
Kim berq-i âh ile yakılır harmen-i günâh

KERBELÂ ÇOCUĞU

Kerbelâ'da bir çocuğum ben, Peygamber'in soyundan
Dudağım kurudu, içemedim, Fırat'ın suyundan
Annem dedi bana, dayan gülüm, üstünsün canımdan
Baban diyor bak, sabret, içeceksin Kevser havzundan

Âh! Bakıyor Peygamber mahzun ve şaşkın ümmetine
Böyle mi sahip çıkılacaktı onun emanetine
Gün gelip ses gelecek size, asırlar ötesinden
Boş verin dünyayı, şehâdet, yaşamın izzetinden

Babam baş kaldırıyor, eğilmiyor zillete
İbrâhim'in nesliyiz diyor, katlanmıyor mihnete
İzzet dersi veriyor, mesaj salıyor her millete
Selâm salıp ceddine, geliyoruz diyor cennete

Ebulfazl su getiriyor çadıra, kanlı Fırat'tan
Hava çok sıcak, ateş fişkırıyor yanık topraktan
Suya gidiyor, çevresi sarılıyor dört taraftan
Aslan kesiliyor; kan dökülüyor şanlı kılıçtan

Fırat'a iniyor, tulumları dolduruyor oradan
Çevresi doluyor, saldırıyorlar ona her aradan
Mızrak atılıyor, oklar yağıyor her taraftan
Başa çıkamayınca, hırs çıkarıyorlar kolundan

Kesilince bir kolu, diğerine aldı tulumu
Geri gel amca dedim, unuttum ben susuzluğumu
Babamın canısın sen, veririm sana bir kolumu
Su istemeyeceğim asla, kaybetmem onurumu

Duymuyordu beni, bırakmıyor tulumu elinden
Yardım gelmiyor, ses yoktu sahabeler elinden
Öbür kolu da kesilince, medet umdu dışından
Ağzına aldı onu, kan boşanırken başından

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Yine saldırdılar, kolsuz ve şaşkın bakarken çöle
Bedeniyle sakladı suyu oklardan, bir ümid ile
Veson darbe inince, düştü amcam yüz üstü yere
Ya Rab amcam değildi, sanki bir dağ düşmüştü yere

Düşman çekilmişti kenara, amcam yerde mahzundu
Su getirememişti; tulum delinmişti; üzgündü
Can veriyordu artık, yüzü çadıra dönük idi
Bakamadı, başını çevirdi, çünkü su yok idi

Hayvanlar bile içiyordu bizden saklanan sudan
İçmek şöyle dursun, geçmek bile hayaldi yanından
Oysa esirgemedik biz onlardan, hatta atlarından
Acep değersiz miydik biz çöllerin otlarından

Dedem Resul'ün bir meyvesi daha düştü dalından
Fâtıma can bir kez daha ağladı, öldü melâlinden
Yine hançerlendi Nebi, yine vuruldu sırtından
Ama dirildi dini, Hüseyin'inin o pâk kanından

Kemal Can

KERBELÂ'YI TANIYORUZ

Kerbelâ bir rüzgar mıydı acaba, hızlıca esip geçen?
Zehirli bir hançer miydi, yüce Resul'ün sırtına inen?
Acı bir olay mıydı yoksa, sadece vah deyip geçilen?
Bir gözyaşı yağmuru muydu, meleklerin gözünden düşen?

Bir tevhid meş'alesiydi o, Hz. Âdem'in yaktığı
Hakkın gür sesiydi, isyan bayrağı, İbrâhim'in diktiği
Nemrut mancınığı idi o, İbrahim'i ateşe atan
Gül bahçesi oldu sonra, içinde Nebevî güller biten

Takvâ yok oluyordu o gün, çoğalıyordu servet
Zengin baş tacıydı, yoksula kalmıştı çile mihnet
Aziz Peygamber'in diktiği fidan, soluyor, kuruyordu
Kimseden çıt yok; her kes refah rahatlık arıyordu

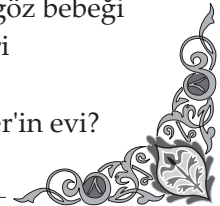
Bir Hüseyin vardı ortada, kahrından ölüyordu
Aziz İslam'a yapılanlar, bağrını deliyordu
Can pazarı, âşkın meydanıydı, bunu biliyordu
Nuh'un gemisi olmuştu Kerbelâ, oraya geliyordu

İki merkez vardı o gün, biri Medine, biri Kerbelâ
Birinde suskunluk, rahatlık, birinde kan ve belâ
Biri Zemzem içerken, biri yanıyordu çöllerde
Birinde cihad, birinde hep nutuk vardı dillerde

Yüz bin kişiye hitap etmişti Peygamber, son senesinde
Yetmiş iki can kalmıştı sadece, Hüseyin'in çevresinde
Ne vardı, ne oluyordu böyle, anlı şanlı Sahabe'ye
Böyle mi olurdu yoksa, yalnız kaldığında Peygamber'e?

Bir yanda Yezit vardı, diğer yanda Resul'ün göz bebeği
Fırat'ın suyu kesik, eriyordu bebeklerin ciğeri
Yıkılıyordu Kerbelâ'da Nebî evinin direkleri
Neylersin o şanlı ümmeti, çökerse Peygamber'in evi?

Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin

Kerbelâ geçti diyorlar, niçin ağlıyorsunuz her sene?
"Her gün Âşûrâ'dır, her yer Kerbelâ", iyi bak Filistin'e
Önceki gün Bosna'ydı, dün Kosova, sıra geldi Çeçen'e
Başına neler gelir, bir gör, uymak istersen Hüseyin'e

Kemal Can

AŞK MEYDÂNI

Kerbelâ
Aşk meydanı
72 aşk eri
Burası
Şehâdet şerbetine susayanların yeri
O
Ne dehşet kavga idi
Hak için
Halk için
72 aşk için
Aşksız insanın ne manası kalır
Kerbelâ
Dökülen kanların öcünü kim alır?
Hüseyin bu
Gönül abidesi
72 kadın ve er
Dökülen kanlar
İnsanlık için
Hüseyin için
Analar kan ağlar
O
Deryâda bir deryâ idi
Vahşet dolu insan

İnsanlığı yedi
Hüseyin
İnsanlık anıtına taş koydun
Baş koydun ortaya
Aşkına zincir vuramadılar
Onlar
Çöl saltanatını kuramadılar
Hüseyin
Seninle insanlık saltanatı kuruldu
Zâlimlerin zinciri seninle kırıldı

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

72 yiğit
72 sonsuz insan
72 susuz insan
Sen Kerbelâ'ya değil
Gönüllere hükmettin
Cennete hükmettin sen
Sen kendinden geçmesini bilendin
Sen ideale kendini fedâ edendin
Sen şehit doğdun
Hüseyin oldun
Şehit öldün...

Nurettin Dülger
Mart-2001

BUGÜN MÂH-I MUHARREM'DİR

Dilâ, tecdîd-i mâtem et bugün mâh-ı Muharrem'dir
Melâik, ins ile cinnî bugün hep ehl-i mâtemdir
Velâyet şâhının yâhû şehîd olduğu bu demdir
Adüvv-ü ekberim ancak benim bir iki âdemdir

Birisi Şimr-i Zülcevşen, birisi İbn-i Mülcem'dir
Bulara dâimâ lâ'net demek mü'mine elzemdir

Muharrem mâhının cum'a gününde oldu bu hengâm
Namâza sa'y ederken ol cenâb-ı Hazret-i İmâm
Şehîd edip o Şâh'ı ah Yezidler ettiler bayram
Ali'nin katline gayret, Hüseyin'e eyleyen ikdâm

Birisi Şimr-i Zülcevşen birisi İbn-i Mülcem'dir
Bulara dâimâ lâ'net demek mü'mine elzemdir

Kopardı fitneyi Mervan, Yezid'le eyleyip sohbet
Hüseyin'i Kûfe'den Şâm'a dururken ettiler dâ'vet
Ubeydullah erişip Kerbelâ'ya etti cem'iyet
O dem emre kılıçla eyleyen ikdâm ile sür'at

Birisi Şimr-i Zülcevşen birisi İbn-i Mülcem'dir
Bulara dâimâ lâ'net demek mü'mine elzemdir

Behey zâlim o din Şahu değil mi hürmete lâyık
Susuzlukla o ma'sûmu sen ettin mihnete lâyık
Bu fi'l ile behey dinsiz değilsin rahmete lâyık
Gürûh-i kavm-i bâtıldan olanlar lâ'nete lâyık

Birisi Şimr-i Zülcevşen birisi İbn-i Mülcem'dir
Bulara dâimâ lâ'net demek mü'mine elzemdir

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Buna râzı değil billâh Habîbin Mustafâ yâ Rab
Huzurunda eder da'va Ali-yel Mürtezâ yâ Rab
Ki arttı "Zahmî"nin derdi, çoğaldı mâcerâ yâ Rab
O demde âl u evlâda kıyanlardan cefâ yâ Rab

Birisi Şimr-i Zülcevşen birisi İbn-i Mülcem'dir
Bulara dâimâ lâ'net demek mü'mine elzendir

Zahmî

İMÂM HÜSEYİN

Türbesine giden medet diliyor
Kerbelâ çölünde İmâm Hüseyin
İsmi her insan kesin biliyor
Milletin dilinde İmâm Hüseyin

Çöllere karışmış dökülen kanlar
Yoluna fedadır yaşıyan canlar
Sana âşık olmuş bunca insanlar
Ölüyor yolunda İmâm Hüseyin

İnsanlar unutmaz dünü bugünü
Yüce Ehl-i Beyt'in doğrudur yönü
Seni anıyoruz Âşûrâ günü
Sevginin selinde İmâm Hüseyin

Dedesi Muhammed, babası Ali
Çölleri ıslatmış gözünün seli
Şehâdet getirmiş ağzında dili
Kılıcı elinde İmâm Hüseyin

Göreni ağlatmış mübarek na'sı
Çöllerde savaşmış düşmana karşı
Her na'ra attıkça titretmiş Ârş'ı
Kirmanı belinde İmâm Hüseyin

Allah dostu olur şehid denenin
Göz yaş kurumaz bağıryanın
Şehidine ağlayan her ananın
Gözünün selinde İmâm Hüseyin

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

333

*Mithat İnci
Mart-2000*

ZAR EDER AĞLAR

Mâh-1 Muharrem'de mu'min olanlar
Âh Hüseyin deyu zâr eder ağlar
Yas çekip bahr-ı ummâna dalanlar
Âh Hüseyin deyu zâr eder ağlar

Âşığ-1 şeydâlar figana başlar
Zâr eder iniler dağlarla taşlar
Deryada balıklar, havada kuşlar
Âh Hüseyin deyu zâr eder ağlar

Yedi iklim, kevn u mekân dört köşe
Cümle âlem taaccuptur bu işe
Deryalar mevc vurup gelir hurûşa
Âh Hüseyin deyu zâr eder ağlar

"Fedâî"nin başı Hünkâra bağlı
Kerbela nârından ciğeri dağlı
Muhammed torunu, Ali'nin oğlu
Âh Hüseyin deyu zâr eder ağlar

ÂH HÜSEYİN

Neyleyim dünyayı, şanı, şöhreti
Âh Hüseyin deyü ağlar gezerim
Aldı beni İmâmların firkatı
Âh Hüseyin deyü ağlar gezerim

Matem aylarında artar firakım
Âh-u nâlan etmek benim merakım
Nâr-ı iştiyaktan yanar yüreğim
Âh Hüseyin deyü ağlar gezerim

Zârım işitenler kaldılar ta'na
Dediler teselli gerektir sana
Yüz bin öğüt versen kâr etmez bana
Âh Hüseyin deyü ağlar gezerim

Cihan benim olsa şâd olup gülmem
Dest uzatıp çeşm-i giryânım silmem
Çilekeş dervişim sefâyı bilmem
Âh Hüseyin deyü ağlar gezerim

Firdevs bahçesinin kırmızı gülü
Ben âşığım, oldum O'nun bülbülü
Görünür gözüme Kerbelâ çölü
Âh Hüseyin deyü ağlar gezerim

Gönül murgu seyrangâha çıktıkça
Kerbelâ'dan şehitlere baktıkça
İlgıt, ılgıt al kanları aktıkça
Âh Hüseyin deyü ağlar gezerim

Arş-ı semâvâtta gördüm nûrunu
Aşkına düşenler verir varını
Ali oğlu, Muhammed'in torunu
Âh Hüseyin deyü ağlar gezerim

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

"Fedâî" dervîşim derdi veremdir
Cihanda kâ'm ehli olanlar kimdir?
Geceyle, gündüzüm derd ile gamdır
Âh Hüseyin deyü ağlar gezerim

Fedâî

GÖZYAŞI

Öyle umutlarım vardı ki seher olunca şebnem toplardı
bakire yüzüne,
Fahişe geceler utancından ter dökerdi zifaf odasında.
Gelincikler bahar gelmeden açar,
Muhabbet kuşları kafesinde bile en güzel özgürlüğü
yaşardı.

Akan, sular değildi sanki

Sevdiğini gurbete gönderen masum bir sevdanın
gözyaşıydı.

Öyle bir aşkım vardı ki benim, henüz toz konmamış,
Rüyası tabir edilmemişti Yusuf'un.

Yetim kalmamıştı çocuklarım!

Akşam oldu mu mihraba, gündüz oldu mu minbere
koşardı ümitlerim.

Kerem dağları delmemiş, Mecnun Leyla demekten
hayâ ederdi yanımda,

Soğuk kış gecelerinde ateşim,

Sıcak yaz gecelerinde serinliğim olurdu

Medine sokaklarında ağlayan yetimin gözyaşları,

Sonbaharı ve ilkbaharı olmazdı dünyamın,

Bir gece yağmur yağdı mı, sabahı güneş açardı ümitle-
rim,

Yazı beklemezdi.

Kafesteki kuşlara özgürlük,

Özgür kuşlara hücredeki ayağı prangada mahkumun

Şiirlerini okurdu gardiyan düşmanı düşlerim.

Tinerci çocuklar yuva olurdu çatısız rüyalarım.

Ama şimdi ne oldu bana.

Güvendiğim dağlara kar yağdı yaz aylarında

Birden söndü yıldızlar,

Karardı gökyüzüm.

Güneşi tutuldu hilâli, kayboldu hayallerimin.

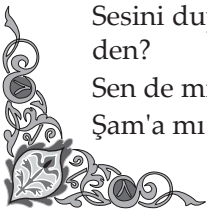
Artık ağlamıyor çocuklarım babam yok diye.

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Riyakâ şehir!
Kuzu kılığında kurtlar...
Sevinci matem, matemini sevinç yüzler.
Sahte dolarlar, kirli hava, sarhoş kusmuğu sokaklar...
Öyle bir derdim var ki Kerbelâ kadar sıcak,
Kufe kadar soğuk durur bedenimde.
İhanet sokaklarında Ashab-ı Uhdud,
İzzet doruklarında Ashab-ı Kehf'i zemzeme eder gizli
sevdam.
Hâmân, Karun, Samirî dolu caddelerde
Ceylan'ın kefilini arar muzdarip ruhum.
Kime güvendiysen bırakıp gitti beni, yapa-yalnız kal-
dım Medine'de.
Medine Şam olmuş, ihanet kokar sokakları,
Adanmış iffetli kızın mihrabı işgal edilmiş,
Fahişe nefesi kokar Mescid-i Dirar.
Ey Şimr, Nasıl kıydın Zeyneb'ime,
Hayâ etmedin mi Ümm-ü Ebiha'dan
Kerbelâ kadar taş düşsün bin yıllık mirasınıza.
Her sabah yıkılır bin yıllık ümitlerim,

Hızır şimdi Musa'yı arar şehir karanlıklarında.
Daha dönmedi o yol sevdalısı.
Sevgili elleri bağrında yolunu gözler.
Rebeze ah Rebeze!
Nasıl mezar oldun yol sevdalısına,
Neden yol vermedin, ruhunu kelepçeledin o kuru ağa-
cın altına.
Kurumuş ağacın o yol gülünü de kurutacağını bileme-
din mi?
Yoksa sende mi ihanet ettin bu davaya?
Sen ki ümidini kesmiş kurumuştun...
Hiç mi utanmadın Medine hurmalıklarından!
Sesini duymadın mı sevdamın, kuyunun derinliklerin-
den?
Sen de mi Şam'a özendin dostlarım gibi?
Şam'a mı kandın, Medine varken?

Şam'a güvenme demedim mi sana?
İhanetin alamayacağı şey ve kimse yoktur Şam'ın fahişe
sokaklarında.
Ama ihanet alınamaz demedim mi sana?
Alınacak bir şey olsaydı, Kufe'de yalnız kalır mıydı
kanlı Mihrabım?
Ağıt yakar mıydı Kufe ördekleri?
Güneş tutulur muydu bu yıl?

Kadri Çelik

Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin

EY HÜSEYN

Ben unutmadım!...
Unutmadım ben...
Sözümü ...
Hiç mi hiç!..
Unutmadım.
Ben unutursam sözümü.
Eve gidemem utanırım.
Çocuklarına haram lokma yediren bir baba gibi
yüzlerine bakamam
Eğer unutursam...
Namusu kirletilmiş bir adam gibi
Mahremimin yüzüne bakamam
Elin günün içine çıkamam
Allah'ın vechine bakamam!...

Allah göstermesin
Unutursam eğer
Benzi soluk çocuklara bakamam
Filistinli çocuklara bakamam.
O zaman fırlatır toprak
Şahit çocuklarıYüzüme tüküren
Şehit çocukları;
Yüreklerinde,
Resmimi taşıyan çocukları...

Ben en zayıf,
Ben en tükenmiş hâlimde bile...
Ben iman-küfür sınırında gezerken
Ben o ince ip üstünde sendelerken
Ben düşerken
Tek elimle ipi yakalarken bile unutmadım...

Ben aynada diş macunu sürdüm yüzüme
Tıraş kremini unuttum.

Ben eve erzak almayı da
Ama sözümü asla.
Kıpırdamak gibi
Eskimek gibi...
Sünnetullah gibi
Doğal yasalar gibi unutmadım.

EyHüseyn!...
Ey en büyük şâhit!...
Ey en büyük şehit!...
Ey Allah'ın kanı!...
Ey yutkunurken
İki gözümde düşen yaş.
Sen benim tanığımsın.
Sözün, sözumdür.
İzin, izimdir.
Sözüm, öcündür.

Ben sözümü hiç unutmadım Hüseyin
Ben eğer unutursam sözümü
Ben eğer bırakırsam izini

Ben eğer alamazsam öcünü
Ki ben eğer yerde korsam kanını
Beni "Vurun kahpeye" diyerek
Medine sokaklarında gezdirsinler
BeniMuaviye saraylarında
Kapı kulu eylesinler
Beni Yezit sofralarında
Meze yapsınlar.

Beni namussuzlara
Beni zalim şahlara,
Beyit çatan, şiir düzen
Meth u sena eden şair eylesinler.

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

Ahali taşa tutsun beni.
Cebrâil kapasın göğe çıkan yollarımı
Melekler selâmını kessin
Silinsin şairliğim "Ali Devleti'nden"
"Kaaim", azletsin başkomutanlıktan...

Bir Sinagog'da yapsınlar törenimi,
Tevrat kitabından dualar...
Çocuklar cesedimi yaksınlar
Beni domuz yağlarıyla tütsülesinler
Küllerimi Nil Nehri'ne savursunlar
Ben sözümü unutursam...

Ali Avni

GİDİYOR

Artık kervan yola düşüp gidiyor
Gönlüm benden önce koşup gidiyor

Ayrılık hasreti kavurdu bizi
Aşkı şu gönlümden taşıp gidiyor

Sevinsin mi, hüznünlensin mi yâ Rab
Bilmiyor biçâre şaşıp gidiyor

Kerbelâ yasıyla Hüseyin aşkıyla
Canım göz yaşıyla çoşup gidiyor

Mehdi'den bir nefes solusun diye
İmâmıma gönlüm koşup gidiyor

ÇEKER Mİ?

Gökten sağnak sağnak boşanır yağmur
Acep bu toprak bu yükü çeker mi?

Zalimlerden bir gün hesap sorulur
Bir gün mazlumun da yüzü güler mi?

Her gün Âşûr, her yer Kerbelâ olur
Bizi de Hüseyin'in aşkı çeker mi?

Cennette aşıklar Hüseyin'i bulur
Mevlâ'mız bizi de kabul eder mi?

ŞAHGÜL

Güneşimi semalarda vurdular
Ak kumrumu al kanlara boğdular

Ayırdılar beni nazlı yârimden
Kestiler şah gülümü gülzârimden

Benim Ali'm şibh-i Peygamber idi
Yâdigâr-ı Aliyy-i Hayder idi

Zeyneb'in nazenîn yeğenydi o
"Hala! Ali'n kurban!" diyenydi o

"Halan kurban olsun o gül na'şına
Neler geldi yiğidimin başına?!"

Haber verin cedit Resul ağlasın
Bütün meleklerle Cibril ağlasın!

Söyleyin ağlasın Ekber'e Zehrâ
Ağlasın Ali'me Ali Murtazâ

Sakine ağlasın, Leyla ağlasın
Hüseyn'im, Zeyneb-i Kübrâ ağlasın

Ekber'im meydanda kanlar içinde
İsmail'dir o kurbanlar içinde

Başınız sağ olsun ey Ehl-i Resul!
Ya Rab bu kurbanı sen eyle kabul!

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

345

Seyyid Mehdi Şücai

HASAN-I MÜCTEBÂ YÂDIGÂRI

İnanç, mertlik, adaletin uğrunda
Aşkın kervanıyla düştü yollara
Daha toydu henüz on üç yaşında
Kasım feda oldu İmâm Hüseyin'e

Çorak topraklarda, bir kızıl lâle
Kerbelâ çölünde yanan meşâle
Gencecik bedeni tanınmaz hâlde
Kasım feda oldu İmâm Hüseyin'e

Hasan-ı Mücteba'nın yadigarı
Zeyneb-i Kübra'nın gözü nuru
Hanedan-ı nübüvvet iftiharını
Kasım feda oldu İmâm Hüseyin'e

Susuz yetimlerin feryatlarıyla
Kan ağladı yer-gök, deşt-i Kerbelâ
Genç yaşta dünyaya eyledi veda
Kasım feda oldu İmâm Hüseyin'e

"Behzat" der, Ehl-i Beyt fani dünyada
Neler çekti neler şu Kerbelâ'da
Alevi gencidir, cenk meydanında
Kasım feda oldu İmâm Hüseyin'e

ÖLÜM ZAMANI

Ölüme yalnız gidilir derler
Ne asaletli!
Ne edebî bir söz!
Ölüme birlikte de gidilebilir
Ortaklaşa ittifak edilerek
Ve lâkin
Ölürken yalnız ölünür
Allah'ım, ne büyük laftır bunlar!
Lakin yalan değildirler
Umut tükenirse
Bıkkınlık gelirse
Gelmezse "Beklenen Misafir"
Umut yenilemektir
Canlanmaktır ölüm

Malı-mülkü olmazsa insanın
Öksüz-yetim kimsesiz olsa
Yavuklusu olmazsa insanın
Adam yurduna konulmazsa dünyada
Elbette ki ölmek kolaylaşır insana
Fakat
Gölge düşer o zaman ölüme
Bakire değil
Dul olur ölüm
"Ali"ye övünçle bakamaz insan
"Hüseyin"e aslanlar gibi bakamaz
Malımız-mülkümüz olmalı dünya da
Ana, baba, eş, çocuk...
Dost olmalı...
Dünyada
Ünü şanı olmalı insanın...
Bunlara rağmen göçebilmek kahpe gurbetten
Kıymet, zenginlik
Şeref katmalı ölüme

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

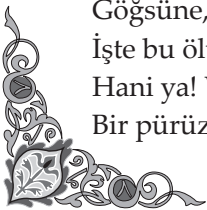

Bu HÜSEYNÎ ölüme lâıyk gidiştir
"Ölüm bir genç kızın boynundaki gerdanlıktır"
diyen mazluma cevap verebilmeli insan
Estetik, figür, çeşni katmalı ölüme
En az on beş parçaya bölünmeli
Hava atmalı
Ve başını dizlerine koyabilmeli HÜSEYN'in

Ve gecenin bir vakti olgunlaşırsa insan
Son bir kez bakmalı uyuyan yavukluya
Sarılmamalı, koklamamalı son kez
Yanlış olur yoksa
Güme gider ölüm
Şeker yavruların değmemeli başlarına
Yüzlerini doya-doya seyretmemeli
"Canım anam, seni çok üzdüydüm" dememeli
Billah
O zaman
Güme gider ölüm

Bilinçlice, akıllıca gitmek ölüme
Tıkırtı etmemeli kapıdan çıkarken
Pırıl-pırıl elbiseler giyinmeli
Taranmalı
Sakın ha! "Acaba" dememeli
İşte bu ölüme yalnız gidiliştir

Son bir şey yazmalıdır insan
Neye gittiğini
Anlatmalıdır gerisine
Hayber, hayber inmelidir merdivenlerden
Cemel, cemel geçmelidir sokakları
Göğsüne, Hüseyin'ler kondurmalıdır salınırken
İşte bu ölüme yalnız gidiliştir
Hani ya! VeleVKi diyor insan
Bir pürüz... bir kırıntı... olursa hani!

Bir el uzanmalı o an
"Korkma" demeli
El ele tutalım
"Sen beni", "Ben seni" demeli
Ama bir "dost" olmalı bu el
Korku demek yanlış olur belki
Geride yapacakları vardır insanın
Üzdükleri vardır, günaha batırdıkları
Bunları temizlemek ister insan
Ardında hiçbir hesap bırakmamak ister
İnsanda pürüz, kırıntı yaparsa
bunlar yapar herhâl

Birilerinin ağlaması yıkar insanı
Ne vardı ki
güle oynaya uğurlasalar
Köstek değil destek olsalar
Çocuklar kızmasa
"Hani bizi atta götürecektin" demese
O zaman güle oynaya gitmez mi insan

İşte bunun için katmerleşir ölüm
Katmerleştikçe iyice arzulanır insan
Zorlandıkça, zorluğa direnci artar
İyicene büyülenir ölüme
lâkin...
pürüz....
kırıntı
İyice büyülenir ölüme lâkin...
Pürüz... kırıntı...
İşte yanına yandaş arar insan
Bir kapı vurulursa bir gün
Ya bir tel sesi
"Hadi dostum" derse

İşte yüreklenir insan o zaman
"Nerede? Ne zaman?" der sevinçle
Adresi alır ve bekle geliyorum der
Dostun dosta en büyük yanlıştır bu
Çok beklersin ama
havanı alırsın
Çözülür o an Şems'in hırkasında
Mevlâna sırrı!...

Saatine bakma dostum
seni sattım gayrı
Ölüme yalnız gidişe sattım seni
Olur ya! Sen yine bekle beni
"Ali"den bacaklar kuşanamazsam hani!
O zaman yer kubbe titremezse bastığım zaman
Olur ya! Sen yine bekle beni
Pardon! Hani, ikimiz birden
Niye olmasın ki!...
Sen yine de bekle...
Ya pürüz...
Ya kırıntı...
ya...pür...
y...pü...
Kır...p... kı... k...
Adam ekmek nasıl olur anlaşılır bir gün
Şey...!
Pardon...

Ali Avni

CAN HÜSEYN

Canım kurban olsun sana
Ey canlara cânân Hüseyin
Lütfeyle gel rahmet bana
Ya fetâ-yı cinân Hüseyin

Oldum senden burda cüdâ
Olsun canım sana fedâ
Ey mazhâr-ı nur-i hüdüâ
Âlem sana hayran Hüseyin

Sen Ahmed'in reyhanısın
Murtaza'nın sercânısın
Ol Zehra'nın efganısın
Cennet sana mekan Hüseyin

Senden bize geldi sefâ
Olsun sana bizden vefâ
Ey yâdigâr-ı Mustafa
Oldun haktan ihsan Hüseyin

Yâdın gönüllerde her an
Methediyor sizi Kur'ân
Ey burhan-ı yüce Rahman
Tüm dertlere derman Hüseyin

Ramazan der kivaralım
Ayağına yüz sürelim
Nasip eylesin görelim
Ey sebab-i ğufrân Hüseyin

Hiz. Hasan ve Hiz. Hüseyin

351

*Ramazan Pektaş
12/1/2000 - Erzurum*

KERBELÂ'YA MUHTASAR

Yürümek nurlanmış açık alınlarla
Boy vermek selvilerce, onurluca
Yaslanmak sancının na'ralarına
Şereflenmek izzetlice, Hüseyin'ce

Tavlanmak acıların kasığında
Öpülmek öfkenin sevdalarına
Sarılmak umudun saçlarından
Yaşamak civan merd Zeynep'çe

İsyan kusmak devlerin sarayında
Kerbelâ'dır musuki, namert çağılarda
Çok sesli korodur yetmiş iki aşıktan
Savaşmak Abbas'ça ölmek Hüseyin'ce

Düşman olmak Peygamber'i Hüseyne
Kararlılık görmek irfanlıca masumca
Kasırgadan devrimler gönülce hakça
Diz çökmek erdemdir özgürce hürce

Yüklenmek kainatın musibetlerini
Ali'den yadigar gamdan heybelerce
Hak bağırmak alçakların sarayında
Utanmak erkekçe, direnmek Zeynep'çe

Hakkı inkar tuğyan zulüm namertçe
Çanak yalamak satılmak iffetsizce
Zina küllen, halka kıyım binlerce
Olur mu hiç yaşar mı müslüman Yezidce...

BİR HÜSEYN (A.S) OLUYORUM

Bağırıyorum

Sesim göğe vuruyor bir anda

Bir anda Hüseyin oluyorum Kerbelâ'da

Kılıç yiyorum, içime bir hançer alıyorum

Sonra yetmiş iki pınar olup akıyorum şehadete doğru

Yaralı bir Hüseyin oluyorum

Şehadete koşan bir Ali

Sırtından kılıç yemiş bir Ali oluyorum öylece

Sonra ağlıyorum onlara

Ağlıyorum Ehl-i Beyt'e

Bir kış soğuşunda üşüyorum sadece

Göremiyorum Hasan'ı, Hüseyin'i

Sonra göremediklerimi özlüyorum birden

Ehl-i Beyt'in gül dalından bakıyorum sessizce

Sessizce karanlığı yırtıyorum

Kerbelâ'yı yırtıyorum takvimlerden

Biliyorum ölmemişti Hüseyin

Gitmemişti Ali bin Ebi Talip

Şehitler ölmez diyordu Muhammed (s.a.a)

Ölü demeyin onlara

Ve seviniyorum bu habere

Ağzımda bir dolu zehir birikiyor sadece

Sonra acıyor ağzım

Yüreğim acıyor sonra

Ve kusuyorum zehrimi bütün Yezitlerin önüne

Ebu Cehillerin önüne

Ebu Leheblerin önüne

Ebrehelerin önüne, öylece kusuyorum zehrimi

Bir Hüseyin oluyorum Kerbelâ'da

Kılıç yiyorum, içime bir hançer alıyorum sonra

Sonra gidiyorum Allah'a doğru

Gidiyorum boynum bükük ve yüreğim yaralı

Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin

Ağlıyorum gecelere sarılıp
Gecelerin yıldızlarını görüyorum semada
Gülüyorum onlara
Onlarda bana gülüyor
Ali gülüyor bana, Hasan, Hüseyin gülüyor
Sevdalı bir yangın oluyorum
Yanıyorum doyasıya
Doyasıya Hüseyin oluyorum
Doyasıya şehid oluyorum sonra ...

Hüseyin Battaloğlu
Aralık-1998

Sinezenler

EY KERBELÂ

Her zamân Aşûra, her mekân Kerbelâ
Ey kurumuş damarlara kan Kerbelâ
Hüseyin'ine, Zeyneb'e, kurbân Kerbelâ
Ey Kerbelâ, ey Kerbelâ, ey Kerbelâ
(Nakarât)

Sen şehâdet mektebinin ünvânısın
Hakk'a âşık olanların destânısın
Sen ölümsüz şühedâ gülistânısın
Ey Kerbelâ, ey Kerbelâ, ey Kerbelâ

Sen Hakk'ı arayanların bir Tûrusun
Karanlıkları yok eden Hak nurusun
Meşaleni mahşere dek Hak korusun
Ey Kerbelâ, ey Kerbelâ, ey Kerbelâ

Âşık olan kalplerde aşk âhengisin
Fânileri bâki kılan Hak rengisin
Kanların kılıçlara gâlip cengisin
Ey Kerbelâ, ey Kerbelâ, ey Kerbelâ
Ey hürriyet severlerin iftiharî
Ey Ehl-i Beyt mektebinin itibârî
Mahşere dek, izzetin tek alemdârî
Ey Kerbelâ, ey Kerbelâ, ey Kerbelâ

Zâlimlerin saraylarını titreten
Mazlumiyetiyle tarihi inletem
Mesajını cümle âleme dinletem
Ey Kerbelâ, ey Kerbelâ, ey Kerbelâ

BEN HÜSEYN'İM

Ben Hüsey'n'im, ben Hüsey'n; ben Hüsey'n'im, ben Hüsey'n
Sipt-i Peygamber¹ benim, Murtezâ'ya nûr-i eyn²

Anam, Server-i Nisâ³, kardeşimdir Müctebâ
Ben Hüsey'n'im, ben Hüsey'n, Hâmis-i Âl-i Abâ⁴

Can mayasıyla beni, büyütmiş ceddin Resûl
Terbiye etmiş beni, anam Zehrâ-yı Betûl

Murtezâ'dan almışım, izzeti, cesâreti
Babam öğretmiş bana, isârı, şecâati

Geceler ağlamağı, namâzı, ibâdeti
Gündüz meydanda cihâd etmeyi, şehâdeti

Zâlimin önünde bir dağ gibi dayanmağı
Din için fedâ olup, kanına boyanmağı

Kurbân eyledim canı, din için, şeref için
Ettim fedâ her şeyi, bu yüce hedef için

Fedâ eyledim, fedâ, Abbâs'ımın kolunu
Tâ kıyâmete kadar, yaşadım hak yolunu

Allâh-u Ekber için, fedâ oldu Ekber'im
Hüccet oldu âleme, altı aylık askerim

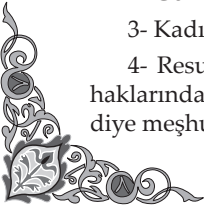
Esîr oldu Zeyneb'im esirler azâd ola
Zincirlendi Seccâd'ım, tâ ki zincir kırıla

1- Peygamber torunu.

2- Göz nuru.

3- Kadınların efendisi.

4- Resulullah'ın mübârek abâsı altında toplandıkları halde, haklarında "Tathir Âyeti" inen ve "Âl-i Abâ" veya "Ashâb-ı Kisâ" diye meşhur olan beş mübârek zâtın beşincisi.

Mızrak başında başım, Kur'ân okudu, Kur'ân
Tâ ki bilsinler bu baş, Kur'ân'a olmuş kurbân

Düşmanlarımdan daha, cefâlî görmedim ben
Yârenimden daha çok, vefâlî görmedim ben

Sâdıklar böyle vefâ gösterir serverine
Bir canın yerine bin can verir rehberine

Yârenim can verdiler, tâ ki din ihyâ ola
Ta vefânın, mertliğin manası ifâ ola

Azizlerin ölümü, gerçi belleri büker
Fakat bu kanlar ile, zulmün binâsı çöker

Kerbelâ eder nidâ, hal lisânıyla sadâ
Âmâde Hüseyinler! Hakk'a olmağa fedâ

Hüseyinî olan ümmet, zillet altına girmez
Kerbelâ âşıkları, zâlimlere baş eğmez

Her gün Âşûrâ, her yer Kerbelâ'dır Kerbelâ
Müslüman olan herkes, imtihâna mübtelâ

Musa Aydın
1413/ 1993

SELÂM

Selâm sana Mevlâ Hüseyin
Selâm ey rükn-i Hameyn

Selâm ey Kâbe ey Minâ
Selâm ey Merve ey Safâ

Selâm ey Zemzem ey Hacer
Ey server-i cinn u beşer

Selâm ceddin Mustafâ'ya
Selâm baban Murtazâ'ya

Selâm anan Fatıma'ya
Selâm o tâhir mayaya

Selâm ey hakkın mihveri
Ey hür insanlar rehberi
Âleme cân o cânına
Mahzûn canlara âşına

Selâm o şanlı nâmına
Lillâh olan kıyâmına

Selâm o aşk-ı namına
O mest olan ashabına

Selâm senin mektebine
O kahraman Zeyneb'ine

Selâm o Alemdârına
Şeref, vefâ medârına

Selâm Ali Ekber'ine
O Şibh-i Peygamber'ine

Selâm minik askerine
Selâm Ali Esğ'er'ine

Selâm senin Sakîne'ne
Sensiz kalan Medîne'ne

Selâm solmuş güllerine
Susamış bülbüllerine

Selâm senin Zuheyr'ine
Müslim'ine, Bureyr'ine

Selâm izzet şerefine
O mukaddes hedefine

Selâm senin heyhâtına
Zâlimlere feryâdına

Selâm râz-u niyâzına
Selâm o son namâzına

Selâm susuz dudağına
Hançer öpen boğazına

Mızrakta giden başına
Sana akan göz yaşına

Selâm başsız bedenine
Selâm hasır kefenine

Selâm o Kur'ân sesine
O İsevî nefesine

Selâm yanan çadırlara
Gülleri solmuş gülzâra

Selâm olsun türbetine
Canlar yakan gurbetine

Selâm seni bulanlara
Aşkınla mest olanlara

Şarâbını içenlere
Mektebini seçenlere

Musa Aydın
1420/1999

ELVEDÂ

1

Hüseyin meydana gidecek
Gidecek ve dönmeyecek
Bacısıyla konuşuyor
Son defa vedâ' ediyor:
Elvedâ Zeyneb elvedâ (3)

2

Ben gidiyorum meydana
Düşman ile çarpışmaya
Ceddimin dini uğruna
Öz kanıma boyanmağa
Elvedâ Zeyneb elvedâ

3

Bacı ben şehid olunca
Çok dövünüp de ağlama
Sabrınız çok olsun bacı
Emânet kalın Allah'a
Elvedâ Zeyneb elvedâ

4

Zeynep bu susuz yavrular
Yavrusu ölmüş analar
Sana emânetim bacı
Yakınma çok sızlanma çok
Elvedâ Zeyneb elvedâ

5

Acılar anası Zeyneb
Hazin baktı kardeşine
Ey peygamberler vârisi
Kalbimin son tesellisi
Kardeş Hüseyin, kardeş Hüseyin

6

Gücüm yok, kırıldı belim
Git demeye varmaz dilim
Kardeş gitme bir daha dön
Son kez göreyim nur yüzün
Kardeş Hüseyin, kardeş Hüseyin

7

Gözlerim arkandan bakar
İçim yanar, bağrım yanar
Gözümde yaşlar tükendi
Kalbim sızlar, sızlar, sızlar
Kardeş Hüseyin, kardeş Hüseyin

8

Küçücük kızı Sakîne
Koşarak geldi Hüseyin'e
Açtı minik kollarını
Sarıldı ayaklarına
Gitme baba, gitme baba

9

Baba ne olursun gitme
Bizleri kimsesiz etme
Götür bizi Medîne'ye
Düşmanlara esîr etme
Gitme baba, gitme baba

10

Baba bu küçücük kalbim
Ayrılığına dayanmaz
Gözlerimin yaşı baba
Bir ömür boyu kurumaz
Gitme baba, gitme baba

11

Bütün çocuklarla baba
Söz veriyoruz biz sana
Biz artık su istemeyiz
Su deyip seni üzmeziz
Gitme baba, gitme baba

12

Hüseyin elvedâ diyor
Gökte melekler ağlıyor
Düşman Hüseyin'i bekliyor
Zeyneb ölmeden ölüyor
Eyvâh Hüseyin, Eyvâh Hüseyin

13

Zülcenâh'a bindi Hüseyin
Susuz yola düştü Hüseyin
Fırat uzaklardan bakar
Akar, mahzun-mahzun akar
Eyvâh Hüseyin, eyvâh Hüseyin

14

Başına neler mi geldi?
Hüseyin'i kimler mi kesti?
Bunları bana sormayın
Nebî ağlar, Zehrâ ağlar
Eyvâh Hüseyin, eyvâh Hüseyin

15

Hüseyin'e kaç ok saplandı?
Kimler elinde doğrandı?
Bunları bana sormayın
Ali ağlar, Mehdî ağlar
Eyvâh Hüseyin, eyvâh Hüseyin

16

Çadırları nasıl yandı?
Başı kaç diyar dolandı?
Bunları bana sormayın
Kalem ağlar, kağıt ağlar
Eyvâh Hüseyin, eyvâh Hüseyin

17

Kan kılıca galip oldu
Kılıçlar kanda boğuldu
Hak müstahakkını buldu
Batıl düştü zail oldu

Ahmed Azadi

KERBELÂ ŞEHİDİ HÜSEYN

Hüseyn Hüseyn, Hüseyn Hüseyn
Kerbelâ şehîdi Hüseyn
(Nakarat)

Kerbelâ'da giden canlar
Canlandırarak İslâm'ı
O sahrâya akan kanlar
Mâna ediyor imânı

Kerbelâ'da akan kanlar
Diriltecek tüm dünyayı
İslâm ümmeti târihe
Gömmeyecek Kerbelâ'yı

Gözümüzden akan yaşlar
Gönlümüze su seriyor
Dövdüğümüz şu sineler
Şehâdet aşkı besliyor

Sâliha bacılarımız
Hüseyn deyip ağlıyorlar
Zeyneb ile bugün onlar
İmân akdi bağlıyorlar

Boşa gitmedi o canlar
Hiçe akmadı o kanlar
Her bir damlası coşacak
Hedefine ulaşacak

Biz Hüseyn'e vefâlıyız
Unutmayız Kerbelâ'yı
Zeyneb ile hemsadâyız
Kurutmayız o kanları

Düşmana esîr oldular
O hatunlar, o yavrular
Hüseyn'i hep haykırdılar
Tâ uyansın hür vicdanlar

Hüseyn'e âşık gönüller
Hüseyn'i hep anmalılar
Hüseynî mektep uğruna
Vahdete sarılmalılar

Ahmed Azadi

BUGÜN ÂŞÛRÂ GÜNÜ

Müslümanlar bugün Âşûrâ günü
Gözyaşı döküp Hüseyin'e ağlayın
Lanetleyin zâlimlerin zulmünü
Hüseyin yasında karalar bağlayın
(Nakarat)

Kerbubelâ çölüne indi Hüseyin
Dedi bu çöl benim şehâdetgâhım
Yetmiş iki yâveri ile Hüseyin
Dedi teslimim emrine Allâh'ım

Cehâletin, inkârın askerleri
Koskoca bir ordu ile karşıda
Kin ve küfür ile dolu kalpleri
Savaşacak din ile din adına

Üç gün susuz kaldı Hüseyin ordusu
Kurudu dudakları çocukların
Düşman bırakmadı varsın damla su
Kesildi kolları susuz Abbâs'ın

Hüseyin'in askerleri savaştılar
Her biri kanlar ile düştü yere
Kadınlar ve çocuklar ağlaştılar
Zeyneb'in kalbi oldu pâre pâre

Hüseyin bindi Zülcenâh adlı ata
Korkusuzca saldırdı düşmanlara
O gün çok zâlimi öldürdü ama
Sonunda düştü o kanlı toprağa

HÜSEYN BİR MEKTEB

Hüseyn şehitler serveri, Hüseyn bir mekteb
Bu mektebin öğretmeni, bacısı Zeyneb
(Nakarar)

Âşûrâ'da, Kerbelâ'da koıtu kıyâmet
Hüseyn oldu din uğruna şehid ey ümmet
Etti kanıyla âlemi izzete davet

Zillete boyun eğmedi Hüseyn ey ümmet
Yeniden ihyâ eyledi İslâm'ı elbet
Susuz şehid oldu ama, yaşadı izzet

Âlem u Âdem ağlıyor bugün ey ümmet
Nebiyi-i Hâtem ağlıyor bugün ey ümmet
Zehrâ eder zâlimleri Hakk'a şikâyet

Zeyneb bugün esîr olmuş görün ey ümmet
Ali'den, Zehrâ'dan almış izzet u heybet
Yıldırılmaz onu Hak'tan belâ, esâret

Gidiyor kervanla Zeyneb belâlı Şam'a
Elçilik yapacaktır o mazlûm İmam'a
Ebediyet bahşedecek şanlı kıyâma

Ahmed Azadi

KALK AYAĞA EY
TEŞNE LEB...

Yatma sıcak kumda Hüseyin
Bak açılmış râh-ı Fırât
Kalk sen de bir yudum su iç
Ağlaşıyor tüm kâinât

Kalk ayağa ey teşne leb
Yalnız kalmış bacın Zeyneb

Kalk ey şehitler serveri
Ey hür insanlar rehberi
Kalk incitme Peygamber'i
Anan Zehrây-ı Ether'i

Kalk ayağa ey teşne leb
Yalnız kalmış bacın Zeyneb

Kalk ey meydanlar aslanı
Sen ey dertlerin dermânı
Yatma topraklarda böyle
Kalk dertlere dermân eyle

Kalk ayağa ey teşne leb
Yalnız kalmış bacın Zeyneb

Bedenin kalmış kefensiz
Başın mızrakta bedensiz
Sen kâinâtın ruhusun
Âlem neye yarar sensiz

Kalk ayağa ey teşne leb
Yalnız kalmış bacın Zeyneb

Ey sâhipsizler sâhibi
Neden unuttun Zeyneb'i

Kulak ver şu feryâdına
N'olursun gel imdadına!

Kalk ayağa ey teşne leb
Yalnız kalmış bacın Zeyneb

Seccâd'ın hasta yatakta
Zeynep'tir bir tek ayakta
Yalnız başına neylesin
Kime derdini söylesin?!

Kalk ayağa ey teşne leb
Yalnız kalmış bacın Zeyneb

Ey bâğbân, kalk ayağa
Kalk bir nazar eyle bağa
Bak, susuz kalmış güllerin
Ötmüyor hiç bülbüllerin

Kalk ayağa ey teşne leb
Yalnız kalmış bacın Zeyneb

Bak açtı kahpe zâlimler
Başını masum kızların
Kalk artık bildir haddini
Kâfirlerin, soysuzların

Kalk ayağa ey teşne leb
Yalnız kalmış bacın Zeyneb

Musa Aydın

22-Zilkade-1420 / 28-Şubat-2000

GÜLÜMÜ KAYBETTİM

Gülümü kaybettim arar dururum
Hangi güle varsam koklar dururum
Benim gülümün vardı bir nişanı
Nerde nişanın ey Zeyneb'in canı?

Nerdesiniz hak yolu şehitleri
Yaşlı çölün ölümsüz yiğitleri
Mehlen mehlâ, yebnez Zehra
Yebnez Zehra, mehlen mehlâ
(Nakarat)

Ana baba kardeş acısı çektim
Sabredip acıyı içime döktüm
Gerçi öz belim de büküldü lakin
Zulüm ağacını yerinden söktüm

Musibetler anasıyım, Zeyne'bim
İlelebed yaşayacak mektebim
Ali kızımı ben, Zehrâ nişânı
Hakka verdim yetmiş iki kurbanı

Hüseyin'im n'olur senden sonra halim
Sensiz yaşamak bana sanki ölüm
Senin hicranına dayanmaz gönlüm
Sensiz gülistanım hazandır gülüm

Kırılır senden sonra kanatlarım
Ben bu acı ile nasıl yaşarım
Hasretinle yanarım ömür boyu
Yanarımgördükçe serin bir suyu

Elvedâ kardeşim Hüseyin elvedâ
Göremem seni belki ben bir daha
Selamımı söyle anam Zehra'ya
Babam Ali ve ceddim Mustafa'ya

Geldim başucuna tanıyamadım
Başın bedeninde yoktu azizim
Kesik boğazından sarıldım öptüm
Ah büküldü belim,kırıldı dizim

Sensiz şimdi Rugayye tek başına
Zalimler acımadı göz yaşına
Minicik bir yavru nasıl dayansın
Dönmeyeceğine nasıl inansın

Gidiyorum şimdi düşmana esir
Gözlerimde yaşlar, kollarda zincir
Gidiyorum ahde vefa etmeğe
Ağır görevimi ifâ etmeğe

Ali Can Görel

EKBER'İM

Kalk ayağa, Yusuf-i Kerbelâ
Kuru yerde can veren Ekber'im
Bu Sakine'dir bu da Kerbelâ
Kuru yerde can veren Ekber'im

Bacın ölsün, Ali gardaşım
Ne Belâlı oldu benim başım
Dökerem gözden, Ali kan yaşım
Kuru yerde can veren Ekber'im

Ali okşayıp sene ağlarım
Başıma Ali kara bağlarım
Ne gelir sağam sene ağlarım
Kuru yerde can veren Ekber'im

Sana men Ali diye seslendim
Yüreğim üste seni besledim
Nice yıldız men seni gözledim
Kuru yerde can veren Ekber'im

Sana men toy etmedim ey oğul
Toy otağına gitmedin ey oğul
Sinem üste besledim ey oğul
Kuru yerde can veren Ekber'im

Saralıp yüzüm, lâl olup dilim
Ben idim bülbül, sen idin gülüm
Yarana kurban bu yanık gönlüm
Kuru yerde can veren Ekber'im
Men Ali Ekber'em

Men Ali Ekber'em, nesl-i Peygamber'em
Babamın kömeği, men cevan Ekber'em
Gelmişem meydana, batmağa al kana
Ey baba kurbanam şanlı Kerbelâ'na

Emi can Ebulfezl, men sene askerem
Zalimler önünde sanki men Heyder'em
Ey emi nazar et, tek kalan Ekber'e
Gör nice zor edir azgın zalimlere

Bak bu meydanda yalnız kalan Ekber'e
Can feda edirem "Allah-u Ekber"e
İsmail oldum men, Âl-i Peygamber'e
Yazdırdım adımı alemde her yere

Kerbelâ Halil'i, Ekber İsmail'i
Abbas'ı, Kasım'ı, Habib, Mezahir'i
Hürr-i dilâveri ve Ali Esğ'er'i
Eşsiz bir kahraman Kerbelâ erleri

Meydanda tek galıp Mevlâ-yı mezluman
Ağlıyır Ehl-i Beyt, ağlıyır Asuman
Rugayye sesliyir gardaşı Ekber'i
Gözyaşı ve figan titretir her yeri

Mehdi can ey ağa men sene askerem
Aşığ Kerbelâ aşığı Ekber'em
Her günüm Aşura "Ya Mehdi" seslerem
Huccet-ibn-il Hasan yolunu beklerem

Hüseyin Yalçın

YERDE YATMA YARALISAN

Dur ayağa eyleme hâb oğul
Kuru yerde yatma yaralısın
Yüreğimde kalmadı tab oğul
Ali yerde yatma, yaralısın

Sen idin gül ü çemen-i edeb
Böyle yatmağa ne olur sebep?
Gözün aç gelip şah-ı teşneleb
Ali yerde yatma, yaralısın

Götürüm seni anan ağlasın
Bacın başına kara bağlasın
Seni ölmemiş görüp ağlasın
Ali yerde yatma, yaralısın

Söyle gülleri solan ağlasın
Ali koynunda ölen ağlasın
Ah baba oğlu ölen ağlasın
Ali yerde yatma, yaralısın

Yola saldı ehl-i harem meni
Götürüm çadıra gerek seni
Gözü yolda koyma Sakine'mi
Ali yerde yatma, yaralısın

Baba koyma çok anam ağlasın
Ciğerin figan ile dağlasın
Bacım başına kara bağlasın
Ali yerde yatma yaralısın

Gerek ağlasın gözü Zakir'in
Düşe dillere sözü Zakir'in
Yana bu söze özü zakirin
Ali yerde yatma yaralısın

AĞLASAM

Bu gece göz yaşlarım kana karışsa
Şehid olan Sibt-iResul'e ağlasam
Peygamber, Murtaza ve Zehra ile ben
Belâ çölünde solan güle ağlasam

Bu gece meleklerin ardında gitsem
Yolum Kerbelâ'ya düşse ağlasam
Mahzun mahzun akan kanlı Fırat'a ben
Eşlik edip gözlerim coşsa ağlasam

Âşurâ gecesidir, semâda eller
Şu kırık kalbim ile Hakk'a yalvarsam
Hüseyn'in azizleri ve susuz diller
Kevser sakisi ile gece ağlasam

Huseyn'nin aşıkları ve yarenleri
Kana boyanmış topraklarla ağlasam
İnletse feryadım dünyada her yeri
Semadaki tüm meleklerle ağlasam

Doğranan o gülbedenlerin başına
Dolanıp pervane tek yansam, ağlasam
Abbas'ın kollarını bağrıma bassam
Deli gibi çöllerde dönsem ağlasam

Yanmış çadırların altında otursam
Solmuş Peygamber gülleriyle ağlasam
Zeyneb-i Kübrâ'nın sesine ses versem
Yaslı çölün bülbülleriyle ağlasam

Ah bu gece harabelerine Şâm'ın
Uğrayıp da Rugayye ile ağlasam
Mızrakta başına mazlum imâmın
Bakıp kalb-i pâre ile ağlasam

VÂDÎ-Yİ AŞK

Vâdi-yi aşk, gam diyârı Kerbelâ
Kerbelâ aşkına âlem mübtelâ

Kâfilenin serdarı men Zeyneb'em
Kerbelâ'nın dertli gemhârı menem
Neyzelerde şuhedânın başları
Katlolundu Zeyneb'in gardaşları
Kanlarıyla oldu Kur'ân pâyidâr
Hakk'ın âyetleri bir-bir aşikâr

Vâdi-yi aşk, gam diyârı Kerbelâ
Kerbelâ aşkına âlem mübtelâ

Şâm'a giden kâfileye serdaram
Abbas ölmüş, İslâm'a alemdâram
Bir yanımda hasta yatakta İmâm
Bir elimde nazlı Rukayye balam
Omuzumda Âşurâ'nın yükü var
Zillete heyhât, şehâdet iftihâr

Vâdi-yi aşk, gam diyârı Kerbelâ
Kerbelâ aşkına âlem mübtelâ

Kufe'de, Şâm'da ne çekti Kâfile!
Arş'a çıktı, zulm u işkence, çile
Ehl-i Beyt'in Şâm'da musibeti var
Sakine'nin baba vay hasreti var
Harabede kaldı Zeyneb'in gülü
Ötmüyor artık Hüseyin'in bülbülü

Vâdi-yi aşk, gam diyârı Kerbelâ
Kerbelâ aşkına âlem mübtelâ

Kâfileyle geri çöller aşaram
Kerbelâ'da cânâna ulaşaram
Şâm'da kalan nazlı Rukayye balam
Gönderiptir Kerbubelâ'ya Selâm
Baba meni emme Zeynep sakladı
Kollarıyla kamçılardan kolladı

Vâdi-yi aşk, gam diyârı Kerbelâ
Kerbelâ aşkına âlem mübtelâ

Erbeinde üserâ Kerbelâ'da
Düştüler toprağına canlar fedâ
Derdimi Hüsyen'ime men söyleyem
Medine'ye nice sensiz dönerem?
Cânıma, cânânıma son bir nida
Elvedâ ey can-ı Zeynep, elvedâ

Vâdi-yi aşk, gam diyârı Kerbelâ
Kerbelâ aşkına âlem mübtelâ

Hüseyin Yalçın
İĞDIR

KIBLE-Yİ ÂŞİKÂN

Kerbelâ'da bugün bir kıyam
Şehadet meydanında imâm
Hüseyin olmuştur imtihan
Vermiştir Allah'a çok kurban
Yetmiş iki şanlı kahraman
Başında mevlay-ı mazluman

Ya Hüseyin, Ya Hüseyin, Ya Hüseyin
Ya Hüseyin, Ya Hüseyin, Ya Hüseyin
Ya Hüseyin, Ya Hüseyin, Ya Hüseyin
Ya Hüseyin, Ya Hüseyin, Ya Hüseyin
(Nakarat)

Kerbelâ aşkımız bizleri
Eylemiş pervâne ya Hüseyin
"Hel min Nasir" in feryatları
Eylemiş divâne ya Hüseyin
Ya mazlum, ya garip, ya etşan
EsSelâm, esSelâm, ya İmâm

Kerbelâ kible-yi aşîqân
Kerbelâ âşıklara Rızvân
Dökülen tertemiz kanlardan
Lâleler oluştu gülistân
Şuhedâ cenneti Kerbelâ
Arzumuz ziyaret ya Mevlâ

Hem Muhammed Ali hem Zehrâ
Yasıdır, bugün Âşûrâ
Tesliyet diyelim buradan
Çünkü yasıdır bugün Mevlâ
Tesliyet ey Sahib-i Zaman
Mehdi can, Mehdi can, Mehdi can

Âşûrâ bizlere her zaman
Kerbelâ bizlere her mekân
Gözümüz yolunda hep senin
Ya Mehdi Ya Mehdi el-amân
Tesliyet ey Sahib-i Zaman
Mehdi can, Mehdi can, Mehdi can

Kerbelâ, Samerrâ, Kâzimeyn
Kudüs ve Necef ve Haremeyn
Kurtulur o zaman zulümden
Ümmet bir seslense ya Hüseyin
Tesliyet ey Sahib-i Zaman
Mehdi can, Mehdi can, Mehdi can

Hüseyin Yalçın

YA MAZLUM-İ KERBELÂ

Ya mazlum-i Kerbelâ (2)
Ya mazlum-i Kerbelâ (2)
Vah Hüseyin can vaveylâ (2)
(Nakarat)

Ya mazlum-i Kerbelâ (2)
Yoluna canlar feda (1)
Ya Seyyid-i Şuhedâ (2)
Ya Hüseyin can ya Mevlâ (1)
Zeyneb çeker vaveylâ (2)
Ey şehid-i Kerbelâ (1)

Hüseyin'in Kerbelâ'sı (2)
Oldu onun minası (1)
Zulm ile öldürüldü (2)
Ali Ekber balası (1)
Ey şebih-i Peygamber (2)
Vah cevan Ali Ekber (1)

Hüseyin'in Kerbelâ'sı (2)
Tarihin vaveylâsı (1)
On üç yaşında şehid (2)
Oldu Kasım re'na'sı (1)
El üstünde oklandı (2)
Ali Eşger balası (1)

Bir ok attı Hermele (2)
Eyler melekler nâle (1)
Eşger'in boğazından (2)
Dökülen kanlar lâle (1)
Yerler gökler ağlıyor (2)
Kerbelâ'da bu hale (1)

Hüseyin'in Kerbelâ'sı (2)
Oldu mahşer sahrası (1)
Zalimce öldürüldü (2)
Ebulfezl-il Abbas'ı (1)
Canlar kurban Abbas'a (2)
Âlem boğulup yasa (1)

Kerbelâ sahrasında (2)
Koptu yaman velvele (1)
Abbas yere düşende (2)
Oldu sanki zelzele (1)
Canlar kurban vefana (2)
Ya Ebelfezl mevlânâ (1)

"Hel min nâsir" feryadın (2)
Akide ve cihadın (1)
Çağlarda yankılandı (2)
O eşsiz inkılabın (1)
Ölümsüzlük kıyamın (2)
Âşurâ'n büyük adın (1)

Dillerde Âşurâ'sı (2)
Zeyneb'in çoktur yası (1)
Yedi karalı Zeyneb (2)
Yürek yaralı Zeyneb (1)
Oldu Hüseyin'i ile (2)
Kerbubelâ'lı Zeynep (1)

Hüseyin Yalçın

KERBELÂ EY
KERBELÂ

Kerbelâ ey Kerbelâ
Bu ne matem bu ne Âşurâ
Hüseyn'in şahadeti
Yüreklerde oldu yara

Kerbelâ ey Kerbelâ
Bu ne kıyamet bu ne tufan
Zeyneb'in olup nalan
Ey bi-kefen mazlum Hüseyn can

Kerbelâ ey Kerbelâ
Oldun Hüseyn'e vatan
Bi-günah kana batan
Ey bi-kefen mazlum Hüseyn can

Ağlıyr bu gün sana
Peygamber ve Ebel-Hasan
Zehra'nın kurbanı sen
Ey bi-kefen mazlum Hüseyn can

Ehl-i Beyt çok gamlıdır
Şehid oldun garip etşân
Zeyneb'in sen canısın
Ey bi-kefen mazlum Hüseyn can

Kerbelâ ey Kerbelâ
Hani Kasım Ali Ekber
Sana yas tutup melekler
Ey bi-kefen mazlum Hüseyn can

Matemini saklıyp
Ağlaşrlar Hüseynîyan
Yüreklerde Kerbelâ'n
Ey bi-kefen mazlum Hüseyn can

Kerbelâ ey Kerbelâ
Bu ne musibet bu ne belâ
Zeynebin düşüp çöle
Ey bi-kefen mazlum Hüseyin can

Kerbelâ ey Kerbelâ
Hani Abbas-ı dilâver
Guzu gurbanın Esğer
Ey bi-kefen mazlum Hüseyin can

Kerbelâ ey Kerbelâ
Bu ne eza bu ne belâ
Mahlukat çeker nâle
Ey bi-kefen mazlum Hüseyin can

Kerbelâ ey Kerbelâ
Sende yatıp dı şehidân
Seyyid-i Şuhedâ sîn
Ey bi-kefen mazlum Hüseyin can

Adın dua dilimde
Aşkın od salıp gönlümde
Şefaât mahşer gününde
Ey bi-kefen mazlum Hüseyin can

Hüseyin Yalçın

CENNET-İ A'LÂ

Feryadı Hüseyin, Allahu Ekber
Âşûrâ günü oldu muzaffer
Allah yolunda şanlı yiğitler
Haykırdı birden Allahu Ekber
Allahu Ekber, Allahu Ekber
Feryadı Hüseyin, Allahu Ekber

Cenneti a'ladır Kerbubelâ
Toprağı vallah türbet-i a'la
(Nakarat)

Cenneti a'lâdır Kerbubelâ
Toprağı vallah türbet-i a'la
Âşûrâ günü hedefe çattı
Canını verdi Hakkı yüceltti
Zulmü ve şirki aşığı etti
Allah'ı bugün O razı etti

Ruhun şad olsun ey eziz imâm
Hucdetin bize olmuştur tamam
Zulüme, şirke karşı eyledin kıyam
Selâm ey imâm, ruhuna Selâm
Kanlı gülistan, cenneti alâ
Aşkımız olmuş Hüseyin, Kerbelâ

Ey Ali Ekber, ey Ali Esger
Kâsım ve Abbâs çok cevan peyker
Selâm sizlere aziz şehidler
Eşsiz bir kıyam yazdı tarihler
"Hel min nâsir" diye Huseyin sesler
Lebbeck İmam'a Allahu Ekber

Yas ve iftihar bugün bir yerde
Yüceldi İslâm belâlı çölde
İftiharımız, can Kerbalâ'mız
"Heyhat minnezille" dedi ağamız
Susuz Huseyin, mazlum ve yalnız
Ehl-i Beyt yaşlı biz de yaşlıyız

Gönlümüz mahsun, gözümüz yaşlı
Hüseyn Kerbelâ'da aziz, dikbaşı
Çünkü eğilmedi o zalimlere
Kanı akmadı o gün boş yere
Verdi bir mesaj Hüseyinlere
Baş eğmek olmaz hiç zalimlere

Allah, Muhammed, Ali yarımız
On iki İmâm iftiharımız
Yok gönlümüzün başka bir yârı
Onlardır bize gönül baharı
Muhammed Ali, rehber, mevlâmız
Zehrâ-yı Betul, aziz anamız

Hüseyin Yalçın

EDRİKNÎ YÂ MEHDÎ

Her yer olup Kerbelâ
Her günümüz Âşurâ
Gel Hüseyin'in yasına
Ey yâdigâr-ı Zehrâ

Edriknî ya Mehdi
Edrikni ya Mehdi
Her yer olmuş Kerbelâ
Her günümüz Âşurâ

Gel Hüseyin'in yasına
Ey yâdigâr-ı Zehrâ
Edriknî ya Mehdi
Edrikni ya Mehdi
(Nakarat)

Yaslıdır Mehdi bugün
Ağlar cediti Hüseyin'e
Kalbine dolmuş hüznün
Yanar cediti Hüseyin'e

Hüseyin bizim canımız
Şehittir imâmımız
Şahadet şiarımız
Âşurâ feryadımız

Zehrâ gelmiştir yasa
Vurun sineye başa
Ehl-i Beyt-i Muhammed
Eyler bizi temaşa

Âl-i Resul ağlıyor
Başa kara bağlıyor
Mazlumların feryadı
Yürekleri dağlıyor

Şehadet miras oldu
Kerbelâ'dan bizlere
Ağla Hüseyin'e ağla
Ağla yetim kızlara

Hüseyin, kıyam, şehadet
Hüseyin, takva, ibadet
Hüseyin, iman, hürriyet
Hüseyin, cihad ve izzet

Âşurâ günü feryat
Zillet uzaktır heyhat
"Hel min nâsir yensurnâ"
Lebbeyk Mehdi oğluna

Hüseyin Yalçın

ZEYNEB'EM MEN

Zeyneb'em men, Zeyneb'em men, Zeyneb'em men
Zeyneb'em men Zeyneb'em men Zeyneb'em men
Mahşere dek, yaşayan bir mektebem men
(Nakarat)

Gardaşları kurban olan Zeyneb'em men
Varı yoku talan olan Zeyneb'em men
Musibetler anasıyam, Zeyneb'em men

Nâibe-yi Zehrâ'yam men, Zeyneb'em men
Mezlume-yi sahrâyam men, Zeyneb'em men
Kâfilenin serdarıyam, Zeyneb'em men

Kerbelâ'da gülü solan Zeyneb'em men
Can Hüseyin'i şehid olan Zeyneb'em men
Elleri koynunda kalan Zeyneb'em men

Yeddi gara bağlamışam, Zeyneb'em men
Hüseyin'e çok ağlamışam, Zeyneb'em men
Baba Ali, tek kalmışam, Zeyneb'em men

Ana Zehrâ kimsesizem, Zeyneb'em men
Ebbas ölür kömeksizem, neylerem men
Kime derdim söyleyem men? Zeyneb'em men

Baba Ali nerdesin gel Zeyneb'em men
İşim Müşkül Ebel-Hasan neylerem men?
Zülme boyun eymenem men, Zeyneb'em men

Mazlume-yi Kerbelâ'yam, Zeyneb'em men
Hüseyin ile Âşûra'da Zeyneb'em men
Yezid'in tahtın sallayan Zeyneb'em men

Allah'a çok şükrederem Zeyneb'em men
Hüseyin, Hüseyin zikrederem, Zeyneb'em men
Hüseyin'le iftihar eden Zeyneb'em men

Ali Ekber gel imdada emmenem men
Çocuklarla yalnız kaldım, neylerem men?
Gardaş Abbâs esir oldum, Zeyneb'em men

Gidiyorum kolu bağlı ben bu çölden
Nasıl ayrılalım bunca kızıl gülden
Elveda güller elveda, Zeynebem men

Hüseyin Yalçın

ZEYNEP PERİŞAN

Mahzun yürekler kan ağlar gözler
Hüseyin şehid, Zeynep esir
Bu ne ezadır, bu nasıl belâ
Ya Kerbelâ, ya Kerbelâ

Ruh-i Kur'ân'ım Hüseyin
Nur-i imanım Hüseyin
Can u cananım Hüseyin
Mazlum kurbanım Hüseyin

Bacın kan ağlar
Sinesin dağlar
Kolun da bağlar
Zeynep perişan

Ruh u revanım Hüseyin
Mah-i tâbânım Hüseyin
Canımda canım Hüseyin
Aşk u imanın Hüseyin

Başımda kare
Yürekte yare
Zeynep biçare
Zeynep perişan

Ey Kufiyan ey bi vefâ
Zulm u sitem ehl-i cefâ
Öldürdünüz Hüseyin'imi
Ağlar kalın, zelil kimi

Bu nasıl hicran
Olmuşum nalân
Sensiz Hüseyin'im
Zeynep perişan

Ey Kerbelâ hanı Hüseyin
Ey Zeyneb'in canı Hüseyin
Katligâh-ı dolanıram
Hanı Hüseyin hanı Hüseyin

Düştüm genlere
Kanlı çöllere
Saldım velvele
Zeynep perişan

Hüseyin Yalçın

ZEYNEP ANA

Zeynep ana, Zeynep ana
Canlar feda olsun sana
Sahibena Mevlatena
Selâm senin pak ruhun'a

Sen Zehrâ'nın nâibesi
Murtaza'nın da annesi
Muctebâ'nın nur didesi
Kerbelâ'nın mazlumesi

Fatımanın nazlı kızı
Yüreklerde oldun sızı
Verdik sana aşkımızı
Verdik sana kalbimizi

Sen Hüseyin'in Zeyneb'isin
Aşkımızın ziynetisin
Şuhedânın, useranın
İsmetisin, izzetisin

Emme Zeynep, emme Zeynep
Kurban olum o halına
Ki, ağaran saçlarına
O bükülen qametine

Zeynep ana Zeynep ana
Biz aşığız Kerbelâ'na
Hüseyin'ine Âşûrâ'na
Bizden Selâm olsun sana

ALLAH-U EKBER

Allahu Ekber, Allahu Ekber
Âşurâ günü Kerbelâ mahşer
(Nakarar)

Allahu Ekber, Allahu Ekber
Âşurâ günü Kerbelâ mahşer
Şanlı kıyamda mazlum şehitler
Bizlere örnek Aliyy-i Ekber
Kasım u Abbas yolunu bekler
Haydi İslâm'a ey muvahhitler

Diriltti Hüseyin bu gün cihadı
Zeynep kıyamın dili feryadı
Bu kıyam asla boşa çıkmadı
Yıkıldı tahtlar ve saltanatlar
Yaşiyor Hüseyin nice asırlar
Ve yaşayacak sonsuza kadar

Hüseyin Zeyneb'e eyler vasiyyet
Bacı sa'y eyle batmasın kanım
Yoluna kurban bu aziz canım
Zehra Muhammed ve Murtaza'nın
O garip kalan Kerubelâ'nın
Medine'nin, Mescid-i Aksâ'nın

Geliyor İslâm, azamet, şevkle
Diller de tekbir, dua, dilekle
Allah bizimle, bütün melekler
Mehdi yolunu dostları bekler
Ya Hüseyin şefâat, ya Zehrâ imdat
Zillet bizlerden uzaktır heyhat

Boyandı Hüseyin al kana bu gün
Ta ki yaşasın Muhammedî din
Şanlı bayrağı yüceldi tevhidin
Sevgiler sana ey hafız-ı din
İslâm'a izzet ve şeref verdin
Hakkı yaşatmaktı senin derdin

Nerde sultanlar, nerde hakanlar
Toprağa gider bu aziz canlar
Mahşer gününde ey müslümanlar
Mağcup olmayın Hüseyin önünde
İmâm'ın değilmi, Hüseyin senin de
İzzet ve şeref İslâm dininde

Diriltti Hüseyin bu gün İslâm'ı
Nakşoldu kalplere Hüseyin'in nâmı
Hüseyin'in kıyâmı, Hüseyin'in kanı
Yeniden tefsir etti Kur'ân'ı
Biz de aziz tutalım İslâm'ı
Bu hayat geçici, bu dünya fani

Hüseyin Yalçın

ŞEHİD'İN DESTANI

Hüseyn can Hüseyn can
Hüseyn can Hüseyn can
Yoluna biz kurban
Hüseyn can Hüseyn can
Kerbelâ'na kurban
(Nakarat)

Bugün Âşurâ Kerbelâ tufan
Ölümsüz oldu yetmiş iki can
Hem kıyamı, hem şehidi destan
Kanıyla oldu çöller gülistan

Bugün Âşurâ ey ezadaran
Düşün bir kere Şah'ı mazluman
Ne için oldu kanına galtan?
Nerede Hüseyn, nerede İslâm

Bugün Âşurâ eyledi kıyam
Korudu dini o mazlum imâm
Kur'ân'a oldu Hüseyn kurban
Dersimiz Hüseyn ey Hüseyinîyân

Bugün Âşurâ hakkın kıyamı
Zulümü boğdu Hüseyn'in kanı
Âşikâr etti hakkı, İslâm'ı
Olsun Hüseyn'e Hakk'ın Selâmı

Bugün Âşurâ iftiharımız
Ehl-i Beyt bizim, Mehdi yarımız
Yürekte yoktur başka varımız
İmâm Hüseyn'e biz sevdalıyız

Şialar bugün eza saklıyır
Çün eza tutup Mehdi ağılyır
Başın sağ olsun Sahibez zaman
Gözümüz yolda, zuhur ne zaman?

SEN ŞEHÂDET MEKTEBİSİN

Kerbubelâ, Kerbubelâ, sen şehadet mektebisin
EsSelâmu aleyk Hüseyin, sen şehidler önderisin
(Nakarar)

Kerbubelâ, Kerbubelâ, sen şehadet mektebisin
EsSelâmu aleyk Hüseyin, sen şehidler önderisin
Kıyamının azameti sardı bütün tarihleri
Lebbeyk dediler Allah'a hak yolunun dâileri
Şehadetin şafakları, kan kırmızıdır gülleri
İmâm Hüseyin ve dostları İslâm'ın fedâileri

Kan kılıca galip geldi Hüseyin'in hak kıyamında
Kurban oldular Allah'a Kerbelâ'nın minasında
Yetmiş iki can kahraman, başlarında yiğit imâm
Ölerek ölümsüzleşip yaşamayı ar bildiler
İslâm yok olup gitmişti, kanlarıyla dirilttiler
Düşmüş İslâm bayrağını Âşurâ'da yükselttiler

Aşk deryasında coştular, şehâdete ulaştılar
Zulme boyun eğmeyerek kahramanca savaştılar
Can vererek hak yolunda şanlı bir destan yazdılar
Kanlarıyla yeni baştan hakkın hattını çizdiler
Kıyamına, Âşurâ'na, bacın Zeynep-i Nalan'a
Selâm olsun, Selâm olsun, Kerbelâ'na, Kerbelâ'na

Kerbubelâ, Kerbubelâ, sen şehâdet ocağsın
Kahramanları koynunda saklayan cennet bağışın
Aşıkların dergâhısın, Hüseyinin barigâhısın
Şehâdet aşıklarının emsalsiz kiblegâhısın
Sende yatar Ali Ekber, Abbâs o namı dilâver
Altı aylık Ali Esger, kuzu kurban bir küçük er

Şehid Hüseyin, şehid Hüseyin, gözümüzün sen nurusun
Şanlı İslâm mektebinin Kerbelâ'da gururusun
Murtaza'nın, Fâtima'nın, yadigârısın Hasan'ın
Esir olan Zeyneb ile nazlı bala Rugayye'nin
Unutulmaz kıyamıyla Âşurâ hak destanında
Kur'ân'ın ve Ehl-i Beyt'in şerefisin, onurusun

Mazlum Hüseyin, Mevlâ Hüseyin, şehidlerin sen pirisin
EsSelâm-u aleyk Hüseyin, mektebimin önderisin
Âdem ile Nuh peygamber, İsa, Musa, İbrahim'in
Kerbelâ'daki vârisi, risaletin fedâisi
Peygamberlerin eşrefi Muhammed'in sevgilisi
Velâyetin, imâmet'in, Kerbelâ'da temsilcisi

Kerbubelâ, Kerbubelâ, sen hürriyet mihrabısın
Şuhedânın miracında göğe açılan kapısın
Rugeyye'nin hicranısın; Zeyneb'in derdi gamısın
Göklerin, Arş'ın ziyneti, Hüseyin'in sen makamısın
Şehadet tâcı başında, sendedir mazlum şehidler
Âşurâ'da kan ağlıyor yerler gökler ve melekler

Sarsılmaz bir iman ile bir avuç kahraman ile
Sen korudun mektebini, izzet şeref ve şan ile
"Hel min Nâsir" feryadına, "Eqide ve cihadına
Abbas'ına Ekber'ine, guzu gurban Eşger'ine
O kesilen ellerine, o Belâlî Zeyneb'ine
Bu canımız gurban olsun Kerbubelâ mektebine

Hüseyin Yalçın

MEN AŞİK-İ DİVÂNEYEM

Ben aşiqi divâneyim
Ben aşiqi divâneyim
Ey Hüseyñ canem
Ey Hüseyñ canem

Aşkın ile pervâneyim
Aşkın ile pervâneyim
Hüseyñ Hüseyñ canem
Hüseyñ Hüseyñ canem
(Nakarar)

Sensin bizim şîârımız
Ey canımız, cananımız
Ey dinmeyen hicrânımız
Mazlum olan İmâm'ımız
Ey Hüseyñ canem
Ey Hüseyñ canem

"El Minnet-u Lillâh" dedin
Zalimlere baş eğmedin
Şehâdete aşık ağa
Sen ders verdin insanlığa
Ey Hüseyñ canem
Ey Hüseyñ canem

"Helmin muîn" feryadına
Biz yetiştik imdadına
Artık Hüseyñ yalnız değil
Lebbeyk Hüseyñ ya Mevlâna
Ey Hüseyñ canem
Ey Hüseyñ canem

Hayat verdin sen İslâm'a
Sadık kaldın sen davana
Yemin olsun Âşûrâ'na
Lebbeyk Hüseyin ya Mevlâna
Ey Hüseyin canem
Ey Hüseyin canem

Biz Mehdi'nin yaverleri
Kâsim, Abbâs, Ekberleri
Selâm olsun Kerbelâ'na
Biz sahibiz hak davana
Ey Hüseyin canem
Ey Hüseyin canem

Canlar fedâ Âşûrâ'na
"Heyhat" diyen o nidana
Lebbeyk Hüseyin "Ya leytena
"Kunna Meek Fi Kerbelâ"
Ey Hüseyin canem
Ey Hüseyin canem

Mevlâ, ben bir biçareyim
Aşkınla ben divâneyim
Başkasına bigâneyim
Ben şem'ine pervâneyim
Ey Hüseyin canem
Ey Hüseyin canem

Hüseyin Yalçın

EBEDİ BİR HAKİKAT

Her yer olup Kerbelâ, her günümüz Âşurâ
Eza saklıyr bu gün, Hazret-i Mehdi Mevla
(Nakarat)

Peygamber-i Ekrem'in Kerbelâ'da kurbanı
Allah yolunda akıtıldı bu gün pak kanı
Dini korudu bu gün ve sakladı Kur'ân'ı
Kerbelâ'da dökülen Hüseyin'in pak ganı
Hüseyin kimdir kardeşim düşün iyice tanı
Ekber, Esğır, Hüseyin şeş guşede yatarı

Murteza ve Zehra'nın asil bir kurbanı
O çöl bu gün oluptu şuheda gülistanı
Bir cennete döndürdü o yaslı bi-yabanı
Mazlum İmâm Hüseyin'in o mübarek pak ganı
Kerbelây-ı Muellâ bize cennet-i alâ
Yetmiş iki gülüyle gülîstân-ı Kerbelâ

Kerbelâ Mina bu gün yetmiş iki gurban çün
Başta Mevlâ Hüseyin ve yaranı hak için
Abbas, Kasım, Ekber'i, kuzu kurban Esğır'i
Yücelttiler tevhidi, şanlı Allah erleri
Haykırdılar hep birden "Lailaheillallah"
Dini ihyâ ettiler evlâd-ı Resulullah

Davet etti tarihi hürriyet, adalete
Çün saraylar salmıştı İslâm'ı dalalete
Hürriyetin bedeli, gösterdi şehadeti
Çünkü vardı Hüseyin'de Murtazâ'nın gayreti
Tanıttı insanlara velâyet, imâmeti
Âşurâ'da hak, bâtl önünde kıyam etti

Beytullah-il Haram'da kan dökülmesin dedi
Kerbelâ Minasında hacc-ı ekber eyledi
Ekber kurban giderken "Ya Rab, şahid ol" dedi
Kurban verdi Allah'a; benzer Halilullah'a
Yüz akı oldu Ehl-i Beyt-i Resulullah'a
Nice canları kurban verdi Hüseyin Allah'a

Her şeyi fedâ edip sahip çıktı İslâm'a
Fâsık ve facirleri mahkum etti âleme
Şahâdet meydanında yalnız amma gururlu
Ölümü tercih etti, izzetli ve onurlu
İhyâ etti Kur'ân'ı, Sünnet-i Peygamber'i
Lailaheillallah ve Allah-u Ekber'i

Kerbelâ ve Âşurâ Hüseyin'in eseri
Hüseyin'e "Lebbeyk" dedik biz Mehdi yaverleri
İmâm Hüseyin düşürdü hayrete tarihleri
Yetmiş iki kahraman, eyledi zülme isyan
Bu nasıl bir azimdi?! Şaşkıncıdır henüz cihan
Selâm sana ey Hüseyin, ey mücahit kahraman

Zalimler diriltmişti putpereslik ve zulmü
Çölden bir güneş doğdu; karanlıkları boğdu
Şehidler günü İslâm, yeniden hayat buldu
Can verdiler İslâm'a Kerbelâ'da şehidan
Hakkın var boynumuzda ey mazlum, şehid İmam
Selâm sana ey Hüseyin ey mücahit kahraman

Âşurâ'da tarihi yazdılar kanlarıyla
Can verdiler İslâm'a nazenin canlarıyla
Kılıca galip geldi ey Hüseyin senin kanın
Gösterdin sen âleme, nedir gücü imanın
Kerbelâ'da yükselen güneşisin İslâm'ın
Çöktün bir kabus gibi üstüne zalim Şam'ın

Paramparça eyledi kahramanca cihadın
Yırttı Zulmet perdesin mazlumâne feryadın
Ebediyete kadar kalacaktır ünvanın
Kılıca galip geldi ey Hüsyn senin kanın
Kerbelâ da yükselen güneşisin islam'ın
Çöktün bir kabus gibi üstüne zalim Şam'ın

Hüseyn bize iftihar, Mehdi olsun bize yar
Ezadârı Hüseyin'iz, nice ki ömrümüz var
Ömrümüz sana fedâ, ey Seyyid-i Şühedâ
Gözümüz Murtaza'da, ümidimiz Zehra'da
Feryadımız Hüseyin, ellerimiz duada
Yetiş sahibezzaman, bu Hüseyinî feryada

Savundun mazlumların alınmış haklarını
Yendin Âşurâ günü zulmün uşaklarını
Seslendin kılıçlara "Doğrayın beni dedin
Yaşayacaksa dini, pak ceddin Muhammed'in
Şehâdet mihrabından yüceldin sen göklere
Feda ettin her şeyi sen "Allah-u Ekber"¹

Hüseyin Yalçın

1- Bu şiir 12 İmâm'a (a.s) ithafen 12 kıta, yetmiş iki şehide atfen de 72 satır olarak yazılmıştır.

EY DİYÂR-I AŞK U BELÂ

Kerbubelâ, Kerbubelâ, ey diyâr-ı aşk u belâ
Seyyidenâ ve mevlenâ, canlar fedâ Kerbelâ'na
(Nakarât)

Mektebimin imâmısın; aşıkların hicranısın
Sen tevhidin pak kanısın; Peygamber'in hem canısın
Murteza'nın ve Zehran'ın Âşurâ'da kurbanısın
Yadigâr-ı Muctebâ'sın; Mazlûm-i Âl-i Abâ'sın

Sen vâris-i enbiyâsın; sen varisi evliyâsın
Sen misali mazlum şehid; Kerbelâ'da sen Yahya'sın
Şanlı tevhid mektebinin, varisisin son Nebi'nin
Huccetisin sen Allah'ın, temsilcisi son dininin

Sen Seyyid-i Şuhedâ'sın; din yoluna can fedâsın
Ey bi-kefen mazlum Hüseyin, sen şehid-i Kerbelâ'sın
Susuzluğun, yalnızlığın, kalbimizde bir yaradır
Her gün bize Âşurâ'dır; her yer bize Kerbelâ'dır

Aşk u belâ diyarının seyyidisin, sulatanısın
Sen çağların, zamanların, sen en büyük kurbanısın
Feryadısın sen İslâm'ın; hâfızısın sen Kur'ân'ın
Aşığyım Kerbelâ'nın; o imanun, o irfanun

Sen Allah'ın bir âyeti, hiç sönmeyen bir nurusun
Sen tarihin kalbi şehid, sen Âdem'in pak ruhusun
Şanında nâzil "Hel-Etâ", "Tathir", "Meveddet" âyeti
Sensin Kur'ân'ın yanında Peygamber'in emaneti

Seyyiduna ve Mevlanâ, canlar fedâ Kerbelâ'na
Hüseyinler seni arar; her dem yanar Âşurâ'na
Mektebime meş'alesin; hiç dinmeyen bir nâlesin
Sen Mazlum-i Kerbelâ'sın; sen ümid-i Şuheda'sın

Zeyneb'in var çok ezası; başta Hüseyin'in karası
Medine'de ana Zehrâ ve Kufe'de can babası
Şam'da harabede ölen Rugayya gardaş balası
Kerbelâ'sı, Kerbelâ'sı, Zeyneb'in o Kerbelâ'sı

Hüseyin Yalçın

Sinzenler

407

EY HÜSEYN CANEM

Ey Hüseyin canem, ey Hüseyin canem
Yoluna kurban olayım senin
(Nakarat)

Zulme kıyama, dimdik ayakta
Geri dönmek yoktur, yok olsak ta
Ey Hüseyin canem, ey Hüseyin canem
Yoluna kurban olayım senin

Her hün Âşurâ, her yer Kerbelâ
Boyun eymedin zillete asla
Ey Hüseyin canem, ey Hüseyin canem
Yoluna kurban olayım senin

Şanlı kıyamın, durmadı senin
Dün Kerbelâ'da, bugün her yerde
Ey Hüseyin canem, ey Hüseyin canem
Yoluna kurban olayım senin

Kanlarınızla dirildi ümmet
Şanlı cihadı, son bulmaz elbet
Ey Hüseyin canem, ey Hüseyin canem
Yoluna kurban olayım senin

SEFİR-İ AŞK

Men belâ çölünün
Esiri Zeyneb'em (3)
Ey Hüseyin, aşkınınâ
Sefiri Zeyneb'em (3)
Hüseyin canem Hüseyin (3)
(Nakarât)

Men belâ çölünün
Esiri Zeyneb'em (3)
Ey Hüseyin aşkının
Sefiri Zeyneb'em (3)
Şehid-i Kerbelâ
Nur-i Âl-i Âbâ
Ey can-ı Zeyneb'a
Hüseyin canem Hüseyin (3)

Esirem aşkına
Divane Zeyneb'em (3)
Düşmüşem figâne
Pervâne Zeyneb'em (3)
Kerbelâ yoldaşım
Ey mazlum gardaşım
Canım ya Hüseyin
Hüseyin canem Hüseyin (3)

Sefir-i Kerbelâ
Yaralı Zeyneb'em (3)
Emir-i userâ
Belâlı Zeyneb'em (3)
Hüseyin'e ezadar
Olmuşam alemdar
Vefalı Zeyneb'em
Hüseyin canem Hüseyin (3)

Meydan-ı aşkıdan
Yol aldı kârivan (3)
Aheste bir dolan
Aheste sariban (3)
Nevalı Zeyneb'em
Ezalı Zeyneb'em
Habibim ya Hüseyin
Hüseyin canem Hüseyin (3)

Vefalı Zeyneb'in
Ruhusun ya Hüseyin (3)
Kan ağlar gözümün
Nurusun ya Hüseyin (3)
Olaram gurbanın
Yaslı Kerbelâ'nın
Men bacın Zeyneb'em
Hüseyin canem Hüseyin (3)

*Hüseyin Yalçın
1998-İğdır*

KERBUBELÂ ÂŞIĞI

Kerbubelâ âşığı alemdârâm
Yadigâr-ı Murtazâ'yam, Haydar'am
Menem dilâver, Abbas alemdâr
Menem nişân-ı Haydar-ı Kerrâr

Aşk u vefa mektebinin oğluyam
Hüseyn'ime men yürek'ten bağlıyam
Menem Ali'nin balası namdâr
Menem Zehrâ'ya Abbas vefadar

Men âşığam meydan-ı Kerbelâ'ya
Men penaham Nâibe-yi Zehrâ'ya
Menem Sekkâ-yı susuz heymeler
Menem ümid-i Rugayye, Esğer

Men Haşimî iftiharî serdaram
Men vâris-i saflar yaran Teyyar'am
Ağlama bacı, ağlama Zeynep
Sen böyle yürek, dağlama Zeynep

İMDADA GEL GARDAŞ

Yalnız salıp düşman meni
İmdada gel gardaş
İmdada gel gardaş
Perçem yatıp gollar düşüp
Feryada gel gardaş
Feryada gel gardaş
(Nakarat)

Abbâs-ı Alemdâr menem
İslâm'a vefadâr menem
Goy gollarımı salsınlar
Gardaşdan üz döndermenem
İmdada gel gardaş
Feryada gel gardaş

Gözlerime ganlar dolup
Dört yanımı düşman alıp
Gollarım bedenden salıp
Ebelfezl'in yalnız kalıp
İmdada gel gardaş
Feryada gel gardaş

Hüseyin benim penahımsan
Hem imâmım, gardaşımsan
Hem canım hem cananımsan
Dertlerimin dermanısan
İmadada gel gardaş
Feryada gel gardaş

Kömek verip babam meni
Yalnız koymam asla seni
Sene gurban canım başım
Kerbelâ'da can yoldaşım
İmdada gel dardaş
Feryada gel gardaş

İmam Hüseyin'in (a.s) kardeşi Abbas'a cevabı:

Saflar yarıp leşker kıran
Ordulara bozgun vuran
Zâlimlere korku salan
Din yolunda şehid olan
Geyretli gardaşım
İzzetli gardaşım

Hüseyin sesler can gurbanım
Ebulfezl'im alemdârım
Kerbelâ'da vefadarım
Geyretli gardaşım
İzzetli gardaşım

Hüseyin Yalçın

Sinzenler

413

SOLDU GÜLLER

Soldu güller bu gün Kerbubelâ'da
Gülistanda bülbül düşüp feryada
(Nakarat)

Soldu güller bu gün Kerbubelâ'da
Gülistanda bülbül düşüp feryada
Zeyneb'in ey vay gardaş nalesi
Tuttu o çölleri Hüseyin vay sesi
Ne Ekber'i ne Abbâs'ı yoktur bir kesi
Zehrâ ana düştü yada, ah Medine'si

Azizliğim yalan oldu ana Zehrâ can
Can Hüseyin'im kurban oldu, oldu bağrım kan
Talanmışam, bağlanmışam ana Zehrâ can
Yüreğimde oklanmışam, eylerem figân
Esğeline laylay diyen Rugayye balan
Düşüptü çöllere, men nerden bulam

Kufe'nin vefası hep yalan imiş
Gülistana Kerbelâ'da cellatlar girmiş
Doğradılar güllerimi gonca demeden
Bağladılar ellerimi günah bilmeden
Gece gündüz ben ağlaram Hüseyin'im hanı
Kurban olsun o gülüme Zeyneb'in canı

Hüseyin Yalçın
İğdır-1996

ESĞER'İM

Beşiğin boştu Esğer'im
Göz yaşım çoştı Esğer'im
Kucağında Hüseyin'im
Yat yerin hoştu Esğer'im

Kundağı kan ile doldu
Esğer'im gül gibi soldu
Süt emer susuz balamdan
Boş beşik nişane kaldı

Kınalı kuzu Esğer'im
Aşkımın nazı Esğer'im
Sinesinde babasının
Seher yıldızı Esğer'im

Beşiğini beziyordim
Sene lay-lay da diyordim
Uçup gittin ellerimden
Emme gurban ben ölerdim

Zeyneb'em men yaralıyam
Hiç bilmirem haralıyam
Medine'den ayrı düştüm
Her zaman Kerbelâ'lıyam

Ali Esğer balasına
Yüreğinde yarasına
Kurban olsun bu canımız
Zeynebin Kerbelâ'sına

RUGEYYE'YE SELÂM OLA

Selâm ola Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola
Yezid'i tahtından salan
Rugeyye'ye Selâm ola
(Nakarat)

Harabede solan güle
Ruggeyye nam o bülbüle
Baba baba diyen dile
Rugeyye'ye Selâm ola
Selâm ola, Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola

Gülistanda solup güller
Herabede bülbül ağlar
Küçük kalp'te büyük dağla
Ağlar küçücük uşaklar
Selâm ola Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola

Kerbelâ'sı yüreğinde
Baba vay nale dilinde
Esir olan şimr elinde
Rugeyye'ye Selâm ola
Selâm ola, Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola

Hezan olmuş gülşeninde
Yaralar körpe teninde
Aşık tabibini görer
Ruggeyye'nin gözlerinde
Selâm ola, Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola

Emme Zeynep derdin demez
Nazlı çiçek solar diye
Şimre bakanda gözlere
Kanlı yaşlar dolar diye
Selâm ola, Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola

Babasının emaneti
Emmesinin gm-mihneti
Harabe olmuştur bugün
Rugeyye'nin bir cenneti
Selâm ola, Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola

İste bizi züvvar olah
Cennetine mihman olah
Hırda qebrine yüz goyah
Derdimize derman alah
Selâm ola Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola

Selâm ola Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola
Esğ'er'ine lay lay diyen
Rugeyye'ye Selâm ola
Selâm ola Selâm ola
Rugeyye'ye Selâm ola

6. Bölüm

Hız. Mehdi (a.s)

NERGİS GÜLÜ

Gerçekleşecektir Rabb'im'in va'di
Yerine gelecek enbiyâ ahdi
Altüst olacaktır Şeytân'ın tahtı
Hâtem-i Evsiyâ geldiği zaman

Son bulacak hayat, denen bu zindân
Kıtlık görmeyecek diyâr-ı Ken'ân
Yakub çekmeyecek bir daha hicrân
O Yusuf-i Zehrâ geldiği zaman

Zâhir olur bir-bir âlemde sırlar
Kış son bulur, güneş olur aşikâr
Nergis gülü eder âlemi gülzâr
Bahâr-ı kâinât geldiği zaman

Serâba koşanlar, bulur mey-i nâb
Sâkinin elinden olurlar harâb
Açar ay yüzünden yârimiz hicâb
O nesîm-i hayât geldiği zaman

Kâbe'den semâya Kâim'in sesi
Yükselip mest eder, âşık her kesi
Can verir aleme kudsî nefesi
Ruhların tabîbi geldiği zaman

Acılar, hüznler, artık son bulur
Zâlimler kahrolur, mazlumlar gülür
Âlem fazîletin bezmine gelir
Âşıklar habîbi geldiği zaman

Kuruyacak kökü yalan, dolanın
Son bulacak devri, gasbın, talanın
Gülistân olacak âlem, inanın
O cennet tâvûsu geldiği zaman

Hiz. Mehdi

Noksanlıklar artık kâmil olacak
İnsanlık her şeye kâbil olacak
Her kes o Mevlâ'ya sâil olacak
Hilkatın nâmûsu geldiği zaman

Kur'ân olacaktır yeniden tefsîr
Hakikatler zuhûr edecek bir-bir
İnsan anlayacak insanlık nedir
O insân-ı kâmil geldiği zaman

Her yerde fazîlet hâkim olacak
Hakk'ın emri artık kâim olacak
Bâtıl yok olmaya mahkûm olacak
O emîr-i âdil geldiği zaman

Bayram edecektir bütün kâinât
Sâhile varacak keştiy-i necât
Rahmet yeryüzüne inecek kat-kat
Mazlûmlar penâhı geldiği zaman

Kurulacak adaletin divânı
Yerde kalmayacak Hüseyin'in kanı
Yerine gelecek Hakk'ın fermânı
Hüccet-i İlâhi geldiği zaman

Şafak ufuklardan elbet doğacak
Âleme nûr, yağmur gibi yağacak
Adâlet, zâlimi, zulmü boğacak
Vâris-i Peygamber geldiği zaman

"Mehdî" adı ile, süslenir her yer
Bütün yerler, gökler, "Mehdî, Mehdî" der
Sevinir Murtezâ, Zehrâ, Peygamber
Kâim-i Muntazar geldiği zaman

AŞK-I EZEL

Yüzü gün, kaşı hilâl
Nebî alınlı ey yâr
Zehrâ ıtırılı zülfün
Ki, İsâ nefesi var

Haydar bakışlı gözüün
Tûr'u virâne yapar
Nazdâr yanakta gamzen
Nûh'ta çoşan deryâlar

La'l dudaklar arşıdır
Sende zikr-i İlâh'ın
Nûrlu sinen, ferşidir
Hem "İnnâ Enzelnâh"ın

Cemâlin, cân mülküdür
Âlemde her cenâhın
Gayb güzeli, duvağın
Hicâbıdır Allâh'ın

Varlığın kerîmisin
Gönülde aşk-ı ezel
Rûh-i İsm-i A'zam'sın
Cilvegâhın felekler

Ehl-i aşk, hayret eder
Bu ne esrâr'lı dilber!
Pervânedir başında
Mukarreb tüm melekler

Yaratmış ezelinde,
Yüce Rahmân u Rahim
Âşık olsun gülşende
Sana Hâlil İbrahîm

Hiz. Mehdî

Yusuf senden alınca,
Güzelliğın sırrını
Sundu, koca Yâkub'a,
Gömleğinin ıtrını

Zikir ile Zebur'da
Vâ'di mutlak, hak nuru
Hak'tan halk'a rahmetsin
Âriflerin surûru

Yerlerin eminisin,
Göklerin aşk sefiri
Vurgun sana âlemler
Ey Hayber'in emiri

Hüseyin Yalçın

15 -Ş'aban-1420 / Kasım-1999

GEL

İstemem başka can, bir başka güzel
Nergis gülü yâr, sen bahârla gel

Aşkımın cânısın, bin yâre bedel
Bülbül-i şeydâyım, âh u zâre gel

Kâinâtın rûhusun, yokluğun ecel
Ebedilik rûhu, ma'nâda ezel

Ey sevgili! mahrem-i esrârla gel
Bir bade sun asra, ki budur emel

Yüzünde Neynevâ'dan lâlezârla gel
Muhtâcım sana her dem, ısrarla gel

Parıldar saçların, aysız, güneşsiz,
Bir nevâsın hasret bağında eşsiz

Aşkın yedi şehri, pervâne şemsiz
Ölmek de hiç, yaşamak da sensiz

H.z. Mehdî

425

Hüseyin Yalçın
İĞDIR

VUSLAT GÜNÜ

Gam yeme hicrânımız, artık bitti bitecek
Sarhoş olan bizlerden, bu sarhoşluk gidecek

Ay yüzünden perdeyi yâr kenara itecek
Gamzesiyle gamları gönlümüzden silecek

Bülbül çıkıp gelecek, gül dalını seçecek
Baykuş bin pişmanlıkla gülistândan göçecek

Rindlerin hâtırından her şey çıkıp gidecek
Âşıklar maşuk ile, dâim halvet edecek

Güneş gibi yüzünden bulutlar saklanacak
Mahfilimiz yüzünün nûruyla nurlanacak

Dostlar vuslat yakındır, artık müjdeler olsun
Hicrânın son günleri, kalpler sevinçle dolsun

MEHDÎ (A.S)

Hey Yezid yanına kalır mı sandın
Nice intikamlar alınsa gerek
Mehdi çıkar ise nicolur hâlin
Heybetli küsleri çalınsa gerek

Gazî Mehdî bir gün Umrum'a çıkar
Yezid kalesinin hem burcun yıkar
On iki İmâm'ın sancağın çeker
Kırmızı taç ile salınsa gerek

Sanma ki Yezidî yanına kalır
Tanrı'nın arslanı Şah oğlu gelir
Derb ile elinden tahtını alır
Harâbende erkân sürülse gerek

Yezid göze almış ol güzel şâhı
Muhammed Ali'dir onun yardağı
Ali'm dünyâya gelirse bir dahi
İşiten Yezidler yerinse gerek

Bir gün dünyânın da sâhibi gelir
On iki İmâm'ın hakkını alır
Yezidler aradan hep telef olur
Mu'minlerin hâli sorulsa gerek

Pîr Ali der Mehdi ciğer yanığı
Kırmızıdır donu yeşil sancağı
Düzelim koşalım bahçeyi bağı
Yezidler aradan sürülse gerek

H.z. Mehdi

YA MEHDÎ

Şu serkeş gönlüme sen fermân eyle
Gönüller sultânı Mevlâ ya Mehdî
Hasret sancısına gel derman eyle
Dertlerin dermânı Mevlâ ya Mehdî

Aşkın serçeşmesi velâyetindir
Âşık sermâyesi muhabbetindir
Keremin madeni Ali ceddindir
Mazlûmun penâhı Mevlâ ya Mehdî

Nazar-ı lütfunla görür gözümüz
Bir tebessüm etsen açar gülümüz
Sen gülsen bizim de güler yüzümüz
Saâdet sabahı Mevlâ ya Mehdî

Velâyet bağında rengârenk güller
Gül dalında nağme okur bülbüller
Dostlar aşka tutsak her gün iniler
Özgürlük baharı Mevlâ ya Mehdî

Haddi aşar oldu yine yezitler
Mu'mine her zulmü revâ görürler
Ehl-i Beyt dostları yolunu gözler
Son sözün sahibi Mevlâ ya Mehdî

Yırtılsın zâlimin riyâ perdesi
Düşsün çehresinden nifâk maskesi
Zuhûr et görünsün gaybın ötesi
Adâlet güneşi Mevlâ ya Mehdî

Karanlık geceler elbet bitecek
Zulmün kor ateşi bir gün sönecek
Ali Zulfikârı senle dönecek
Vasîler hâtemi Mevlâ ya Mehdî

Âşığım gam yükü büktü belimi
Ayrılık ateşi yaktı gönlümü
Rahmân'a umutla açtım elimi
Beklerim yolunu Mevlâ ya Mehdî

H.z. Mehdi

HASRET

Hasretinle soldu bütün çiçekler
Hicranın ne acı, ne zormuş meğer!
Gönlümün ta derinliğinde bir yer
Umut ekti ufuklara, gelmeni bekler

Çiçekler dallarda hasret büyütür
Zaman bir değirmen, ömür öğütür
Ey Resul'ün va'di, sensiz hayat anlamsız bir ömür
Yaşamak zor, ölmek zor, hasret büyüktür

Özlem ekim yollarına, ne olursun gel diye
Mühürlendi dillerimiz, bir sessizlik içinde
Yıldızlara her seslenişimde, sessizliğimde
Ses ver sesimize, bize can gelişinle

Göz yaşlarıyla sulanan has güllerim solsa da
Umut ekim yarınlara, zaman geçip dursa da
Ve haykırışım gecelerin çıkmaz karanlığına
Dağıt karanlığı, her yan dolsun nurla

MİM ŞEHRİ

Uzanmış da yatıyor, bir küçücük selvi
Tazecik minik kalbi kan sızıyor belli
Sıkılı bir yumruk, bir şey saklıyor belki
Avucunda bir taş, "Mehdi" neferi bil ki

On ikiydi yaşı, bir küçücük çocuktu
Ölüm ile her gün saklambaç oynuyordu
O hep böylesine gidecek sanıyordu
"Kaaim" beyaz atında gelecektir diyordu

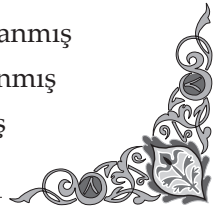
İstemezdi ölümü Mehdi'yi görmeden
Görüp nur cemalin, yüzlerinden öpmeden
Ölüm bu! Taze canlar sever; seçer hepden
Bazen Kerbelâ'dan, bazen Filistin'den

Bir kelime sıkışmış kalmış dudağında
Bir kemiğe benzer minicik kursağında
Kanın rengi vardır diken batmış gözünde
Ekber aksi vardır gül kurusu yüzünde

Kalkmadı kolları son hamleyi yapmaya
Alemdar misali kesik kol savaşılmaya
Zaman yok ve derman yok tekrar taş atmaya
En son kurşunu zalime fırlatmaya

Minik bedeni toza toprağa bulanmış
Göğün melekleri tümünden başına toplanmış
Meleklerle durmadan ah edip dert yanmış
"Kaaim" inip gökten öcünü alacakmış

H.z. Mehdi

Ne olur bir görün bulutların ardından
Kov bu zalimleri mazlumların yurdundan
O zaman düşer taş yaralı avucundan
Muhammed Cemal de gülümser mezarından

Ey en büyük devrimci neden gelmiyorsun?
Zülfikar kuşanıp Zülcenah binmiyorsun?!
Hüseyin'in kanını yerden kaldırmıyorsun?
Anan Zehra'nın acısını dindirmiyorsun?

Ali Avni

KÂİM VE BEN

İblis'ten küçük,
Âdem'den büyüğüm.
"Kâ'lû Belâ" da verdiğim bir söz
Beni götürdü attı oraya
Kenan diyarına...

Alnımda bir sır yazılı
Bir eşi de Arş-ı A'la'da,
Levh-i Mahfuz'da asılı.

Taa ezelden bugüne
O diyar senin, bu diyar benim
O asır senin, bu asır benim, dolaşıyorum
Dolaşıyorum ve bekliyorum.

Bekliyorum...
Ben, bekleyenim
O, en şerefli bekleyen,
Budur asli vazifem.

Şimdi ise buradayım
Zamanın son çeyreğinde
Ve Sizin diyarınızda
Yani "Kara Yüzlü Şehir" de

Kara şehir! Kara şehir!
Bayrakları değil,
Yüzleri kara şehir, Kufe misali.
O, öyle bir "ihanet" in karası ki...
Yüzler, karanlık gece gibi.

Sabırla bekliyorum
Hiç usanmadan, hiç bıkmadan.
Ürkek ve sinsice dolaşıyorum
Onca kalabalığın arasında.
Kimse bilmiyor
Neden ve niçin, neyi beklediğimi.

Hiz. Mehdî

Belli olmasın diye
Göğsümde sakladığım sır
Sıradan
Ahaliden biriymiş gibi davranıyorum.
"Ali"den ödünç sabırla
Binlerce yıllık bekleyiş...

Susturmuş beni
Sabrın çöl ırmakları
Suskunluk olup
Sinmiş yüzüme.

Beni insanlardan ayıran
Yüreğimde saklı olan kıymet.

Ahali için uygunsuz
Ama hoş biriyim.
Esasen, böylesi işime geliyor
Yani beni böyle tanımaları.
Her şey bundan ibaret sanıyorlar.
İşte! Diyorlar bu:

Tedirgin ve dindar.
Ne iyi, ne iyi, ne iyi.
Böyle düşünmeleri ne iyi.
Halbuki bir bilseler.
Ahh! Bir anlasalar.
Ah! Bir düşünseler
O kıymet nedir?
O inci nedir? Bir idrak etseler
Kulaklarımı keserler, dilimi şişerler
Gözlerimi mıhlarlar ve dahası
Yüreğimi sökerler ve
Hamza'nın yüreğinde bulamadıkları
Hind'in zafer sarhoşluğundan göremediği
O "şey"i sorarlar:
Hani o?
Yağmurlardan sonra
Arta kalan incilerden oluşan

İncilerin incisi O kıymeti ararlar.
Aslında oldukça soğukkanlı birisiyim
Ama...

Yine de kuşkulandırıyorum insanları
Özellikle "hadisleri yakanlar"
Çok tedirgin
Ve titriyorlar.
Kendi aralarında konuşuyorlar.
Diyorlar ki: Acaba bu adam
o olabilir mi?
Rivayetlerde adı geçen
"Yüce yardımcı" bu mu?
Bu mu kanımızı içmeyi
En büyük ibadet sayan?

Kur'ân tefsircileri tedbirli
Adam salıyorlar ardımdan.
Tarihçiler, belge peşinde.
Aslen hangi millettenim
Onu araştırıyorlar.
Fıkıhçılar düzmece peşinde.
Kelâmıcılardan çıt yok.
"Ali Er-Rıza" (a.s) gitti, kelâm bitti.

Günler, aylar, yıllar
Birbirini kovalıyor
Ve ben bekliyorum.
"En yüce intikamla"
Yani öykünmeyen, eğilmeyen, alçalmayan
En yüce, sabırlı bir intikamla,
Aynı sevdamla bekliyorum.
Hiç eksilmeden, hiç yorulmadan
Darılmadan, usanmadan, bıkmadan...
Her gecenin sonunda
Sıçrayarak fırlıyorum yatağımdan, korkuyla
Ve başımdan aşağı süzülen kanla.
Dudaklarım uçuk hep

Kâbus görmekten
Yüreğimde saklı olan "inci"yi kaybetmekten.
Yüreğimdeki bu kıymet, bu inci
Hiç eskimiyor
Hiç solmuyor.
Aksine, gün be gün
Parıldıyor, ışıldıyor.
Gözlerim cilâli mi "hocam"?
Gözlerimden kan damlıyor.

Sonra, tekrar asırlar geçiyor
Ve İhtiyarlıyorum
Dizlerim eskiyor, gözlerim sönüyor.
Ama bir şey var, eskimeyen
Bekleyişim.
Bekleyişim hiç usanmadı, hiç hayıflanmadı
Hiç sırrını ele vermedi.

İncim beni aydınlatıyor,
Beni dik tutuyor.
O inci benimle konuşuyor
ve:"Bekle" diyor "ey Aziz!"
Sana vaadedilen rüyayı bekle.
Ey, en büyük şerefle bekleyen!
Ey, en talihli!
Ey, en seçilmiş!
Sen değil misin o
"Söz veren"?
Sen değil misin o
Bekleyen?
Sen değil misin o
Özleyen?
Evet, sensin o
Allah'tan bir lütuf ile ömrü uzatılan.
Artık vakit yakındır
Davran!
Ağır, ağır hazırlan

Çok gezdin sen yayan
Talım yap, ok at, kılıç kuşan.
Dalmışken bir gün
Yorgun ve üzgün
Rüyada bir melek
Dedi: Ey aziz!
Falan yerdeki taşı kaldır
Orda bir yazı var
O yazıyı bul ve unutma.
Sonra o taşı parçala
Ve sakın bu sırrı kimseye söyleme.
Artık sen bundan sonra,
Her gün yağmur duasına çık, amin de.

Ben,
O gün bu gündür
Yağmur duasına çıkıyorum.
Ama ellerimi düz tutarak
Yani yalvarır gibi
Yakarır gibi.
Ben,
Her gün avuçlarıma biriken yağmuru
Yüzlerime sürüyorum
Sabırla ve umutla.
"Rabb'im" diyorum
"bu yağmur
bana vaad edilen yağmur değil".
Küçük bir yumurcak edasıyla yalvarıyorum:
Allah'ım!
Lütfen, bu yağmuru
O yağıma çevir.

Hangi zamandı bilmiyorum
Canımdan can aldılar
Sandım canım ayaklarımdan
Tepeme doğru çıktı;
Canım hiç böyle yanmamıştı.

Doğum sancısı çeken anaları hatırladım.
Ve sonra birden, inci fırlayarak yüreğimden
Gökkubbeye ulaştı.
Sonra yarıldı inci
Gökkubbe bembeyaz bir nur oldu
O sıra gözlerim karardı ve düştüm
Kendime geldim
Demek ki bayılmışım
Baktım göğsüm yarılmış
Göğsümden kan sızıyor
Nihayet!
Bunca zaman sonra
Yerin ve göğün yabancı
Bir ses
Çınlattı Arş-ı A'lâ'yı, yeryüzünü, sahrayı.
Bir ucu doğuda, bir ucu batıda
Nurdan bir söz yazıldı:
"Hak, Al-i Muhammed iledir".
Bu sözü bildim
Bu sesi tanıdım
Bu Uhut'da da nida eden
"Bizim Cebrâîl"di
Bu sözün
Haşmetinden, debdebesinden
Yer yarıldı, gök savruldu
Güneş yandı, söndü
Ay karardı
Yıldızlar yeryüzüne indi
İnsanlar şaşkın...
Kulaklarını tıkayıp, çılgınca koşuyorlar
İnsan çığlıkları, kulakları deliyor
Sonra şimşekler çakıyor
Binlerce kere
Milyonlarca kere
Milyarlarca kere
Bilmem kaç kere

Ve sonra gök yarılıyor
Doğudan batıya dek
Çağlayanlar gibi, dağlar gibi
Yağmur yağıyor
Bu yağmur, beklediğim yağmur
Bu yağmur, kan yağmuru
Kan yağıyor! Kan yağıyor!
Bu kan,
Hüseyin'in (a.s) göğsü savurduğu kan.
O, yağıyor.
Gözlerim kan ağlıyor.
Gözlerimin kanı, yağmura karışıyor
Sevinçten fır dönüyorum.
Kesik başlı, beyaz giysili adamlar
Sarıyor etrafımı
Kılıçları ile sine vuruyorlar
Dizlerini dövüyorlar
Sevincime tempo tutuyorlar
Çocuklar gibi çılgınca tepiniyorum
Kandan yağmur göletlerinde
Sevinç naraları atıyorum
Yağmur deli gibi yağıyor
Yeryüzünü kan basıyor
Yüreğimi kan götürüyor
Yeryüzünü sel alıyor
Bir çöp misali insanlar
Kan selinde sürükleniyor.
Kan yutuyor şehri
Allah'ın kanı dinmiyor
Hüseyin'in kanı boğuyor
Yeryüzünün piçlerini

Gülsem mi, ağlasam mı?
Ne yapsam?
Şaşkın bir halde etrafa bakıyorum
Sonra bir ses bana,
Taşın altında bulduğum yazıyı hatırlatıyor:

"Allah, Hüseyin'in katillerinden
Yetmiş bin kere yetmiş bin
Öç alacak "
Artık gerçekten inandım,
Bekleyiş sona erdi.

Var gücümle koşmaya başladım.
Koştum, koştum, koştum.
Çatlayana dek koştum.
Artık takatim kalmadı.
Düştüm, kalktım, koştum.
Düştüm, kalktım, koştum.
Her tökezleyişimde
"Yettim Hüseyin" diyerek koştum
En sonunda savrulmaya başladım
Nefesim durdu sandım
Bacaklarımdan can çekildi
Çöktüm.
Bir daha kalkamayacağımı anladım.
Yüzüstü yere kapanacakken
"Allah'ım" dedim:
Nasıl olur böyle bir şey?
Yoksa o gördüğüm rüya
Bir serap mıydı?
İşte o an,
Bir şey kaptı beni ensemden.
Kendimi kuş gibi hissettim.
Bir an sağıma, soluma dönüp baktım.
Beyaz atlı bir süvari
Beni attı terkisine
Nur yüzünden, nur alından
Kan sızıyordu
"Benim adım Kâim" dedi
"Ben susuz ölen Hüseyin
Öcünü almaya geldim.
Kerbela'ya gidiyorsun değil mi"
"Evet" dedim

Kâim!
Artık sabrım yok, daha hızlı gidemez miyiz"?
Kâim hızla çekti atını göğe
Tepeden indik Kerbelâ çölüne.
Kılıçlar şakırıyor
Oklar, mızraklar uçuyor
Onbinlerce kanı bozuk
Bir avuç mazluma vuruyor.
Kâim, beni fırlattı yere:
"Zaman senin,
Gün senin,
Neylersen eyle."
Bir kılıç verdi elime:
"Bu kılıca iyi bak,
Sana da, bu kılıca da
Artık ölüm yok."

Şahin olup, hızlıca meydana vardım.
Hüseyin'in başını kesen
Şimr mel'unu sordum.

Azgın kurtlar gibi
Bakınırken sağa, sola
Ekber bağırdı kenardan:
"Bu gelen Avni amca"

Ekber'in sesi bağırımı deldi.
Öfkemin nefesi
Çölü yerle bir etti.

Buldum, Şimr piçini
At üstünde geziyor
Hüseyin'in pak bedeni
üstünde tepiniyor.

Ali (a.s) gibi indirdim
Piç oğlunu yere
Hiç gerek kalmadı
İkinci bir hamleye.

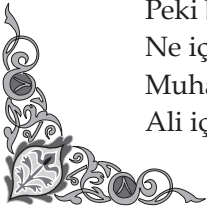

Alamam ben, hırsımı
Bir kılıç darbesiyle
Öldürmem gerek hepsini
Sonsuz bir işkenceyle.

Yüreklerini yedim
Sonsuz bir şevkle
Kanlarını içtim
Sanki Kevser, zevkle.

Sonra tekrar, tekrar
Öldürdüm piçleri.
Alamadım hıncımı
Öldürdüm de leşleri.

Alamayınca ben öfkemi
Kâim diriltti, ben öldürdüm.
Kâim tekrar diriltti, ben öldürdüm.
Kâim yine diriltti, ben öldürdüm.
Vurdum, vurdum, vurdum.
Bayılana dek vurdum.
Kâim vurdu, ben vurdum.
Ben vurdum, Kâim vurdu.
Vurdu Kaim, vurdum ben.
Tekrar, tekrar, tekrar...
Vurdum, vurdum, vurdum...
Sonra birlikte vurduk.
Çatlayana dek vurdum,
Ciğerlerim şişene dek.
Şişip, patlayıp,
Ağızımdan gelene dek vurdum.
Kalbim durana dek vurdum.
Yetmiş bin kere yetmiş bin vurdum
Kıyamet gününe dek vurdum.
Peki bunlar kim için?
Ne için? Neden? Niçin?
Muhammed için mi? (s.a.a)
Ali için mi? (a.s)

Her bir imâm için mi?
Fatıma için mi? (a.s)
Zeynep için mi? (s.a)
Hamza, Ebuzer, Selman,
Mikdat için mi?
Enbiyalar, evliyalar için mi?
Veliler için mi?
Sıddıklar, şehitler için mi?
Mazlumlar için mi?
Ne için? Ne için? Ne için?
Yoksa, o, her şey için mi?
O, bir şey için mi?
O, bir şeyi kendinde toplayan için mi?
İzzet için mi?
Şeref için mi?
Onur için mi?
Dinin selâmeti için mi?
Hidayet gemisi için mi?
Hayatımı adadığım şey için mi?
Ne için? Kimin için?

Evet, evet onun için.
O, her şeylerden bir şey için.
O, alem-i vücudun musibetlerini
Tek başına çeken için.
O, aşk diye tanımlanan,
O, en yüce aşk,
O, aşk oğlu aşk için.
O, en yüce aşık için.
Ve aşkım için.
Hüseyin için.

Şimdi! Eyyuhennas!
Ben, kim miyim?
Ben o, bekleyenim.
Ben, aşk için ölen ve öldürenim.
Ben, aşkı için çatlayana dek vuranım.

Benim o, tepeden turnağa hınç dolan.
Benim o, Hüseyin için vuran.
Benim o, rivayetlerde haber verilen.
Benim o, iki şerefli Türk'ten biri.
Benim, Kâim'in şerefli askeri.
Benim o, şerefli komutan.
O, öfkesi pek, sabrı derya,
Hıncı dev, isyanı volkan
Kocatürk, benim.
O, benim,
Her gece yatağı kanla dolan,
Kan yutan, kan ağlayan.
Benim o,
Göğsüne Hüseyinler kondurup,
İntikam tugaylarını Kerbelâ'ya salan.
Benim,
Kerbelâ çılgınlığının
Rüzgar olup üşüttüğü, titrettiği.
Benim o, bayramları cinnet olan.
Benim o, Allah'ın öcü mazlumların ahı,
Yolda kalmışların kılıcı.
O, kahraman benim;
Benim, o dağ, o "Eşter" yürekli!
Benim, Hüseyin'in öcünü alan!

Ali Avni

SEVİYORUM MEVLA'M SENİ

Hicranın içimi yakar
Gözlerimden kanlar akar
Feryadım ayyuka çıkar
Seviyorum Mevla'm seni

O nur nikaplı yüzünü
Ah bir kez görebilseydim
Ayaklarının tozunu
Gözüme sürebilseydim

Açardım ben güller gibi
Sızlardım ben teller gibi
Söyledim bülbüller gibi
Seviyorum Mevla'm seni

Ah o anda neylerdim ben
Zevk u sefa eylerdim ben
Mecnun gibi söyledim ben
Seviyorum Mevla'm seni

Hiz. Mehdî

MEHDİ (A.S)

İşte böyle bir günde doğdu mevlamız Mehdi
Mazlumlar asırlardı onu hep bekler idi

Hüseyin'in soyundan idi o misk u anber
Onu müjdelimişti cediti yüce Peygamber

Yüce Hak da o günü büyük bir inayetle
Açıklamış ümmete nice delil âyetle:

"Salihler yeryüzünün varisleri olacak"
Adaletin devleti Mehdi'yle kurulacak

Mu'minler beklemekte o muhteşem zuhuru
Salih olan bulacak o gün gerçek huzuru

Kemal Kemahlı
22-11-1999

ZUHUR

Ya Rab! Artık olsun kalplere huzûr
Gerçekleşsin artık beklenen zuhûr

Kemal Kemahlı

SÂHİBİM

Sâhibim benim, sâhibim
Ben yalnızca sana tâlibim
Ey pâk gönüllerin sâhibi
Gel artık gel adaletin tâlibi

Kemal Kemahlı
30-9-1999

YOLLARA DÜŞTÜM ARARIM SENİ

Yollara düştüm ararım seni
Uçan kuşlara sorarım seni
Allah'ın emridir severim seni
Ey Mehdi canan Sahibezzaman

Gönlüm senin ile yanar tutuşur
Canlıların hepsi sana koşuşur
Bütün canlar etrafına üşüşür
Ey Mehdi canan Sahibezzaman

Halimiz perişan oldu âlemde
Kurtulacak bir gün senin sayende
Kurtarmaktır bütün senin gayen de
Ey Mehdi canan Sahibezzaman

Zülme çanak tutan alçaklar ile
Mücadele gayen kafirler bile!
Güzel bid'atlarla yaptılar hile
Ey Mehdi canan Sahibezzaman

Farzı terk edip de gurur duyduklar
Kur'ân-ı te'vilde nefse uydular
Sünnete sünnetle karşı koydular
Ey Mehdi canan Sahibezzaman

Ecdadımız böyle yaptı dediler
Resul-i Ekrem'e isnat ettiler
Dünyayı alıp da dini sattılar
Ey Mehdi canan Sahibezzaman

Kur'ân bize yeter hasta dediler
Yarenleri bugün yasta dediler
Nice hilelerle pasta yediler
Ey Mehdi canan Sahibezzaman

H.z. Mehdi

Seçim şura deyip zırvaladılar
Resul'ün bağrını yaraladılar
Ümmeti kandırıp hırpaladılar
Ey Mehdi canan Sahibezzeaman

Ne hale koydular cennet vatanı
Haksızlık doldurmuş bakın her yanı
Gör de şahit ol sen ey büyük önder
Gel de sen ol bize artık mihmandar

Pranga vurdular düşüncelere
Fesat soktular bak bütün kalplere
Gör de şahit ol sen ey büyük önder
Gel de sen ol bize artık mihmandar

Hangi yana gitsem önüm tıkalı
Hep bizler suçluyuz, hep biz hatalı
Gör de şahit ol sen ey büyük önder
Gel de sen ol bize artık mihmandar

Recep Yağlı

EY MEHDİ CAN

Ey Mehdi can, sevgili canan
Gönüller seninle süslüdür her an
Geleceksin elbet münasip bir an
O mukaddes ana kurban Mehdi can

Mehdi can bekleriz daim yolunu
Ne olur çabuk gel, kurtar kulunu
Koklat misk u anber kokan gülünü
Gülüne, diline kurban Mehdi can

Soldu gül, kurudu göl hasretinden
Ağaçlar meyvesiz kaldı Mehdi can
Gel dirilsin İslâm hak nüsretinden
Nüsretine kurban Mevla Mehdi can

Konuşmuyor artık lal oldu diller
Sensiz soluyor bak, açmadan güller
Ötmez oldu bağlardaki bülbüller
Gel açsın gül, ötsün bülbül Mehdi can

Yeryüzü zulümle dolup taşıyor
Feryad edip kullar sana koşuyor
Feryadı dindirmek sana düşüyor
Kurtar bizi artık, kurtar Mehdi can

Bütün yaşlı gözler, yaşlı gönüller
Geleceksin diye yolunu gözler
Yetmiyor maniler, yetmiyor sözler
Son ver bu hasrete n'olur Mehdi can

Hiz. Mehdi

ARTIK GELSENE

Hakkını alamaz mazlum ve yetim
Namuslu namussuz bilinmez ki kim
Zulüm tufanı var; esmez bir nesim
Nerdesin ey umut, artık gelsene

Mert bildiklerimiz namert sofrada
Yanıyor bu oda yaş da, kuru da
Herkeste bir telaş: "Kim var sırada?"
Sabrımız tükendi, artık gelsene

Münafık baş tacı, mu'min mihnette
Düşmanlık bol, dostluklar emanette
Kalpler iflâs etti, gözler nöbette
Nerdesin tek çare, artık gelsene

Dilimi kökünden kesseler bile
Gözlerime miller çekseler yine
Çağırırım seni, umudum diye
Deccâl çoktan gelmiş, sen de gelsene

Habip Mert

BİZİM GÜNEŞ

El açıp yalvardık Kerim Allah'a
Doğsun bizim güneş, acele doğsun
Ta'zim ile vardık yüce dergâha
Doğsun bizim güneş, acele doğsun

Bu intizarımız yetmeyecek mi?
Akan gözyaşımız dinmeyecek mi?
Zulüm ile bâtl bitmeyecek mi?
Doğsun bizim güneş, acele doğsun

Azim ile kuvvet, cesaret için
Mücâdele, savaş, şehâdet için
Kardeşlik, iyilik adâlet için
Doğsun bizim güneş, acele doğsun

Mazlumun âhını kim dindirecek?
Ağlayan yetimi kim güldürecek?
Tağuta haddini kim bildirecek?
Doğsun bizim güneş, acele doğsun

Söksün şafağımız, bitsin geceler
Bayram gelsin artık, bitsin kederler
Belli olsun artık devler, cüceler
Doğsun bizim güneş, acele doğsun

Doğunca güneş, hakikat doğacak
Ziyâsıyla hikmet hem görünecek
Gelince Mehdi'yi herkes bilecek
Doğsun bizim güneş, acele doğsun

Gelin ey yarenler inanalım biz
Şeytanî fitneye kanmayalım biz
Huzurunda O'na yalvaralım biz
Doğsun bizim güneş, acele doğsun

H.z. Mehdi

GEL EY GÜZEL

Her Cuma şü yüreğimi
Seriyorum yollarına
Şimdi gelirsin sen diye
Bekliyorum seni güzel!

Ellerim her gün duada
Gözlerim hep ufuklarda
Ümit ile bekliyorum
Bekliyorum seni güzel!

İçim dolu intizarla
Adın hep dudaklarımda
Hasretin yetti canıma
Gel artık gel, gel ey güzel!

Yokluğunda dünya garip
İsteksiz doğuyor güneş
Gönülsüz açıyor çiçek
Gel artık gel, gel ey güzel!

Nice yaralı yürekler
Merhem diye seni bekler
Bin bir yaşlı göz yolunda
Gel artık gel, gel ey güzel!

En yakın kutsal sabahta
Çık bulutların ardından
Varlığın güneşi sensin
Gel artık gel, gel ey güzel!

Her Cuma şü yüreğimi
Seriyorum yollarına
Şimdi geleceksin diye
Bekliyorum seni güzel
Biliyorum geleceksin
Geleceksin sen ey güzel!

İNTİZÂRIMIZ

Bir değil binlerce sabah
Senin yolunu gözledik
Her kan gölü sahilinde
Seni anarak inledik

Şiirimiz senin için
Duamız hep sen gel diye
Nice laleler büyüttük
Senin için sen gelince

Gel artık aşk kitabını
Hep beraber okuyalım
Gel ki geldiğin yolları
İpek inci dokuyalım

Gel de dinmeyen yaranın
Devası dermanı sen ol
Gel bak ne hâllere düştük
Gözyaşımız silen sen ol

Ümit çiçeği solardı
Olmasaydı gözyaşımız
Gözyaşlarımızın adı
Bu seni intizarımız

H.z. Mehdî

14. AY YÜZLÜ

İhanetin sonbaharında
14 Tekbir kuşandık
Yürekler 14. kez vurduğunda
Rüyalarım bile 14 sahne
Her sahnede 14 Yıldız dar ağacında
Sahne kan...
13 ölüm ve 14 can
Ve 14 damla gözyaşı kana karışan
Bedeli 14 farklı armağan
Mahşer karanlığında
Yüreğim paramparça oysa...
14 heceli şiirler yazasım geliyor, ki ne fayda!
Beceriksizliğimin delili defter yaprağında
Oysa şair olsaydım ve 14 farklı kalemle yazsaydım!
14'lere olan aşkı...
Ya da aşkımin şarkısına 14 farklı beste yapsaydım!
Cennete 14 farklı kapıdan girildiğini gördüm sonra
Her kapıda bir Yıldız
Tebessüm vardı yanaklarında
Yemin ettik 14'lerin üstüne 14 Tekbir...
Kan kırmızı şafak
Bizde ihanet olmayacak
14'ncü ışık bizden destek bulacak
Böyle bilinmeli!...
Dünya bilmeli!...
14'ncü Ay yüzü
Ayın 14'ü gibi parladığında
Etrafa 14 farklı renk saçacak.
Ondan bahsetmek nasıl da haz veriyor
Kapanan bu son sahnenin karanlığında...

NEREDESİN...?

Arşa çıktı Mevlacan, âşıklarının sesi
Bir ayrılık, bir hicran bilmem ki neyin nesi
Yankılanır kalbimde hasretinin gür sesi
Karanfilde kokun var, mest etmiştir herkesi
Gel ey Sahibezzaman; gel artık, gel neredesin...?

Bitmez mi bu hasretin; o vaktin dolmadı mı?
Akan haksız bunca kan, deryalar olmadı mı?
O güzel kiblegâhım, kanla yoğrulmadı mı?
Gel ey imâm, gel; sen bu akan kanlara setsin
Gel ey Sahibezzaman; gel artık, gel neredesin...?

Düzenimiz seninle olsun artık hükmullah
Kalmasın yerde ne bir damla kan, ne de bir âh
Davamız hak davadır, amaç fi-sebilillah
Gel ey imâm, İslâm da senin ile hükmetsin
Gel ey Sahibezzaman; gel artık, gel neredesin...?

Gel ey İmâm, selâma dursun bütün melekler
Bulsun mustaz'af izzet; yer'ne gelsin dilekler
Sevinsin dost yürekler ve güçlensin bilekler
Sen mazlumun penahı, güvendiği kalesin
Gel ey Sahibezzaman; gel artık, gel neredesin...?

Ey Resûl, yokluğunda ahidleri bozdular
Ehl-i Beyti'ne karşı nice kuyu kazdılar
Sözlerini unutup hak yolundan azdılar
Sen bizim derdimize dermansın, tek çaresin
Gel ey Sahibezzaman; gel artık, gel neredesin...?

BEKLEYİŞ

Kırılan umutları
Saran ağa hardadı
Bu gara bulutları
Yaran ağa hardadı

Bu ışsksız gözlere
Bu saralan yüzlere
Bu takatsız dizlere
Derman ağa hardadı

Suya hasret gönüller
Çaresiz ve sefiller
O'nu çağırır diller
Aman ağa hardadı

Zeyneb'in figanını
İmâm Hüseyin kanını
Zehra intikamını
Alan ağa hardadı

Zeyneb'in ezâsını
Kerbela'nın yasını
Şehitler kısâsını
Soran ağa hardadı

Peygamber'den ismeti
Murteza'dan gayreti

Hüseyin'den şehâmeti
Alan ağa hardadı

Kesen şirkin elini
Kıran küfrün belini
Zalimin kilidini
Açan ağa hardadı

Mu'minleri izzete
Kâfirleri zillete
Zalimi nedâmete
Salan ağa hardadı

Doğu, Batı her yanı
Ayakta tutan hanı
Ölü topluma canı
Veren ağa hardadı

Hardadı o dilâver
Ali tek o cengâver
Bütün âleme mihver
Olan ağa hardadı

Ya Zehra nezer eyle
Bizi de getir dile
Kıldık seni vesile
Mehdi balan hardadı

ÖZLEDİM!

Gün olur, devran döner
Umut yetişir
Beklenen gelir bir şafak vakti
Bir gün doğar güneşin orta yerinden
Acılar içinde kıvranan
Yaralı yüreğimize
Gün gelir dağlarda yankılanır
Özlediğimiz beklediğimiz o haykırış
Gözlerimizde yaş, yüreğimizde
Usulca sızan kan kurur o an
Gün olur devran döner umut yetişir
Kanatlarının altına alır mazlumlarını; kimsesizlerini
Biçare düşmüş yaralı yürekleri
An gelir yüzleri güler
Yoldaşlarının
An gelir güneşin kızılığы kaybolur yüreğinin aydınlığında
An gelir yeniden sevdalanır
Sevdalı yürekler
Ve bir avuç su serper çöl misali çatlayan dudaklara.
Selâm ey beklenen!
Ve beklenenin yoldaşı!

Hiz. Mehdî

BİR NUR KI...

Ufukta yeni bir gün dönümü var
Karanlıktan aydınlıklar sızıyor
Bütün gözler o fereci beklerken
O temiz şafaktan muhabbetler akıyor
İntizar sona ermiş, vakit kurtuluş vakti
Yüreklerde sevgiler şahlanyor
Her taraf aydınlık, her taraf güneş
Kalemler bu nurun destanını yazıyor
Bir nur ki, kör karanlığa doğarsa
Elbette etrafında kelebekler uçuyor
Vuslat anıdır bu, tüm çileler bitmişken

İnananlar sevincinden ağlıyor
Tam kendimi kaptırmış o nurun seyrindeyken
O müthiş hayalim bir anda son buluyor
Ağlıyor, sızlıyorum böyle bitmemeliydi
"Bilmiyorum, belki başka gün" diyor
Tüm bunlar yaşanmalı, bunlar gerçek olmalı
"Daha benim zamanım dolmadı, sabır!" diyor
Ne zaman peki bunlar, ne zaman yaşanacak?
"Sizler beni gönülden çağırırsanız" diyor.

CİNNET GÜNLERİ

Bayramlar sancıdır
Takatsiz dizlerimde
Bayramlar inmedir
Yüreğimde, ciğerimde
Bayramlar baharın müjdesini
Vermezler bana
Bayramlar burar, incitir
Kan kusturur bedenime
Şehir kokuşur ellerimde
Yıldızlar söner
Sövgüm artar... kanım hortlar... depreşirim
İntikam tugaylarım

Sarar şehrin etrafını
Kerbel çığlıkları...
Rüzgar olup üşütür beni
Öfkem büyür amma
Uysallaştırır beni
Kahırla yürürüm
Şehrin arka sokaklarında
İsyanım bastıramaz
İnmekte olan yağmuru
Boynum büküktür, lânetlerim dik.

Çocuklar...
Bayramın müjdecisi çocuklar
Sizler de bir hâl oldunuz artık
Özgürlük sizlerle
Hemhâl olurdu eskiden.
Sizlere gıpta ederdim
Tortulanmış günahlarımla
Siz simge olurdunuz
Kokuşmuşlukta esenliğe
Yanaklarınız ışık saçardı

H.z. Mehdi

Gözleriniz ümit..
Sizi de aldılar
Sizi de çaldılar
Başka vadilere saldılar...

Kokuşmuşluklar görücüye çıkar bayramlarda
Siner kokusu
Taa... kaldırımlara dek
Topraklarda gayrı
Kötü mü kokuyor nedir

İrinler yeşeriyor
Boy veriyor asmalardan.

Günah resmileşti
İktidar buldu kendine
Yezitler kol geziyor
Nâmahremlerin avlusunda
Zürriyetinden tünüyor
Zillet tohumları
Tağutlar el öptürüyor dindarlara
Küheylan küskün dağlarda
Yaresi katrelenmekte
Bitkin, ama mağrur bakıyor
Çöllerin ardından
Bazen hoyratça fırlıyor
Koşuyor çatlayana dek
Sonra soluyor nefretle
Bayram denen panayıra
Yaşamak...
Bayram denen hatıra
Sabırla dayanmalı
Yapacak bir şey yok
Gelecektir bir gün
"Hüseyin'in vârisi"
O zaman başlayacak

Bayram merasimleri...
Küheylan fırlanacak
O zaman dağlardan
Hüseyn baş kaldıracak mezarından
O zaman ineceğim şehrin tepesine
Hüseyn'in atıyla yıkacağım şehri
O zaman Ali'nin gamıyla geleceğim
Hüseyn'in öcüyle ezeceğim.
Fâtıma'nın ahıyla doğrayacağım
Zeyneb'in öfkesiyle can alacağım
Allah'sızlardan...
Melekler o zaman
Gıpta edecekler bana
İmansızlar...
Korkudan imana gelecekler
"İmâm-ı Ümmet" gülümseyecek
"Kevser Havuzu"ndan
Bayram, anlamını bulacak
Ehl-i Beyt'in öcü alınınca...

Ali Avni

H.z. Mehdi

7. Bölüm

Ehl-i Beyt
Çocuk Şiirleri

RABBİMİ ÇOK SEVERİM

Rabbimi çok severim
Onu her an överim
Sonsuz nimetlerine
Daima şükrederim

Babalara kuvveti
Anneye muhabbeti
Bize bunca nimeti
Vereni çok severim

Bize her şey veren O
Bizi her an gören O
Çocukları seven O
Rabbimi çok severim

Bağışlayan günâhı
Mazlûmların penâhı
Her şeyin pâdişâhı
Rabbimi çok severim

Canlılara can veren
Damarlara kan veren
Bize şeref şan veren
Rabbimi çok severim

Sevgili Peygamber'i
Ali gibi önderi
Peygamber'e Kevser'i
Vereni çok severim

Zikrim hep subhanallah
Lâ ilâhe illallâh
Şükrüm Elhamdulilâh
Ben zikri çok severim

İslâm'dır merâmımız
Kur'ân'dır kelâmımız
Ehl-i Beyt imâmımız
Onları çok severim

Musa Aydın

KUR'ÂN OKU

Kur'ân oku, Kur'ân oku; güzel yavrum, Kur'ân oku
Ondan öğren doğruları; ondan öğren hak hukuku

Kur'ân dertlere dermandır; İlâhî bir gülistândır
Kurtuluşun tek yolu var, o da sadece Kur'ân'dır

Kur'ân eşsiz bir mucize, Hakk'ın mesajıdır bize
Kur'ân oku güzel yavrum; hacet yoktur başka söze

Kur'ân haktır, hakikattır; Kur'ân en büyük nimettir
Kur'ân ilim ve hikmettir; Kur'ân yolu saâdettir

Aman yavrum, aman dikkat! Aldanma şeytana heyhât
Kur'ân'sızlık cehennemdir; cennettir Kur'ân'la hayat

Kur'ân sözlerin başıdır; Kur'ân adalet marşıdır;
Aydınlıklar dünyasıdır; zulme, zulmete karşıdır

Kur'ân sönmez bir güneştir; ondan nurlanmayan leştir
Kur'ân'dan etkilenmeyen kalpler, vallahi bir taşır

Okulumuz Kur'ân, Sünnet; öğretmen Eh-li Beyt elbet
Hem Kur'ân, hem de Ehl-i Beyt, Resul'den bize emanet

Kur'ân Hak'la konuşmaktır; ötelere tanışmaktır
Kur'ân'ı okumak yavrum, yüce Rabb'e danışmaktır

Yavrum daim hakkı söyle; Kur'ân oku, amel eyle
Kur'ân'ı ve Ehl-i Beyt'i, değiştirme hiçbir şeyle

Musa Aydın

20 / Şubat / 2001-26 / Zilkade / 1421

ÂLEM GÜLİSTÂN OLDU

Âlem gülistân oldu
Kalpler sevinçle doldu
Lutfetti Hak Hüseyin'i
Zehrâ'nın nûr-u eyni

Âaah...
Zehrâ gülistânında açtı güller
Şehâdet marşı okudu bülbüller

Gökten melekler indi
Resûl'e müjde verdi
Gözün aydın ey Resûl
Ey Murtezâ ey Betûl

Âaah...

Zehrâ gülistânında açtı güller
Şehâdet marşı okudu bülbüller

Hasan ile Hüseyin
Hak'tan bize hediye
Lutfetti Hak âleme
Îmâm olsunlar diye

Âaah...
Zehrâ gülistânında açtı güller
Şehâdet marşı okudu bülbüller

SELÂM EY SÂHİB ZAMÂN

Ey âlemin bahârı
Selâm ey Sâhib-zamân
Ey Zehrâ yadigârı
Mevlâ el-emân emân

Âaah...
Geldi yetiştî Şa'bân'ın on beşi
Doğdu ufuktan velâyet güneşi
Şadumân oldu Zehrâ'yı Merziye
Allâh'ın selâmı Mevlâ Mehdî'ye

Göster o gül yüzünü
Söyle sen hak sözünü
Gel her yere nûr dolsun
Âlem gülistân olsun

Âaah...
Geldi yetiştî Şa'bân'ın on beşi
Doğdu ufuktan velâyet güneşi
Şadumân oldu Zehrâ'yı Merziye
Allâh'ın selâmı Mevlâ Mehdî'ye

Sen Yusuf-i Zehrâ'sın
Evlâd-ı Mustafâ'sın
Mü'minlerin imâmı
Azîz-i Murtezâ'sın

Âaah...
Geldi yetiştî Şa'bân'ın on beşi
Doğdu ufuktan velâyet güneşi
Şadumân oldu Zehrâ'yı Merziye
Allâh'ın selâmı Mevlâ Mehdî'ye

Vâris-i enbiyâsın
Hâtem-ül evsiyâsın
Sen hüccet-i İlâhî
Sen şâh-ı evliyâsın

Âaah...
Geldi yetiştî Şa'bân'ın on beşi
Doğdu ufuktan velâyet güneşi
Şadumân oldu Zehrâ'yı Merziye
Allâh'ın selâmı Mevlâ Mehdî'ye

Âleme müjde verdi
Seni yüce Peygamber
Mehdi gelecek dedi
Gözler hep seni bekler

Âaah...
Geldi yetiştî Şa'bân'ın on beşi
Doğdu ufuktan velâyet güneşi
Şadumân oldu Zehrâ'yı Merziye
Allâh'ın selâmı Mevlâ Mehdî'ye

Dünya zulümle doldu
Dostlar perişân oldu
Her yer mazlûmun âhı
Gel âlemin penâhı

Aaah...
Geldi yetiştî Şa'bân'ın on beşi
Doğdu ufuktan velâyet güneşi
Şadumân oldu Zehrâ'yı Merziye
Allâh'ın selâmı Mevlâ Mehdî'ye

Şiir-i Beşit Coakle Şiirleri

471

Musa Aydın
Şa'bân-1419 / Kasım-1998

MEHDİ CAN

Allah'ın güzel kulu
Ey Peygamber'in oğlu
Yolun Ali'nin yolu
Gel artık, gel Mehdi can

Ey Zehra'nın göz nuru
Mu'minlerin onuru
Gel mazlumları koru
Gel artık, gel Mehdi can

Sensin benim önderim
Seni arar gözlerim
Canımdan çok severim
Gel artık, gel Mehdi can

Öksüz, mazlum çocuklar
Her yerde seni arar
Herkes seni sorar
Gel artık, gel Mehdi can

Çok mihribansın derler
Melekler seni över
Mazlumlar seni bekler
Gel artık, gel Mehdi can

Gel kötülük yok olsun
Dünya adalet dolsun
Herkes hakkını bulsun
Gel artık, gel Mehdi can

KIZIM CİNİ ÇARPINCA!

Kızıma dadanmış bir cin, çocuk suretinde
Vurmuş sırtına sıskanın onca kuvvetince
Sakın demiş bir daha namaz kılayım deme
O zaman tekrar gelir, döverim seni yine

Benim yavrum "Zeynep'tir", papuç bırakmaz cine
Demiş ki öldürsen de, namaz kılarım yine
Sormaya gelmiş çocuk cin bu ısrarın neden?
Bırak şu namazı da kurtul sopa yemekten

Demiş ki küçük Zeynep, namaz dinin direği
Her gün kılmak beş vakit, kulluğun bir gereği
Bana namaz yadigârdır Kerbelâ'dan kalan
Hüseyin'di namazı oklar altında kılan

Çok utanmış çocuk cin, bu sözleri duyunca
Tövbe etmiş, yakarmış, gece gündüz boyunca
Onca yıl gezmiş kâfir, iman nedir bilmeden
Şükür demiş öğrendim hakikati ölmeden

Ali Avni

İÇİNDEKİLER

- Takdim _____ 5

HZ. RESULULLAH (S.A.A) / 9

- Muhammed Dünyaya Geldiği Gece _____ 11
Kemâlî
- Mevlid-î Resûlullâh _____ 13
Yunus Emre
- Yâ Resûl _____ 14
Fahri Efendi
- Âlemlere Rahmet _____ 15
Nazmî
- Cansın Ya Resûlallâh _____ 16
Yunus Emre
- Muhammed'im (S.A.A) _____ 17
Kul Kanmış
- Adı Güzel Kendi Güzel Muhammed _____ 18
Teslim Abdal
- Âteş _____ 19
şeyh Es'ad
- Nûr-i Muhammed _____ 20
Hilmî Dede
- Resûlallâh _____ 22
Hüdâî

- Na't-ı Şerif-î Resûlullâh _____ 23
Muhammed Nasûhî
- Muhammed Mustafâ'sın _____ 24
Aşkî-yi Halvetî
- Ondandır İhsân Bana _____ 25
Yunus Emre
- Şâh-ı Risâlet _____ 27
Şeyh Es'ad
- Ahmed-i Mahmûd _____ 28
Selâmî
- Enbiyânın Serveri _____ 29
Aşkî-yi Halvetî
- Habib-i Kibriyâ _____ 30
Zekâî
- Yâ Muhammed _____ 31
Yunus Emre
- Rahmeten Lil-Âlemîn _____ 32
Kemâlî
- Şefî-ül Müznibîn _____ 33
Selâmî
- Na't-ı Şerif _____ 34
Abdussamed
- Na't-ı Şerif _____ 35
Yunus Emre
- Na't-ı Şerif _____ 36
Ferid
- Şâh-ı Enbiyâ _____ 37
Niyâzî-yi Mîsrî
- Gel Muhammed'i Bulalım _____ 38
Seyyid Seyfullah
- Resûl-i Kâinât _____ 39
Kemâlî

• Yâ Eb-ez Zehrâ _____	40
Ârif Hikmet Gökoğlu	
• Âlemlere Rahmet _____	42
Şâkir	
• Umarım Şefâat Yâ Resûlallâh _____	43
Aşkî-yi Halvetî	
• Kafîle Sâlâr-i Rûsûl _____	44
• İki Cihânın Serveri _____	45
Fahrî	
• Muhammed (S.A.A) _____	46
Sezâî	
• Şefâat Menbâî _____	47
Mahvî	
• Kuluyum Muhammed'in _____	48
Aşkî-yi Halvetî	
• Şemâil _____	50
Hayrettin Karaman	
• Bi'set _____	53
Musa Aydın	
• Ya Resûlallâh _____	55
Hüseyn Yalçın	
• Sen Olmasaydın... _____	57
Sâdık Beşîrî	
• Sallu Alâ Muhammed _____	59
Musa Aydın	
• Rihlet-î Hatm-î Rusûl _____	61
Seyyid Muhammed Hüseyn "Şehriyâr"	
• Dert Elçisi _____	63
Ahmed Azadî	
• Salavât _____	64
Musa Aydın	
• Masivâ Serveri _____	65
Kemal Kemahlı	

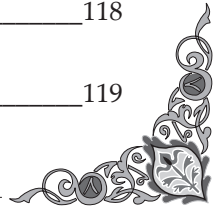

EHL-İ BEYT (A.S) / 67

- Ehl-i Beyt-i Resûlullâh _____ 69
Musâ Aydın
- Ehl-i Beyt _____ 71
Ramazan Pektaş
- Ondört Masûm-i Pâk _____ 73
Ahmed Sâbirî
- Seyr-i Süreyyâ Destânı _____ 81
Veysel Menekşe
- Âl-i Muhammed _____ 90
Seyyid Nesimî
- Horâsan Deyu _____ 91
Âhû
- Kardeşime _____ 92
Muhammed Ali Yetkiner
- Çağırır _____ 93
Pir Sultan Abdal
- Muhammed, Ali _____ 94
Pir Sultan
- Derdin Ne Senin _____ 95
Pir Sultan Abdal
- Demedim Mi _____ 96
Pir Sultan Abdal
- Açılın Kapılar Şah'a Gidelim _____ 97
Pir Sultan Abdal
- Muhammed Ali'yeniyaz Edelim _____ 98
Pir Mehmed
- Allah Bir Muhammed Ali Sevdiğim _____ 99
Pir Mehmed
- Senin Aşkın _____ 100
Pir Mehmed
- Geldim _____ 101
Nihânî

- Muhammed Ali'den Özge Yârim Yok _____102
Sırrî
- Bende-yi Âl-i Abâ'yız _____103
Sırrî
- Biz Muhammed, Ali Diyenlerdeniz _____104
Sırrî
- Muhammed Ali'nin İzin İzlerim _____105
Sırrî
- Muhammed Mürşidim Ali Rehberim _____106
Sırrî
- Yetiş Allah Yâ Muhammed, Yâ Ali _____107
İlhâmî
- Muhabbet _____108
Kul Himmet
- Kadir Geceleri _____109
Nesîmî
- Şiîleriz _____110
Kemterî
- Nûr-i Vâhid _____111
Kemterî
- Biz Gulâm-i Ehl-i Beyt'iz _____113
Hıfzî
- Hikmet-i Settâr _____114
Harabî
- Vardır _____115
Harabî
- Muhammed Mustafâ, Ali Aşkına _____116
Fehmî
- Âl-i Abâî Canlarız _____117
Resmî
- Vahdet Meyi _____118
Seher Abdal
- Şia-yı Âl-i Ali _____119
Süreyya

- Kıl Taleb _____ 120
Vehbî
- Dost Muhammed Ali Sevenlerdeniz _____ 121
Vehbî
- Muhammed'e Çıkar Yolumuz Bizim _____ 122
- İman Sendedir _____ 123
Kul Hüseyin
- On İki İmama Ereyim Diye _____ 124
Kul Veli
- Cennet-ül Bakî _____ 125
Musa Aydın
- Dilinde Zikri Var _____ 128
Kul Hıdır
- Hak Muhammed Ali Dedim De Geldim _____ 129
Muhammed Ali
- İnsan-ı Kâminden Ayırma Bizi _____ 130
Sıdkî
- Söylersen Muhammed Ali'den Söyle _____ 131
Genç Abdal
- Yâ Muhammed Yâ Ali _____ 132
Genç Abdal
- Muhammed Ali'ye Çıkar Yolumuz _____ 133
Emsalî
- Aleviyiz, Caferiyiz _____ 135
Aşık Gülabi
- Ey Felek _____ 136
Fuzulî
- Velâyet Gülzarımız _____ 137
Musa Aydın

HZ. ALİ (A.S) / 141

- Varlık Gülü _____ 143
Musa Aydın
- İkrârname _____ 147
Neyzen Tefvik

- Lâ Fetâ İllâ Ali _____ 150
- Şâh-ı Merdân _____ 152
Musa Aydın
- Mevlâ Alî _____ 155
Musa Aydın
- Âfitâb _____ 158
Musa Aydın
- Ali Can _____ 159
Musa Aydın
- Ali Dostları _____ 161
Musa Aydın
- Murtezâ Alî _____ 162
Musa Aydın
- Ya Ali _____ 164
Hüseyin Yalçın
- Mu'minler Emiri Ali _____ 166
Kemal Kılıç
- Ali _____ 168
Kemal Kemahlı
- Vasiyy-i Mustafâ _____ 169
- Yâr-i Peygamber _____ 171
Ecrî
- Dostun Cemâli _____ 172
Musa Aydın
- Tekmîl-i Din _____ 173
Musa Aydın
- Velâyet _____ 174
Kemal Kemahlı
- Kapı _____ 175
Ahmed Doğan
- İmâmet ve Velâyet _____ 177
Kadir Akaras

- Biz Ali'nin Yolundayız _____ 179
Recep Yağlı
- Ali'siz Alevi Olmaz _____ 181
Musa Karakaş
- Ali Zikri _____ 182
Musa Aydın
Ocak / 2001
- Yâ Ali _____ 184
Pir Sultan Abdal
- Seversen Ali'yideğme Yareme _____ 185
Pir Sultan Abdal
- Serdârımız Ali'dir _____ 186
Pir Sultan Abdal
- Şâhım _____ 187
Pir Sultan Abdal
- Yetiş Yâ Ali _____ 188
Hilmî
- Şîr-i Hüdüâ _____ 189
Hilmî
- Şâh-ı Velâyet _____ 190
Hıfzî
- Mazhar-ı Hak _____ 191
- Lâ Fetâ İllâ Ali _____ 192
Fehmi
- Sırr-ı Hüdüâ _____ 193
Kemterî
- Velâyet _____ 194
Harabî
- Şâhım _____ 195
Ahû
- Aldım _____ 196
Ahû
- Server-i Merdân _____ 199
Seher ABDal

- Vâli-yi Hak _____ 201
Seherî
- Şâh-ı Merdân Tut Elimden _____ 203
Vehbî
- Ali Değil Mi? _____ 204
Razî
- Kamberi'yim Ali'nin _____ 205
Nesimî
- Ali Mescidine Kavuştun Bir Gün _____ 206
Cemal Özcan
- Mevlâ Ali Cân _____ 208
Ali Kıran
- Men Ali'yem _____ 209
Ali Kıran
- Kur'ân-ı Nâtik _____ 210
Ali Kıran
- Son Gece _____ 213
Cafer Hâmidi
- Bu Gece _____ 214
Ali Kıran

HZ. FATİMA (A.S) / 215

- Zehrâ Güneşi _____ 217
Cafer Hamidi
- Zehrâ Nuru _____ 218
Musa Aydın
- Yaradılış İncisi _____ 220
Hüseyin Yalçın
- Velâ Kevseri _____ 221
Musa Aydın
- Tasvir-i Fâtımâ _____ 223
Veysel Menekşe

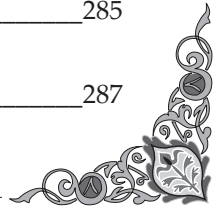
- Kaside-yi Fâtıma _____ 225
Veysel Menekşe
- Göklerin Emâneti _____ 231
Hüseyin Yalçın
- Lâle _____ 233
Cafer Hamidi
- Gizli Makber _____ 234
Hüseyin Yalçın
- Aşkın Gülü _____ 236
Hüseyin Yalçın
- Yeşil Berât İle Gelir Fâtıma _____ 238
Yunus Emre
- Selâm _____ 239
Musa Aydın

**HZ. HASAN (A.S) VE
HZ. HÜSEYİN (A.S) / 241**

- Hasen-ül Müctebâ _____ 243
Aczî
- Yâ Hasan _____ 246
Aczî
- Hasan Hüseyin Aşkına _____ 247
Teslim Abdal
- Evliyâlar Serçeşmesi _____ 248
Yunus Emre
- Bir Gonca Gül _____ 249
Hüseyin Yalçın
- Kerbelâ Ve Hüseyin _____ 252
- Ağlar _____ 253
Seyyid Muhammed Hüseyin "Şehriyâr"
- Ey Ay _____ 254
Musa Aydın
- Diyalog _____ 256
Musa Aydın

• Kerbelâ Yolcusu _____	258
Musa Aydın	
• Şehâdet Kervanı _____	259
• Yâ Zeynep _____	260
Musa Aydın	
• Mersiyye-yi İmâm Hüseyin _____	261
Kemâlî	
• Kimdir Hüseyin? _____	264
Cafer Hamidi	
• Şehîd-i Kerbelâ _____	265
Musa Aydın	
• Muharrem Ayı _____	267
Ali Bâki Gül	
• Düştü Hüseyin Atından... _____	268
Kâzım Paşa	
• Fâtıma Gül Goncaları _____	270
Mustafa Tolunay	
• Gece Gündüz Yanıp Ağla Hüseyin Deyip Ağla _____	272
Zencanlı Hacı Molla Ağa Can	
• O Şâh-ı Mazlûm'a Acımadın Mı?! _____	275
Mehmet Demirer	
• Âşûrâ _____	277
Umran İldeniz	
• Fırat'ın Gözyaşları _____	280
Hasan Atam	
• Ağla Matemdir Muharrem'dir Bugün _____	282
Sezâî	
• Mâh-ı Muharrem _____	284
Cevâbî	
• Şâh-ı Şehîdân _____	285
Sâfî	
• Yâ Hüseyin _____	287
Ârif	

- Bu Gece _____ 288
Şemsî
- Hüseyin-i Kerbelâ _____ 291
Kâzım Paşa
- Aşkın Mâcerâsı _____ 292
Hüseyin Yalçın
- Kerbelâ Yollarında _____ 294
Mustafa Aydoğan
- Kerbelâ _____ 296
Musa Aydın
- Canların Kâbe'si _____ 297
Cafer Hamidi
- Şehîd _____ 298
Cafer Hamidi
- Şehîd _____ 299
Cafer Hamidi
- Şah Hüseyin'e _____ 300
Pir Sultan Abdal
- İmâm Hüseyin _____ 301
Pir Sultan Abdal
- Hüseyin'e Doğru _____ 302
Pir Sultan Abdal
- Gelin Canlar Bir Olalım _____ 303
Pir Sultan Abdal
- Eyyâm-ı Mâtem _____ 304
Kemterî
- Mâcerây-ı Kerbelâ _____ 308
Hıfzî
- Nûr-i Çeşm-i Mustafâ _____ 310
Seher Abdal
- Düşüm _____ 313
Kemal Kemahlı
- Dâsıtân-ı Eyyâm-ı Âşûrâ _____ 314
Veysel Menekşe

- Ol Benem _____ 319
Fuzûlî
- Yâ Rab _____ 320
Fuzûlî
- Muharrem'dir _____ 321
Fuzulî
- Mazlûm-i Deşt-i Kerbelâ _____ 322
Fuzulî
- Matem _____ 323
Fuzulî
- Ey... Hüseyin _____ 324
Fuzulî
- Kerbelâ Çocuğu _____ 325
Kemal Can
- Kerbelâ'yı Tanıyoruz _____ 327
Kemal Can
- Aşk Meydânı _____ 329
Nurettin Dülger
- Bugün Mâh-ı Muharrem'dir _____ 331
Zahmî
- İmâm Hüseyin _____ 333
Mithat İnci
- Zar Eder Ağlar _____ 334
Fedâî
- Âh Hüseyin _____ 335
Fedâî
- Gözyaşı _____ 337
Kadriçelik
- Ey Hüseyin _____ 340
Ali Avni
- Gidiyor _____ 343
Musa Aydın
- Çeker Mi? _____ 344
Kemal Kemahlı

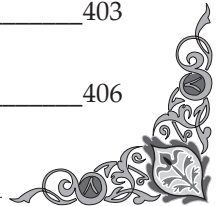
- Şahgöl _____ 345
Seyyid Mehdi Şücai
- Hasan-ı Müctebâ Yâdıgârı _____ 346
Behzat
- Ölüm Zamanı _____ 347
Ali Avni
- Can Hüseyin _____ 351
Ramazan Pektaş
- Kerbelâ'ya Muhtasar _____ 352
Ali Avni
- Bir Hüseyin (a.s) Oluyorum _____ 353
Hüseyin Battaloğlu

SİNEZENLER / 355

- Ey Kerbelâ _____ 357
Musa Aydın
- Ben Hüseyin'im _____ 358
Musa Aydın
- Selâm _____ 360
Musa Aydın
- Elvedâ _____ 363
Ahmed Azadi
- Kerbelâ Şehidi Hüseyin _____ 367
Ahmed Azadi
- Bugün Âşûrâ Günü _____ 369
Ahmed Azadi
- Hüseyin Bir Mekteb _____ 370
Ahmed Azadi
- Kalk Ayağa Ey Teşne Leb... _____ 371
Musa Aydın
- Gülümü Kaybettim _____ 373
Ali Can Görel
- Ekber'im _____ 375
Hüseyin Yalçın

• Yerde Yatma Yaralısın _____	377
Zakir	
• Ağlasam _____	378
Ali Can Görel	
• Vâdi-yi Aşk _____	379
Hüseyin Yalçın	
• Kible-yi Âşikân _____	381
Hüseyin Yalçın	
• Ya Mazlum-i Kerbelâ _____	383
Hüseyin Yalçın	
• Kerbelâ Ey Kerbelâ _____	385
Hüseyin Yalçın	
• Cennet-i A'lâ _____	387
Hüseyin Yalçın	
• Edriknî Yâ Mehdi _____	389
Hüseyin Yalçın	
• Zeyneb'em Men _____	391
Hüseyin Yalçın	
• Zeynep Perişan _____	393
Hüseyin Yalçın	
• Zeynep Ana _____	395
Hüseyin Yalçın	
• Allah-u Ekber _____	396
Hüseyin Yalçın	
• Şehid'in Destanı _____	398
Hüseyin Yalçın	
• Sen Şehâdet Mektebisin _____	399
Hüseyin Yalçın	
• Men Aşık-i Divâneym _____	401
Hüseyin Yalçın	
• Ebedi Bir Hakikat _____	403
Hüseyin Yalçın	
• Ey Diyâr-ı Aşk u Belâ _____	406
Hüseyin Yalçın	

- Ey Hüseyin Canem _____ 408
- Sefir-i Aşk _____ 409
Hüseyin Yalçın
- Kerubelâ Âşığı _____ 411
Hüseyin Yalçın
- İmdada Gel Gardaş _____ 412
Hüseyin Yalçın
- Soldu Güller _____ 414
Hüseyin Yalçın
- Esğەر'im _____ 415
Belgin Yalçın
- Rugeyye'ye Selâm Ola _____ 416

HZ. MEHDÎ (A.S) / 419

- Nergis Gülü _____ 421
Musa Aydın
- Aşk-ı Ezel _____ 423
Hüseyin Yalçın
- Gel _____ 425
Hüseyin Yalçın
- Vuslat Günü _____ 426
Musa Aydın
- Mehdi (A.S) _____ 427
Pîr Ali
- Ya Mehdî _____ 428
- Hasret _____ 430
Sertaç Sak
- Mim Şehri _____ 431
Ali Avni
- Kâim ve Ben _____ 433
Ali Avni

• Seviyorum Mevla'm Seni _____	445
Ali Can Görel	
• Mehdi (a.s.) _____	446
Kemal Kemahlı	
• Zuhur _____	447
Kemal Kemahlı	
• Sâhibim _____	448
Kemal Kemahlı	
• Yollara Düştüml Ararım Seni _____	449
Recep Yağlı	
• Ey Mehdi Can _____	451
Recep Yağlı	
• Artık Gelsene _____	452
Habip Mert	
• Bizim Güneş _____	453
Ali Yeral	
• Gel Ey Güzel _____	454
Ahmed Azâdi	
• İntizârımız _____	455
Ahmed Azâdi	
• 14. Ay Yüzlü _____	456
Hasan Atam	
• Neredesin...? _____	457
Hasan Atam	
• Bekleyiş _____	458
Ali Kıran	
• Özledim! _____	459
Atakan	
• Bir Nur Ki... _____	460
Hasan Atam	
• Cınnet Günleri _____	461
Ali Avni	

EHLİBEYT ÇOCUK ŞİİRLERİ / 465

- Rabbimi Çok Severim _____ 467
Musa Aydın
- Kur'ân Oku _____ 468
Musa Aydın
- Âlem Gülistân Oldu _____ 469
Musa Aydın
- Selâm Ey Sâhib Zamân _____ 470
Musa Aydın
- Mehdi Can _____ 472
Musa Aydın
- Kızım Cini Çarpınca! _____ 473
Ali Avni

Not

494

Not

496

